

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

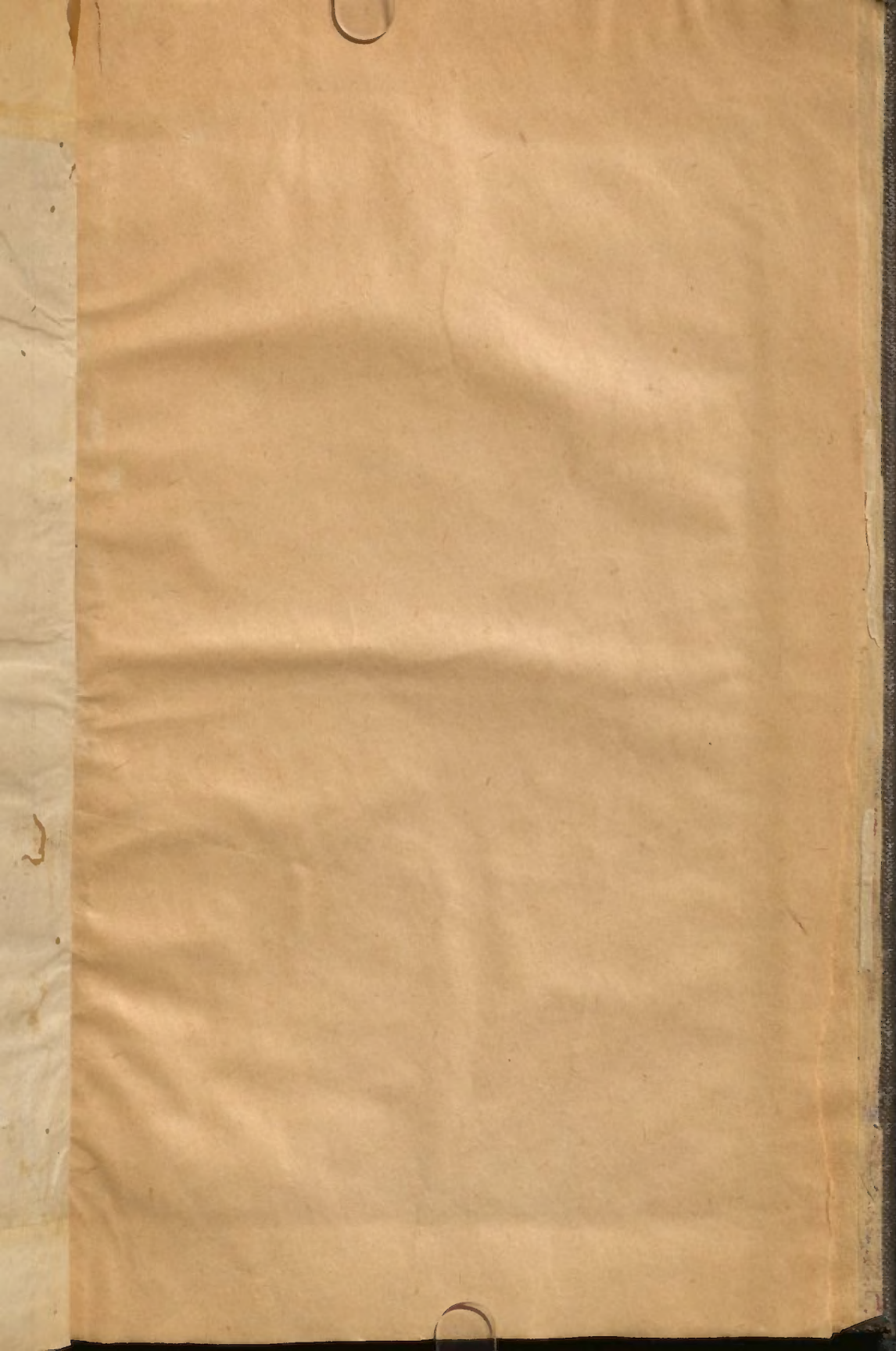
7785-57

~~64~~
K78

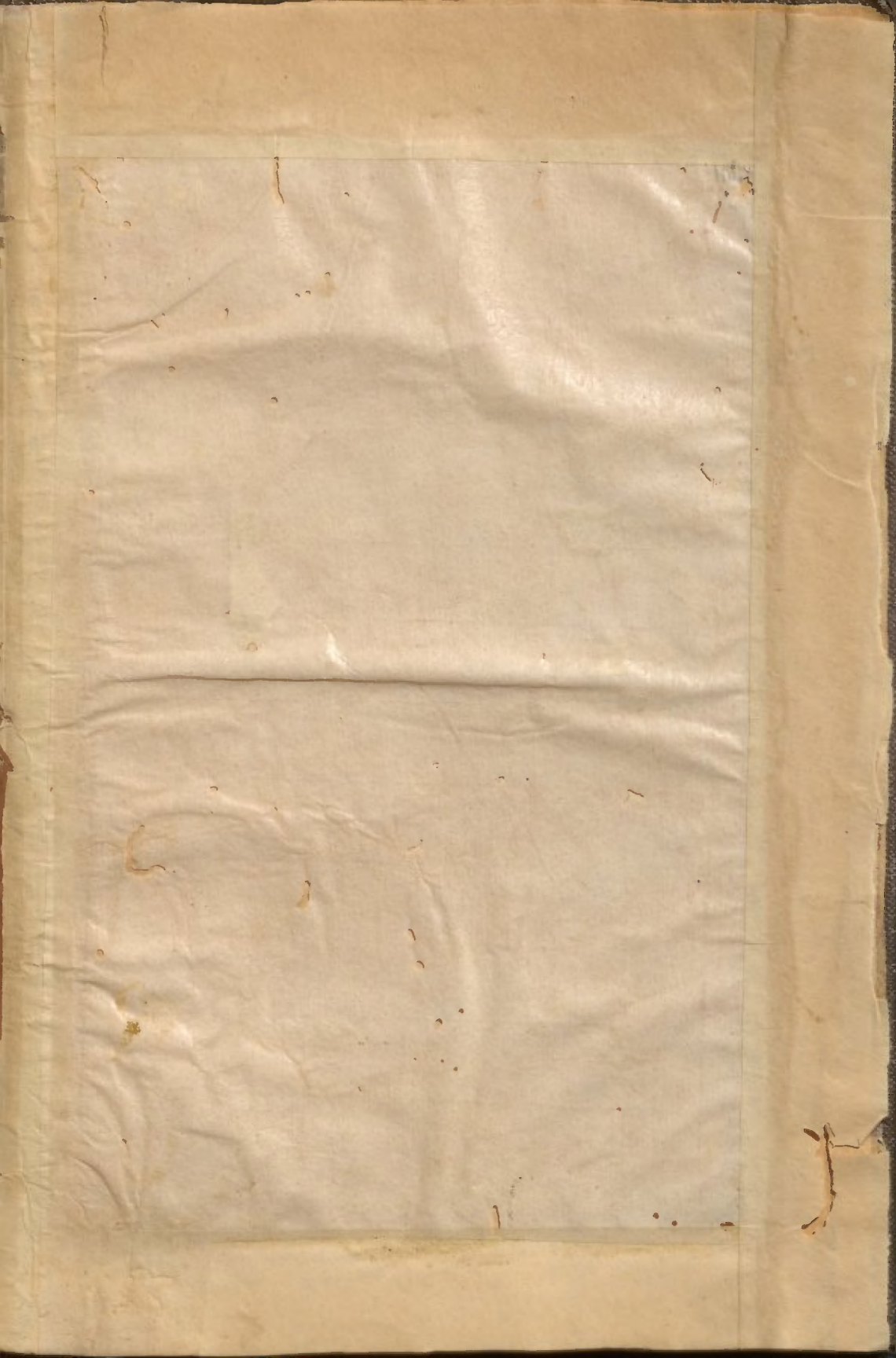
7785

57

الاسم

Enclaves
21.2.27.
W.L.

هو العفار

بسم الله الرحمن الرحيم و تتمم بالقر

لا تعد ولا تحصى حمد حكيمت از عقد سينه خوش طشت ابراهیم
امین و معجون ما و طین شسته و توصیف صیغه از کتم عدم
هر ده هزار عالم را کرب ترمی اربع غصه کریمت با عی حکیم
خلاق ارض ستمات به لقمان بن حکیمت شتاب
نبات زمین بصحر اکشید یا که فی صحنی بر کمر از دست
ولا حید و لا نهایت لغت غیرت که قانون شرع از زینت
ترتیب داده به صفت کثرت که بایه ضلالت بدار

ایست

برایت آورده و لیغع گشته **بانی** هرگاه ذات اقدس را

در کجاست و **در کجاست** و **در کجاست** و **در کجاست** و **در کجاست**

مغیر از این خلق و **مغیر از این خلق** و **مغیر از این خلق** و **مغیر از این خلق** و **مغیر از این خلق**

روزگار و خاطر خطرات و روزگار و دیار محف و محبت نماند و او را نیاید

متضمن عرش و خجالت و شجاعت از کتب حکای تعین

و متفرین اهل این و فرزند هر در هر باب از تجربات مغف

نشان جنت ایشان حکیم است اند از عن ملیند خان عین

حکیم عینان صد غفر الله تعالی در گوشه متوار بوده در پناه احقا

مسطور بنظر در کتب این صغف عباد الله احمد علی برادر خرد و ترب

یافته و حرم مغف و است بخاطر گذراینده را که ثواب این نشانی را

هر گونه و در هر نوع علیه تحریه رسیده از نقاب حجاب کلینر

و پرده از رخ روزگار خیالی از نیست و قنیت اندامه

از چاه احقا برافقه و از حجره حقا بیرون نموده کجاست

ارایش منبضه ظهور جوده کرده و ناکه دایمزه و ترتیب منبضه
شتر سینه زده فایده ویت پنج سحی ق ترتیب داده بود
همدی سر سوم ساحت تا هر کس که در اینها به بند جویس
ما خط کنه بهره یاب کرده و مولف مدعی خیر یا فسیله
کر ز تارکش بخوای فهم ز بی کنر باقر ابا دین ابدی شکر
افزون تا فایده و ایت در میان ترکیب ادویه فایده دوم
در شستن حریمات و غره فایده سیم در میان کیفیت شستن
و سینه و تدریس کردن ادویه فایده چهارم در میان
بدل ادویه و در شستن و ترجمه می ترایک بزین زبانی و عربی و
فارسی و هندی فایده پنجم در شستن بخام استعمال در میان
و مدت تقای قوت ادویه مرکب فایده ششم در میان
تریاق فاروق باید دانست فایده هفتم در استخراج عمل ملایم کردن
و جان کنه و ستم کردن و زرا رنج و ادش اصلاح دلق فایده هشتم
در شستن

در حقیقت ادراقی **فصل اول** در جد دادن مروارید و رنگ
دادن یا قوت به حش الماس و غیره **فصل دوم** در
کل حکمت و جهت استحکام طرف **فصل سوم** در
ایکینه و نقش کردن اجزای شش عقیق و غیره و آب دادن صلاح
پاشیدن حش بک و غیره و زعفران علی و روشن شدن
افساج و برج و شکر و روایی گویند و مرجان و بنجف **فصل چهارم**
در خواص جامه مهره و حریرها و رنگ که از کتب اهل فن تحقیق
سوزده نوشته **فصل پنجم** در هند که در دارا شکی نوشته
مقل در بهره و نیز و میرز و حش پیر **فصل ششم** در مروارید
ستمبر به قصر **فصل هفتم** در اطرینا **فصل هشتم** در ارج
فصل نهم در اشتها **فصل دهم** در مروارید مستعمل
فصل اول در برودت **فصل دوم** در بخارات
فصل سوم در برودت **فصل چهارم** در برودت

[illegible]

باب اول در معرفت الحروف ^{۱۲ ۱۵۵} شتبر دو فصل اول
در سیقات فصل دوم در شرایطی ^{۱۳} یکین و دوم
الف شتبر یک فصل اول در صوات ^{۱۴} یکین و دوم
در حروف الف و شتبر یک فصل اول در مخادات باب
نوزدهم در حروف الطاء شتبر یک فصل اول در طاء
یعنی لب ^{۱۵} یکین و دوم در حروف الیمین شتبر یک فصل
اول در غزهای باب بیستم در حروف الیمین شتبر دو فصل
فصل اول در غزوه فصل دوم در عیالی ^{۱۶} یکین و دوم
الف شتبر دو فصل اول در واج فصل دوم در قلوب
باب نوزدهم در حروف القاف شتبر دو فصل اول
در قطرات فصل دوم در احراق ^{۱۷} یکین و دوم در حروف
الف شتبر فصل اول در کل فصل دوم در کلقت
فصل بیستم در کشتن حب ^{۱۸} یکین و دوم در حروف الهم

مشتمل بر سه فصل **فصل اول** در الحظ فی فصل دوم در لغویات
فصل سوم در لغویات **باب بیست و دوم** در حروف المعجم
 مشتمل بر نه فصل **فصل اول** در مفرجات **فصل دوم** در محو
فصل سوم در ما دالیم **فصل چهارم** در مطبوعات **فصل پنجم**
 در معانی **فصل ششم** در مؤلفات **فصل هفتم** در مقیاسات
فصل هشتم در مضامین **فصل نهم** در معانی **باب بیست و سوم**
 در حروف النون مشتمل بر سه فصل **فصل اول** در لغویات **فصل دوم**
 در لغویات **فصل سوم** در بطول **باب بیست و چهارم** در حروف
 الواو مشتمل بر یک فصل **فصل اول** در وجوب یغنی در حقیقت
باب بیست و پنجم در حروف الهم **باب بیست و ششم** در حروف
 الیاء مشتمل بر یک فصل **فصل اول** در ریاضیاتی فایده اول
 در بیان سبب احتیاج به دایره مرکب و کیفیت ترکیب او و به این
 ایک است که این کتاب را بطور متفقانه در کتب این فن مذکور است

در معالجه امراض الكرو دای سفرد در مرض که علاج میکند کافی باشد
بترتیب که از آن بترتیب ذکر کنند و مرکب علاج بدوای مرکب نشود
بزا که ای سفرد بر طبعیت حفت است پس اگر طبعیت دوی ای سفرد
در مقصود خود کافی و تمام در اثر لایبدا و ترکیب یابد نمود و بدوای
مرکب معالجه اش باید کرد پس وجه احتیاج معلوم شد و این در اکثر
احوال طبیب و دوا بر سفرد را مقصود و مطرب خود کافی نمیداند
بسیار در حدیث که مذکور میگردد **ال** انکه در دوی ای سفرد صفته
و حالتی باشد که معفی علاج نباشد محتاج با جراح است که
باشد ان که لعیم که ان دوی دیگر مرض مرکب باشد و طبعیت بر
مصلحت الخضر محتاج شود بضم دوی دیگر **ال** انکه شاید دوی
سفرد بر طبعیت صرا باشد و طبعیت بر ابطه غلبه قدرت و مراد
طعم قبول ان دوا میکنند بر طبعیت صرا در دست بر کثرت حد
طعم دوا دیگر مان بیا میزد که طبعیت نه انکه بر کثرت باشد

و عمل باینکه **سیریم** آنکه ان متن دیگر ترتیب داشته باشد

و معده از قبول ان نفرت کند پس دواي دیگر مان اضنه

تا آنکه معده از بوی آن نفرت کند و قبول کند

قدر کتاب باطله شیر امیخته میدهند و عشب ان بنارد **چهارم**

آنکه دواي مفرد ضعیف باشد و مقصود و فایده مثل تربه زنجبیل

ضم کرده میدهند تا تقویه فرید کند و بلغم غلیظ دفع سازد

و ازین قبیل است همچنین دواي که بدواي گرم دیگر با سبب القام

سرد و کاهی که احتیاج فریده باشد **پنجم** آنکه بسیار قوی باشد

و بواسطه زیادتی قوه ضرر میرساند مانند آنچه که با صنع عسل ضم

میکنند تا ضرران کم بکند و ازین قبیل است القام دواي حار را دواي

بارد و بالعکس **ششم** آنکه دواي مفرد است سریع النفوذ

باشند و در عضو مقصود است بکثرت کند و عمل خود تمام نکند لایه

دواي دیگر را ان اضافه باید کرد که انرا در عضو مقصود نفوذ ندارد

رازیانه و اینون بسخم کفش و آنها سریع نفوذ اند در جگر پس آذویه
سحاذیه یا بنها ضم باید کرد که بقصد جهت جگر آنها را جذب کند و
نفس در آنها فعل شود در عضو مقصود تمام کند **هشتم** **الک** سید
دوای مفرد بطر النفوذ باشد بعضو مقصود ان نارسیده قوت طل
شود با آنکه ضعیف کرده باشد بدرقه باید که همراهی ان دوا **بعضو مقصود**
روده رسد همچنان در ضایقه بدرقه کافور میکند که کافور را بدین روزه
سرسند و دل راحت سازد **هشتم** **الک** در بعضی اوقات
طبیعت محتاج می شود بدوای که در ان دوا قوت متضاده باشد
یا افراف مختلف را بیان دوا تواند علاج کرد همچو دوا مفرد قوت
یافته بر نوزاد بر حاجت طبعی رکن میکند آذویه مفرد مختلف
السمو را محک حاجت خود از ان افعال متضاده بعقل آید و
مطوب طب بان برش همه کصول بنویسد **نهم** **الک** سید علاج
فرج محتاج اند بدوای که کم و کثرت حاجت به **نهم** **الک** سید

گرداند و در دوائی اقوی مفرد این دو فعل کم موجود است
کاهی طبع سردی شود که دوائی قوی مفعول بیرون بکشد
نیکین در سردی و خوف میکند از تر یا دین کثیر افعول پس
ضمیم میکند با بیفون دوائی کرم که تا نیکین کشد و مضربان کند
مثل خندیده و مانند آن که با بیفون بار کرده میدهند یا روش
باشد که طبع اصحیح باشد و دوائی در میان
بیماریها مختلف الطبع با صغایه و مقاومت با بهوم حیوان
و اندک اندک تواند کرد پس وجهت احتیاج علت اضطراب از اظفار
تالیف ترکیب و تریاق قاف زوق مذکور را که جامع الصفات مذکور
است یعنی فایده و نفع ترکیب بر فایده در اوراق مندرج شده
و است در رسوم مختلف الحمد تالیف و ترکیب اودیه مرکب
زیاده است در جمیع جهات و سبب احتیاج از ادرین
مختصر بیان کم از کم خواهد از کتب مطبوعه منتظم طبع شده
در میان

در بن کیفیت ترکیب آلوده و مرکب **ابا طریقی طبعی** معی جاست
که آلوده بازه و پاکیزه که گفته و نویسیده نباشد بهم رشتن الفه
از حویب و جبر و خاشاک و لیز کرد و غیر پاک کند و مواد کم
خرد و نشود را بنی را اصل است حش بدل شود اینجا اگر صریحی و مرکب
که ترکیب خواهند نمود کم یافت باشد و بهم نشد در بر صورت
ان جود مفصود مدنی باید کرد پس آنچه مناسب بحال ترکیب باشد
باید بدل کند و دوا را هر یک حلاله فردا فردا از دین
سکنین اگر بهر دوا در دین رویان به استکرم نرم بود و در بار
ار بشم که حل و قرح نداشته باشد نرم بجهت هر یک است که در آن
باید پس مجموعه را در اسم میخند و دیگر با قدر سستی نماید جدا کند
دوا را با اسم دیگر حش میخند کرده و فرسهم نمایند و فعل و الفعل
تمام به قبول کند و حجرات و غره که شش تن استعمال کنند و هفت تن
که سه حش و موی نمودن معقله است روحه نموده تقواعد مذکور عمل

آورند و جموع را تا آنچه حل باید خست نمایند و اگر صاف
باشد از پارچه درت یا از اسفند غزال صاف نمایند پس در آن
مجموعه غسل خجری و خوش طعم پاکیزه مالش بایم کف بر اثر دبه و آبی
که مناسب فصل و بلد باشد بر نشه و پس از آنش فرو در کوزه آبی
بریزند و سه و نمایند پس دوا اندک اندک در غسل بسیار گرم باشد
دوا داخل نمایند کرد زیرا که بواسطه گرمی غسل قوت ادویه ضعیف
و در وقت آنش بلا و کندم نیند و وزن الکف نمایند و بر کسی که
در این دوا خورده باشد در برهاتی که غسل هنوز گرم باشد غنیر را بسپارند
یا قدری روغن بنفشه و با دوام یا روغن که سبب کمال آن ترکیب
باشد بگذرانند و در غسل داخل نمایند اگر خواهند که ترکیب دیگر نمایند
و خوش رنگ باشد زعفران را کوفته بچشمه با کلاب یا مالع که باشد
باشد در دادن خوب باشد و بعد از غنیر و قیل از دیگر ادویه در
داخل زنده و پخته پس شست سوده داخل زنده و بعد از آن

جواهر ریزتر و مرهم رسیده پس باقی ادویه را با استکی برشته باشند
و مرهم کرده باشند و اگر طلا و نقره که در کتب داخل است محلول باشد
لعبه از زعفران و قیاس از جواهر داخل نمایند و الا که ورق باشد
لعبه از آن که مجموعه دوا در عمل داخل شده باشد طلا و نقره
ورق ورق اداخته ترکیب باشند چنانکه افرای ورق در زهره
در ترکیب آمیخته شود **عرق تکیب جوارش بهر است در افرای**
جوارش بهر است بهر است و بهر است و بهر است
و بهر است و بهر است و بهر است و بهر است
و بهر است و بهر است و بهر است و بهر است
ادویه را بروغنی از زعفران حریب باید کرد و نمر و غنی است یا غنی
بغنی با و ام با غیر آن باید که باقی قیاس از آن حنن معنی ادویه را
بر بروغنی که داخل است در صوب سوزده و کف مالیده بگذرانند که اگر
وشت و مزاج کرده و دروغ بختی خدایند و را افرای که داخل است

و معاچین نمی شود باید که بعد از آن که قرض از آب یخ خشک کرده
باشند گوشت مذرم عیبه در شراب یا شکر یا عسل که مناسب
دانند خیسیده داخل زنند و روشش چنان **لیمو است**
که مجرب و مفید است ساختن در دواون سکنین یا در بالایی سنگ
حرب بگویند و سخت بماند تا نرم شود بعد از آن که در فخران
عسل داخل کرده باشند و پیش از آنکه آب پروا و اما داخل زنند
معانه را بماند از نرم و در اسم مالند و باید که معاچین در کتب
بایقضا روزی یکبار که بکمال رسند و مزاج پیدا کردن هر یک از آن
در مدتی معین شده است در طب بیکره برشته اما طرف
ممنوع است از دست و هر طرف و یکدیگر از هر چند آنکه ترکیب هر دوی در طرف
بسته هر سه جهت روزی یکمرتبه و از آنکه تا بخار دوا براید تا بر
طرف بسته بگذرانند تا از قیض آید و قیض برانی برانی قایض
و بیدار است که بهترین طرفی که صلاحیت کفهاستین معاچین
از آب

و در اکسب دارد طرف طحا و نقره است اگر می باشد یا طرف صنی
ربع در آن طرف سمتی باشد یا چهار در طرف سی که تا فلکی
کرده باشد در طرف سین یا رویین یا سفالین است تحت رحمت
رذاست قلد و در طرف جوب و سفال بجهت انکه عمل سازد و
و تمام معاینه حشمتی که اند این بود قانون س حشمتی
طریق انجمن شاه چاهت در برت و معاینه اودیه تازه
با کیزه از حشمت و جوب در یک یک کند و هر چه کوفته محتاج
مانند رسول و غرق و وصفان و سرور از اینکوب کند و اول و اوق
دار مار که کوفتن احتیاج درازد و مجموعه در رسم کرده باب یا عرف
مار زبانه را معی که بجهت خم شدن اجزای ترتیب مقررات اول
کیش و کمرز در طرف کینند پس در یک نفره یا سکنین و یا دیکی
که تازه قلعی شده باشد با شلایم بهیسی طبع نمایند چند انکه نصف
است برده نگاه از زتش فرود گیرند و کف مال نموده حشمتی بالند و صافی

و دیگر با قدر اب یا کلاب بماند چنانکه قوت و دای دراز
بعد از آن اینها را در یک کرده بان مقدور قند یا عسل که از آن
نخیزد در همان نشیمن قرار شده است با نشیمن جوش دهند
که بکوب عود یا صندل یا جوی پد باشد اما فانا بر هم زده باشد
و احتیاج نشیمن لاف ندارد که بجوش و یک از سر رود و برود چنانکه نعوام
رشد از آتش فرو گیرند و سرد نمایند و اگر غصه یا مثلاً یا ورق طیاره
در زهر نمر و نقد باشد بطریقی که در معا چین مذکور شده داخل نمایند
و در غفران را نیز خریطه موافق آن بسته در یک اندازند با جوشی پس در یک
قوام خریطه و غفران را دارند و با قدر کلاب یا عسل که مناسب باشد
بماند و اب از او داخل نمایند و بعد از قوام سرد نموده در ظرفهای گنجه
که در لاف بداشتن معا چین و اگر رفت لاف دارند و به مقام حاجت صف
نمایند و بکنجین برود و لغوق و بغره بر همان دستور طبع نمایند اما
و مناسب تر از آنکه بکنجین و آنچه حیوض داشته باشد

طبع نمایند و فایده ترکیب **سم آنت** که ادویه باره گفته و پوسیده
باشد بطریقی در پیش ذکر رفت و از کرده خشک و خاکیگزیده است
و هر یک آنجا کوفته و در تن نمایند پس محبوته در هم بهم پیچیده شود بعد از آن
فرض است زنده در آب به خلط زنده و از کرده غیر محفوظ دارند تا آنکه
حوض خلط شود از روی یک راین رو بان او بگرداند و بعد از
خلط شدن در ظرف بشوید و بدارند تا هنگام حاجت استعمال
نمایند **سخت جویات و شیش** نیز همین روش است
قاعد و دستور العمل شناسند اما بگوید که در جویات و اقراض
سبب زنده تر است نهاده و در غنی با دام جرب کرده تا خرا بگویند و
غاریغون را از اینست غزال بگذارند زیرا که بهاون کوفته می شود و در
ایست که بالای غزال موهای سبب بگذارند تا بگذرد و ترکیب معوض در
هر نوع غنی که بجهت قبض کم و سحج در حیرت بکنند چوب
باله اصل است بهو حیرت و در بر قوطنا و مانند کشمیر بکان و غیره

بعد از آن که بوده باشد بپای بر او دیده بگویند خصوص بزرقطونا که اگر
بباید گوشت و کاه باشد که تخم ریکان در تخم مرغ و آب بپزد و بعد از آنکه بپزد
و دانه را گرفته باشند سرور را در باقی او دیده محض و محلول است زنده بپزد
است که اجزاء سفوفی نرم بگویند و مثل افرا و جوارش اندک است
باشد بپزد و روده اگر بکنند و اگر چنانچه غرض قیض باشد و بخوانند
که نفع آن در معده بیشتر ظاهر شود و الا نرم کوفته بپزد استعمال کنند

طریق پنجم حش سنون جنات است که برای صف و جلابی دندان
باشد مثل زجاج و مالت و صعل و مانند بعد از آن که سوخته و پودر
کرده باشند باقی افرا بگویند اما قند بر دست در بر باشد
تا صاف و جدا دندان که مقصود است بهتر حاصل شود و آنچه برای قیض
دندان و باز داشتن خون پنج دندان باشد باید که نرم کوفته و بپزد

طریق ششم حش کل و در زرد و برود و ششما
که در چشم است غایب می شود باید که نهایت سعی و بخت

شی دارند و در کسب خشن او دیده که در چشم بجا بود و در دست
باله بجا او نیز که چشم عصبیت یوسف و کی الحسین
و عفا است پس باید که دوا با بجز مانند س و ج و ق و ی و ی و غ و د و ا و ب
سعیل و حصول می خست بطریق که در فایده که مخصوص عمل او دیده است
در شستن اینها اهتمام تمام بجا آورند و بهمان طریق هر دو را که در آب
سخت مانند مس و سمره و صبح هم در فایده که بسوختن او دیده تقویت دارد
و رجوع نموده بهمان قانون عمل کنند و بهمان نوع هر داروی که باید
که در مانند روغن از روغن بشیر خرمایا و قیاس آب غوره و سمره
باب بادیان پس نزدیک از دوا اما بعد از آن که سوخت و شسته و در
بسته جدا جدا گرفته و از بار چه محکم بسته باشند هر کدام مقدار کمتر
وزن نمایند و همه در مس مخصوص خسته در مایون و باور بالا سنگ
سختی نماید جدا جدا مانند غبار نرم کرده در حالت سختی از کرده و غبار
باید از آن و بعد از اتمام و مبالغه در سختی در ظرف شیشه بکف هر از در

رمان حاجت یاسیل طلا و میل نقره یا میل پش درخت درخت
کشته و شیان در درون چشم باید بچکانند بر من چشم باید که بر یک
هر چه منب شد سینه صفار نظر حاصل نمایند به کف فی و هو
المعنی **طریق بخت مطبوع است** اگر مطبوع مسهر تربت خوانند و
اولی اجازه از ابا کبره سازند و پیش از همه پنجه و حوایم نیم کوفته در دیک
انگشت و بعد از آن بر روز آنچه باشد نیم کوفته داخل نمایند پس از آن چشم
آلوده کن و منقب و از عقب آن بقیه و بنویز و مانند آن اغریز پس
باین فایده هر چه قوی و سحر باشد برود بر باد اخت و هر چه ضعیف
و لطیف تر باشد داخل سازند و در دیک سکن یا دیک
باید که باره قلع کرده باشد با مقدار اب صاف کرده الکافیه
پس بایم تر چش و اند تا دو بخش بایب کوفته شود و یک بخش باند پس از آن
ببویزند و اگر ایقون داخل باشد باید که ایقون را در باره بماند پس بعد از آن
دیک در آتش فرو کوفته باشد در مطبوع اند از پس با آب سیاهی بپوش

کرم به مالند و صاف نمایند و شرخشت در چکن و عوس و خیار شرخشت
در بند از آب کرم حباب خیشنه ه حل است و صاف کرده
اصافه حبابیت داده اگر احتیاج باشد مجبوره را مکرر صاف کنند اگر
سر دارد سیدند از قسم صبر و ایا رج و تر بد آنکه باشد کوفته
با قدر آب حباب نموده فرو برند و از بالای حب مطبوخ با
شست تا آنکه سر دارد و هر چه باشد کوفته و پنجه با قدر عرق
حل نموده پیش از مطبوخ بیاشند **نقوشات قوی است**
که اجزاء نقوش آنچه کوفته است بنم کوب کنند و مجبوره باشد
در آب کرم خیشنه و عی الصبح در رسم با کوفته و شست
و صاف نموده و در چکن و شرخشت و کلقد و مانند اینها آنچه باشد
در همین آب محلول خذ اگر احتیاج باشد مکرر صاف کرنا
ریاست بند لطولات راهی بقی است که از ادویه انجیر
کوفته نیم کوب کنند و همه یکی خیسند و با تش نرم جوش دهند و

طبع دست مالیده و صاف سوزده بکار از اسهال است و این
بمکرم و عضو بزنند و عضو معلول از زخا رات بین کرم بطول محفوظ نگه
ترکیب اطلیه : **فحالات** است که در او امارا نرم که بقیه بامهر چه
در صفت آن مذکور شده باشد امیخته است معانیست **ترکیب**
میدان اطلیه : **فحالات** است در طایفه فوق الب و در عضو
میکنند و ترکیب فحالات غلیظ است و جریان نمی کند این بود
ترکیب مرکبات و نیز ترکیب هر یک جدا گانه در صفت همان
و کتب دیگر مذکور میگرداند و الله و توینق علی الله الحی **طریق**
دستخیز : **ترکیب** است که اجزاء حاره و بارده در طایفه
از یک از مفردات ترکیب از مقدار قدر شربت آن حایه باشد
و اصل را از اکثر وضع نموده باقی را بر سبی عدد ادویه که عبارت از عدد
شربت هر یک قسمت کنند و خارج قسمت را فراج مرکبات
مثل مزج : **ترکیب** از ریح که در دویم کرده

کرم و خشک است و بفتنه که در دوم سرد و درشت هرگاه از رطوبت
رطوبت باشد و از کثرت و بفتنه یک شربت اجزای حار و سرد
بارده شش شش مثل حاره و رطبه مانند بارده خواهد بود بدین صورت
حاره بارده رطبه یاب پس چون اول که اجزای بارده بر
است از اکثر که حاره و یاب است کم شود و پنج فرد از حار و پنج فرد
باقی میماند و هفت ربع را بر سبی عدد ادویه که کعبه و ثمرات
جدار است نمیشد کنند خارج هشت یک و ربع است پس پنج
مرکب مذکوره اول در اول درجه و دوم کرم و خشک خواهد بود و غلی
آداب شش شش رطوبت مرکبات است که بعد از تحقیق در
عدد ثمرات سفردات آن فرد از وزن مرکب احد تمام که سب
مجموعه وزن مرکب چون نسبت واحد باشد بعد ثمرات شمار وزن
مجموعه این سبی درم باشند و عدد ثمرات سفردات دوم چون
واحد است بدیه که عدد ثمرات است نسبت است پس از شش

که وزن مرکب است غرض احد بودم که آن سه درم است و اگر فرض کنیم
سرب است مستی باشد و وزن مرکب ده نوبت آن مرکب است و وزن
خوانده بود زیرا که نسبت نشت برده چون نسبت و حد است بعد و نشت
مستی باشد و مرکب مستی است برست به چهار باب **فید**
دوم در بیان کیفیت نشستن حجریات و غیره که بناوی غسل و حصول
که نیز نفعی معقول است حتن شد و در جهان و عین نشت و درایه
و چون نشت که اول در مان و نرم بگویند الفاه بروی سنگ سماقی
باب کلاب تا آنچه مصمت دانند بایند پس از در سنگ برداشته
در کاف اگر دو آنچه نرم بوده شده باشد و در آب امیخته بود در
دیگر بریزند و آنچه در آب در دما شد در ته آب بماند دیگر باره سعی کنند
مکرر از کاف به کاف بگردانند و اجزاء درشت آب بماند تا وقتی درشتی
نمکس را نشت محسوس شود پس در کاف را بکنند تا صاف شود و آب
با استغلی دور سازند و حث منفه بعد از آن دیگر باره است

بخبر کرده الفه استعار کنند اما ادویه بعد از پنجم
مانند اقلید و سیریه و توبال مس فلاح و شمع اول میاید سوخت
و بعد از آن که سوخته شود بهین قایده بشویند در شستن و پس
از ادویه عین است بیند که بسیار با لطف کنند زیرا که اینک در شتی
در افرا بسیار خرد پنجم است **هرق شستن و جوشان**
رسمک لا جورد کوفه و پنجه نرم بیند تا مانند بخار کرده و الفه
مار و غنصطی مار و غنص کندر جگر کرده بر بشند و دست مالند تا تمام
شست شود آب اول را در کاسه لقا دارند آنچه ته نشین شود لا جورد
اغلی است و نیم بار که بدست و اول بشویند آنچه براید محافضه
است و میوم بار که مکرر بشویند شمسط باشد لعاب از آن خفصه
لقا دارند **شستن و در اسکت** هر قدر که خواهند نرم بگویند
و نیم وزن این کف داخل شست در هم مالند و در ظرف کرده
که یک کینه مقدار چهار پنج انگشت آب بالای مرور است

روز هر سه دفعه با چوبه بگردانند و آب برسم زنند و بعد از آن
از آب را باره زنند و بدستور اول هر روز دوسه مرتبه برانهم
زنند و بهمان پنج تا به هفت روز آب تازه کنند تا چهارده روز نشانی
مرتبه هفت روز آب باره زنند پس خشت نموده و نرم نموده استعمال
کنند **طریق شستن سم الفار** برک رسن را در طرف
یکی کنند و باب برنمایند و چوبه بر سر دیک که ازند و سم الفار را
که کرده بدان آویزد بنوعی که گیس در آب باشد و تبه دیک نشاند
بین طریقی که هر سبب شستند پس بر سر آمد **طریق شستن که با بره**
حرف رت از توتیای هر ریت آب که چوبی تلخ را در طرف یکی
کند و چوبه بر سر طرف گذاشته و مثل سم الفار در صره کرده و در
آویزد نزدیک که هر سبب شستند و در اینجا به برک رسن حاجت باشد
و **طریق شستن که با بره** است که دیک بر آب کنند و بجهت که
کرده با آویزد بنوعی که گیس نه دیک نشاند و یک که هر سبب شستند و

۱
چون فرار آید و بدینند در چکماک از ده قسم است و ده قسم از آن
قابل است اگر چه بدیهه است و ده قسم از آن استعمال است که بدیهه
بسیج در دوی نیی مانند و بهترین اینها نوبی بود در هر دوی سیاه بود و در آن
آن سفید یا بند و از آنجا چکماک گویند و نوبی دیگر که در دوی سیاه
سفید بود و آن بر همین چکماک گویند نیز معر الا مقوت است و در
زین بر همین چکماک آن بود که پنج او سطر و سه او بار یک باشد
بطریق شش کوزن پس دو واحد چکماک چنانست که
و دوی که در آن چکماک داخل باشد تا که خود شش شود و عالم
این فن و عارف است موی ساخته باشد و است در تناول آن بیاید
اگر مضر که بطور رب از عدم حیات چنان امور است و بهترین
چکماک برای آن چنان آید و بر همین است و آن وقتی که بهم رسد
حتی که بعد از آن و اگر ازین قسمین هیچ یکی بهم رسد و وقت
در کتب بدینست **حسن جمال** و **بعضی جمال** در سر کین کا و نوبی است

انداخته بپزند پس برهنه اوزند و ببت و پرچه بار یک سیمی در درج
دوی است دور نموده داخل کرک کنند **طریق دیگر در بستن باد**
و پوده در دینا سیمی همانوقت دور کرده با ربع دوی ورق کل و کبر
ست و بین با میزد و در ته بسته بخیر کنند و در انش معتدل اند
نکه خمیر میان نموده پس برهنه اوزند و بکار برند **فی پیده مفرجه کشته**
یکت یکماه برفشان گذشت به شست و پودا بکند اندا وقت
است که بپزند و در بر سر زتر **غسل بوزه** بپزند آب بپزند
که حرامند در ظرف کرده است در دوی کنند و بکوب با هم زنند و بکار برند که
نشین نموده آب بپزند و هفت بار مکرر بهین طریق آب تازه بشینند
و حش آب زنند و از بارچه کیم نم چوبه بکار برند **طریق شستن کل**
از سنی و کل **فیرسی** و قولی **دانشندان** باید که هر یک از این قهوه ها
بگویند و در میان طریقی بخیرند پس ببت بماند و در آب امی شستند
در شستی که درین طرف بماند و در نزد پس استعمل کنند **شستن کل**
نوفری

توضیح یک محل و از غریب پس بگزیند از نشین رومی و
و قیض الریزه و دیار چغنی و غریب بن و حب بن و حب بن و حب بن
و اس روم و مصطک از هر یک سه درم در محل آب طنج نهند
تا نصف باند پس صاف کنند و صبر در دهن یکسره باین بهاند
تا آنکه حوب بیده شود و اجزای درشتی درین طرف باشد و در
س زند دیگر بار در همین آب حوب صاف کنند تا خفت طنج
بگیرد پس در ظرف کمرده بگذارد و صاف شود الفاه استه استه
از خمر حنک کف سه درم از فوان سیده بان بپزند و فاه بدارند
و هنگام حاجت در ایارجات استعمال نمایند **شستن یک** بیه
که یک حوب بپزند و نرم بگویند پس در آله که ریوند چغنی کینخ
افزودن در آن چوب پیاده باشد مستحق کینخ پس از غزال میوه بپزند و بپزند و بپزند
تا آنکه بپزد و بپزد و بپزد که تیشین شود آب بپزند و بپزند
حکمت منفه نرم بپزند پس در مرض و معاجیل در غرور شود و بپزند

شستن سوم باید که سوم را که اخه صاف بنفش پس دیگر بار که خه به پا
صاف اندازند و دیگر بار که خه باب ریزند تا پای که آب مزه سوم نه آید
و در هر مهبالجا ریزند **طریق شستن دوم غریت** باید در روغن غریت معطر
که خواهند و از اگر باس محکم صاف کنند و دوشل آن آب صاف
در دیک کرده و دوسه دانه خرمای دیک کف ارد حور با چه گمان
در دیک انداخته بار و غن و آب بالش ملایم بکوشند تا آب
روغن و غریت باقی ماند **شستن دقت در امتحان دقت و دقت**
است که بطریق سوم مکرر باشد که خه در آب صاف چند دفعه مکرر
چین کنند **طریق شستن سر علی** که در ماء الشعیر داخل می شود
سرطان نه بر و دست و پای او را بکشد و شکش را بشکافند
و با خاکستر چرب و کوبیده پس از آنکه نمی گستره و کوب
شسته بشند چند دفعه مکرر آب خالص بشویند تا بشویند تمام
پس در باون سیکن بکوشد در ماء الشعیر داخل زند **فایده شستن**

در میان کیفیت خفت آب سبعة و تدبیر پروردان او و به طریق

خفت آب سبعة و تدبیر پروردان او و به طریق

در رب هر یک از این آب و که خوانسته بشند مکنش نذر

سختش سرخ باید کرد و در میان روغن کبوتر فرو باید برود پس او را

دیگر بار بر آتش سرخ کرده در لکه باید انداخت باز گرم کرده تا شش

کا و فرو باید برود پس گرم کرده در روغن ترش انداخته طبعی اصل است

ماند آنت که از اول فترات به این طور منفه بفرمانند مکنش

عرق تبرک حش و تدبیر پروردان او و به طریق

چهار روزه روز داخل خبر کنی نه افکاه روغن بادام بریان شده

پس جنوب میزد در جوارشات و معا حین بکار بند و غیره

طریق مدرک زمر که خشت المید را نرم کوفته و پخته هفت روز

بجز در میان آب کرات بگذراند و هر روز آب کرات تازه نذر

بعد از اوقاف حش منفه نرم بسپارد و روغن بادام یا روغن

روز دالو و شفا لو بریان کنند انگاه استعمال کنند باین نوع
 س حن در تراکب که بعلاج او بسیار مفید است اول است
 در شب چنانست درخت الحید را زم بینه و بپزد
 در شراب ریختن بخت و هر روز آن شراب را در کوزه برآید
 تازه بکرده باشند پس از پخت و کوزه بریان نموده زم صدا به کرده
 در صبح چنان که مخصوص صغیر معده است داخل سازند **طریقه**
 که درخت الحید را زم بینه پس بپزد و داخل خمیر کنند چنانست
 و هر روز که تازه کنند بعد از آن بپخته دیگر در ماء العسل
 بیک هفته دیگر در آب و شراب در آن ابراخته باشند بگذرانند پس
 از پخت و کوزه برآین آنها را برآورده چنانست زنده بعد از آن برآین
 به دام بیان کرده باشند خوب صدا به کرده بگذارند **طریقه**
 س حن در تراکب چنانست طرفه را در شراب کاه بپزد
 و بر آن طرفه را با پرچه کزاس محکم بپزند و کوزه را کوفته

بر روی کرباس بالای طرف شیرین س زرد و بالای کلو و سفلی بکدر
و در میان سفال حلز که داشته بدند که کلو داب شود از بار چه کرباس
که داشته در میان سیر سرد و الفاه ان کلو داز شیر بر آردند و غنچه

لغاب برند **طریق مبرک حش** بر آردن جانت در درین
سفال ب مایده سرخ س زرد و در ایهای که آب سفید مس بوق
نک کور شد فرود بر آردند **حفت بین کرون** بر آردن

تازه و پاکیزه شش روز در میان خل خمیر کرمه خیسند و بعد شش روز
سرکه تازه مازیزون سرکه تازه کنند پس از شش روز دیگر باز سرکه تازه
که داند تا هر روز سرکه تازه کرده الفاه از سرکه بر آید پس سه بار
باب شیرین بوشند و در سیه حش نموه استعمال کنند **حفت**

تبرک کرون چنانست که ریزه کرمه تازه کرکته و بوشند
از کرمه بوشند چوب پاکیزه س زرد در طرف این چهره که ده سرکه
که نه بالای ان کنند چنانکه چهار انگشت سرکه بالای ریزه باشد پس بر آرد

با کنند الفاه را آورده در سیاه حشمت در میان کرده بکار
طریق دیگر کردن حبس در جبین چنانست که سر کین کار و تازم
بازند با قدر آب در دیگی کنند و حبس الموک را در پارچه
بند در میان دیگ انداخته یک ساعت بخوبی زیر دیگ نشکند
الفاه حبس الموک را آورده پوست از او در سارند و ربایش
سخت دارد حبس اند پس از آن که خواهند که استغفار کنند چنان
بازند طریق دیگر در حشمت چنانست که خار حشمت تازه سبزه
را بگویند آب آن را کوفته حشمت را در همین آب حبس بند
و پس از یک روز را آورند و با آب حشمت تازه مکرر کنند تا پنج روز
این چنین نموده الفاه حشمت نموده بکار برند طریق دیگر در
عمر زوت چنانست که غر زوت بپزد از چوب و خاک
با کوزه یک زنده الفاه یا شیر و خزان یا شیر خرب بند پس آرد
حشمت زنده و از کرد و بخار کند و دارند بمقام حاجت در آید

نکار بوند **صفت پاره دل** نیتا باب غوره بکند تو تباری کرنا
نرم کوفته پنجه در ظرف چنبر باب غوره که صاف نمشد روز
بکشد و تانده روز هر است روز یکبار باب غوره تازه کنند و انچه
بردی سنگ سماق باب غوره که خوب صاف و مجرم باشد با سبکی
بایند و هر چند سوده باز باب غوره انداخته تا انکه بماند نرم کرده

سودا انچه حلق نمایند **حلق پاره دل** **سوره** **قلب و طحال**

بجره قلب باب دیوان یا اسماق یا آب غوره با عرق سدر

منک نیز همین دستور است **فایده محب** **دم** **نیمه** **بلبل**

به ترتیب حروف حل **حروف الف** ا ب ه ل ن ج و ر و

اینست بدل آن هیچ از من با جعه است و در تقویه معده است

باینم وزن آن لایست بعد از دافینین بدل آن اسطوخودوس و اسطوخودوس

یا اسطوخودوس بدل آن باینه است اینون بدل آن را

زبان است که دیاس بدل آن بقول جلیوش ز جلیوش بقول

یک نیم وزن ان اگر تری رسته بقول آن ضدل یفدهت بوسه
ان فرو ماست انی بدل ان اسطو خودوس بدل بدل ان افیتون
است اذ فر بدل ان مضب الرزیره است اکدان بدل ان ثن ان
صیت نبت امدیدل ان لغت ایمنون بدل ان حرب کتارت اصل
بدل ان نیم وزن ان رب الیوس است عمل که بدل ان خست است ایمنون
بدل ان نذر الفیئیس الی بدل ان طین محتم است انزروت بدل ان نیم
وزن ان صیرت ابر بدل ان پنج کسرت **روز** **آب** با بنویه بدل
ان مقصوم است لورزان بدل ان ثقال یا بهن یفدهت در بقوته
باه و بهتر است که بجهت ادغام مفاصل سورجان بدل ان سزید کیمیه
در قرح القلب بدل ان ایرشیم است به نحایف بدل ان فنین بود
سبه بدل ان خزلوا بود عید بدل ان هیک سیه بود سیمایون بدل ان
در علاج ضیق النفس ثقب است بفلج بدل ان افیتون است نفث بدل ان
خیزی و کویذینوف با پر سیمان بود ابر بدل ان کف اندازد کف
نخ

نخ کنند بهمن سرخ و یغند هر یک بدل آن بگذرند با و آورد بدل آن
گویند شانه است **عروض الجیم** جوشیر بدل آن قند است و گویند

اشق بوی نزدیک است جده بدل بوده چلی است کلبا بدل آن پوت
انار است و گویند کفوی انار ماطر است خطبیه بدل آن هم وزن

دست نخ گیر است با هم وزن رزافند مد صرح جند بدست بدل آن
نیم وزن سنگت بیک لای در علاج کرم شکم رساقیل است بدر

گرفش بدل آن و آب لیون بودند را تعجب بدل آن حب الرطب و دیگر
المرد بدل آن بزرگوطا بود دوا شیعان بدل آن دو وزن

ان آب روت است دار فلفل بدل آن فلفل است دار حنظل بدل آن

سینه بود و گویند هم وزن آن خولیان است نصف آن کیه حنظل

بایک نیم وزن قرغه است دو فلفل بدل آن در فلفل تقویت با هم وزن

ان شقاق است و در باقی افعال بدل آن نیم گرفش است هن بدل آن

بجول آن ردغن زیت است **عروض الهام** هو قاریقون بدل وی

وزن ان پنج او غریب نیم وزن ان پنج گسترست بدل ان نیم وزن ان
قاعده کبر است **حرف الاء** بدل ان ریزه کرمانست مادی و دانست
وزن ان ریزه چنان گویند که وزن مربع وزن ان بقدر فصل بدل و است
حرف از ریزه بدل ان در کزنی که جانوران یک نیم وزن ریزه
است مثلاً وزن ان طر حشون بری و نیم وزن دانه تریج رزاونه
بدل ان ریزه است مادی و دانست **حرف یاء** نیم دان ان سقط رزاونه
طویل بدل ان رزاونه کردست و صاحب منج شیطرح مندی
نوشته است و گویند رزاونه طول رفت بدل ان فطر دانست
رخن بدل ان هم و نش دار فصل است و گویند یک نیم وزن انرا
رخن بدل ان است زلف بدل ان فطن است و گویند شخرف
بدل است او فاد حش بدل ان پرش و پیشان است **حرف**
الحی حش بدل ان یک نیم وزن اقمواست حب الفصل بدل ان
در امراض سوادی جحرارینی است و در اسهال ششم خنط بدل ان
بدل ان

بدل ان يك و نیم وزن عود بدل ان است باینم وزن ان سیخه یا کنج بدل
ان بقول جالینوس غلبه است حب فلفل بدل ان نیم درش
حب القوم است یا بودری سفید حب الفار بدل ان حب المکلب است
و گویند مغر یا دام نخ یا دام پنخ و است حب البزور کبر و صغیر هر یک نیم
مقام هم اند و گویند مغر یا جمل و مغر یا دام بدل وی می شود و حرف بدل
ان فرغنت و گویند نخ و هر بدل و است حصص بدل ان قوت است
یا صندل سرخ حما بدل ان هم وزن است یا قرقفل ^{چمنط}
بدل ان حب حر و است **حروف** طایفه بدل ان سمیت
یا ساج طایفه بدل ان کل مختوم است باینم وزن ان کافور باینم وزن
عصاره لجنه الترس است طین بدل در قبض خون شکم کل ارتمی هستند
طریقت بدل ان کمن است و گویند قط بدک است **حروف**
س بوقت بدل ان هم وزن ان ورق طلا سروج بدل ان دریه
و در بهوشی جز مائل **حروف** لا جورد بدل ان

حجرا منی است بسی بدل جزید است لجنه البیت بدل ان کنز است
تا تخم کل سنج ملک در فتح حکر بنم وزن ان اس رون است البصیر
بدل بدل ان بنم وزن ان بهمن است یا هم وزن ان بودی سنج یا
بدل ان فرسیوت ییاب بدل ان اب وزن خطمی تا حار است
موقوف المیم ما ریزون بدل ان سه وزن ان ابرس لو با وودا
وزن ان مقل یا میران بدل ان رزو جوب است منیر بدل ان قطط علی
وگویند قفاح اذ فر بدل ویت مکت در اکثر افعال بدل وی خبیثه
است مسکط و انفع بدل ان هم وزن مقصوم غاث بدل ان صلب
مقل بدل ان انورنش کنز کنیزا عکس للفظ هم میائی بدل ان قفطه
است میوزج بدل ان عاقرقره حا بود مردار بدل ان دو وزن ضد
است **موقوف النون** نازک بدل ان قسط بحر بود با هم وزن
ان سبل نازدین بدل ان سبل الطیب است بوزن بدل ان بنی
میوزر بدل ان نقت است نقتع بدل وی بودنه است یا بدل ان لا لورس
سیتر لفظ

سینه لوط مسیه بدل ان قطران است **عروق کبیر** مسنج
بدل ان نورش سبیل الطباط است که کند بعد بدل دی سبیل روی
است سیمین بدل دی حب فروغ است سفقور بدل ان سکه جد است
و گویند فیض کاو حثت بود که بای کرده باشند با هم وزن **الغنی**
سکنج بعضی گویند بدل ان جوشنه است سینه بدل ان ام دار
چینی است سینه درس بدل ان کبریا بود سور بخان بدل ان بوزیدان است
عروق العین عا قرقر بدل ان راس با دار فقل است عظم
بدل ان زرافند طوبیت غصه الرامی بدل ان غنی است عصاره
مالیت بدل ان بوش در هندی بود و گویند حیض بدل ان عصاره
الیتس بدل ان اقایا است غصه بدل ان کنز ریح آختر و دانک
وزن ان مثقال است عومج بدل ان بوزن ان اشنه عود بون
ان حبیب است عقیق بدل ان سید است عدس بدل ان طبع شمش
چرخ بدل ان سیح است **عروق** فاشر بدل ان بوزن

در رنج دیم وزن ان سیه است فرینون بدل ان چند بدست
یا نیم وزن مارزینون قرارون بدل ان قایغه است فرخمشک است
قوئل قوئل است قلعویه بدل ان در فصل است بوندل ان کنایه است
قوئل بدل وی ضدل سرخ است قوه در اکثر افعال بدل ان شیطنج است
عروفت القافیه صبر بدل ان استین است و گویند خفض صدف
بدل ان دوع است ضدل یقه بدل ان ضدل سرخ است و گویند
بدل وی است **عروفت القافیه** قوئل بدل وی خولیان است
و گویند جوزبا و دارچینی یا تخمشک بدل ان می شود قرفه بدل ان نیم
وزن ان دارچینی است قوئل بدل ان دوج است فیض الرز بدل
ان اطفاء الطیب و حجر الیهود بدل ان رفت است فیل بدل ان
دوج است و قوئل کرها ترمس برینک کای با نیج ارمنی از ملتقا است
و قوئل هموزن قایم مقام هم یکدیگر اند **عروفت القافیه** ریوند بدل ان
هموزن ان کسرخ کشتند و گویند بسن بدل وی می شود و گویند

بدل

بدل ان دشت وزن این همین است و گویند ابرس بدل و نیست بدل
میج بدل ان عکس النظم است بازفت کنند **و در السین** ۱۱ شده
رقه بدل این نیم وزن سینا است شفا قل بدل ان تخم کذرات گویند
بوزیدان بدل و است میج بدل ان دوزخ است بشرطی چند بدل ان فیه
است با بیج که شده مفهوم بدل ان در برنجوش است **و در السین**
زبد بدل ان نیم وزن ان غایقون است یا دود و دایم حضرت یا دایمی
ششم خط و گویند برمن بدل است بر بکن بدل ان شش خشت است
تمر هندی بدل ان الوسخار است **و در السین** ۱۲ است
بوست بدل ان بوستانی است **و در السین** ۱۳ است
ان طراشت است یا شطرا یا با زود و خرق بقد بدل جزایقی است
خرفن سیاه بدل ان و نیم وزن ان گدش است یا نیم وزن بوزج یا
وزن ان بوست پنج کبر حصه الغلب بدل وی بوزیدان است تخم
کدر یا تخم شنب خطی بدل ان جابلست خولیان بدل ان و نقل با و زحی

بیمه و بید و آینه نبشته دواء المکرک از سوجین مشهور است

دواء مکرک عفران و ایوانه کرم کوبیده معجون است شیخ علی مکرکی

ضام شده اند اطب در آن فواید بسیار و بی بیشمار شیخ علی
مکرک است و میگوید و آنچه میگوید آنچه اطب گفته اند من درین معجزه تمام

معجون بنفشه و بنفشه جنت الحید است و گویند معنی آن عطیه

اله است یعنی دواء الایتر در سوط مغز که این دوز یک است در سوط

الهی شهور است و در سوط بزبان یونانی یعنی فاحش آمده محضه الکرات

دواء در سبب این معجون از اطب و عرب است و بنفشه است و بنفشه

ما و مت پدید نموده بخوبی در این معجون القوی نام معجون ماکور است

این معجون معرب ایاره است و ایاره یونانی دوا است در سبب شیخ

باشد و دوائی الهی نیز میگویند بزرگ که حق تعالی این خاصیت بآن بخشیده

است این معجون و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه

و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه

و اما ان ليف معجونه و الاطباء في اخبر و در دوحه و در دوحه

نام مرغیت و بر سر و بر سر و کوه کوه

معجونه است از بر و ال یقه یعنی از اللفس و در مع

ط هر می شود و در رطوس از معاجین سجد است و نام یکی از مع

یونان است که او از این یکب خه و نام همان ملک شت یه

این مع و غیره از نایف و غیره است و بلغت یونانی معنی

دوای الهی و مراد از و کھی است و بسم الله الرحمن الرحیم

می شود و بقیه خط بنماید و مقتدین شرط دانسته اند که انش

رست و باغیست شده شود و قوتش با چهار سبب است و کوه

نامی است و در بر ترش از بیم شفا با چهار شفا و در

عرب از کوهش فارسی است و کوهش و از کوهش و از کوهش

فارسی است و او عیاره است از برای کپی و معوی معده و تحمل

بمصلح است و بعد از ترش او و به با شکر و این است از کوه

بن کرمه ساره که در کعبه بود آنچه فلج است نظارت بن قرن
 بگویند که این که در درخت جوارش است ذکر کرده اند و طاهران
 فانیست **عجب کب در عت** هر نفس قبل بقیضت
تقیضت و شیان و حبرا و حفظ صحت و کین باشد از احوال
 نماند و هر چه از آنجمله شمره اوید قوی الکر و نیز الی صیت باشد
 و دست دید از فلج تقیه او را که زمانه و عاقل او را صفا
 عاقل از آن جزئی است مثل باشد بر صیف نفس و عاقل از روح
 حیوان و توتهار و فکر و تقویه آلات آن چه ادراک نفس
 محروست و هر چند آلات قوی باشد و از آن دور است بعد و در آن
 باطن و طاهر و صحت باعث ادراک نبشته و کرده و این تقیه است
 بیک از توتهای یا منظره می نمودن نشیند نهانی ملائم طبع از قوت
 و مجموعه بر سر از و اوج می باشد **حداقل ضریح فانیست**
 و تقیه هم که در این است و در آن و در آن و در آن و در آن

و زود فایده است که در این نسخه شرح آمده است و قول هر دو بحث برضه
در متن مختلفه حق است و گویند که پنجمین مقدم است و پنج الی بیست و
و نه که در از حکم و فرشت است و ثواب این رسیده است *لغوی*
ما این معجون و مشرب که در قوام *مشت* ج گویند و آنکه *از کلبه*
که چنانکه از آن محصول است نفس است بند بر ج از او در جین فرو
بکنی و فیضه بر برسد و جگر من بخشود گویند که از اختراعات
جالیوس است اما در قرابا دین یونانی احدی ساخته شده از اینکه
معجون حب القطن از تالیف جالیوس تا فرین حب القطن میانه
باشند و پس اختراع بلعوق نمی شود که از جالیوس باشد *صوفی*
است نفوت *سند* *وین* *طبع* *وین* *طبع* *وین* *طبع*
در بعضی است *وین* *طبع* *وین* *طبع* *وین* *طبع* *وین* *طبع*
از او به باب طبع داشت باشد مثل پتاسیم کوشند و هر چه
تخمین آید باشد در افروای چوبستان اضافه نمایند مثل قهوه

تقویٰ شرط است در آب سیر که کم بعد از بی که ادویه را میزنند

اضافه نموده بچینه و در زیر دراقاب گذاشته و در زیر سقف بچینه

بعد از آن بسیار افزوده صاف نمایند و بعضی را تا سه شبانه در آب

خینه تا قوت ادویه بماند باز کرده و مخصوص معهودی و مفصول صاف

است **مقیات** شروع است و **مکزی فی کت** و **معدت** شود

و جدا بی معده جائز نیست و در هر مای دو بار بخن است اگر مطبوع دفع

صفها باشد قبل از خوردن متقی بیک عت ثویای ریش تناول نمایند

و اگر مراد رفع بلغم باشد مای ثور برشته قدری تناول نمایند و بعد از آن

جذر تقویت معده کتد بماند و اگر فی مراد صرة الیو باشد

ریش منی تناول نمایند و شخصی را که گردن بلند و سینه منک باشد از این منع

باید نمود **سولن** ادویه مخصوصه **سولن** است **سولن** را با آب

بپاشند تا جگر برایشند یا قرض کند و مولف تذکره گوید و منین از قوت

جرجس و الد کج شود است و طایران کلام اصلی نوشته باشند و از قوت باطل

اطهر است

آخر است که در استعمال بنون شرط است در معده متصل می باشد و قبل
از استعمال او این را با بار او و به سببیه بنویسند بسواک و مال
آن و ندان را پاک کنند **مختص** که قبل از استعمال بنون باید بود
تا با نثر او و به در زرد و آب و صوفات سرخ کرده منقول از کتب فارسی
موسوب بنون است و زرد و صوفات سرخ کرده از معده
که در چشم استعمال کنند بدون رشتن او بجز تر بود **مختص**
رشته بید مانند زرد استعمال نمایند مثل قویا و عوزه و انزال
و قمع سبب طمس است و چون اول از کافور و مبررات ترتیب یافته است
باین اسم موکوم شده و بعد از آن که اطباء او و به حاره ترتیب داده
باین اسم داده اند **شبه** آنچه صابون رشته بعاطع
کند و در سه حش موزه صابونیت حل کرده استعمال نمایند و گویند
مخترع او بقرطاط است و از کتب یونانی مستفاد می شود که قبل از دریافت
بجمله بود **کلی** مختص است باقی در چشم کشند زرد و آنچه می باشد

و مخصوص چشم نیست بلکه مخصوص به قطع زرق الدم چرا که است
در آب فلاسم نزنند که می شود و در ماکل اسپیکوس نیز است که است
نریب کل شده و گویند مخشع اوت غرض است و شرط است که است
ان بعد از ثقیه باشد و صاحب فراج حاکم را در رب وقت
صبح استغفار نمایند و اگر کل حرا باشد و فراج مریض باره در آخر روز در چشم
کنند و اگر هر دو باره المراج باشد در وسط روز و نگاه بکجه نزل آب
و امثال ان استغفار نمایند باید مریض به پشت بکته کند و هرگاه علت
در اخفان باشد باید بعد از کشیدن دار و بکس پوشیده بروجا
کند و هرگاه جهت دفعه باشد بکس باید پوشیده در پائین
بکشد و بیشتر نباید در امثالی معده استغفار نمایند

شرح ایوان قیاس غرض است و گویند

است هر چند از برد و کلمه و مانند ان ترتیب دهند مثل روغن کتید
در روغن کل در کت ذکر اصل ان ادویه مفرد مذکور است مع حوائج افعال

و مزاج آن که در حکم ان عطریات و اعطاشیه به مثل
ماده غیره و اما آن که به طور در طی و نورات در طریق اول مطوین است
و از این جهت در اذهان مرکبه درین باب مذکور می شود **و سبب جمع**
گفته بقراط است و توضیح آنکه در وقت صبح در اکثر روزها باقی می ماند
در هر چه جنوع بسیار داشته باشد تا به وقت اول صبح است
و بعضی معتقد است که هر چه با روغن زیتون ساخته شود قوتش بیشتر شود
و آنچه با سونم زیتون به قوتش یکسان باقی می ماند و شرط است که سونم
را نصف و کمتر از ربع آن نباشد بلکه اویشش جزو روغن جمع شود
و سونم ربع جزو باشد و علامت اسم از مفرم و مفرم مخصوص جراحات
است و آنچه در وقت جراحات باشد **فهرست اولی در وقت از مفرم در وقت**
است و در وقت ماده و غیره در وقت که در وقت مفرم است
در وقت مفرم است و در وقت مفرم است
در وقت مفرم است و در وقت مفرم است

و اشغال آن کرده بآب اذویه سفیج نه نموده بر غنیمت خواند

عبادت در آنست که اذویه را طبع نموده آب ایستاده بر غنیمت

بریزند و در جماعت بخورند و حضور آیه بکار آن برآورند و با بوی خوشی از او

در بخت امانت داده و تعریف معیول است و تطورات و طبع

در اذویه و سفیج و اماله بدیند و هر یک از اذویه آن معلوم است و بخت

احتمال بعضی مرقوم می گردد **تطورات** عبادت از چهرت که

موضوع یک نند و در عرف آیه مخصوص است در چشم و گوش و اذیه

سوطات عبادت در پیوسته که در پیوسته و عطوشت

آنچه عطف درو نشو قات آنچه در پیوسته نقیصات و کورات

روح هرگاه بخاور و داور استاق بنمایند **نقص** آنچه نایست

حوش در ظرفی کرده بکشد **نقص** آنچه در پیوسته دهند **نقص**

از اسیر بآب لغای سقیم در جم **نقص** اسیر حد است

است پیوسته مذکوره و عرفش قه نامند از آنچه از اذویه در پیوسته

محول

در کتب کهنه که در این باب در دست در دست
مالک حصه بایر از فضل خود باشد و است کینه نه بود و نه در طرف
دیگر است کردن کرده باشد و از آن نوله از طرف یک وصل نمایند و
جذب کرده و منع کنند و آب حقه را در کینه کرده و من کینه
به هم آورند و بفش رند تا آب حقه برود و نارود باید که حقه کنند
بر روی بخوابد تا آب حقه با معده و غده تواند رسید و می باید که قدر
آب که هر دفعه بر زنده ریخته از پنجه مفتاح باشد و بعضی را اعتقاد
است که کمتر از آن هم جایز نیست و اکثر اطباء صحت اعضائی را که
شرط دانسته اند در مراعات آب ادویه لازم است چه غلیظ باشد
زیر و قرحه میگرد و بسیار رقیق باعث است روانی و شود و بارده
برنج و حاره سرور و خشکی که است و منافع حقه بسیار است
از آنجند حادث سرور و رتق و بر ماغ و اعضا عالیه است و رفع شده
استغفار از رفع شده است و قوی در قیابل سهل شرط است که تطول

بقدر آنست که بران لحاظ است و فرزند زاده از آنقدر که در آنست
و چون آب خفه بر کزود تدریجاً است که نصف فنجر در اول بریزند
اول را دفع نمایند و قبل از آنکه با آب آویزه بادهان مناسبه و آب
خفه کنند **حباب** آنچه موی را در ساق قوی کنند و آنچه موی را
بروینند و آنچه است و و امثال آن را که اطباء در باب آویزه خفه
و امثال آن موده اند و اکثر اعتقاد است که دهنست مانع ایصال
قوت ضایقه است و بعضی را اعتقاد است که دهنست مانع ایصال
خضایه که در غده او بقایایی از جگر باقی باشد امکان برزود
و برخی تصریح کرده اند که یکدیگر نیست بلکه در هر چه دهنست را می نماید
و آنچه به تحقیق افرست است و است که چون کتون قوی از کبزه و حایه غلیظه
است هرگاه قوت نافه ضابطه خضاب که بی نیست که تا نه تمام در غده
کنت جگر که ماده بنیاد و خضایه و کتون موی سیاه کتون نمایند و الا فلا
خضاب جگر را سیاه کنند طبعی روغنهای میکریم رفع نمیدهند خصوصاً ^{شمال} _{اول}

چهاره **مستطاب** بدن آنچه بدن را فزونی کند از آنچه بشیند

و لیب گوشت مغز فزونی بسته و با دام با شکر است تناول
میکنند غذای شیرین و چرب و اکثر غذا شل قرصه و غیر برنج و بعد از آن

بجای رفتن و غذا معده بمتدی بسته باشد و مالیدن بسیار
چاییدن بکمر رسد و اجتناب از زنده ها مفرط و سولوشن و گرم کردن

لازم است مداومت بدویه سمنه او و نزال در بدن و عذر

از بد عرق است چون فزونی خواهد یافت کرد و باید بر جمع و غش و قلب

نویسد و نقول و شیرین و غذای شود و فزونی تناول کند و بیشتر غذای

حش و نان جو و ماست و آب و شیرین و دریا حدت و کثرت

استفراغها و مداومت مدارت و غرضی بسیار موثر است و از غرض

فوتیه است بشین بدن سرکه و آب کاسه نمک بنوشند و عود

خف و دهن و برقی و دسم و شش و پش خفدان و دفعه

و جلد چون مرده فاسده یا خون باشد و طبیعت از ابط فزونی

رفع کتبه بکنیل در آن سواد فاسده و از آن یک سطح صلیب هم بر سر
پس آنچه رفیق و یار میبوده باشد او را کلف نماند و یار پس
بر سر و عنایت و سیاه را بر حق و رفیق یار کتفه را نش و ضمیر مکتوب
و در حرف زده و اطراف پنی بهر سه مادی تمام گویند و آنچه از نواد
کسب خزانه و نقطه در کتبت جلد نموده کرد در رسم بتن منهدم باقی آنچه
از نواد بلغی سرخ و میره و کبود بود او را دم سبت نیز گویند و نواد سودای
و متفرق شیب لفظهای را چندان و بعاتری خان نماند و آنچه از نواد
بلغی باشد که در بهتن سپید و وضع گویند و اعینظ را بر سر بقدر دای
را بر سر سیاه و بنور با خارش است که متفرق باشد در متفرج کرد
و یار پس بجای باشد شفق نماند و هرگاه چرکه از آن سیلان کند کتفه
و بنیر نیج و ای و کس کتفه یار و بنور حفا و نوادای به هر کس قویا
نماند و بنیر است بقیای به چه قویا و در سطح ظاهر باشد کتفه
است و آنچه حرکت او حجاز را در متفرج سز و غیه نمند و کتفه
نمید

در این بیماری که بافتن دلی خارش است و شش به در یکدست است و حد
در موضع قند العکرم و رزوات برودش کند نیمه و مار فارشته و نیمه
از جلد نیال بر هر سه حمزه و آنچه بنا کل رسد نمده مانند و آنچه صفت
بر دو با حمرت در باطن قرصه او را دایمائی شبیه بترانه آنچه باشد
مستند گویند و بنور منفرد که جلد را شعله دار کند و طوبت شبیه بکوت
است و شش نبسته عوده مانند و بنور قرصه که بر هر سه و با خارش
و اینها بصفه از جدا شود و شش سوز و ریزه سیخته نامند و سستی که از کمالی
است آنچه با رنگین موی سبز باشد و جلد را متفرج کند هزار و بریه گویند
و معروف کلی است و بنور غیر متفرج و هرگاه بسیار ریزند و منضج هم
و یا حمزه و خارش باشد شربائی مانند و چون قطعه قطعه باشد و بی شکل
چه اکثر بریزد و در شب و بعد از خواب می باشد بعد از تر تیرمال که
خوانند و هرگاه با اتصال خارش و کبودت خون باشد و بر بالاس گویند
و چون متفرج برآمده و میره رنگ باشد تا میل نامند و عدسینه و بطیبه

و خنطیه و سماریه و مکنوسه می باشد و چنانچه می خورد و بوی خاص
مادیت می باشد از جنس ماده از آنکه لطیف مانند و بنور سپید است و از جنس
کوبک و خشک است بر طعم مانند و بنور سپید و میزدی و لایع را خف
گویند و در حالات و اینها ادویه کلفت و منقش و اینها است که بعد از تمام
می باشد تا موضع سینه بخارات گرم می ریزند و با اینها سرخ کرد پس ادویه را
خنطیه چون بعضی ادویه مجرب در مواد مذکوره در باب خلالات است و طریقت
سطور گشته درین باب برخی از آن مرقوم می کرد و گوشت نوبت که او را می کشند
ساخته تا نام نهم همان ملک شهرت یافته **جوارش حوی** از قدر است
و یکجا خورشید سبب جوارش که می باشد یعنی جوارش ریزه **اسهم** این
از اطباء هندست یعنی دوائی حیدائی **فرغ اندرون خون** که تر باقی فرقی
داخل می شود و منسوب است تا مزمن **فرغ اندرون** که در محدوده
راحت مشتق است در عطران افروز معیبه یا نقل عطران را گویند
الکاب فرغ طلق است که کواکب ارض گویند **جس** یعنی صبی
نارسی

توان کرد زیرا که تاثیر این مرکب بر منفعت لغو این مدت بطوریه
فرقه گفته اند که بعد از شش ماه استعجاب می توان کرد لکن پس از آن
ترقی قوت و خواص فعل ویت و جمع دیگر گفته اند که تا پنج ماه است
این تریاقی بگذرد و تا دل آن حیرت نماید و مستقیق اند که ناسی قوت
و فعل آن بهیت و بهیضت است قوت و فعل آن مرکب
ناید است و بعد از شش ماه فی الحجه ضعیف گردد و فعل
و قوت با بهوم مقاومت نتواند کرد و لیکن بعل بهون بهون کبریه
و در اکثر اراض عیش قوی باشد و پس از آن رفته رفته کشته گردد

و بکار شود **تریاق عسیر** باشد و بهیضت و بهیضت
در اسطوخودوس و شش ماه استعجاب شود که تا بهیت
در فعل خود قوی باشد پس از آن رفته رفته ضعیف گردد و قوت
در قوت و بهیضت قوی باشد بعد از شش ماه استعجاب شود که تا
گردد تا بهیت قوی باشد و تا بهیت قوی باشد

موجن کریمه و دگر کریمیت و دوا اک و دوا الحظ طیف احمد
میشن و تنا و لکنه و تا سه ماه استقامت توان کرد **اشیا مجفف**
کریمیت پس از شش ماه استقامت در وقت غل و غل بوی
شش ماه **فیموس** و او سیاه و دوا لکرم لعبد از دوماه تا دو
تنا و لکنه سیاه در ریط پس پس از شش ماه تا چهار ماه استقامت
کرد این پنج نوع دوا در که پنجس و این پنج نوع دوا در که
ایا رحبت لعبد از شش ماه تا چهار ماه در وقت غل و غل
و لعبد از این ضعیف کردند و دوا نه المکت فاسفه و المومس در
بمفرجات و اطر لعبدات لعبد از دوماه تنا و لکنه پس از دو
ضعیف شوند اگر نه معاینه پس از شش ماه تا سه ماه بشنند و لعبد از آن
کردند جوارش یک سطل شش ماه در آن و چند بشنند و تا سه ماه
الکال که یک لکنه استقامت توان کرد و دوا نه المکت فاسفه و المومس
بمفرجات و جوارش که مستعمل بشود از بعد از شش ماه

تا بهیچ روز که ترکیب نشود تا دو ماه استغاثه بران کرد و بعد از آن
 ضعیف میگرداند و نیز گفته اند که اگر بعضی بزرگ و کوچک و غیره
 و فایده و اکثر حارسات و معاجین و بادام که مزه تغییر نموده باشد و در
 قوت خود باقی باشند و هم مزه آن تغییر شود بنوعی که نتوان کرد معلوم
 شود که چه ترکیب است تناول نمایند کرد که بکری بناید پهایده باشد **نصفه**
در ترکیب است استغاثه بید کرد تا دو ماه قوت سفوف
 باشد بعد از آن ضعیف کرده و شایسته باشد **اوضاع و جهت شش**
می باشد در ریه چپ تا شش از ریه قوی باشد و بعد از
شش ضعیف گرداند اما فرض را که فرض اند و خون و قوی افرا
معادلات بدان فرضها که در مجموع خسته و ترکیب شده باشد **سال**
 قوی بود و اثر بخش **محبوب** که در دم که سازند تا دو ماه قوی بود
 استعال آن کرد پس ضعیف شود و بعضی گفته اند که فعل اکثر حیوانات
 نوبت **شش** **مطلی** از وقت بچنان که کریستیانیت توان باشد

لیمو

بیا یک دنت که بگوید بعضی فونت شیره تا چهار ساعت است
که بخنجر تر و من تا هفت ساعت بوده و قره ان و قره ان تغییر یافته
بوده و آنز خود می نمود **او شنها تا تغییر نداشت** و باشد در فعل خود است چون
گفته کرده و مستقر کرده و بکار می آید **اما دروغ من** دروغ نیست
و دروغ کافور و دروغ فط و دروغ میایی و دروغ رحمت و امثال اینها
گفته کرده بهتر باشد و قویتر کرده **طبیعت و فاعل است** دروغ است
باید که اسفند باید کرد **و دروغ است** و باید که اسفند
ضعیف کرده **مطبوخ** دروغ که بگوید که باید که اسفند
دست است که باید که ضعف کرده **تقویم** و دروغ است
ضعیف شود **تقویم** و دروغ است **تقویم** و دروغ است
اما دروغ و دروغ است **تقویم** و دروغ است
کرد تطول حکیم مطبوخ دارد **تقویم** و دروغ است
باید داشت **امتحان** و دروغ است **تقویم** و دروغ است

و تحقیق کنند که اگر کسی دوی سبیل قوی مثل تخمین یا شحم غنطیل باشد

حوزه باشند بیدرم تریاق بدند اگر بجزد و حوزون تریاق سهل منقطع شود

حکم زخوب تریاق باید کرد دیگر اگر کسی دوی سبیل مثل افیون و شکران و جوزا

مانند اینها حوزه باشد مقدار تریاق در میان حکم است شخص باشد خوردنش

دهند اگر در حکم نفع کند اثر نفع ظاهر شود تریاق حلیت و اگر کسی را باریا

یا غریب یا ریتد کینه باشد مقدار بیدرم بدند اگر از افت این خلط

شود تریاق حلیت **اما در امتحان جانت و قدر تریاق کوزه**

حرغی دهند و افغی برده دهند و بعد از آن که افغی حروس را از زده

باشد قدر محلی ندع او ببالند اگر حروس بزیه و بند و تریاق حلیت و لا

صعیف و پکرات اگر کسی را امراض مزمنه باشد مثل شهوت کلی

و معال و ناقص و داد معده و مانند آن امراض معداری که مناسب حال

ان مرض باشد بدند اگر نفع باشد تریاق حلیت و لایه نیز باید داد

که تریاق را با دوام امتحان و بخیریه بکشد و قوت صعیف ان نداده

و خوا

و بخوبی از آن تحقیق شد و در آن سبب آن نژاد پس هرگاه
خاطر از امتیاز و تجربه این مرکب با مسخت جمع گردد در زمان صبح
بعد از فراغ هر شخص که بداند فایده عظیم و توقع تمام خواهند یافت
آن را اندک تا **فایده عظیم در استخراج عمل عظیم و گرفتن روشن**
کسره و حقه کردن در این و روشن اصلاح بقی **حسب**
راوردن عمل عظیم است و در یک سبب را سوراخ سازند
و بر سه پایه استوار کنند و شیشه کردن بمنزرا بعل حکمت گیرند و
درست کننده در شیشه افکنند و قدری لیسایی بوی آب پیچیده بین
شیشه بگذرانند و گردن شیشه را در آن کون از سوراخ ته دیک برآورند
و کاسه در زیر سه پایه در آن شیشه بگذرانند و بالای شیشه میان دیک
آتش ملایم را فروزنند تا عمل بمادر یکبار و در کانه جمع شود هرگاه از چکان
باز آیند بر دارند **و بخوبی است که بنور آتش سبب کنند**
بمادر بدم اینور گرفته بپشت رند و آنچه بدم زینور حکیده شود نگاه دارند

و باید که مقام گرفتن عمل با دو دستها روغن کمر و کان یا روغن کنجد و
سازند اما بدست که الوده نشود امکان دارد که ایمنه بزنند **برق کهن**
برق کهن است که گذر را در چراغی افروخته دارند و طایسی یا طبعی
و از کون با بای چراغ بگذرانند چنانکه چراغ افروخته باشد و آنچه بخواهند
نمود کنند بر چراغ بگذرانند تا دخان مقداری بر حوائج حاصل شود و در
گرفتن دخان زلفت و دخان قطران و دخان نقطه بدستور دخان
گذرانند **برق خف کردن در ابرج** چنانست که در ابرج را در
پاکسده در کوزه نوافکنده و سر کوزه با پارچه کتان بپوشانند
کوزه را و از کون بر سر دانی که سرکه در آن میجویشیده باشند بگذرانند
تا از بخار سرکه که در دایک میجویشد و از ابرج خف کرده آید بگذرانند و از کون
بر آورند و در جائی که ضرورت باشد استعمال کنند **برق صبح**
برق است که دق را بکشد و را تحبینه مقشر کنند پس هم
وین مغرب المروج اضافه کرده در باون بگویند تا مضمول شود و بگویند

این عمل فاضل ساخته یا بلند نماید ن شود الفافه در معجون لاسطو استعمال
کنند و اگر خواهند که دقت را در او بدهند بایست استغفار کنند باید که این را
را اندر روغن زیت بار و روغن کاج و روغن گاو و روغن کرغنه نرم سازند
و استعمال کنند **حق صلیح دقت** است که دقت را یکن
در آب حیضه متغیر کنند پس هم وزن دقت متغیر النوع
اضافه کرده در گاون بگویند تا مضمول شود و همون آن عمل فاضل باشد
یا بلند نماید ن شود الفافه در معجون لاسطو استعمال کنند و اگر خواهند
که دقت را در او بدهند بایست استغفار کنند باید که دقت را بار و روغن زیت بار و روغن
کیند یا روغن گاو و روغن کرغنه نرم سازند و استعمال کنند **حق صلیح دقت**
حق صلیح دقت روزی که معمول طپان و میان انقیاط که در آن
مصطوح است **حق** که معمول طپان است چهار دقیقه است و متقال
صد هشتاد و متقال و نه درم صد شصت درم **طپان درازده دقیقه**
و متقال است و در هر صد شصت درم **دقت** هفت و نیم متقال است

[illegible]

سحر چو صیغرت دقیقه است سحر چو کبریا صفت بزرگوینده
 فانی است معنی ارغش معا جن چهار متقات است درازا و دیه
 دو متقات است نور بصل متفکاه و متقات نور برین دوین است
 حای کبر سه متقات است حای صغیر دو متقات است خرد
 چهار متقات است مطون کبر سه دقیقه مطون صغیر شش درم
 است نور بوس یک دقیقه و نیم است ناطل شش دقیقه است
 والسلام علی من تبع الهدی اما انوارانی که معمول یار مایند است
 سن چهار سینه جمل دایم است دوا ای سبب کیم است
 و توله دو دوازده ماه است ثانی چهار ماه است که است
 شایکب یک توله باشد و هر ماه شش سرخ جواهر است و هر
 سه جبه است که هر شش و چهار حبه که شش سرخ است و یک ش
 می شود و سبت درم و متقال ماه و توله هندی هندی هر شش
 یک درم است و توله سه متقال است که متقال و ناکب یا هم فی الحقیقه

اندا الله احکم او دان کشته و از رشت به بر سر استخوانی
 جب یکی میانه نشود و جو قیاده چهار جو سسرخ که به بند کعبه
 گویند است که هشت پنج باشد هشت سسرخ تولد دوازده
 هشت هشت چهار هشت و یک و آنی چهار سسرخ و یک
 درم است هشت سسرخ شش چهار هشت هشت سسرخ
 و شتر سیما هشت هشت و نیم رطل بعد از این نوزاد
 سیاهی من طبعی است از آن نوزاد این و یک کوب
 سه پا و کندا و دوازده پا و کم پیرا و دوازده اوس اوس یک و نیم
 کعبه و دوازده در دوازده و این دوازده پا و کم پیرا و نیم
 است پیرا هشت نوزده اوس تا قران پیرا خط ران چهارده
 اوس پیرا و دوازده اوس اوس است درم و درم
 سه اوس کوب و پا و شکر و پا و ده جبهه یعنی رتا و نیم
 نوزاد و آن نوزاد و در یک و آن و یک و آن و یک و آن
 و نوزاد

بخیزه است حسن باخیزه **بخیزه** بخیزد هرست شفت از سرخ
یک شفت هرست را سخی بلیغ کرده و در کین دان نهند و با شفت
بکدرزند و را کنند تا سرده شود و اگر بخورند کور را باز بکار فریزند و پس
ر فرد شود قیستی **سینه و بزرگ** **بخیزه** **بخیزد** **بخیزد** **بخیزد**
صدای کند و ملک بوزن او انداخته بپند و با شفت کدرند
همچنین تا هفت بار عمل کنند بعد به باب حرف بپندند
مانند دودخ کرده و هرگاه از قیاسی دیگر مالینه خرمی
در ده به آینه قیاسی بپند پس را کنند تا بخور فریزند و آب شیره
اب را از شیره بگیرند و بخور را بکدرند تا حلق شود و در شیشه بکدرند
و با شفت طارکزد و بخور در همه مراتب آن واجب است **سینه و بزرگ**
زنگار مرغونه براده مس صاف بشیره انگور با لکه انگیزی بپند
و هرگاه آب بپزند شود در کاس بپزند یا چس و بکدرند که در میدان
نزد لقا آمد آینه را عاده عمل کند و با شیره همکار رفتار کرد **سینه و بزرگ**

لعل در جای از بوی شیر صاف یکن با اندوختن خدا داده
تا خوب صاف و شفاف در روشن شود و یکی مسکن بکنند و با
آتش نهند چون کرم شود آن یکن را در دیگ اندازند چون میانی
میگردد کرم و میان شب پخته گذاشته فرو گذارند و مبرون آورند
همچنین هفت گرت عمل کنند تا چهار گرت در آب شب پخته کامل
کرده صاف بپزند و هر مرتبه تازه گرفته باشند بعد از گرت
پنجم در رنگ بپزند انداخته اندازند و یک غلت کامل بگذرانند بفرمان
صانع تعالی صفت رنگ لعل کایه گرفته باشد **سند و بر س** حش
ر فرد از پنج یک متفک سباب صعود و نقه مکدر پنج متفک سباب
پنج و نیم متفک سباب سیم یابد و در بوت کرده در کوزه پخته
تا کوره نهند چون آتش سرد شود مبرون آغده بار دیگر پخته و اگر
باشد باب کرم بپزند و خشک کنند و پنج متفک و در آب ضم
ب خد بپزند و در یکن دانه نهاده در آتش نهند و یک شب

بگذارند تا بگذارد پس بپوشانند و بکنج زنند و جدا دهند **سینه**
از آن **اب** ترشابی بسازند که خالص و دردم و ترقی را
و دوا باشد هر دو را در کوزه کرده و دوا کنند اگر خفک در موم خفت
باشد در آن انداخته در آتش بپزد هرگاه که آهسته است که آهسته
اب شود در کار لیدر که از سنگ جراح بپوزند بکنج صفت
و هموار باشد بپزند و با لای آن آب یزد که سر شود
و بپزد آن آهسته بکنج هموار کنند و جدا دهند **سینه** در زیر صافی
سینه بکنج سازند و شب یا نهار با آب حل کرده موجود بدارند
یکنین را در سفال آب رسیده نهاده بر آتش تیز زنند تا گرم شود چنانکه
آهسته بر به قرار بپزند پس شب یا نهار محلول را قطره بر آن یکنین بپاشند
آنچنان که جسته نوبت گرم و سرد کنند بعد از آن دست را بکشند
باز دارند و بشویند و فردی شود و سرد بکنج و بهیج او برنده در اصل قدر
مفرق تواند کرد **سینه** در آب حش و فوزه سنگ بین یعنی سنگ

سپیدانه و سره صفایان و اینکته سپیدانه اسمائون یکد و در
کوفه مایه یکد یکد میزنند و در قیراط این مرکب هر یکد فیه از حبه
که کوفه صلبه کرده باشند و نهراست درم یکد رم از یو راده
نقره و پنج قیراط سیاه مصعد کوفه به هم میزنند و بر مرکب
تا یکت بیده بود و درینه بوت سیکه هاده در شور سنج
چند آنکه بکدر و پس برون آورند که بزوزه پسیده باشد
س حن الا اس میزنند بخوشم بر یکین هر صورت که خواهند
بدول الا اس بر آشته و بر فعال آب رسیده هاده باش کرم
کنند چند آنکه انگشت بر و قرار نتوان گرفت چند اش تبرک هدر زان
بفرش یکین نه ترقد چون صبر کرم شود در میان رزد و چوب
بهینه و مالند و در کاغذ به چند چون سر و نود برون آورند
سه بار عمل نمایند و قرینه چهارم برون آورده در آب کشند و در
بهند لضعفه الله ایضا الا اس شده بایسته که کسی فرق نمی تواند
داند

دایکینه در چتره ببرد این را شش می گویند **سینه ببرد این را شش**
سینه و عمل آن مثل عمل شیشه است مگر آنکه در زرد و جوهر و فلز
مثل هم اینست **چند بر او نهد** **مگر در آب فرو نهد** **و در آب**
سینه و بوزند فک کرده یک کوزه بر او با چوبست فک و یک

مروارید در عین چش فرو بوده است غنی بدارند و مریض اوزید
کرت همین گشته بعد از آبهای دوزسته کن در آب در مریض کوش
گویند و آن در حقیقت شش خدائی باریک است خست نموده شش
گشته و مروارید را در میان آن گرفته در میک یک لحظه بر میان
بس مبرون آورند که بر یک سیدم آمده باشد **دیگر اگر زرد باشد**
بیارند محبت و کین بقیه آن و کما نور بوزن برابر و سخی کرده
با آب شیری روغن کوفته از شیشه صاف بکشند و درین حمزه
دانه مروارید نهاده و از آن حلاط اول قدری بروی پیسته در آن نرم
به بزنند و نرم نرم بچوبشند و باید که مروارید آید و آب باشد پس فرو

ایدار شده باشد که در دایره سینه که در پشت است
فارسی به شش و دانه و کافور بوزن یکبار کوفته سخی گشته
سخت کرده دانه مرده را در آن بکوبند و بانه در خمر آرد گرفته در تنه
تا بچکه شود و لوزیای دایره را که در دایره سینه است
خاک بون و یک انبره ایله و ایک حشمت سناست گرفته
آب بینه و در ظرف بپزند که در آب شیرین در وی زنند
و دانه را در آن نهاده و بپزید بر آتش نرم بپزند و هرگاه
بر آورد از دست بماند و باز آب صاف کنند و بپزند و بپزند
چنین کنند بعد از آن باقی صاف بپزند و بپزند و بپزند
بپار بپزند که آب بکوبند بر دانه مرده ریخته و مدیری سینه
بر آن بپزیده بپزند و در دانه بکوبند و بعد از آن که بپزند
از آن صاف بپزند که در دانه مرده ریخته و مدیری سینه
سراد و پس شیر فراهم گرفته دانه مرده را در آن به نهند و نرم
کنند

کینه نوید نم زوز نگران نگذارند پس مردمان آورده در طعن محمول
مشتش روز بدارند روشن و صاف کرده **صفت طعن محمول**

طعن را سیاه و کوفته در کوبیدن با سنگ و آب و زعفران و زرد

با سیکزده گرفته در آب مالند تا مثل شیر تراورده بگذارند تا آب
صاف بالا آید و محمول در کشند پس آب بزنند و محلول کنند

دیگر سیاه دادن مردمان به آب سوراخ ای مردمان را بموم

مردمانه اینگونه کوفته بگردانند و بعد از آن پس از آن آورده با سرخ

خامینده مالند و آب سرخ و بنشیند بسیار ایدار شود **عشق**

این بگردانند با سرخ و بنشیند و خورد آب بیند

چشمه در یافتند نذگور شده که ماده همه انوان وین است

ریشه گیاه بنفشه بگردانند سرخ و بنشیند و بنشیند و بنشیند

یک جزوی سخت و سفید از زیر یکدیگر و حمله با هم امیخته و بنشیند

کنند و این بوبه کنند و این بوبه را بوبه دیگر که آن سوراخ است

باشند محکام وصل کنند و آتش قوی کنند **اصول** که آتش از او
بوته جکیده در بوته زین جمع خواهد شد بگذارد تا سرد شود
سنگ بر ویقه از زیر یکدو خرد و شیار یک خود
و همه را بهم ایستاده بطریق مذکور در بوته سنگ کرده با آتش قوی بکشد
مینا اصل ده یغده سرب دو اسبی یکجوز بطریق دو
اسبی یکجوز بطریق مذکور عمل کنند **مینا** **سرخ** سنگ
دو زین و کبریت یغده امر بهر یک یکجوز و حبه را بهم ایستاده بر همان
طریق که مذکور شده در بوته سنگ بکشد بکلم صانع تعالی یا قوت
رنگ براید **فیروزه** **کهن** جامه اصلی ده مس سوخته و یغده از زیر
یکجوز و سنگ **مینا** هم جزو در اسبی یکجوز بطریق مذکور عمل نمایند
ستفان دروغ مازند **سخت** **کهن** **کیمیا** **فوت** **کهن**
شکوفه روی چهار رصاص سوخته یکمرت چهارده آفتاب کیم
یک همه را کوته در مغزه اینی کنند غیر آفتاب و کبریت بر آتش
بکشد

و گویند که این صفت شود پس فرو زنند که سرد کرده و بستر کنند
در آب حلق کرده در ابوتنه نهاده با تش قوی بپزند که بکشد و دو
شود پس بپزند که سنگی باقی نماند باشد بکشد بکشد جدا دهند
و نمک کردن جوهر بخواه اصبی را بپزند بپزند بپزند و صاف
و صافی باشد باقی نماند در تش نشاء بقدر یکدم زدن پس در آب
زنده دم باند در تش نشاء بقدر سه قفس نشاء در آب نشاء دم

یا ذکر سیوم در تش زنند و بگذارند تا پزند که بپزده شده پس مردن
آورند و در کاسه چینی بپزند و با سکی بپزند تا سرد شود چنانکه بکشد
سوزد پس در میان رنگ بپزند و اخلاط ان روماتس کوی سرخ بوم
نیم است در سوم را بر تش کداخته روماتس را کوفته در ان بپزند
و بپزند در میان ان فرو برند و بگذارند تا وقتی که تا وقتی رنگ دلخواه
بردارد دیگر صغ صغ دم الا چون مکه دو مثقال قطران شقی نیست
هر گاهی نیم مثقال حبه را سوده یا نیم مثقال زهره کاهیم از زنده بپزند

چند آنکه نرمی در روی باشد پس بر راکرم کنند و بعد از آن خلط را سحبه
کنند چنانکه نویسیده باشد و نیز بر راکرم کنند و در سینه است
در یک یا قوت کرده یکسره بکنند **و در سینه**
محمول در آب افکنند و بپوشند یا کرم کنند و در آن آب زنند
چنانکه بسته شود پس باریک کرم کرده در آب نغم اندازند و برای جدا
روغن ریت چرب کنند و باب بالند و در پارچه و کاغذ بچسبند
و پسیدن نیز مجبی است **و بکنند راکرم کنند و در آب نغم**
تکستان افزودن دانه سرخ شود و اگر در سینه افکنند رزق شود
و بکنند بلورین را که صاف و شفاف باشد بکنند و ریخته شود
پس روغن کوی را که سرخ خوش رنگ باشد در راه موم است
که آتش بیامیزند و آب بکنند فارسی قدری داخل کنند و تافتند
خود و سرخ چون شود پس بکنند مذکور را در آنش کرم کرده در چوبی
چینی بزنند تا سبزه شود چنانکه انشت را بپزند و در میان بکنند
فرد

در میان آنکه گفته اند این البته است در اندیشه تعالی بجز پنج مانده تا تو
برای **نمون** **مردودیت** آن بجز در ده جزو پنج و شش و هفت
مانی کرده بگذارد باز بیه و بایست بکشد و بار دیگر بگذارد و باید که
پنج و دیگر بنفشه از زرد و بقال میرود **زخف** اوسج ده درم پنج
س درم خون سیاوشان یک درم بزرگ که بطلع باشد بنزد **احقر** **اص**
زرم **ایکین** **شش درم** **توتیای** **یک درم** **زاج** **یک درم** **روغن** **داخل**
بگذارد **از** **حسبی** **بر** **ایکین** **از** **اچرا** **بر** **اگر** **بگذارد** **بیت**
حنب **ای** **احمر** **بر** **بزرگ** **صد** **جزو** **پنج** **و** **جزو** **باید** **نهاد** **اس**
ایکین **صد** **و** **پناه** **درم** **سیم** **کوشت** **چهار** **درم** **پنج** **س** **در** **بلی**
کرده **بگذارد** **حق** **لا** **جر** **و** **یک** **تف** **یک** **درم** **کام**
مرغ **را** **کوشت** **و** **بای** **کشت** **بکشت** **ند** **و** **به** **کشت** **مال**
و **لشون** **تا** **پوست** **کشت** **و** **در** **شود** **پس** **سختی** **می** **کند** **در** **کوزه** **پس**
و **بند** **کرده** **در** **کوزه** **میش** **کران** **یا** **کوزه** **کران** **یعنی** **در** **آتش** **نیز** **تا** **بگذارد**

مفتحه بهند پس از آنکه او را برون او زند که همه یفد در عینست صفا و صفا
شده باشد پس چنانوی این کل پس و چنانی براده س گرفته
با یک بشویند تا سیاهی مس بر روی بجز و لوث در کالی استخفه
در زمین ننگ و فن کند بعد ده روز همه لا جورد شود و برده
تویان مس کند بهتر باشد و باید که همه اخلاط خوشی کرده
که بکذات شده باشد و از کرده و بخار احتیاط نموده و فن کنند
چگونگی لا جورد نازک و حسن پیدا کند ده جرد و لا جورد
با دو جرد و ملح الفنی صداد کرده در بوتنه مار و غن کیند خیدر کند
و در بوتنه بر آن مشک طساک کرده در بوتنه دیگر نغمه کند و در آنش
چیز نمک تا کداحته در بوتنه زیرین مسرن شود پس تخی کنند
و غسل داده بکار بر بند اگر بکیرم از لا جورد سبزل رجد درم زرنج
او از زنده بر یک یا قوت سرخ کرده و اگر این بر بد زنی بکند و غن
افکنند سرخ رنگ مبرون آرند **از لا جورد نازک و حسن پیدا کند**

مانند کفچه بریزه کرده در بیل حسن که چهار انگشت بر پیشانی است
طرف چپ بطن را بش معقل نهند بر سیاهی که باشد در
بطن را باید از امتداد کسند در جبهه کف صاف شود **در شرف**
در پارچه گتان بسته در دوش در پشت باند در آب حل کرده
بیاورند و بجوشانند سواد را مل شود **سبب جوش نند توتنه**
کف شود جوات ترش میسر تر مهدی از هر یک با و سیراده
مس و دوام اینهمه ادویه را می کرده در ظرف سی انداخته در زن
دفع کنند اندک سرکه کن زیر اندک بالا انداخته دفع کنند
بعد از ده روز مبرون آرد **در سنج** را در گتان بسته در
مقطر اوخته بپزند بعد در روغن بجوشانند در ده روز
رب **در سنج** مثل باقی بریزه بریزه کرده در سبب
معقل کچن و سواد می که باز دهد کز نهن مصفی و فیل سواد است
کف کردن با قوت بقد که سبب شود و قوت با قوت

بپارند قلع و قلعه پس و فقط و کماله قولاد و دم الای چون یک
خوبی نیست بهار معجم جزو همه را بپند بیکه و بول جهان
یک روز تا شب خون حش شود و شیشه کنند و شیشه را
در کل حکمت گرفته شیشه و کبر درش نهند چون حل شود بیرون ریزند
و محلول سرخ مانند خون بگوثر باشد پس با قوت بعد از او
ایکینه کل گرفته کنند و آب سرخ بریزند و فدی بر سرش
آتش در زیر آن کنند تا رنگ کرد **سرخ حش** **سرخ** **سرخ** **سرخ**
این تازه مای سنگ که پاکیزه کرده باشند بویان تا جوک
بداشته باشد و بپزده سیر از این بکسر و با قند را در ده سیر است
بکشد و تا پنج سیر ماند پس نیم سیر سنگ سفت کرده در آن
اندازند چون حل شود این ریزه انداخته دو سه جوش داده بگذرانند
تا لرد شود و بعد سه هفته در آن آب بگذرانند و بعد از آن
بجوشتند که تمام آب بجوشن بپزند پس این این را استنجای میخانه

در برون انداخته در آتش میزنند که بکند زرد و سر و کرده برون را
بشکند جوهر را باید که از کاش اصل سیم نرم تر در یک تن تو باشد
هر چه خواهند بزرگ **حاشا** **برنج و شکر** کاش زره هر
سنگ بهتر چهار سنگ بصیر یک جزو هر دو را خرد و بپزند
با دوشاب میونر یا حباب بپزند که بشکند و قرص حش
بر سفال آب رسیده بپزند و سفال را بر آتش گذارند تا سوخته
و سخت گردد پس بپزند و شب تویتا رجاج یعنی این سوخته
برای کس را تخم نموده در برون نهاده معاً نموده حش
با آتش بسیار کنند مکانی بزرگ بپزند تا جوهر کاش کداحه شود
پس برون آورده سر کنند این برنجی است باز برنج را
کنند **نیمه دوم در کاش کل حکمت** **در چه**
سهم **طوفان** **کاش** **کاش** کل کوزه گری که خاک است
گویند باید از زیر یک پاک کرده در آب حل کنند تا رفیق القوام
گردد

گفته و این اجزاء بعد از نصف کل صافه نموده بابت چهار روز
مکرر برهم زنند اجرا گویند جنت المیدیه یکین باب برنگ گفته
پنجه کل خطی مومنی مفارق کرده هفت روی الوزن باب گفت
رسیده **سند دیگر که موقوف نهاده بهترین هفت روز می**
موقوف هفت روز چوب خطی خشت المیدیه دین کشم فرغ
هر یک یکروز کل پاکیزه و دوجز **سند دیگر که دوجز کثیر الباس است**
دیگر تجربه رسیده هفت روز را با قدری راه افتاد گویند و ملک
مستحق و کسری پنجه باب خیمه کرده استغفار نمایند سند دیگر
پنجه کل پاک در اسفند صاف نمایند و موی سر آدمی یا نر ازین
کرده برابر آن سر کین کا و حش کوفته پنجه در هم کشند
و موی بپاشند و چوب بگویند بعد از آن هفت روز یکبار
و هر روز باب ترک کنند تا حش بشود بعد از آن یکبار دارند **سند**
دیگر که موی بپاشند و چوب بگویند و دوجز کثیر الباس است

در آب ترکند بسیار بماند تا حل شود پس همان به زیر کباب
چهار یک موی سر ادوی مفراغ کرده چهار یک سر کین است
کوفته پخته در سر دوی کند و بماند و هر چند بیشتر بماند بهتر
بود و فرغ صاب خسته لقا هزارند غذای حبث کوفته باب
سسته استغاک کنند بهترین کل حکمت است **سخته دیگر کل**
الکشت و نفع خطی و موی سر ادوی است و بی الوزن کوفته پخته
بیک سسته بسیار بماند و استغاک کنند سخته دیگر منقول
روز حکیم لجمال البین حسین شیرازی کل رزق و کل سر موی ترش
کما غده سر کین بز نفع موی مفرض مانده باب سسته بسیار
برهم روزه یکشنبه روز بگذارد و وقت حاجت استغاک کنند
سخته دیگر کل عینه استغاک کنند روز درش مثل لوزه شیرازی
داشتند چنانکه با اندک نش منقطع شود و بزرگان مبرون
بغایت باریک صریح کرده پیاده و تخم مرغ رسته و خامند
استغاک

استغفار کنند و در پیشه وصل اسم حکم زین اشیا است **حکمت**
چهارم شده و فصل هشتم از داخل حیدر کجای حج مراد و در
خارج نیز حری در داخل از یک **حکمت** یک بند در شیشه
از در درانش داشته بدون ازند با پیسته تخم مرغ خیم کرده اند
سند دیگر مفرجه سرخ مقفی که در درتم این دو جزو شده
در سینه تخم مرغ یک بند هر کنند بغایت استوار کرده
سند دیگر سینه در دوزخ کاش **در یک بند** سینه
تخم مرغ **در یک بند** سینه در دوزخ کاش **در یک بند** سینه
و بوی خاکستر حب و پاک یک نور هر دورا بر این نیز سحر
کنند مثل ریش خواهد شد و هر کنند مثل سحر سنت شود
سند دیگر سونب بوی بهاریه قند سیاه کاتمه چون خواه
از سینه باشد حوازه از حدف هر سه برابر بنیپه کوفه هر
کنند هر وقت **بخت** هر کلی است رسیده کوفه بسته

دست بجه مرغ مسیده کرده هر دو برابر کوفته با بنفشه سرخ
بک دانه سب خه مکنند مثل این دیگر مهربانست **توجه**
الوده چون خاک کهر هر دو برابر موسی سرادی سوخته قدری
هر سب بیده در خون مرغ یا بن یا هر جا بوی آنکه باشد رشته
بکار برند **بن مسدا** که در حل جگر باریه مصطط موم لاله
را ال چونه هر پنج است یا را برابر کوفته با هم امیخته در روغن کلین
کرم کنند تا یکدات شود همچنان کرم کرم مقدار یک انگشت در
کوبی شیشه انداخته ریش مکنند و تهه شیشه را به کبر مسدا
رنگ کنند **سنی دیگر** موم یک سکن این و با مسک خشت
ریم این هر یک شش سیر هر روغن انشی یک روغن زراکم
سب خه موم در آن بپزدانند و بعد از آن که یکدات شوند
دیگر افروانی کوفته پخته بیندازند و بدست با کفچه چندان بزنند که
مخطوط گردد پس فرو آورده بر سنگ مسدان و چهار باطل
بکوبند

پیوسته بعد از در کردن آن آب بسیار انداخته بانش کمرس به پرد
و بعد چهار ماه پس فرود آورده همان طریق بگویند همچنان
و دو هفته طبع شود و بعد از آن موم در آب برین خواهد شد
پس بکار برینند **سند** آب بود غنی به علاوه باید گرفت تا که
چون موم نرم نشود پس هر که خواهد هر کند خاصیت این آب
که در آب گرم سنت می شود و چون سرد باز نرم می شود **سند**
بیاورد بتر کا و در هم این ده درم مصطط و مغرجه هر یک
پنج درم قیر یعنی رال سه درم است کند و بگوید شکر که به همین
نابسته روز تا چون مرهم شود غلظه های آب خسته بکار دارد و
حاجت را نشت کر کند همچون موم نرم شود هر کند و بکشد
روز بگذراند که سنت کرد و بعد از آن اگر در آب بکشد
آب کار کر نمود فایده یازده **سند** رنگ کدن این **سند**
سند با حی و غصه در آب داودن سیاه بفران

مثبت عمل غیر واجب روز فغوال و شب حلق جفت
و سرخ و شکر کوف و در جان ایکه کردن ایکه
به نوزاد شبی شود که چون رکنه و ایکه کنند و در نوزاد

ایکده شود شکسته شود و آیینان هموار مبرون اید و این جمله
احدا طاقون که در دین تو فتم می آید که بر که سخی نمایند
ایکده بقتل یکبار بران ایکه می آید که شستن **رنگ تونی**
در پنج روز و کو کرد **شب یک** سخی نمایند چنانکه در
شد و در دهان عمل نمایند **رنگ لا جورد** سخی

روازده تو بال این دوازده لا جورد چهار رنگ و فخری
یک روز اب دینال سر سخی نمایند و روز دیگر که انوی
سخی کرده بطریق منظر عمل دارند **رنگ سیم** بوخته و
سرخ و سیاه و سیاه مورد تر یا حلق باب ترک آیین
سخی نمایند و کاه دارند **رنگ سیم** شکر فتن سیم خوشه

افلقطار رستم جزو با هم بطریق مذکور سید نقش نمایند

سیم سیم سوخته است برود بگویند و بعد از آن

بروزند از آنجا که سیم سوخته است از هر سوخته
بنوانند و صدای کنند و باید بود که از هر سوخته

روئی سوخته بکوه و مزاج بود جزو با هم سیم نمی نمایند بگویند

نقش کردن و سیم سوخته و سیم سوخته نو لک سیم بنیاد نهفته نو

ست در همه را برابر گرفته یتراب سازند و بر این بگویند

نقش بر این شود **نقش کردن** را **حاجی** و **نقش** باید که سیم

ازد سیم درخت پیل حرب صدای کرده هر چه بر عشق

بگویند و نقش کنند و سیم برایش نهاده عشق مذکور را

بر این سفال گذارد و آتش میایم کنند در دوست که بر غلام

می شود و حرب مؤلف است **نقش** و حرب بر غلام

آتش و تیر که بجزیه مؤلف رسیده بیارد که هر سوخته که بیاورد

میگویند در بستن باب لیمو صلابه کرده و بقم گرفته بر عقیق
هر چه خواهد بود یا نقش کند و بعد از آن که حلقه شده
بقدر باد که هر ملک کمتر در میان انگشت ناخته بزند کینین آن نقش
با سیاه می کردند همین که بار بید کردند بداند که عمل تمام شد
از میان انگشت را آورده سفید قیام بر آن عقیق بماند که از آب
و غیره محو گردد **المرحومه** در روغن کعبه که داخله هر چه
از آن رب سنگ عیاج نقش کند و سه روز را کند پس
بسه که ریش بپایند نوشته پیدا شود چنانچه مشتاق بر دانه
المرحومه اگر کلی حلقه است نارسیده یا سیده بر خسته
بسیار سختی و بدان اوزند شکسته را و صلاح کند چنان حکم
شود که باز جدا نشود **اب دادن صلاح غیر انگشت**
کل از منی دو اناار نوشت در پشت و دام روده زجاج بکشد
و ام کتب نیم سیراسم کاو سوآن کرده نیم سر که شد که همه افراد
در این

در آن خیمه نشو پس باز نوده و ام اجارا در سه که خیمه نوده ششم
گند و یکد از که حش نشو پس دور کنند تا که ششم سرخ
نشو پس نیم اثار نشو در اب حل کرده در آن سر دهند
از خراطین و پنج رت که بید و عرق شود و از غرض عرق کردن
یکی کرده ششم با کارد را در آن سرخ موده سر دهند
سه مرتبه دیگر زمل کاه صحرایی را در اب که صابون حل کرده
باشند انقدر که بقد شده باشد حل نموده ششم با کارد را
در آن سر دهند سه مرتبه دیگر قرن ستاه از کاه یا از
سر سرخ یک پوست با کارد در سه سوایان کنند و در
بول نر کنند تا که حل نشو پس را نش کنند تا که سیوم حصه
بر دو صاف کرده اب دهد سه مرتبه این و سکنجیه بر
اب دادن حقایق دو طرح یکمشت سیف است و نه
کند و دونه در بول دی سیده چغلی را طاه کند و در قالی

ادویه پر کرده حب را در آن گذاشت بعضی پویشیده شود در آب
کند مائه قالب سرخ شود و همچنان سر و شدن دهد تا که حب
سر و شود **اب و امان** **سیر** **خراش** صبر با سر کهنه
آب بند و لونت در و روغن لفظ یابی کرده به پنبه بر گیرند
و هفت بار بر صلاح مکرر ببالند و در سیه حبش زنده با رسم
سرخا روغن لفظ ببالند برنده شود ابضا ان برود بیازند مخمر
کتابی بر رکت و صبر بر او با سر که کهنه موقوف حل کرده هفت مکرر
بر صلاح ببالند و در سیه حبش زنده بجا بست برنده و ابر
کرد و حباب کهنه آهن و ابلکینه را به برده **شیر** **رحمان** **عربی**

بر غله سومان زده پازده روز در آب کاو زبان مرصفا
نفا دارد پس شکر فسیله در آب حل کرده در آن نمیزد
و برانش بنهند و استهسته می کشند تا کما در خشک
کند و اگر آب کاو زبان بیانشد عاشر در حنظل معقدان
در حنظل

همه زحمت انروز در آب نمرود یک روز روح نند و صاف کند
که بجای آب کاور بن است **شکرت علی کوارد جبار و پس**
ز شوق یک بری اول کو کرد را بر آتش زخمی تا که بگذارد پس از آتش
فرز گرفته اندکی بگذارد که فرار گیرد لیکن نه چندانکه میخند شود پس اینی را از آب
گذرا سینه اندک انگ در آن میزد و بعد از حن اینچه شستن سوز
کرده بید و در ریخته دیگر و از کون سرپوش گذاشته بر آتش که خست بران
انداخته بونه را به بر تنه نفس که همه بونه در خاکستر باشد پس اول آتش
ز مکتب بعد از تیر و کوب چرا که میداده باشد با نوح خفته بونه
بر آورده کل پاکیزه گرفته بخت در بونه ترکسته در آتش از سر بر دارند و بکارند
که سر دهنود پس کل بر آند و بونه را شکسته بر آورده شکرت علی بخورد
کس که ان فریاد ایا گویند بستانند کف دریا و جسد بر خفته
اجزا در ظرف کلی که استوار باشد چهار پاش آتش دهد و سخته شود
کشتن ملک تل و خمر و کتاب و کفران شکرت علی محمد

باریک گلشن کرده چشبه نیم سیر است حریب کوخته بکتوله بگلوانی هم
سیاه و تاسیه شود بعد از آنکه سه توله داده بگلوانی بیند
و دانه کنند و در پوست کوزه یا ناقه خالی پر کنند و پوست هم
پوشند و در سیاه خشک کنند که عمل درست می شود **کلاب علی** کشتی
خشک دیده در این کلاب تر کند با تش است عرق کنند
در شیشه بر روی کرده بفروشد **غیر سیاه علی** کاشی خنی
بر آب سلف کرده غیر از در میان آن نهاده پنج شش روزه در آب
بگذرانند بعد از آن که غبیره نشین شود آب او را بریزند و باید که است
چند آنکه حوض را جمع کنند از آن در کرده است خشک زنده بسیار
خوبه و سیاه شود **غیر سیاه علی** صمغ عربی ده توله روغن
کل جیب و دو توله کافور و دانه بکتوله بسیار بگویند و بآلت و در آب
به آتش که بگذارد و بکتوله سوم بکتوله میزدان بآلت و در آب
کفشد زرد و در فرفری کرده لاف دارند که میدان او و غیره شرب
موان

نموان کرد **بجز روز عید صندل** و دو **روز غفران** **اعلی** **عظام**

باید بخشن را **الکلاب** بست کرده در میان پاله حقیق بنده از دو تا
هفت روز هر فردی **کلاب** برویاشند و خشک سازند
بعد از آن خشک خسته بر کلهای چینی دراز گویند گذاشته بیدار
که مکی بوی صندل محو شود بعد از آن سه **روز غفران** مثل سه
الکلاب بوده باین صندل قهوط خسته باز بگل چینی القدر بویده
که بوی **غفران** مستقیم شود باز کافور بهم بسته یک ششمه بوی آن
بکیمری در روغن چینی بریان کرده باریک کرده داخل زند و دو **روز**
غیر سقید **باریک** شده داخل جبهه بجا به برده بکاربرد **غفران**
عل بکینند کل معطر را از **غفران** هفت شقیقه دهد و در **سینه**
سازد و در یک **روز غفران** بار بکند به دست بزند و بسیار مانند
تا به **غفران** شود **غفران** **عل** غده مونه سیاه در کوزه بپزند
از نصف پائین گند و بر این **روز** در بر آن گند و بر بالای

و آب نیم گرم بر آن بر کشند باشند بر روز چند بار تا آنکه تمام شود باز آب
بزنند و درست چهار روز انکسور خواهد شد پس بر جادو سفید انداخته
ان دور کنند و انکسور سفید ان بستانند و در بیه حشک زد پس
ببیزدش و تخم ان بستانند و از اصله که کند و بعد از ان که شسته
باشند و خاک ان دور کرده بیه پس آب او بدهد اب غلیظ
در بیه حشک زد چون حشک شود باز آب بن بدهد و باز در بیه
حشک کشند پس آب او را اندک بیه در اگر بعد از حشک شدن
سپت توله باشد بکوتوله ر غفران سوده آب او گرفته بدهد پس نیم حشک
بکشد در نوزده توله بکوتوله خالص ر غفران داخل کرده و بکشد
و محکم ببندد و مانع شود پس بفرودشند **کشیان چون اعلا**
الکروبه اعلی زو سرره کرده مادت چهار هفته در کلاب برزد
حشک زد و در هر هفته کلاب را دور خفه و کلاب تازه بپزد
و کلاب باید که بالا نهد ای خود بایستد **سرخس بخیل و سگ**

و سگ

سهم شریف در جبین سفیداج فارسی قلعی پاکیزه بجز در دیگر کند
و پاره ملک بر سر او کند و بر آتش نهاد و بسیار سخن گفتند
در شترخانه بعد از آن در که زه کنند که بعل حکمت گرفته باشد
در تنور اینک گردن بزند چون بر دارند بقداب شده باشد
و اگر خام مانده باشد بکویت دیگر در تنور اینک کران باید نهاد و یا سنگ
بقد شود که بسیار بکوی خود سرخ که به هندی سوزد و گویند چون بسازد
گوگرد سوزانند سرخ شود بکویت لطیف **شرف** در کوی
دوازده مفتاح گوگرد و زرنج سرخ بکویت کرده هر یک دو
همه را با یکدیگر کچی کرده در کاس اندازند و تنوری بپایند و آتش از آن
بدر کرده خستر کعبه در تنور به بزند و کاسه را بر روی گذارند و سه تنور
محلک بپزند و روز دیگر سه تنور بکشتند و کاسه بپزند و مشافیه شد
ماند در عایت سرخ و اگر در پخته گشته و دود دارد بپزد و سیاه
شود **شرف** در کوی بیارند دوازده غریب خاک

خود کو کرد بختی که کسی کشند در قرابه یا سینه سطر کزین او را بکشد
حکمت ابراییده خنک که از دست سوزانند تا همه بی کرد و بعد از آن
بج خود زینت سحر باریک میده در پشت اندازند و سحرش
و سحرش استوار کنند و خنک خنک بکل حکمت بگردانند و در یک
برگ بر کرده شیشه را در میان آن فرو برند و نزدیک بکل حکمت
استوار کرده خنک زنند بر دیگر آن بگذرند چنانچه اثرانش از هیچ طرف
ظاهر نشود و تا یکس اش نرم گشتند و پاش و بکشد اعتدال و دو پاس و بکشد
اش سخت کشند بعد از آن سر و کشند و شیشه را از دایک بیرون
آورند و شکنند در حیدر اخلاط مصعبه کشند و شکنند روی شده
با مثال و بسیار جای که باید بگویند دارد **رایس** و مفت رگم
تیل مع شخ و برک تبه و خنک خنک کوفه و میدا زنند و شیشه
نفک هر روز که خواهد در گوزنه فل ایستاده زیر تر و اش نهایت با بگری
کشند و بران اندک اندک معده را انداخته رچو به سحر کهنه و شخ

در پاک می گردانیده باشند تا چهار پر که سینه در اعی برقی **شکوفه**
بسیار بیاورد رزق جوبه بقدر حاجت و در سیه که هنوز در شبانه روز
ترک شده باز برون آورده بایب لیمو سخی نماید و حب ای سفید در
سفید حلقه زد و باز بیه شکوفه کرد **سبب عملی**
از اسرار غریبه است بیاورد رب محمول که بایب چسبیده
باشند و در جزو حلقه سیه که بایب سر کداخته باشند ده فرو هر دو
در ظرف کنند و آب چسبیده برش افزایند و بنویسند که سینه تیره
با هم آینه زن و بنساج گیرند پس در کاس سیاه صاف نمایند و بر روی آن
که از معدنی فرق نماند کرد و در عملها بکار دارند **عملی** بیاورد و چسبیده
و از خاک و خاکستر پاک زد و در جای پاکیزه بپزد و خاکستر آن را
ببرد و با بستر قند آمیخته تا چهار روز در ریختن و دفن کنند تا بوی
بهم رسد پس را بصدف نفین این بزم حاصل داخل سازد و با هم
دیگر بیاورد و در شامه زد **عملی** که قور عملی کاغذ حبه خالص

بیرود دوش کاوس بر ترش و زربند بید و دران دوش بند زرد بپوشد
و هر چو شد دوا با ابد بطریق مسکه سبانه و نهم و دهم حصه کاغذ علی درین
ک زرد و دوش هفت میان خنده نهند و بکار بندد **ساختن نافه**
بکاف مضری بیار و جگر او قطع قطع کنند و با شنبلیله بر دوش
شنب زرد و زرد پست کوزن بشکل نافه بزد و دران نهاده بدوزد
و یا در نافه خایه به نهند و بدوزد و بکاف نسق نتواند کرد **انگوزه علی سب**
در درخت سب که از او میوه کویند چند درم روغن تلخ شنب زرد
درم شیره کوسپند دو سیرت شنبلیله در پائینه این کرده اش کنند
و کفچه بزنند تا با هم بیایند بعد از آن پانزده درم انگوزه خالص
بار کنند و بسیار مالند تا همه بکاف شود مجموعه را در کتیر کاو ترکند و
س زرد انگوزه شده باشد **سنگ انگوزه درم مغز پهل شش درم**
ماش مقدام شکر رب چهار دام سیه دو دام انگوزه در پنجاه گرم
یکدام با شیره کوفته بشکند انگوزه خالص کرده **سنگ سیم** کندم و

و بل بیشتر هر یک نیم جود انوزده یک حسنه و پانزده کوفه و در غرض
سے وزن سخی نمایند انوزده کرده **سختی چفت** **م** تخم بد انجر خروید
یکمزه قفل کرد و دو فر و کو کلر چهار حسنه و انوزده پنج جود بیشتر کوفه سخی
کنند و نهادند سلاسل بد **سختی** **چفت** که در یک تنول
میخورند بکزند حوت کبر بکوبند و در آب بچوشت مند و پنجم حصه ان پنج
کوفه اندازند و الفند ر بچوشت مند علی حوت **سختی** **صاویون** که کافه
کند ایک جودی و ترنج جودی هر دو را در ظرف سی کرده در اصاب
گذارند و آب الفند بریزند که چهار انگشت بالای ان بایستد و هر روز برهم زنند
و بعد از ان بر مرغی کوفه سپردن ان آب بندد اگر سوزا مل شود سیده
بایستد و الا با ندر اصاب باید نهاد تا نگاه **ترکیب** **سختی** **در**
مداد مرکب یا قوی مستعمل که بیک می سطر توان نوشت در عایت نشین
و بر آبی بایستد بپزند دوده نقطه یا دود سوزن کتان ده مثقال صغ عرب
حاصل چهار مثقال و نیش کوخنیچ مثقال زلفا و رسی به غده س مثقال

سنگ بنفشه و سفوف صبر سقوی در دهن سفوف حبه را آب بنفشه دارد و دود
دوغن را بر آن چنانکه اگر دوغش در دهان باشد در او را خواب کند و بسیار در
عروق پیدا شود **طریق** باغی و **دوغن** دارد و **دود** است که اگر از غده
دود و نه من و دود ده از در آن کیند و از در میان خیر کند که بسیار
نرم و سخت باشد بیک غنط باشد با نشی که غده میفتد که دوده ناخن
شود و یک که مذکور در در آن کان خیار در تنور بنفشه و در نشیانش گاه در خانه
کرم دهن کند تا خیر خوب بنفشه شود بیک خیر نیم سوخته شود بعد از آن
بگذارد تا سرد شود و دوده پاکیزه شود **و سفوف** دوده و دود حصه جمع
بنیم حصه در آب چون که در آب رخت آید و آب مر و کیند
و با هم بماند بعد از آن دوده را حش نمایند و باز در میان ابراهیمی مذکور صل نموده
سختی تمام نمایند و در آن غراب پنج مورک یعنی یکد کوبند و اقل خیار
صل کنند بسیاری صاف بماند **و سفوف** است **دوده** است
هم سنگ هر دو مار **سنگ** هر سه مع است **و سفوف** است

و عسل از دوده بکر کدرم به چشم منجم **۱۱۱** صغی عسل به سوزن چهرم
۱۱۲ ماز دست درم پندام زاک سیاه **۱۱۳** از بهر مکنش ای سببم
۱۱۴ و عسل از دوده را با عسلین یکی بپزند هر چه از آن نوشته شود بخان
باق شود که در تاریکی توانست خوانند **۱۱۵** دوده ماز دست درم از آن
ترکی است درم صغی عسل به درم حبه را آتش یکی کرده سستی تمام نماید ای
با کینه مبارک عظم التفع کثیر القواید است و از غرضات حکمائی فرست
قدرش به این چهار سرخ تا دوازده سرخ است و اگر حب الفاق زیاده از آن
داده شود نقصان مصوری است و در هر مری هر وقت که داده شود نفع کشد
و وقت دهنش ط او رد برای سس و در غرضش بهم کاهبان و غده ای
بر قسم آب سوز و یاد و یک در عسل کاین را جامع کاهبان بوقت فروشن
بت بپزند برای بت غایت باشد خواه خط العن در عرق یوماد آن
بپزند برای ربع در رانب انوری وقت که شروع نماید بپزند برای امراض نوری
قواید عجیه دارد اگر نمود از بت باشد در عرق کاهبان یا پیدلک بپزند اگر قوا

از تب نباشد در انکوری اگر مریض لا صفقت سستی بسیار باشد در برش
انکوری با در ران آب میخند بدهند **برای گزیندن افی و دیگر حوائط**
از در ران سستی کامل با انکوری و آب بدهند و بر محل لنز اندکی حث
از ران مالند و اگر موضع رحم بسیار اندک بود کف فیه بندازند و اگر
جواهر فیه حوزده باشند کسی او را زهر بدهد زهر افروزند اگر سیخه
از در ران ریختی بود همراه انکوری و آب بدهند و بر موضع مالند چنانکه لنز
افی مذکور شد به شود برای نفث الدم و فی الدم در طنج در دهنند
برای دیدن وحیات و حب القصر و طفلان را عارض شود و طنج
گاه ووب با طنج تخم تریج بدهند حرارت برای حضاب در آب
لیس که بوزن یکتوله و نیم باشد یا در ران آب صرف مفید است برای
دوار در ران مزوج نافع است و برای صرع بوقت آمدن آن باغی
که مقوی دماغ باشد به جذبات **خواص مرکب** مرکبات
و دوائت مرکب سبعة مقنوله از اذویه بخند که بخند و فادرنه

و پخته آدینه مخصوصه سفوی ارواح و برافروخته حرارت شیرینی کرب
بخل بطوطه خسته می شود و در کوزه بند مس زند قدر برشت آن از
دو سرخ تا دینم سرخ است خرباب کمتر باید داد **مس** برای
مس بوزن یک دینم سرخ همراه سیمین دراز در قاشقی
از عسل امیخته بدهند و بالای آن شیر بز بوزن نه بهول یا مست وین
آن امیخته و یک عدد قفل دراز انداخته چندان بکشند که آب
پس قفل دراز را برافقند شیر بخورانش و اگر طبع بیمار سرد باشد
کاو بکشد **برای مس** که مریض ازده و الم طلاق بسیار
سند و باشد همراه طبع ناخواه که بقدر یک حجم باشد بعد از
پنج کوبیده بپزند **برای اراض** معده سرفه در آب درک
یا شش که بقدر قاشقی باشد **برای اراض** روده مادی باشد
یا ده قفل دراز و عسل برای ضعیف جاعه همراه ثوبای خورده
برای تب کهنه بارده شده و قفل برای کتبات و قانع و شکسته

و لغزش و غشی و در بر و صفت النفس و قولنج و اوجاع بارده و برای
عارض بعد القصد که قیل از آن اسم از کثرت جماع ضغف و است
بعد از نشو و دو خط خون گرفته شد به این عدا حی است برای
اها روی همراه فلفله زرد و شمشیر بپزند و از رشتی دمای و کونست کاه
در آب پزیز نمایند و اگر قفل مبداء باشد باد چینه و قفل میسند
خواص حرپی گویند برای است م تب عین است در آب سر کرده

صبح و شام بخوراند برای تب لرزه در عرق لیون کاغذی و برای تب
کونست سه روز تا چهار روزه در آب سیده هزار بخوراند تا چهار پنج روز
محریت برای بوی بضم و درد شکم اگر از بده دست باشد در سرب
انگیزی و اگر از حرارت باشد در آب بپزند برای حبس بول در طبع
بالکد اینخته بخوراند فی القوه کثرت یند اما حلاطه و مضه ضرر است
برای اسهال در آب لیون و قدری آب غری مذکور سخی نموده بر شکم
یکبندند برای بمر و لا است و جن مرده در سرب سیده یند

جای لایع حیوانات مودی در آب سیه بکوبند و شش بر موضع
کوبند طاک کنند و اگر بواسطه برص عصبه سم و صفت وقت باشد
و در دهن گرفته لعاب آن فرو برده و در جای که کوبیده غرض طاک کنند
زهر باطل شود و هر خورده و اینون خورده را بنظر این علاج نیست
در آب سس کرده بخورد مکرر به تجربه رسیده برای زخم الکلی که تازه
باشد در آب سیه بخورد دم زخم از آن آب بپوشد **برای حس**

خون و صفرا مثل جنصا و طب بنجام این جری در آب سس دم
جوش داده بخورد تا یکمفکشد و نه شود برای درد دندان زیرش بموچ
کوبند بوقربند کند درد کن شود برای درم سرج که بر دندان است
دانه برآمده باشد در آب لیمو سیه طاک کند اگر موای بیرون
افتاده باشد در آب سیه طاک کند و اگر درد در سردی باشد
در آب لیمو و اگر از گرمی باشد در آب سیه طاک کند و نیم بخورد **جاری**
جری آب لیمو که بنام دیش ملک است معه سوم با صبح بخورد

بزرگویند و باید بسیار دست دفع البشمار دارد از آنجمله برای دین و ایام
باطنی که در حق باشد شکم و غیره هر جا که باشد پنج نذکر را است
ساخته باب است بخورند و اگر دین و درم بکنده باشد ساخته
ان برای بول و غایت دفع شود و اگر خام باشد نصیج یافته منع
شود و برای ادراک ظاهر و سبک سبک کنند در یک مقفه شود
برای ذات البشمار در طنج بپخت و حوت بپزند و بخورند
و سبک سبک کنند برای جذب و سقط شود به همراه حای
مانعت طنج ساخته بخورند و سبک سبک کنند برای حای
در آب جوشانده بخورند و غرضه کنند و به کلوین بخورند
اسقاط یا بعد از ادن اگر سیمه و خون در زرداب باطل است برای
طنج این جزی بخورند پاک شود برای غرض ولادت بپنی در دره
طنج این حوت بخورند و غرضه کنند برای بولش جگر در رحم ان این
حوت بپاییم کوفته در آب جوش دهند و جامه را بر کرده زمان نان
به نهند

بپوشد برای درم خیزه و کمان شدن آن حواف از باد بمانند و خواه از
آفتاب خوار روده فرو آمده باشد خواه گوشت زیاده باشد
باید که این جگر را جوکوب نموده در آب میزند در حیفه و دلت تر نموده
کرکرم گرم بر آن به نهند و بکاه که حلق شود باز تر کرده به شود و برای درد
دندان صنج این بنج را در دم من کرده و بدان مضطربند با سخی این
چوب را در عرق اسطوخودوس امیخته در فای نقون دندان به نهند
به شود محربت کرامت دارد برای صداع و ثقیفه یکلایط طبع
مورد بر پیشانی یا شقیقه من کینند برای درد شکم و قولنج که از باد سرد
مانده باشد یا بایسته بخورد و مسکینند برای درم سوزن
از سوزن این با بر آب بخورد برای سهراب خون سوزن این را
بوزن صد کوز عرق بار مشک طبع کیره پنج شش روز جمع و شش بخورد
محربت برای درد معده در بول آن مریض سیده کینند و طبع
بخورد برای اول بسته اول از اینمون بنون مسهل دهند و بعد در صنج

شفاي بخوراك ده اردو محربست براي غلظه زخم لوزن دوازده كسترم
از سوف اين پنج يابو سیراب مطبوخ اين چوب نيكاه برودام بچوب
بني شود براي غلظه لوزن و سيلان ريخم بالوان پنج سرح سوف
اين پنج سرح يابو انار طبع ان طبع و شام و يگاه بخورده شود
براي زخم تازه سوف اين پنج را سرب كرده بر زخم پاشنه شود
و براي مرض مال كاميولي در طبع اين جابه را تركرده بمان بمان به بند بمان
كه جابه را ميشك كنند تا بخار جبهه تب نشد براي لخم رايشه در مجرای
بول از طبع اين پنج رزاقه كنند و مدري بنوشند به شود براي شدن
حيض طبع اين پنج سبت روز بخورد و بعد از خون ديري جگر كند
كث در كرده بادوسته از اين پنج طبع نخود سستی روز بخورد براي بابت
دمايي يعني امراض بغم و خوراك در مقابل و اعصاب باشد سوف اين
پنج مدت سه سال كند به شود محربست براي خفقان سوداي طبع از اين
پنج بنوشند براي ضربه كه در ساق پارسد اين پنج را سرب كند
رگ كند

برای گرفتن کب دوانه این پنج بابی است
نوشته و هم جتان کردن هر جانور زهرزا همه زهر را نافع است برای
دیده اندوزن رسم طنج این پنج کوزه به شوه محربت برای زیان طنج
این پنج کوزه عجب الانره محربت برای لوزاک معونت این طنج
بهروزه تر هر کدام سوا باشد به هم امیخته حبه کوزه تانه روز به شوه
محربت و به این عیاج میت منت حواف تو لوستی و مفت تواند
حرف غی غوی یعنی ده سست است یعنی شش است که
کسی آنها را در دهن گرفته بر کسی تلف زند فی الفور میرد بادیوانه شوه بای
دلیل کشد چون این تخم در دست انگش بای همین بسته شد کارگر شود
و همچنان سر و نظر و بهر بوائی و بای بر انگش که این تخم در دست است
ماند ایری نمی کشد و گویند که سر بطرف و باز کرده انگش را ضرب
محفوظ ماند و دیم دفع همه سوم است اگر شتابد چنانچه زهر را
را این تخم را باده مار و عن این تخم را بر دستم که تواند در حق او

برنده اگر به پیش افتاده باشد یا فاقه آید و اثر زهر باطل نشود و همچنین اگر
جائز زهر گرفته باشد یا هزار باشد و عضوی چسبیده باشد یا
وزر گوشت فرو رفته در دود سرش بسیار داشته باشد این تخم را
می کشند و خاک کنند و قدری بجوز زهر کار کنند و سیونم برای در زده
به نزدیکی جانور انا را تولد بوزن چهار گندم و برای کث دن حقیقت است
گندم تخم مذکور را در آب سوده بخاریدیم چهارم برای بخش مکرر دور
باب یک میزدیم پنجم برای اسهال و تیفوئید و سرخ در آب
سوده بدیند و اگر رفع بیدارند که بریدند ششم برای جهول بدستور مذکور بدیند
و طلای این نیز بخار زدیم هفتم برای غشی که با ناله افتد سوده بدیند و در آب
مری می بیند و سریشده چند استره رزه سوده این تخم را خشتانند
بهوش آید هشتم برای بند کردن خون که از زخم جاری باشد سوده این
تخم را زخم پر نموده و بالا بپاشیده به بندد خون بند نشود و حربت نم
برای تب لرزه قبل از شروع لرزه بوزن چهار گندم در آب سوده بدیند

که نتایج است فایده سبز کمرس **سبز کمرس** که از دارا سبکی بی شش رانق
که گویا مصلح است و بدهد بوزن و بکشد و غشاق و بکشد و بکشد
بوت مثنی تر نقع **سوی** به زنجشک سبزی زرد جو بکشد
فعل کرد اجاین فرایند که کنز را نرنگ فلفله از هر یک شش حصه
سردار چینی و کج فرایند اجاین عرق و دانه الاچی بوت **بوت**
قرنفل ده درم کافور یک شمع بخرم مکن دارا و سوتها کج نیم نیم سبز به دویه
چو کوب کرده و قدسیا بوزن همدویه در آب کراخته دارد در دواض
ش خند در طرف کرده در زیر پاشن مدفون سازد هرگاه سبزه بقدر
حاجت بزنند و باز همان ادویه را خنک سازد و بار دیگر همین با قند
و آب بطریق معمول ساخته صرف نماید خاصه این که تا سه مرتبه باز همان
دارد خنک کرده میتوان ساخت **سختی دیگر** و دویه یعنی بنه یکم سبزی
بیکر بپزند و سبزه کل داوود پنج سبزه فلفله فلفله از هر یک از فعل کرد کل
مارکت و دویه قرنفل از هر یک ششم حصه یک سبزه سبزه یکم سبزه سبزه

نقطه کرده با دود مذکور یکی کرده در چوب خیار کوفته در زیر زمین مدفون
و بعد بر تنه تقویم که با صراط است در برهه و لوزه و بخت باشد و در
انچه کشت در غره محمدی که گوید نزد تقویم از جوان نازدند است
بعقب و انچه در دره و تقویم لیکن در دره اربل و اطفای نایره خای
نظر است **تقویم پنج** فریب با لیکن بخت کمتر است **تقویم نهم**
که انداخته باشند در و تقویم و کرفش اگر چه صراط اول است پسند آن محمود
نداشته اند مگر در حالت خمار و اوقات گرم **تقویم دهم** جو بخت و ارباب
یکدیگر از هر دو جدا جدا باشد بخت پس با هم آمیخته نیم سوابق صاف
کرده بگذرد در افاب که از در و دوم نیم سوابق بگذرد و در سوابق
بگذرد تا رشتی بهم رسد صاف کنند و در او نند دیگر کنند و قدری
کل داده در زیره و نیک کنند سیده داخل نمایند و بهوشند که بغایت
سرد است منقطع حرارت و برخی جهت است و بعضی از معزلات مانند خور
بواب و گیت و مثل این اضافه میکنند و بعضی از زنان به سوابق و برخی

نارنجی کردند بر پیش مذکور و اما ای معنی و خوشبو داخل می شد زنده
درست دارالم نیز سب زند و از اینک ششم میگویند **سب مهری** معمول
اجل دهند است و در بین و تفتیح ادرام لعایت سود میدهد برنج مقدار
چهار دام بوبند چنانچه برای فرط سب زند و در یک انار حیرات انداخته
برزند تا بخون کبیر شود و اگر بای رنج ارده جو را میزند همان عمل کند **سب مهری**
سب مهری برای جگر و **سب مهری** با دام یک با انار مغز اخوت
یک و نیم انار پسته ده دام که پودر ایک نیم پاوش سته نیم با و در چینی
بکدام جز بود و دو دام رنغفران یکدام بر چهار کوند یک و نیم با و روغن زرد
با **سب مهری** دو انار مثل معجون بند است زند **سب مهری** با دام
دو نیم با و که پودر دو نیم با و کبری اخوت دو نیم با و پسته ده دام فریا بگوید
کشمش با و انار کوند بر چهار ش نرزه دام نو چرس چهار دام مویه چهار دام
چخته یکدام جز بود و جزوی که دو دام در چینی و دو دام نشت سته سب دام
سبانه سترانه روغن انار **سب مهری** سبانه ش نرزه دام عالم کری

خاتمه بهم رسد باب اول در عروض الف مشتمل بر فصل اول

درم بگویند و باه بفرایند **صف ۱۸** بلبه بلبه بلبه و بلبه
و امه و فلفل و دانه فلفل کرد هر یک سه درم رکین و زردان و سیاه طبع
هند و فلفل و زردی پنج عدد ان العصاره که کند خمش بهمن هر یک
زردی بگویند و بر دغن بادام مطبوخ کرده اند و بعل برشته برشته
درم **اطریفل ص ۱۹** بلبه زرد و سیاه و بلبه کابی و بلبه بابو لوفه بگویند
و بر دغن مطبوخ کرده اند و بعل برشته و مثقاله بخورند **صف ۲۰**
صداع و سخا رات معده را میقد بود **صف ۲۱** بلبه کابی بلبه
که کشنده حشمت وی بگویند و بعل برشته و چهار درم تناول کنند **اطریفل**
صف ۲۲ که کشنده دانه را بکشد **صف ۲۳** بلبه کابی مقشده
درم تبرید و فلفل و حب السینل هر یک چند درم قبل از نشستن
مجموع نفطی غرزل بقد شحم خنظل عدد اس هر یک سه درم بگویند
و بعل برشته زردی و درم **اطریفل ص ۲۴** عرق بذر را میقد بود

معفت ان بیدار کند که اندک ترید کند از بخل قبل مستوی بوی بویست قبل
زینت است بخت **در فقر و بخل** بر جن است و امراض سودا و بلغم

و بطنی را سود دهد **معفت ان** بیدار کبابی و بیدار آله منقی و بیدار سیاه

ایمنون و دو هزار یک تن درم خوردا و دعا قرقرها و شیطرح مندی

از هر یک دو درم و در فلفل و خرفه از هر یک چهار درم ابراکوفه پنجه

چند عمل برشته **اطریفل نقل** و آب سیرا سود بود **معفت ان**

دو پست بیدار زرد و آله منقی و دو پست بیدار از هر یک ده درم نقل

از زین سس درم نقل را در آب کند تا بخت شد و نرم نموده و

کنند ادویه کوفه پنجه با سه چند عمل برشته **اطریفل نقل**

مخصوص آب سیرا عظیم نافع بود **معفت ان** دو پست بیدار کبابی و

بیدار سیاه و دو پست بیدار و آله منقی و ایمنون و اسهول خود و سن

و بفتاح از هر یک ده درم نقل و مدوس بخار شسته از هر یک سه

درم نقل را در آب کینه حاصل زنده و عمل سه درم ادویه بولام

رازند و با او گرفته برده غنای دایم حرب آن نموده باشند **و در فصل ثانی**
را فایده دهد و طبع را نرم سازد **و هفت آن** پوست گاوین
میدرز و میله سیاه و آله منقی از هر یک یک درم بزد بقیه فواید
هفت درم مصطکی است درم منقل است درم منقل را در آب حل سازند
او دریا گرفته بپخته برده غنای دایم حرب آنند با سه جند عمل بقا آنست
معجون نمایند مقدار شش بنزد و دو شفاک خلدوند و اسیر را مداومت
این معجون فایده دارد **و در فصل آیمون** بیمارهای سوداوی بپخت
نافع باشد و بسیار سوی را فایده دارد **و هفت آن** پوست گاوین
کاهی و میله رز و آله منقی از هر کدام ده درم سنبل و بزد
پوست گاوین و آیمون از هر یک یک درم شکر طبع مندر شکر کلام
آیمون و یک مده بی هر یک دو درم گرفته بپخته بپخت
باشند **و در فصل شش** خیار و بیمارهای سوداوی و غنی
را سودمند بود و منافعی بسیار است خصوصاً خلدوند و خیار

مفتح ان پیدایه و یست بید و اند منقی و تریبید تریتو
و عدد که درش کردن کو پسند می باشد حش کرده از هر یک مخم
اینمون ده درم اسط خود س و سنایکی از هر یک مفتخرم طرح
در زنباد و غاریقون و لوت در از هر یک مفتخرم اینمون و صیط
و دومی و جز بوا فر نفل سبل الطیب از هر یک دو درم کو قش
بسته چند عل بر شند مقدار برتر از دو درم تا چند درم ایا حش
توان داد ایا نفل سبل الطیب و دویب و دویب و دویب و دویب
ان پیدایه و یست بید و اند منقی و تریبید و سنایکی از هر یک درم
منقی سستی درم اسط و کو قش بسته چند عل قوام ایا حش
کو قش بسته ایا نفل سبل الطیب و دویب و دویب و دویب و دویب
ان پیدایه و یست بید و اند منقی و تریبید و سنایکی از هر یک درم
چند با یوز منقی بسته مقدار برتری است درم ایا نفل
خوب و دویب و غاریقون و لوت و دویب و دویب و دویب و دویب
دویب

که پشت به سر در دست درم اینست که کبریا به بدی که بدی است
پاکت بده و اندک شتر و سینه یکی از هر یک و ده گرم است از
سست درم مجموعه کوفته پخته بر روغن بادام جرب کرده بوزن اذیه
گشتل ریشنه و از دو درم تا هجده درم خوبالی باشد **ایطر**
و بران که با بزرگ و خورده و حب القرع بکشد **مصلح**
دوست اینست که یک پند سفید کرده و درم چهل و نیم و زیر پند
مخوف فرستاده بر روغن بادام جرب کرده و قطنخ هر یک نیم درم
در نه شتر کما یک نفی و غزل و تخم حنظل و سعد در اس از هر یک
سه درم قل در سن سنن روی و اینم از هر کدام سه درم
کوفته و پیخته با عسل صاف بپزند و شتر بتر از دو مثقال تا چهار
مثقال بیکه **احمر قل** و یا تا بلفج **شتر** که سببی است
والد خورده **شتر** سبیل صفرا و سودا و پیغم و منقح و منقح و منقح
و یا در شتر که قطع شود و یا در شتر که منقح و منقح و منقح

چون **مفصل** از غذا تناول نمایند **مفصل** و جهت **مفصل**

عراقی و قولنج **مفصل** است **مفصل** **مفصل**

کل **مفصل** مجموعی **مفصل** و **مفصل** **مفصل** **مفصل**

ست **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل**

مفصل **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل**

کوفه **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل**

مفصل **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل**

و یک **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل**

الهم **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل**

تا **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل**

مفصل **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل**

مفصل **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل**

مفصل **مفصل** **مفصل** **مفصل** **مفصل**

در درم چهارده طری چهار دام مجموعه بگویند و با هم با بسترند و بسترند از آن
استغال کنند **ایرج با بستر** جمع امراض با بستر را میفکند
صفت آن ششم خنط غاریقون بصل الفار برین کرده اثق سقونی
هر غاریقون هر یک چهار درم بگویند و بسفایج و ایتون و مقل کما در
سینه و نشون هر یک درم و شکیج از او نند طول فقل دراز در
فقل دراز چنبره چنبره پسر قطراک لیون هر یک چهار درم
بگویند و در شفاک از آن شربت باشد و شنه و مقل بسفایج ایتون
کما در یوس و سینه بیت و بیت هر یک چهار درم شربت شفاک
ایرج با بستر شفته بدن از وضعات غیظه لرجه با آن سکنه
و فایج و لقه در شنه و صرع و صراع و جذام و داء الغلب و داء
الفتقل سفینه گو داء جاع مفاصل و نفوس و غرق و کت و بر و بر و بر و بر
و ضم و داء یعر عقل و دوا سوس و جنون و امراض کتیه و سینه و آرام
باز بگویند و طمانت را میفکند بود **صفت آن** ششم خنط غاریقون

بریان کرده غار فئون سقوتیا حالت روح حریق سیاه بریز بر فئون
فرایشون آبد سینه فلفل سفید و سیاه و دار فلفل رفقان و دار
چتر یفنج سکنج چند پسته قطر آب لیون در اند طول عصاره این
فرشون حانار کینل حنطنا و اسطوخودوس هر یک دو درم اینمون
کجا در لویس مقل صر فوطر هر یک درم بگویند و بعل بر بند نش
بهار شفاک بود **از کافور** او را فلفل او را فلفل و دار و

صداع و ضیق و عرقس و او را حایع مفصل و عرب کلف و شمع و قونج
را سفید بود **صفت آن** شحم حنظل است درم فرایشون سقوتیا و اسطوخودوس

خودش فلفل دار فلفل حریق شده کجا در لویس هر یک درم

بصل الفار بریان کرده صر فئون رفقان حنطیا و قطر آب لیون

الاق جیا و شتر هر یک درم حبه دار چتر سکنج از فلفل

نوشته صلی در اند مد صر هر یک دو درم بگویند و بعل بر بند نش

نریز **بهار شفاک** است **از کافور** او را فلفل او را فلفل و دار و

نصفه از بوی که نودا و بوی که **معدن** شحم خنظل که در بوس
در یک است جگر سقوط بر خنظل و در دوم شکر و آب و بوی که
است در دم و قطرات بوی که نودا و بوی که **معدن** شحم خنظل که در بوس
دار چتر و خنظل و بوی که در یک و در دوم چتر که بوی که
در یک شکر و بوی که **معدن** شحم خنظل که در بوس
سیاه بوی که شحم خنظل شکر جگر بوی که در دوم و نیم غار
معدن جگر از بوی که **معدن** شحم خنظل که در بوس
خنظل شحم خنظل که در بوی که در دوم و نیم غار
و نیم بوی که در بوی که **معدن** شحم خنظل که در بوس
که بوی که بوی که **معدن** شحم خنظل که در بوس
در بوی که در بوی که **معدن** شحم خنظل که در بوس
در بوی که در بوی که **معدن** شحم خنظل که در بوس

در وقت اسطوخودوس معده و صدام که تولد آن از کبد معده است
 سر و منده و کبد معده را و اسطوخودوس را بر بدن و در کبد **صفت**
 اسطوخودوس و میسبل الطیب را و در صدمه و سیخه و در اجنه از برای
 در می قطر اسلیون و کما در لوس اسطوخودوس و فلفله و میسبل
 از برای در می و نیم جبر سقوطی و در می و شحم حنظل شکر و کوفته
 برشته و بعد از شش ماه از دو شفت چهار شفت **در وقت**
در وقت جهت اوضاع یزده دماغ و معده و مفصل شمع
 و صدمه و جزه و سکنی اعضا و در دیسکو و در مقلد و نفث الدم
 و در دیسفاه نافه است برای اودام صید با کچن برشته و خاک
 کند و برای اودام چشم با غلبه غلبه و برای ورم و بعد از غلبه
 کل سرخ و برای خروج ششمان بار که خاک کند و در افرغی
 غرغره کند و در شفت و در شفت قراج و در تور ابار حیات ساق
 است **در وقت** در اجنه سیخه سیاه و قطب الزره و غلبه
 نفث

تفتیح از غرق نور الطبع مکتب اوقیه و نصف کوبیده در دایه سفلی باب
نابران شش و ورق که هر یک و ورق سصد مثقال است بکوش
تا نصف پس صاف نموده لکها دارد **صفت** صبر سقوطی اصل
را بابران در افتاب بیده بپوشند و چندان در افتاب بپوشند که خشک شود
بعد از آن بابران اوید زرد در افتاب صبران پخته تا مجموعه آنها را جذب
کنند و در سیدن خشک شود پس بار دیگر او را زعفران و میرک کبر از هر یک
سه اوقیه و در بعضی نسخه یک اوقیه سه در ظرف شیشه لکها دارند و قدر
سرنبت بکدرم تا دو درم است **ایا ج بقرا از معصومی نوشته قلیج**
و قلیج بلغی و قلیج و بقوه و ستر خا شنه و کیرانه زبان و کوش و اوج
سقل و انا فاع است صفت آن مثل الطبع سینه مصحح دار حنی
حمیم بن غویب بن زعفران مقل از ورق در قلیج سرنج از هر یک غوی
صبر سقوطی دما هم سنگ مجموعه دوا با با عمل بر شند مقدار است
یک مثقال بشد مثل تمام اودیه و بعضی اصل صبر کبر و میکند و بعضی نه

مبنی داخل سینه و مقدار برشت در دم باشد **ایا ج مقصود دیگر**
 مصطلک و سینه طب حین آب روت سینه دار چینی مکده صبر قوی
 مثل تمام ادویه مجموعه دوا اما کوفه با عل برشند مقدار برشت در دم باشد
 و بعضی بکنز می کنند **فصل سیوم در ابرون** و آب زن عدت از آن
 باشد که ادویه چند را بجوشانند و در آن آب بنشینند بپایه نوبینه
 عذارت از آنست این زن حش بکنند طرف کبابی مثل طرف کا و زنان
 و میان ادب اسرسل این در فراخی برابر باشد و در اندران او اگر کسی برای
 نشستن آدنی به نشند و سر انطرف برده بپوشند بدو نصف میزان
 جائی که دو نصف بهم ملاتی باشد و سوراخی باشد مقدار آنکه گردنی
 درو کنند و در مقامی بکند که در عمق و فراخی مقدار طرف باشد
 بعد از آن طرف را بچسبند و بر دور او بایست که زن را با او بکشد
 از جانب بپهن یا از طرف یک حب یکند و هرگاه که خواهند درین حق در اند
 و گردان نشین کنند تا کرمی با نطف رسد اما انقدر نشود که سوزد و بعد از آن

در آن ظرف در آید و بر آن کرسی نشند و بر پشت بران ظرف علی بن علی
نصف برده نظری که سران ازین برده ظرف برین آب باشد و عتی
نوقف کنند تا غرق کنند بعد از آن بایند **است** **در آن ظرف** **حرفی** **باید**
در مس **بالفرد** **نشیند** **ان** **بست** **بمقدار** **در ازی** **ادقی** **نشسته** **در** **کند** **باید**
کرم مایه دو و چهار در آن نشیند یا خواب کنند و واجب است که کناره ها
بروای مقدار باشد که وقتی چهار درو نشیند سه او میرون باشد و بایست
حرف از جانب یک طرفی باندام **س** **خه** **نفت** **کند** **تا** **انکه** **باید** **نشی**
که نشینند تا بخوابد در آن حرف حوز را بران طبق بگذرانند **است** **در آن**
که فرزند در شکم مادر بگذارد و خطه یانه که قبل از ولادت **صفت** **ان**
کل سرخ دو درم صد یقینم کوفته سه درم کنر چهار درم بر یک نفر
کشم مرد و حقایق هر یک سه درم همه را در پنج قرات بپوشند تا درون
بماند و بپناه دام آب بنیم که دو سه درم آب کنگو بود و چهل درم آب
کاسنی بهم آمیخته چهار در آن بنشیند **در آن** **که** **تولید** **را** **بشفا** **دهد**

و غصه الیوانی و باد مای کرده را سوخته بود **اعرابی** خمر حنظل **بهر** **بهر**

اکلیل الملک **بهر** **بهر** حبیه غلبه ورق خطمی تخم رازیانه بک

کنند موقت پوست خشکش از هر یک کرده همه به بزند در مقدار سی

من آب ناله منت ابد در آن بپزند **اعرابی** که **بول** نیت کبش به حرارت

اعرابی بایونه شش تمام فرز کوشش ورق کل ورق نیت سیرکن کبوتر همه

کوشش در آن آب بپزند و نقل ان بر عاتقه بپزند **اعرابی** در خصل

از نشت به پاک کنند **اعرابی** بایونه خطمی موقت به پستان تخم کوش

رکش خا خکدانه اکلیل الملک حبیه تخم هیون تخم رازیانه فرزند

پوست خروازه بری سفید کسندم ورق کریش شش ورق نیت جبهه

به بزند در آب دوران بپزند و نقل را بر خانه و جواله به بپزند **اعرابی** که او را

را سوخته بود **اعرابی** بایونه بزرگ کن سیوس کندم همه به بپزند و در

درد غن کچند غدیری داخل کنند دوران بپزند **اعرابی** که همین خایت

دارد **اعرابی** لعاب بزرگ کن لعاب حبیه نیم گرم کرده در آن بپزند **اعرابی**

که او را

که ایوانی از پشت کت چون زن دران نشیند **اعوانی** سینه مرکا فو بر خوش افر
 بپوشد قضا اکل الملک بنویز کبریت سداب فو پنج کرفش و صفت برکی نف
 فرود ما از هر یک جوئی بر پند و در آن آب زن نشیند **ابرن** که آرد از بول گند
ایوانی اکل الملک با بونه تخم شنب مرکا و بر خوش بپوشد و در آن آب نشیند
ابرن که فو پنج را نافع است وقتی که در مزاج ضرورت باشد **ابرا** بقیه بنور
 درق خطمی تخم فو زه جو نیم کوب نموده در آب جوشیده و در آن نشیند کم
ابرن که بچه مرد را سیردن آرد **افرا** شکط شمع برکی نف پنج ترکا قضا
 سینه ناخواه قرض فو ز خوش مبرن حبه فراسیون حبه عود بپوشان
 از هر یک جوئی بپوشند و در آن آب نشیند و بر بست از کنج با دانه
فضل صفت دوم در پند نشیند پای نیرود عذارت از پشت که داری
 چند باب بپوشد و کرما گرم پای بان نشیند و با پای ریزند **بابی نشیند**
در جهت بغل که از نفوس مانده باشد فوت دهد و عذرا در دانه
 داده **صفت** اکل الملک با بونه مقصوم مرکا ده گرم بودیه حش

سیر در جوس او در ایت پنج بادیان حطی پسیان خم است
هر یک بمقدار نیم تخم معصفر بمردم همراه با ده قراب کجوت نهند تا به
پنج آب باز آید نیم گرم بر پای ریزند **بای اثبه** که از جهت سستی بای که از طبع
در دگرده سبب برینی که در وی بود سودمند **صفه آن** با بونه قیصوم **الک**
هر یک ده درم کسرخ بوبت بادیان هر یک معشرم بودینه فرزندش
شیر خشک هر یک ده درم کل ثقیفه خطر چهار دام همه را با شش من آب
بگویند تا به نصف بایه در حمام دان نیشد و بر پای ریزند تا نفع بود **بای**
جهت صداع صفراوی مجرب است **صفه آن** سوس و خطر بنفشه باب کم
بگویند بای نویه نمایند و این بای نویه جهت سه م نیز نافع است
فصل اثبه در جوهر روشن و عاف زرد درشتی و خنوت را نرم
کنند و باد ما وقع و نید و چشم کرده اند **اعوان** رزد حویب دار مله و دوی
کیسین الطب کنول قطط باریک سوده قدری روغن خوشه بار و روغن
ترابین با پی مخلوط خه اثبه نمایند **بای** کا فور پنجه سلاطین عودینه

صندل منتهی به جدرابند مانع شمع صغراینه کند و در روز چوب نشین
کرد و چون این کجور کند جدرخانه معطر کرده **اینست** رویی با پاکیزه و روز
کرداند **عوار** معینه با دام معشوق با و نشسته کنیز و آب معطر همی
سازند **اینست** که بستره را صاف و یقین زد و رنگ و رویی نیکو کرد

عوار از دمای لا اورد بخود اورد تر مس معینه با دام تنخ از هر یک ده نام
کبیرا بمقام کوفته چینه بستره تازه و دو سینه سرشته و بر روی مالند یک
شبانه روز مال کنند و بعد از آن بای که در آن کبابه چوب شده باشد
و بنشیند و دو سه روز نکند و اگر این اضافه کند خنجر شود صندل و فلفل

باخن دیو تا بکشد همه سیاه محفوظ است **رس** کل فرما رهندی
سویته و خوش کند بایند و در آب یک روز تمام برارند و بیاورند
این کجور اتمام و اعضا او چیشو کرداند **اینست** بید بید بوی
در آب بید و از کربا این اعضا بی سفی را اینست کند **اینست** صندل و فلفل
سودا که بایند و اینست **اینست** رس سفی کند **عوار**

روزها احتیاج به درم زعفران است درم شکر سیزده درم زرد زرد درم
سوف سبک زنده حرکت **سند** حرنسید فربه کوفته و مقفه
کرده هر روزن جو رویت وزن طبع کند جدا کند بشش کس چوبه
نمود بکس باند صاف کنند و جرم ان بندارند و لایق را بکوزند
که غذا سبک و معتدل بان گردد در فراوان است **سند** و بوی
مرکوبه انچه از خمر جو بزند بهتر بود و دوت بدید و بغم طعام کند بگو
دان خوش بکشد و بغم در طبابت معده شفا کند و ادویه و دیوان
و غرق است و مفصل شود دهد و کریدن یک دیوانه را نافع بایستد و مقطع
و مدطف بوم کرم باشد و در خفته ای قولنج داخل نکند که معطل است
نان تازه که از خمر ارد چکن باشند در خم آب بیزه تازه بگذارد و بغم
پوشند تا انکه سیر شود انچه کوفته با سرکه انوزی که خمر کشته
روز در انساب بگذارد و معده از ادویه حاره کوفته در خمر بیزد
روز در خمر کشته تا حلت شود روز دیگر بدوش نیم
نارنگه

بنا کنند که در اقباب بگذرانند تا هم نشسته شود و قصبه است بگذرانند
هرگاه که بر طری ازین خمیر و پنج رطل سرکه که نه تنیده اند از آن یک رطل
آورد کرم مثل منقل و قشر نخل و در اجینی و بر پنخل در تیره کرمانه و کینه و
یک کیده کرده افکند بکشد بر وزن و در حشم که بیدارند مدت ده

در اول تا غر در امشب بگذرانند و استغفار نمایند **آتش مقدس**
با و ایگزرنه و بقیح بود و شویای آن شکم براید و اگر قدس مغشای کرد

به پزند عین خون را تکیه و در طبیعت به بند و بعضی اندک

سرکه و غسل در روی می اندازند نصف آن طاهر است **آتش مقدس**

دانه اما دانه ریش را بجوشاند و در آب صاف کنند یا

بگویند و با آب بجوشاند و صاف کنند یا در یک کرده در

اندازند و بعد از زمانه بماند تا سیخه تا بدود و بعد از آن

بطریق آتش غوزه تمام **آتش کرم** بگرد وصال بعد بطریق

آتش غوزه تمام کند **آتش حبه فقر** برای ریح و کله سینه

خبر اینست گفت بر مقدار حاجت را از دست خود
در و کرده بودند و همان طرف در رسول می شد عبدی
بسیار مردم بکار برده هیچ دوا بی کار نکشت و روزی بریند زایکی
راز راز با جعفر امایل می کردید و از معالجه مردم مایه پس شده برای علاج
در حدیث رسید عرض حلاج را نمود بعد دریافت
حقیقت حسیره حقیقه طم فیه بودیم با تعجب حسیره
تفا یافت خمنت فع دیگر دیگر دوست گرفت مرضی دیگر
نیز داشت که از نشت بهشت حسیره شربت به سلام
می ساخت بعد از آن که هر کس که از معالجه می کرد به قدر
کف دست سه کن می شد از مرد و زن دوا می داد که از این صفت
سخنی تا می شد و از معالجه دست قوت جواز دست بی شکر
امده حسیره در قبا مثل جانان شد به صادق طالع اوله
حقیقت حسیره حقیقه طم فیه که آن کافیه کافیه
نیز گویند

نیز که سینه بسیار سی حنث و نه به بند کرکاف و به پیچیده

شده و ده از اگر شده و سینه و زردیت پاک نگاشته کنیم و ام

شکر هم وزن آن مدزی آب به پزند تا بقوام حیره ایمره

نارده سبب که جوزه و برای قولنج اسهال نافع است اگر معده

باشد **حیره** به دانه بهترین عیدانی دوست برایش

که از حنثی و مانع باشد معده بود **صفحت** مغز الام

مرمره کالمرده و ام کنگ چهار سح کلاب و دوام اول شش و ام

را سفید سبب که سینه را بقیه در پاد انار آب به پزند تا بقوام حیره

سبب کلاب سینه اضافه نمایند و نموشند **حیره** کنگ

کنگ و مانع را قوت دهد و زکام و نزله را باز دارد و بکشد

سبب حنث حیره است که بدستور به ام **باب** و دوام در حنث

بکشد **بزرگ** فضل فضل اله در برودات فضل و دوام در حنث

فضل اول در برودات که بخارش و تبش **بزرگ** فضل و دوام

لو چای را با عسل و سرکه یا قند و آب گرم صبح و شب بخورد

درم چشم را بیدار کند **صفحه ان** **افزون**

درم مشک یکدم روغن زرد و دالک قرصا ف بدم مس بوضه

دو درم شکر طبرزد دو دالک صغی یکی و صلبه کن روغ فوج هنری

از هر یک یک دالک بدستور برود **صفحه ان** **برود**

که حرارت چشم را بکن گرداند و چشم را خست زد **صفحه**

ان **الغیب** و دینی چهار درم توتیای هنر و سه صفت بدم

چند درم توتیا را بوزانتد و باغرا از دم کوفته بچنه با کلاب خمر شسته

پس در خفته کنن بسته مکرر در آب صاف مالند و بشویند و بگذارند

که تهنشند و آب را از بالای ان با شکر دور کنند و خست زد

و با دو دالک کافور بگوشتی کنند و بکار برند **برود** که چشم

خست بکند و درم را سود دارد **صفحه ان** **فوج هنری**

دست سینه از هر یک هشت درم صغی عسل سی درم اقلیم معول چهل

ایضاح

ببقیاج بارینز مشقت درم اعراضه کوفته چنه بکوبند و استقام
کنند در مدد سین را نیز میقداده و او جاع چشم را میقداده
حرارت را سد کن کنند **نصف** آن تو بخی کویانه و بارش
واقعی جمیع را معقول کرده از هر کدام بگذرم سنل سنج می
ورغفران از هر کدام بگذرم و در این بگذرم کافور و دانه کافور
جمیع را سخی بنوع موده استقام کنند **نصف** آن در طوب چشم
را شفا کنند و کوزش باز دارد و چشم را جفا کنند **نصف** آن
ساق معقول ده درم روغن بگذرم و در این معقول نبات
دودانک به بنور نرم صبر کرده استقام کنند **نصف** آن معقول از دانه
که چشم را قوت دهد و بصره را نیز گرداند **نصف** آن بکر دانه ترش
و زین و بادانه و تخم بوبند و بفت زده و سب آن گرفته بپایند و بکوبند
صاف کنند معذری که از اب این یا صد درم این اینه اضافه
کرده نزدیک سین بپاشند تا چشم کف را برآورده بپایند

او را میخلف بدارت بتمام حاجت بجا برده **بودی** که چنانچه میخواستیم
 و نفوت بفرست **صفت ان** مستخرج منقول و در سمت
 از هر یک بنزدیم جبر غوطری و بوزه اینی از هر یک یکدم زکزا و قنفل
 سیف شحم خنفل و در غفران و ماخوئه از هر یک یکدم کوفه پنبه استعمال
 کند **بودی** ساق و سینه و عریب و ظفره را بکود دهد **صفت**
ان توتیائی که بایزده صفت میتم درم بپست بپزد زرد زنجبیل از هر یک یکدم
 زرد جوبه کوفه دار قنفل یا میران از هر یک دو درم بکشد سبزی چهار دان
 خمیره را کوفه پنبه باب غوزه بر درده سحر ما بقت باب غوزه
 مازنه منشی کند و حنک نموده صلابه بجا برند **بودی** عوارت **صفت**
 و دمع را بکود دهد **صفت ان** توتیائی که بایزده نرم بکوبند باب غوزه
 بپزند و بپخته در آب بگذارند و بکوبند و حنک سازد
 و استعمال کنند **بودی** دیگر عوارت و بیاض و دمع و ساق
 و سینه و ظفره را بکود دهد **صفت ان** توتیائی که بایزده شسته و باب

عوزه پورده ده دارم دپوست بید رزد ز کس رزد چو به تصویریک
بگذرم مریدارید ناسفته یکدم یک اندی یکدم کوفه و زخم بپند استقال
گشتند **در دی** ملایم قروح و بزر که در حیف مایه بود و **صف**
ان سوج معمول روست و اینون و نشت از هر یک ششدم
صغ عرید است درم ایفای بی جمل درم بیدار بشت افرا کوفه بپندم
س بیکه و استغما گشتند **و فصل دهم در بجزایر بجزی که میوی**
و مانع و غشی و صف دل و دماغ را مانع است **صف**
عود سدی و قط و حذل یقند از هر یک یکدم مشک و کافور از هر یک
نزدیم کوفه بپند در کلاب بپندسته کله لاس نند و بهر وقت که خواهم
بر بجزر ریدیک بجزر کند **که بایند** که صف دل و دماغ را مانع بپند
انج حیوانه و لف نه بود و چهار ان صف مهروری فرا جازا فایده
ده **صف** سبب صفه که ز قندیش را خالی گشتند از کلاب
و حذل و کافور و مشک بر کرده در حضور و ریض بر محمدش بپند که بجزان

بمقتضای رسد **بجز** بخت دل و دماغ گشت
حذل بخت و غرور هندی و مبعه حث و نبات بخت از هر یک مری
گوشه و چشمه لکلاب خیره کرده و بپیشینه و قرصها
حث نمایند هر وقت خواهند خورد کنند **بجز** که دماغ مفری باشد
و صغف دل زایل کند و شش و مخصوص مسود و دل را سود کرده

صفت حذل بخت و غرور هندی و مبعه حث از هر یک دو درم

نارنج و سیل الطیب بناله مجموعه در دیکه سینی گزیده در حضور خور
بر محمراش بگذرانند که استی بگوشد و بکاران بدماغ رسد **بجز**

که سده دماغ بخت ید و زکام گرفته را سود دهد **صفت** بناله

و سیسی کتدم از هر یک صدری در سه که بپزند و بخورند

و بپزند دماغ و بکارند دارند **بجز** که زکام و زله باز دارد

دمنغ زبادی صغیر کتد گذرد و مبعه ماه و مروت فقط و بسند

از هر یک بجز مری و وی که غولها بزند و برتش زند و دماغ

به بجزران بد از تن دفع است **کجری** که ز کام دزد را مانع بود **صفت**
مسکس کندم از جو یا ستاد صد لیفه و کل نقشه و کل کثیر از مرکب
سینرم کا فور کوفته پخته در سه که خیسیده خنک نموده و یکبار به
طعم آب پیخته و چهار زنند در وقت حاجت بر آتش نهند
و سه را به بخار به نهند **کجری** که ابو وضیق النفس را مانع باشد
صفت آن مرصاف و سیخته و قط و در غفران از نه رشت
بجویند و شراب پیخته و ورق نموده خشک کنند و با تش دود کرده بر آن
دود بدارند **کجری** که برای تبخیر بود **صفت** سوسه و یا
از دود حب الف را جوارب وی کوفته پخته بعل ریشنه و بعد از ظهر
که روز متوالی هر روز یکدرم سه بر دامن بخور کنند بعد از آن
نمایند **کجری** **استهلال کنند** باینکه زن استن خواهد شد **صفت**
کنند در حین از هر یک دو درم و یکی یکدرم و نیم و قفل و نیمه
چینی از هر یک یکدرم بسط الطیب چهار درم و فوج سینرم کوفته پخته

و هر که در این راه رود و در این راه رود و در این راه رود
دوران و در این راه رود و در این راه رود و در این راه رود
البته میفهمد بود **صفت** سداب و در اسعیان از هر یک
خوبی گفته بودغن کا و برشته در آتش نشسته و آب شده بر خورده
کنند **کوبنی در یک مرده** و شیشه برهنه آرد و مرده و یکی دفته
و چوبش و کمره ای را در دی کوفته بر مرده کا و برشته و کلوها نه
و زرد خورده و در کنند **کوبنی که در آب سیرا تا پنج بود صفت آن**
نخ لری و خوب خرمه و خار تر چکن و پنج کوس ارکان خورا
افزانی موی کوفته بخته معسل ملا در آتش نشسته و در صفا کنند و در
مقدار یک شفا حلت منفه بفا دارند بکام حاجت یک
وقتی از آن باتش یک دو کنند و خداوند علت خود با لای
بطعام می بارد خبثه و در و پیران کور اخ استه بمقدار **سجفا**
که جان تقیع دهد و پیرا سیرا تا مرده و حلت گردانده صفت آن

نقد **باب** آن یقین و پنج حنظل و هر از یقین و اسنان و بر یک و سید آ
و از آن روت همه را برادر گرفته قرصها سازند بهمان دستور باش
لش بخورند حوز را بالای دوده بدارند **نقد**
آتش محرب **صفت** **نقد** شش متفاس را سه بخش کنند و
از یکیش را در ظرف آبی کرده دامن دود کنند و خود را
باعث ال پوشد و پیش از دود کردن پارچه کتان بر کرده
کرد کرپان و کردن چمد تا دود از کرپان بدماغ برود و قوت
پنهانی را ضرر نرند **نقد** که بواسیر را تا فاع است و خون
باز دارد **صفت** آن مقل و سه زوس و شخ کوزن و
شخ کوزن و لرنایج از هر یک بسوزی کوفه پنجه باب
کثیر تر کنند و قرص که حشک سازند وقت ضرورت
بآتش حب که ده کنند **نقد** که بواسیر خیار را نافع است
صفت مقل از زرق و شخم کنند تا به کل مادر کان از هر یک

بر بستور و دوله **کجری** که همان نفع در **حفظ** **بهره** **بهره**

از ارق و سنگ گشته تاوش خ کوزن از هر یک فزونی همان در
بجور گشته **آخر** است ما زوشن کرک بجور گشته **کوزن**

میر صاحب و برهان میر عبد الباری بواسطه چوله و بادی محبت

حفظ **ان** براده عاج زرنج مکدی کلام گشته هر دو را صد بیدار

همو نه پشت پورته بنند یکی اران به سبیل اله اندازند باقی

هفته روز با تش چوب کنار ریخته بجای گیرند است اندک در عرصه

لواسیر پوشیده بر سرد و در چند روز اگر بسببش دود در حش

مسکه کاهد مالند عرب مراد اکثر او در بادی و تریشی بر اینزد آب

و هشت **باب** **سی و دوم** **فی** **عوض** **النار** **و** **در** **تربا** **قاس**

تربا **قاس** **اربع** و برابر کوجب چنانچه دان اول تر باق است که اندر

و خمس اول ترکیب کرده گردین جانزان رنم دار حضور کمین

عزت عینیت را نافع است و جمیع امراض برده و حضور صرخ

و خفقان

و حقیقت را نیز تر شود و مستعد است و با دمای غلیظ را که در معده
و جگر و سپرز درآمده بود دفع کنند و تسهیل و ولادت و طرح
حسن بیت بماند و تویج کمشاید فراج این تریاق کرم است و در
درجه حشمت است در آخر و درجه و قدر سرشت این کشف
باب کرم است **حقیقت** اخلاط خبیطه بانی روی میری
حب الفار را از او در طول همه باغرا برابر گرفته کوفته نیمه است چنان
عسل صاف معجون کنند و بعد از چهل روز بخار برند و حب
جامع گوید بعضی کبابی مرکا قطمخ می اندازد **تریاق ثانی** بعد از
تریاق اولی ترکیب یافته و منافع این ریاضه از تریاق اولی است
فالج و لقوه و صرع را نود و هشت بود و یقین شده کبد و طحال
کشد و تویج کمشاید و بادها بشکند و گردن حرارت و هم
حالتوران زهر دارد را فایده دهد فراج این کرم و حشمت در آخر و درجه
است و قدر سرشت کشف است بعد از چهار ماه از

زیر و بعد از استیلا غلّی باطل می شود اخلاط حیطنی تا
و حب الفقد راوند طویل ریوند چمنی قطیع بوست پنج کتر زرب
اوانی است وی کوفته نیمه با غلّی کف کوفته رسته **تریاق**
نیمه سنخه دیگر برای زهر طبران اوراق برده نجاست نام است
صفه آن و یک صایفه حب الفار حطبایائی روی قطعه های شش
فصل سینه هریک چهار شفاست از زهران و از چمنی هر یکی دو
بعل کف کوفته رسته زیت یک شفاست شفاست **تریاق**
از صحن منقول از جلیوس **تریاقت** از موده کسی را که از زهر داده
باشند یا حیوانی زهرناک گرفته باشند یا بهیمنی افتاده باشد
که زهر داده اند و نداده باشند بدین **تریاق** معلوم شود که داده اند
یا نه از بهر آنکه اگر از این زهر باشد هر چند این **تریاق** دهند می کند
تا که تمام زهر این برطرف کند و اگر این **تریاق** دهند وقتی کنند خوراک
زهر بهیمنی باشد اخلاط طین مخوم حب الفار را بسیار بگویند

مفت بی وزن بگرید و کوفته و پخته روغن تا دوام کاو حرکت کند
 و بعد مصفی رسد و مقدار کمفیات و گویند و مفتات
 چهار مفتات گویند مثل یک فندوق در سه وقت بار العمل به من
 مزاج این کرم حشمت در اخفیک درجه دهم تر یاق وافع
 یک اینون و تا نوزده و شوکران صفت آن و اصل
 حیات فلفل حبیب است از هر یک حبیبی با اصل پیچیده
 است مقدار فلفل از موصوفی تر یاق و فلفل قایم مقام
 تر یاق بکرت صفت آن حباب مرکب اصل سیاه
 سراج یک حبیب فلفل در جیبی پیچیده
 فلفل حبیب در نوزده مفتات
 عصاره لیمو صفت فلفل رزق یکدست مفتات عافیه
 زردانه بکرت صم شمشیر اسرار قرومان فریون
 اینون نارون شیشه برقی با قیاس حکم کفش کوی و فلفل پیون

سینا بطیب که در مفتاح شمس سداب یک مفتاح دارد
خارج سداب شیمی که در مفتاح و در غیر این است
چهار مفتاح عصاره قیصریم است مفتاح در آن پنج برده
مفتاح آنچه کوفتی باشد بپزند و صغیر در اثر آب حل گشته
و تا سه چندان عمل ریشنه و بعد از منقش ماه نیم مفتاح
تناول کنند تربیه که دفع معده نیزه کند صفت آن

آنچه حلق بجهه درم در آن سداب حلق سستی درم در آن سداب
درم ده درم آنرا بپزند و آب کهنه بپزند و سه درم تناول کنند
تا خمر تریاق ایضا زراونه طول و در حرج هر یک درم نیم
افزون فرسودان ریزه هر یک درم نیم بپزند درم سداب
درم بپزند و بخل سداب حرر ریشنه و مغال تناول کنند تربیه
درم ده سینه ایت تریاق و منافع بسیار دارد صفت

آن در غفران بزرگ بپزند که چهار درم مغال بپزند ده درم نیم

درم

۳۰
هر یک بیت درم سبب فرزند سبب به هر یک دوازده
س فوج شش درم و نقل حب در درم لولو مانقش و شش درم
س داب بری ملک کا نور فاقه دار چینی سینه هر یک درم
نخ سندان عاقره فلفل دراز هر یک چهار درم شنبلیله درم
جند بهر ستره و شیر هر یک دو درم رزخا و درونج و زعفران
قطر هر یک است درم چنانچه گفته شد زیر یک سینه و بعد از شش
مشقایی بخورند **اسبه از تریاق** محمد و کریم عقیق کینه را نافع
صفت آن به پنج کوس استن زراوند مد و ج حیطه
احسن را بر کوفته بچینه با عسل صاف برشته حرارک و درم
در بند **تریاق بلین دوی** از کامل الضاعت منقول و نافع و طر
سطح ادویه سی بود گردین مار و افی و عفت بود و جمیع حیوانات
وی السم را نافع بود **صفت آن بلین دوی** حب الفار
و در درم الفه الطن است درم الفه زنب چهار درم حبیط با و

ورزاندند حلاج و ششم طب و مورد و رزق و هر یک یک درهم
استرا و گوشت با سه جنت عمل در بشند و بعد از آن بر تیر یک درهم
ترباق چهل یکم به کوبان و فصل بعد است و درم به الفنج است و درم

ایمن ده درهم و غفران نیم درهم حماما در می مافه میشو و با دوی خو
با دوی کفین همزه بدل او یکم غریب یک یک درهم سه ایمن خند
پستر از اسباب حش و الکلاب حش به رزوی
ریون چینی فطیح لوبان کوبان کی ایمنون ناکواه پودینه حش
فاده حوزد الحش و مایدل کیه چنر هر یک در امان در حنی
فتی دو در امان حجر ششم کرس از اکروت حش و بدل حش
رو غریب ن بدل اسلاس حش و با روغن جزر و لو اح
و روغن کلاب ز کور از هر یک دو در امان حش صاف
و دیره طریق زیر است که ایمنون چند پستر به از دویل
این همه را در شراب انوری حل نمایند و شش نرم بنهاده اندک کدین

این

این عمل بخوبی باشد و باز در پارچه به پیزد و یا در غسل حل نماید و
بقیة ام افقه که گفته این محلول را در آن باندازد و بعد از
وقت پا و کمر از آتش نبرد و افقه دیگر حسرا را که گفته
باشند انداخته کفچه رستند تا دو کهر لعبد از آن در ظرف
چینی یا شیشه لغا بدارند و ششوم حصه ظرف خایا باشد
و در ششوم باز از آنچه حل نموده باشند لعبد از آن دانه
استعمال کنند حواس لای که نیک که مادر هر حزنه و در هر
درد و جگر و درد کمر باء العسل که عسل فقط را در قرع النبق
گشاده باشند بربند و برای ورم سبز لب که غسل می
دهند برای درد کرده و سنگ کرده از آب کرم جیت نقطه
بول و یرقان و استفراغ و لمر در آب حله یا تخم و ما برک وقتی
که جویشده باشند در نان که بدروزه گرفتار یا سفید و متعاب
زایدن خون در جیف حوت ز ماده باشند در بند و جمیع

امراضی که رانافع عظیم دارد برابر است با مواردی که زیان
حوزه رانافع است و جمیع امراض بارد و آب و جوع سرد را میفشد

سخن بیان کبر که زین بقا فی روض و نه بقا کبر و نه بقا مادی

داندروما حسرتیم تالیفت نموده بعد از مرز

صد و پنجاه هزار و هشتاد و پنج تن و یک میل آن کرده و اجازت آن

به بقدر رسیده بغیر از آن چه جای بختش ده اجزاء کم نموده و آن جزیف

سجده و مصطفی و محل و عود و بن و عود و بن و اقمون

از هر یک چهارم شش است و لو بر کان و پنج کفر از هر یک دو

مفتی شیخ الہدیس تجرہ سوزہ **تقریر ابن عقیل** خزانہ

عمود سندی و اینتون و اشق و ریکان و پنج کیتز مصطفی و مقل برزق

ست داخل کرده اند و هر یکی تغییر نموده و در ایزان یعنی تغییر داده

و معذور و حرم حکیم با قرطاب تراه بنفشه : حاشا

بست نه جزو یکی بی شرب عشق محمد و یکی بی غسل محمد

و غیر از آنکه در تنه است که از سنه اران میرود و معفور ظاهر
در بقیه اگر تا کجی است فوی الحار است است شل سن جواد است
است شل سن کپول و بعد از آن شل سن پری و از او شل
معاینه است و قبل از شش ماه بناید استغاث کرد و اگر بعد از
هفت ماه و حکم سن فصل است و او استغاث کند بهتر است
و باید که حب و خالص مس طرف او کند و آن مفتح سه و در
بول و حریف شیر و عرق و با در هر جمیع سموم و موقی جمیع اعضا و بفع
عقونه اخلاط و مفسر ح و منوم و منفی و جادیت و محل و مخرج
و طریق است حاشا او استغاث نشد و ترش بجهت هر امری مذکور
می شود و این صیغ زین است **صفت آن فصل فصل**
۳۱ رقی افقی رقی اندر و حوزون فصل اکو و ایفون و مکده
دار چینی در دوا حرم ششم ششم بری و کوندر نامه اسقوریون اصل
سوسن آسمان چون غار یقون اب اوس و این است

آل زعفران زنجبیل مرصاف زراوند بنطافن زنجبیل مرصاف

اسطوخودوس نطافن ابرق دار فلفل سنگ زنجبیل شمع لند قفاح

اذخر قطر آب ایمن صمغ المیثم سبینه حب الفار صمغ الطیب

جعدیه مکدشش **ل الی** زراوند شمع سیاه بوس حرف ناخواه

کاماریوس کیمیاطوس عصاره لجنه المیثم بنطافن اسبیل رویی

س فنج اندر خطنیا که از نابکج طایف محتمم معدس محرق حما

حب بن امون ریون صمغ عربی قزو ما ایمنون مو فوافی کبکج

ازهریک چهار شفا فقر الیهود حب ویشتر فنیطریون بنطافن زراوند

طویل جند بدتر ازهریک **ل** و زرن به دوائی دیگر که در نته اندر و

مخس است مذکور شده و عده اجزاء تقیه اوراق شفا فی ثودا

طریق حنث است که هر چه چوب سنج و برک شکوفه کخم و قری باشد

عده صده تنمچ بسند که عینار از دهریون روزه و از سر برن سبیل

مثل عینار بریون کسندند هر یک را وزن در او اند : هر چه صمغ عربی

و در عصاره **سنگ** کوب کرده سه شبانه روز در شراب **جوهری** یا
بعل **سنگ** نیکو تا جویند صلی شود **سرد و طویس** که در **سنگ**

زنیاق که بر است پیش از آنکه اندرون **جس** مرض افعی داخل نشود
و زنیاق **فاروق** یک شل باید زنیاق **سبوم** و او دیده قایم به **زنیاق**
برست و در باقی امراض مذکور در **تب** **المنفعت** **زنیاق** گیرد مقدار
زنیاق **سرد و طویس** در امراض مذکور از زنیاق که زیاده است بیشتر

باید داد **صفت آن ریگ** **رفقان** **غذای** **قون** **زنیاق** **دار صی**

ملک **انتظم** **کثیر** **از** **زنیاق** **ده** **درم** **سبیل** **طبی** **در** **و** **فرد**

سبیل **قطر** **سبیل** **خود** **سبیل** **ان** **سبیل** **خود** **سبیل** **ان** **سبیل** **خود** **سبیل** **ان**

سبیل **عصاره** **لحم** **النیس** **خبر** **سبیل** **خبر** **سبیل** **خبر** **سبیل** **خبر** **سبیل** **خبر**

دار **فلفل** **سبیل** **ید** **از** **زنیاق** **سبیل** **درم** **سبیل** **فلفل** **سبیل** **فلفل**

سور **بنا** **جده** **قون** **بری** **اکلیل** **الک** **خطبنا** **دوفو** **روغن** **سبیل**

و **سبیل** **ان** **اواس** **فلفل** **قون** **مفل** **الیهود** **از** **زنیاق** **سبیل** **درم** **سبیل** **ان**

ری دو درم تخم سداب شش درم یازدن اقیطی صطی اونی
جمع بود قطره یون در زمانه اینون صغری یک درازین درون
مشکط اشع هر یک پندرم ایون فو موجود ترکا سنگی برون
هر یک سه درم اقا قیاسه سفنقور هو فار یقون امرت از هر یک چهارم
ادویه کوفه پخته بودغن بولیم بن حرب نیند مجموعه صنوع را در
راکیان کشته بکینشند و حل زرد به سه چندان عمل مصفا در
رشته و بعضی از اطباء این عهد هر پودی شمع رقیق میکند
بی سر از این سرق محضه یا عرق دار چمن بکار برند **ترباق خیری**
عقوب کرنده را بغایت نافع است **صفت آن** طر حشوق
دوست پنج گز حنطیا را راوند طویل استیش سدی کوفه نیمه عمل
صاف مقوم برشته ده درم اران در کرند عرق ترباق
کبر است **ترباق دیگر ایون ده درم نقض سه درم راوند کرد**
جند بدست از هر یک یک درم کوفه پخته با عمل صاف مقوم
برشته

پیشتر بندهم از آن در گردن عورت می تریاکن است
بن در این کتب ده کتب فصل سیم از شیخ بوعلی مفتی
این از مفتی زباق احمد تریکت **صفه ان** از اوند طول خطها
حالت ریه است کثیر استین رزد جوی پنج خط جوی قانشرا
اجزاء بگویند و به پرتند و باعث لرزشند و زبانت یک مفتی بل
کند **زبانت** از قاضی رفیع **سمت** هوام **سمت** و اطباء بیانی
مالاجام در دفع اذیت و باد و برهائی و بائی بقیت حیرت است بقدر
نیم شفاست ماکلاست شراب و قایم مقام ان ان شاول میامده **صفه**
ان صبر قوطی و دو فرمایا و غفران کدیک فرد کوفته نمیشد
صاف لرزیند و زبانت است زبانت نیم شفاست **بیب**
چهارم در حرارت چشم مثل زده فصل فصل اول در جواهر مده فصل
دوم در حرارت فصل اول در جواهر مده استعدای جواهر مده
بوزنی **میکیا** فو خا در هر بری مردارید ابریشم کو خنجر مکده و آب غنچه

[illegible]

پیش از آنکه زهر زهر مهره فرزند کند و توله با قوت سرخ لعل
زهر و زهر جگر که در کبد است و در جان لا جوره که با کد کشاید
ورق طلا و نقره صیقل یافته پخته در چل در بای غوطه غرق ضد لعل
لکواب بوده مثل غیر است که موی با کافور جدا در باقی کد کشاید
باشد ابریشم بنی الطیش خ کوزن بوخته سفید شده کد و در ماه
لکواب سحر بیا که در مهره مبتدئ و در ورق طلا نشان کنند و جدا
دهند **فصل دوم در جوارش جوارش** سیح الزمان بنی حجاب
معظم علی خان چو در این کلمه صحرایم اسداده رسیده معده
قوت کشد و اشتها افزود و طعام مضاعف کند و بود مضاعف و خنثی
میگردد و استدارا شود **صفه ان** بعد از این **الطیب**
قرنفل ریختن در ارجین دار فلفل خنثی سفید کبری عود بن و صندل
حب المسک و عرقان فاقه حصار کد و جود و صطیک بنج جود فاقه
بکوزن ادویه لعل مصفی و در آن ادویه فند و عسل را بقوام آورد

در نیم گرم آن اندک دوا برزند و بر تربت و مصطکی و زعفران و زنجبیل و
تناول کنند شربت از یک شفاست **جوارشمن**
الف **عشر** **نافع** من الحفان و تقوی المعدة به مضغ الطعم و
یطبق البطن **صفت** ان ابلج کای حش عشه اربا طیف
حش در دهم رزنا و سیخه مبکلو کدا حد وزن شش در دهم تربت
عشرون در همان سفهونیا شش در اهم مانند وزن عشرین در همان
یعنی لعل الشرب شش در اهم **جوارشمن** مولف معصوم
رحمت الله اربا بشعم را موافق بود سهل به رحمت باشد **صفت**
ان زنجبیل مصطکی و قنقل قند کسرخ مکدی درم بفاع قنقی سینک
سفونیا مکدی سفونیا مکدی درم تربت سفید روغن بادام عرب کرده کین شش
مکده درم زنجبیل سفونیا شربت کادبان مکدی درم تربت کین شش
مکدی درم آب البخارا اب قمر سدر مکدی بانه درم شش مکدی
سفونیا شش را درم حش شش همزه و تربت کین و شش شش

بلور کلاسیک سفید موزه امپا و نریت را با صد درم قند بقد بقوام
 آورند و او دویه را کوفته بچینه برستور بکنند مقدار نریت بر است درم
 تا بحد درم **جوابش غرر ایتقا** سهیل دل و جبکه و معده را قوت
 دهد و سودا الهضم را میفد باشد **صفت آن** عود خام مصطکی روی
 که بچیز و سقمونیا منوی نیم جزو کوفته با جدایت کنند برشتند برشت
 و در درم **جوابش غرر** نسخه فزکا برای قوت معده و اشتها بسیار
 حنبل است **صفت آن در درجینی** قاقه کبر و صفار که ششانه
 عود عسیره مصطکی سنبل الطیب خولیان مکده شسته در پنج
 عقیقه غبر الهیب دو ماهه مکن هفت شنبات دوازده
 سببه جزو با فیه نقل مکده شسته ضدل بقد ششانه
 زکینل شسته برک بتبول حلت ششانه حلت مرادیه کل لیلان
 مکده ششانه طباشیر کبریا تخم حاصل مکده شسته همه را کوفته بچینه
 قوام نموده معجون کنند بعد هفت روز بکار برند نریت شسته چهار

جوارش کوارش ناریسی است معنی کوارش از حرارت

حکامی و شش است و جوارش است از ناریسی که معنای معده

و محل ریح و صبح رعدته فاسد جوارش الکبک معنای و غصای

رب و معده و صبح صبح و در حفظ چنین نقاط

تفتان اولو عاتس جاکموز و شش مصطلک چهار جود و زنده

در پنج ششم کرفش شیطرج فافه جود و آب سببه قرفه مکد و جود و همین

فلفل در از فلفل مکد سه جود و از جونی پنج جود و شکر سمانی

مثل ادویه و در زرب کبک معده و در حفظ چنین از نقاط مداومت

جوارش و در جهت قوت معده و کفیف و جوارش

و غصان و ضعف جگر و با ضمه جربت **معان** و در دینی

سبب الطبع سبب روی مصطلکی فلفل و آب سبب جود و مکد و جود

مکد کابلی قرفه ششم کرفش اینون زرب و آب سبب پنج جود و جود مکد

زرب و غفران سببه مکد نیم جود و مکد ناریسی و شکر مرزاد و

نیم شکر

پنج شفاست یک وزن و نیم ادویه شکر بقوام آورده برشته قدر
 رشت تا دو گاهم **جوش جوش عود رشت عود رشت** بعد از آن
 رنج ببلد کابی **س** امله زرنگ و درایه در آب رنج بالیوسه
 کرده **۲** با غوت ریانه **۳** یثا درم غیر شیب بمردم و درق طلا
 سیدرم کافور **۴** و انی آب سرکه دایت رشت هر یک درم
 سیت سفید صد و پنجاه درم امله را در شیر زکوده کورشته اندازد
 و کلاب به پزند چون فدا شود از پشت غریب کدر اینده بطریق معیوم مرتب
 سازند و از دیاد کردن خویش کب ذائقه مضایقه نیز از جهت
 اسهال و برغم طعام و تصفیه اخلاط و از راه لوجس و دفع سخی و رطوبت
 و بجز در د بابل سودا نافع و مقوی دماغ و دل و جگر و معده و با کثر
 اعرضه مناسب است و اگر خواهند به جواهر هم سازند نیز کثر النفع است
خواهی ش از عود معتد عید جهت تقویت معده و دهان
رشته و کرده و کمر و آلات بول بجایست نافع است

بر روی معده و حش حاصل و بهای یعنی و سوداوی و فواق را
و نفخ معده و نفوت خلط را بپزد و بود **مفت است**
از زده کرمانه در سه که انگیزی بگرد و یک سبب خسته و در سه
حش کرده بوداده بگردن زنجش و در سبب از هر یک و فقه
فلفل یک نیم سینه دار چینی قره کبک و سبب الطب
مصطکی از هر یک دو درم پوره از منی بچندرم کوفته پنجه با سبب خزان
عسل صاف قوام نموده آورده کف سه و نموده اول پوره از منی
داخل نموده و حوب سر برسد باقی ادویه داخل کرده در سه نیمه
و حوب بپزند باید که دوا را بسیار نرم بپزند و در شتر
بایل بود مفت در اثر تیز و درم باشد **جوش بگوید صغیر زده**
بگوید بر چانه درم بود یوزه از منی بچندرم فلفل و زده درم و درق
سبب زنجش از هر یک است درم کوفته پنجه با سبب خزان
عسل بهمان طریق بپزند و درم باشد و درم باشد

حرارتش کمینا بواسطه لوره ساد جادید که بدندان نقصان دارد
 (رضحش ج لیونج بکثرت) **جوارش شکر برون**
 و در وقت معده بکبر فایده چنانکه لرنج سلا نافع
 است **دو صفت است** قرفه زرخیل و تر نفل و دار حنی
 و سیخه و بنل الطیب و جوز بواهل مصطکی و قافه و حبش
 و غش از هر یک هج ربع درم بر بریفه تراشیده و در
 بادام حریب کرده شست درم بصل کف کر شده برشته مقدار
 هج ربع درم بر شش ماه **جوارش شکر** اوجاع مفاصل
 و نفش و وجع نظره و تولنج سلا نافع است **صفت است**
شوی ده درم جوز بوا قافه کب رکاب چنر رنج و تر
 نارنگ و غش از هر یک هج ربع درم بر بریفه تراشیده و در
 بادام حریب کرده مجموع به استرا کوفته پخته برشته **جوار**
شش درم از قند برون و قرفه زرخیل و کب و کب و کب و کب
 لکون

تخمین موی و الکی زبیریف یک درهم صلیح و الکی زنجبیل و زنجبیل
مقل از هر یک نیم دانگ بافتند برشته و تخمین یک شربت باشد
و در شربت **دود** حواریش بولوبی معده و راقوت دهد و اشتها دهد
و اشتها بیدار کند و خفقان را که کثرت معده بود نافع است
صفت آن تخم قبیح **صفت تخم میوه دانه** **صفت تخم میوه**
صفت تخم میوه **صفت تخم میوه** **صفت تخم میوه** **صفت تخم میوه**
شیرین ورق که یک درهم و چنان بپزد که دانه بماند و درم سه دراز
مانند هب و درم باریک بپزد و درشت و قوام اصفیه بپزند
رشت از یک درهم تا دو درم **صفت تخم میوه** **صفت تخم میوه**
و اسهال نافع بود **صفت آن** **صفت آن** **صفت آن** **صفت آن**
بپوشد چنانچه هر انوشه پس صاف کنند و بایک وقت و قوام
آورند و بپزند و در آن غلظت میگیرد هب و درم تخم کرفش نازک
هر یک درم و نیم رخت آن دو درم بپزند و بان بپزند چنانچه گفته

سده و نوزدهم شده و نشسته بر سق است
 معوی سده و قولنج و باد و یاشکند **صفت آن** سده
 یک رطل باره کند و در ده روز خمر باب کجاست و بعد از آن
 بگویند و لغت رند و صافی کنند و باید و رطل غسل توام از اندامها
 سه درم و مصطکی بجز درم و سقویا ده درم و بید سقویا سه درم
 بگویند و در آن میان ریخته با هم ایخته شود الکاه فرو کنند و سقویا
 که برای این کار باشد همین کرده بعد از آن از اعراب کرده باشند
 و یکد از آن تا حلق نوبت پس بکارد باره کند و نشسته بر پنج شقال
جوابش قولنج و ادجاع معده را میقد بود **صفت آن** برده
 از منی ریزه کرمانه قطره لیون رطل فلفل کند دو درم و نیم سقویا بریان
 کرده بجز درم معتد با دوام یک سداب کند ده درم بگویند و در میان
 دانه بپزدین کرده است درم شبا روزی داخل خمر کجاست تا حل شود
 پس بپایند و با غسل میایزند و ادویه بدان برشته و نشسته بر پنج شقال

چنینست **مشت** مرضم طعام گسته در یک روی و بویا دهن خوش کنند
مشت آن پوست اترج سی درم ترنفل جزبوا دار چمن و لبنان و زنجبیل
از هر یک یک گرم **مشت** و اینی بگویند و بعل برشته و جوارش مستند
مشت سفید تا نوایسه و بعضی در جوارش رافع دهند **مشت** آن حرف
بریان کرده ریزه در سه که چینه بریان کرده در پی مصطکی درم
لوپت سید کاجی بروغن کاه تر کرده و بریان گستریم درم بگویند و بکلی
برشته **مشت** جوارش **مشت** خفکان و ضعف دل و معده را نفید
بود **مشت** آن نیم شفاست فاقه جزا فرقل رچن دارنقل عود
هر یک دو درم فاقه مثل جمع آن بگویند و بعل برشته **مشت** جوارش **مشت**
معوی باه و کویه بود **مشت** آن کخم امین و بهار و ششم و ثب گشته
و جرج و اکجوه و رب هر یک درم حنه الحظراف ان العیفر کجوه
حب الرب و ایفل بریان کرده هر یک سه رچن شفاقل و لبنان و دارنقل
هر یک یک گرم جزبوا بهین دار چمنی هر یک دو درم شفقور سبز درم فاقه دران

بوزن جمع آویده بگویند و بعضی پرشند و بیشتر و در دم باشد **جبهه**
 گذرد و جمع رودت و ضعف بقدر بود **عفت آن** فلفل در آرد
 فلفل و فلفل جزوا هر یک در دم گذرد با زده درم زنجبیل و زنجبیل هر یک
 و دوازده درم شکر بقدر مثل جمع بگویند بعضی پرشند **باب پنجم**
عروت و شکر در فلفل **فصل اول** در حبوبات **فصل دوم**
 در حبوبات **فصل سوم** در حنظل **فصل اول** در حبوبات **باب**
منش مسهل سریع الاثر است جهت کین زجاج و نفوذت معده
 و قوی لیس و در معده که روزی مسطح باشد بغایت قوی یکبار
 یکبار است **عفت آن** مصطکی زنجبیل و فلفل در جبهه فلفل
 در فلفل و زنجبیل از هر یک مثقال یکدانه سقونین سفیدی **عفت آن**
 شکر طبرزد و هفت مثقال کوفته پنجه حب با زرد و لکچریند **ابنوزره**
 مسهل حکیم مصر جهت تشح و باد و زنجبیل و زنجبیل و ضعف معده
 است بکاه با پشته آن مداومت نمایند **عفت آن** اکبوزه اینون فلفل

مصلحت کند و نفیض بر کس نبوت ناکواه از اینانه مکه دو نویه باشند توله
میزن متقا و آب لیمو و دارک صلابه نموده باشند حب زرد یکی صبح و یکی
شب هم بخورند و اگر دو هفته این حب بخورند و بعد از آن بر یک نموده روغن
رزق دو هفته بر بدن بمالند باد و نفک رزق و قه شود **حب** که
نقرب خان بجهت حضرت اعیان خدایند **حب** ان
ورق طلا سید و شصت اوراق مصلحت است توله رنفران یکدینم
توله قرقره است توله هر است اجاز را کوفته بنه یا غسلش باریده باشند
بعد از آن ورق طلا یک یک داخل نمایند و بدست مالند تا که ورق حل
شود بسی هفت است زند و بی و هر صبح صبر و شرم حقیقی
تناول کنند بکباب و بالای آن باده جایی حطایی بخورند تخم و ورق و
باشند **حب** حاضی بشمار و از دارک یک هفته این حب
ناشت بخورند و بالای آن شربابی گوشت کوفته شیر کرم تناول است از
حق معتد کنند فونت به بیوراند و بنغم که در سینه و معده و غیره لیس

حسبه ماست بدادست این حب دفع شود **مفتان** سیاه
کویت کانه سرخ و نقل هر کدام پنج نانک کنت سیاه و کنت
را یکی نمایند عسده باقی ادریه کونه چشه داخل کرده بارزده تخم مرغ
بلع نمایند و مقدار نقل حب زنند **حب باوینان** جهت قوه یاه
به نظرات **مفتان** درخت باوینان با گل و میوه و پنج و پنج
و ربک در سه حلقه بوده هر قدر که خواهند از آن اختار کنند و از آن
میزایی سیاه و سیریم حصه هر دو شکر سرخ و ربع هر سه یک ششم
حصه هر چهار این کشته پس همه را با آب بپزیند و در روز صدا به نمایند و مقدار
نخود حب ای سازند و صبح و شام بخورند و دوسه ماه بدادست میکند
سینه و قصبه را بیل بدن قوی کرده و عین صاحب مدد است **نود**
شتر چون تائب لیمو ترنج و در چشم کشند بوده و تارکی را بیل
و در چشم و آب ریختن دفع نمایند و در ضول ادریاغ بکشد و سیریم
و در کینه و اگر در شرعورت بوده در چشم کشند کل چشم را دفع کند

بیتان کف دریا فقل دراز فقل کرد رزد جو به راج بوتیای هندی

نوخه مهره سفید بوتیای هر مری هیده بیده آنکه سفید بصری جوا کها
کای سفید هر یک بکاش چاکوشت شایب بهکزه سخی بیغ کرده مقدار

کخود جهاب زنده نگه دارند فوت این ششماه نیاند **حب رجا**

حب رجا اب اورد و بکشد و بچشم محروم درسخ نمود

چون اندک روغن صلابه کرده بطریق سرمد در چشم کشند بکشی

چشم کشند نفع عظیم بخشد و محرب دود فست **صفت**

ان بول بوتیای هندی راج سفید مغر جا که همه وی الوری دوده مرغ

ربع در تن یکی ارزان ادویه مذکوره باب حب سخی کرده حب زنده

والر غوق دوده سرمد داخل کنند نفع است **حب بوتیای**

چون یک حب یا بیشتر با لبو حل کرده بخورند مابین قی آورد

ضیق النفس را میقتلبد و بیغم حنجره و فم معده را مل میزد

صفتان بوتیای دود لودر میا که یکتوره نرم کرده باب برک برت

سختی بیغ نایند و مقدار کخوذ حب زنده و کف هارند بوقت کخوذ

حب نابغ جهت سهام کته به هیچ دارد بهشتود این حب کخوذ

به نود **حب ان** مغز کخم اجارانه غنجه کل انار ریزه سفید بیان کرده

هر سه برابر اس کرده حب یک توله بندند تا سه روز کخوذ سهام

سبته نود **حب حبه سپر** حبه است با ماء العسل و اشال ان

حب ان پوست پنج کینز ریوند صبر رزد و رجان سوخته کخم کرفس فی نون

ملح مهدی با عرق پید حب زنده رشت کشف این حب از لاله

و اد بر است جهت استفا نافع است حربه یابوند جتی ده درم کل سرف

ایمنون سیل مرز خوش مکد یکدرم بادام منخ میدرم کوفته پخته برشت ورد

حب زنده رشت یکدرم تا دو درم حربه است **حب طحال** حربه

ریوند چینی رزد حوت صبر قوطی قر سرف مکد یکدرم در مغز کما حب

س زنده لغت در فلفل کرد برای طفل دو برای کلان چهار حب **حب نقل**

حب جهت **حب دیر کما** اعتقان طبع از لاله دشت باشد حربه

است

[illegible]

و بسیار مؤثر یافته و رازی میگوید که در ساعت فسخ می کند و چنانچه
نفر از ستران که یک شفا این راز داشته اند و ممکن است
ایشان رازهای یکی گردیدن باین حب معالجه نمود هر پنج شش
باز اطاق بی فریاد و جعده بدست است **صفت آن صبر**

لوبت اینده رزد سورجان میگیرد حب بی سزند **حب**
مسئل در سر کار نواب صاحب و رحم صفت

آن صبر دو درم اینده رزد میگزرم کل سرخ و الی مصطکی دانه
سفید نیک و نیم و الی نه را کوفه چینه باب گرفتن حب زنده
حب سهل نفهم نسخه فرنگی جبرقو طری در سده فرد تو کردیک

اوس غاریتون دو درم ریخته چنی کوفه با شراب تر نموده میگزرم
جوز بد اسنل میگزرم درم مصطکی دار چنی میگزرم به بو با شیره
مروه حب بند زینت میگزرم میگزرم از طعام میل فرساید
حب سنج صندل ثانه طباشیر میگزرم کاسینی دو درم

کما قر بهم شمس نمدام کهسته دام کوفه پنجه معاب سهیل حب
در رب به حبیب زد **حب بنی** خشنی شش کل ریزی
مفر شخم کدو د شخم تر نور کل میفر کشتن خط صمغ عرب طابند
درم مفر شخم کدو د شخم تر نور کل میفر کشتن خط صمغ عرب طابند
سه درم مفر شخم حجازین حرفه مکد دو درم بذر البنج کافور رختقران
مکد درم ایفون نیم زرم باب حب زد **حب زرم کوبیده**
سه برای رگام سه دی مجرب است **درم ان شخم**
درم سیاه و فلفل کدو لاله رب چند عدد در شیر ه ادر
بسته تا دو سه سره در خورد پس مقدار جسته کویا باند و حور
یک کویا جهت انواع تر در و تیر در این تر یکا بر بند **حب**
برای کرایه و قبض شکم و تب و کراشه مازی مانع است **حب ان**
فلفل و ا حیل را سادی کرش در شیر ه حیرات سه روز است
و برابر بخورد حب ای بند و یک کویا باب جو خورد و غذا کره

کند و اگر تب باشد خنک و خجرات بخزند **حب مراد** ^{حب}

در ب و حله مجرب **صفان** ^{صفان} پسته رزق و هلد سیاه

یکه بخورم جگر معندرم سفوف بخورم بخورم بگویند همه اجزاء سختی گشت تقوینا

را رقیق بایست هر سه دو بار سه بار و خنک از حبه

شربت دورم **الشفا** ^{الشفا} منقول معروف از شیخ ^{بها الدین}

نور بخشی در جمیع امراض بارده و صوره توان داد خصوصاً در تب

تاسه قریبه باید که پیش از نوبت تب بخورد در دس که نه و نوزد

خواه از سه دی داده باشد از گرمی شود پس بود و وجع بلخ

را تبکین دهد و هوا و مست این لعمر طبعی رسد حفظ صحیح نمایند

و سکنج بدن دور کنند و جوانه بخشد و اگر ایتونه رتبه انقون

خواهد استعانت این حب بر در رتبه تواند کرده و لکن رنده این

موقوف بر ما کسر این حب کرده **صفان** ^{صفان} شحم جوز مائل سیر

ایند چنی ده سیر زنجبیل یک سیر این هر سه را گرفته کوفته بچنه

در آب

در آب صمغ عربی حل نموده حب بند بقدر نخود بند
صبر قوطری چند جزه مید زنی دو جزه سنبل الطیب و غفران پنجه کبود
کبود بند و یک یک جزه حب بقدر نخود **حب سداب**
سیماب فلفل الودسها که بریان اگر کرده اند و اجازت سواد حب
اسد طین سیماب فلفل الودسها را مقشر نموده زرد و زغ به پزند
و یک مرتبه سیماب کچی نمایند پس همه اجزاء را سخی کرده بقدر
نخود و آب در ریخته همگروه مگر سخی کرده بقدر نخود حب
بند و زیتیک حب **حب الفس** بویایند کوه هر تال دو توله
چونه کاشنی توله اول بویا را حب سداب بند بعد از آن
هرات و بویای را حب سداب بند بعد از آن هر سه را پکی کرده
حب سداب بند پس با صبر یعنی لعاب که کوب از کبر الی و بقدر
بنم کف دست محض بند و در دو سفال تخم دارند و کوبه بقدر نیم گرم کنند
با یک دستی در آن چیده سفال مذکور بران بگذرانند و با لای ان بنم

بعد از نیم گز با چاک و شتی کند و چهار پاس انشک کند پس برادر
 تنب بکند و دو ترو کجا زنی و حوزاکی سرخ یا سست است شکر حنی
 بر روز سوار تر عا الصبح بخورد و بعد از ده کهرها بنشیند و بخورد
 با دال مکتب شکر ان البته بخوراند و از خوردن این دوا اگر اطلاق شود
 باقی اید یا کینست **حب کهور** را چوند اگر اجهاک در مشرب چینه
 و باره کته یک و در هفت یکدیری رنجش و فلفل دراز و فلفل کرد میبند
 بپسیده اند و نفا را از هر یک سه درم احوال نه درم جبال را چرخه بصورت
 مان کرده بالای ان یک سیر کین دهد و در انش بزدها سیر کین
 سوزد پس برادر و همه او بپسید و یکی کند و هفت پسته از نیره
 پخته برده دست نش از نیره ادرک و مسند و همچنان از هر یک
 دو بار نهین ترتیب بعد بعد ر حبه بند و یک بار بر دو حواض

حب کهور چوند اگر این حب همراه بیشتر ستمها بخورد باید در
 دود یا شیوه دود بی کوه شکم و بیانت نیست و بدین نام

و باز آنکه تب و سینه بهنگامه پندزد و تب و سینه درخت تنه و اند
زم و با موصی سینه و ضعف یاه و با آب لیمو و بیشتر که
لکنت در شکم و با سینه که ماره بر میو فندم و با لایچی
بر میو لاله و با سینه چرخه تب اکثره و با سینه که مزار چند مرد
با سینه و بهل و سکنجبین و با پلاس و پره گرم و با پتال و بهر
و سو و با سینه ز کحل نبات و با سینه رز و جبه لوی و این
و با سینه اجاین خارش و با سینه کلوی تب مرمنه و با کافور
در کحل نبات و سرد و کمنه و با کحل و نقل کهنی روکب طرف
و دفع شود و اگر با کحل مکنش باشد در دسره اگر صد و شست کوبا
کوزد کند و در آن شمر دیو و بری و بهوت لوس میمانند
کرد و اگر با سرخ کیلی سیده و چکنکست که قدر و بری شود دفع
و اگر با سینه جوان کوزد ز کام دفع شود و اگر با سینه سرس کوزد
وقت سیر شود عرض کیلی از مرکب اجد اهل بهداست و حاض

سپید دارد قایم مقام تریاق فاروق توان گفت در وقت

و خاصیت در آنکه در علم با الصواب **حب محبوس**

نارنجی برزاقی **حب** جهت امک و لذت و قوت باه

سسته **صفت آن** **حب** بعد از نره بیدار پنج کبوتر سفید سال

مده کا فور اتم سسته نوک کلک پخته مشک بر سر سبزه

سراب و دانه اودیه بار یک سیدگی سراب و دانه

سازد صفت دار از مو نه وقت صحت پیش از جمیع یک پس

نیم حبس بار کوه بر قفسه یکس و بر کپن بند دوم

لذت شود و به هم امک محبت **حب** **نارنجی**

در ویش **حب** **نارنجی** خزان نارجل قفل کرد هر یک بکدام حب

در عدد همه را کشیده چهار حب رسد اول یکب بخورد

در حب بعد از تقویت یکت پیش و دیگر روز حب

خواهد شد و غذا جوار و برنج بخورد و این دارد یک خوراک

از نموده است **حسین** رسل الاحسان طبعیه الصفیة
وینفعی الدماغ والمعدة وینفعی الطحال والحی والحم
ودرم الکبد والمعدة والطحال و انواع الشود الفروح
والحکمة وعلی الحن من والبواسیر یسبح تحت من وین الثور
الکدوم شبهته **صفته** ان یارج یفقر **دوام** میده
میده الود مکدشش دام و در دوا حر دام مصطلح ایتون عصاره
عاش مکد دودرم حک المار و یخفف فی النطل الشرب من
در اسم **حسین** برای هر شوره حرست میده
تمه زرد خوب یکده کته پاپریه قوی الوزن کرته بازیک میده
بمقدار نخود حبند و بوقت حاجت در روغن موده
سیده طاکند **حسین** از صحر معون کرته
شد بابت میرزا محمد باقر **صفته** ان بهلا توه احوال
مکد دام علی جوان حراب ز سیاب عافیه مکد نیم درم

سیاه گفته نیم پادشاه را باریک سخی کرده در قند سنی
بار یک روز حبسند و هر روز یک حب در جرات کنند
نباشند فرود برداشتی که دندان را رنبد و جریبت غدا به
خواهد بخورد **حب ثانی** و به نظر عدت خالص
حب ثانی نیند به توتنه پسته رزد که شش توله که تحت رفته
سه توله مایه لیو دو لاده پاس که ل میزد و برابر کنز و شتی جها
بند و یکی صبح یکی شام بخورد و هر روز از مایه و نان و صد
حب ثانی مورتی حال که نرینه قند سیاه باریک میزد
۱۲ دانه ۵ دانه ۵ دانه
از قند ایخته چهارده حبسند و بک صبح یکی شام بخورد
و بعد دو که یک یک به جرات نباشند و اگر طفت دو
حب باشند یک کفایت کند و جریبت **حب ثانی** رود
چنه که هنوز از آن مایه لانی نند و اگر جنی قند فافه خورد
این هر چهار ادویه و بی وزن بگیرند مایه حبسند بقدر

کند از رشته در صبح یک بکوزد **حاشا** بابت سه
صاحب رانی بصره قه حوزد قرنفل نیمه توتنه مکد یکدام در طرف
این از حوب منبش روزه باشن آب لیون کمرل کند بر کمر
دستی جها بند یکی صبح یکی شام بکوزد در شش و هفت
روز به شود غذا هر چه خواهد بکوزد **حاشا** ارد کخوذ بریان
از شیر تهر مرهمی دار است حب بند یک یک تا سه روز
بهار بکوزد غذا بفرشیر و برنج هیچ بکوزد **حاشا** از
مردود است بهوا سبب اس و بار ما در تجربه آمده **حاشا**
توقل سبب شکوف توتنه سبب کانه مکد و بادام باب
بجعد لیون در طرف اینی از دسته این کمرل کرده برابر کمر
حوزد جها بند یک حب صبح یک حب شام در برگ تنه بکوزد
از ترحم باشد در برگ قبول دندان روزه از آب لیون طهارت
مالای زخم بپا ند بر تر از شیر و شیر تر **حاشا** الفار

یکدم گفته است دام کافر بهم است برابر چهار نخود مخموره در یک

سبزه باب چهارمی بنده و هفت در کوزه هر روز یک حب

نخج و یک حب شام بخورد و بخور کند دم به دستم تواند چهره در کوزه

دارد و فتن هم بریزد که در کوزه هفت روز ادرک

کخورد محرب است **حب الشرب** میرزا در پیش پاپ

چون مردار نکسیر و هر یک قد سیاه ۲۰ فوس اویز

اول با یک کوفته پخته بافتد اینجمله چهارده حب روز هر روز

یکی صبح و یک شام باب بخورد و دوغ را بر سر سخته چندین

کتابند نوشته باشد در هفت و هشت شود بر نه از بکن

حب الشرب سم الفاد است درم در سینه

با شکر است روز گمرل کرده برابر مویته حب ای س زو و بخورد

بند روز ناهفت روز غذای کمر بر بند **حب الشرب**

محرب حکیم و چون برای سرقت نزال که سب برودت فزاید

بگویم استعمال این حب نافع است **صفشان عافیه**

خزربوا سیاه دار چینی قرقل اسپند مکد چندرم کیند سیاه
سشش درم ایقون چندرم کوفه پنجه در شش حب روز هر حب
بوزن دو درم شربت کبجی شیر ماهه کاوتاسه روز روز چهارم دو
یکی صبح یکی شام بشیر حوزده ما باشند تا که جهات نام شود از ترش می بادی
بر این کتند حریست **حب اریسل برای نفقته نزال**

حب صفت و فواید حبی بود استعمال این حب نافع است

صفشان ایقون در خزربوا کتخم تا نوره کچنه بدرالنج مدبر در اب
حش مکد یک یزد صغ عرب و سپند و تال مکهاره مکد و جوز
کینا و خار حش و سیاه مکد سه جزو باب حب بند و شربت حش
حدس طریق کچن ایقون خزربوا را حالی کرده ایقون جوهر احیا
کرده ایقون برکت و مرقه تا نوره را از نایا را تیشیده و آنچه در او
بخت خزربوا در آن داخل نمایند و سراز از این فوطه بر آید

کوفته بخته بختند بروغن که در شراب شده بپاشند
و بخت کهنه با عسل مخلوط کرده بخت در خورمندی غده‌های بختند و هر روز
یکی بنهار و یکی شام **حب سیاه** عمامه گوگرد و دودام روزی پنج بار

دودام در روغن تخم و بخت کهنه کرده بر آب خورجسته و بخت

حب سیاه در خورجسته حکیم علی کبیرانه **حب سیاه** که یکبار در صبح

و هر یک کوفته بخت در شش ناله سیاه او کوفته در سیاه بختند

بس تخم اجودا بنون و نقل حنک بخت بنوع النج از هر یک در شام

ورق المیات جراتانک سیدی است بخت تخم باز تخم کزکد داشت

فند سیاه کهنه پنج نانک همه را کوفته بخت بخت در نیم نانک حب

س زرد و قحط حب بخت بر داشت طبعش ول و بخت

بالایش بان بوزده اگر استهتایی بهر سه بخت شیر کا و بخت بخت

حب سیاه بخت کهنه و بخت کهنه و بخت کهنه و بخت کهنه

لغایتش نافع و بخت البقتس بر دند است و بخت کهنه و بخت کهنه

مفتاح
 سبک روی مصطفیٰ یکیدرم قرقفل سے درمغنی
 سبذرم کشت یکیدرم دینم حب در اربع درم دو در غفران همه را کوفه
 پیمه باند کیمیره بسات با کلاب مر داده حب زند و وقت
 حبنتی ادک صغ غلا تر کرده بدست باند مقدر از تربت لب زند
 این حب یوزن سے کجوست حواه حب وی القدر تربت لب زند
 حواه کو یک از ان خوراک سے کجوست ~~حب~~ و منقط در ان

اعمالش ضایعی تمام دارد **صفت آن** کل نوزده سیه دریه
حذف کرده بیند و برابر آن فلفل دوازده گرفته سیه با هم مخلوط

مستوفی بفرموده خود می نهند و بفرموده داشت طاعت
کلیع نمایند **بنازم اعطیت حضرت ان** فیقصدن طاعت

قافیه غار دار صبر مالک به در یک جیب شفا منت شرط که
بست شفا منت یغده برابر ادویه غسل مصفی برابر دو کو قه پخته
بست شد و لغت در دو شفا حب زنده و با شفا کخر بند

سج

شیخ زهرالدین چراغ و دیوی بسیار بخیزه برای سلطان مرور
شاه بخت و انگیزی از رنق از موده اند و اسرار است
مورده از همه مایه های و سست مائی از بدن دفع نمود و دیوی سفیده
برآمده و دوت ماه به حال رسیده که چهل آن را خشنود تواند کرد و قطه
ریاند نمود فراموشی برود و در وقت تمام بکشم حاصل آید **صفه آن**
ایند بینه انده تخم تنوار تکره سیاه فولاد گشته موصی سیاه
از هر یک دانه بود درم یک فنل سوت قنفل با نخوانه از هر یک دانه
و شش درم در اجنبی مندر معصع و برک الاچی مال کنند و خورا
مازوع و فرغ سببه بذر النج و سمند ترکمه کلوبی محتره افیون حاصل
فندق از اسکندره از هر یک سبت دو درم قند کهنه چهار درم سحر
خمر صحر حینه از هر یک سبت درم هر کدام از این ادویه را خشنود در
کرده بیده باید سحت و قند را در آب پخته سفید مایه بکشد
کرده تا بکشد در ادویه و قند غلیظ سازند و اینها را چرب کرده

از مجموع سرفشت سبب بند و هر دو با باشند
حب بخورد و برین لازم است و تحقیق نیز برین روح حشر
پیاده صلی الله علیه و سلم کشت بعد از آن شروع در خوردن کند
و در خوردن با کسی سخن نگوید **حب بنزله** که در نسخه
و اصد است م قولنج و باد سی و با و کله بنول بالعل بر طرف که هر غده
بند **مفت** مغر تخم که پنج و آنزده هر کدام نصف بیان کرده
و نصف خام بوزن برابر گرفته با هم میاند و بقدر مغر تخم مذکور از آن بر آب
حب بند و مانند یک حب در پاره گذاشته نصف لیون
بر سرش بفتند و حل کرده بخورند و اگر حب حشده باشد
گرفته آب بهو برو بپا کنند و درین وقت اگر تریاب بعد صدق
بند نیز بخورند بسیار مجرب است **حب لاد و حب قه**
برای قولنج هر کسی که باشد مجرب است **مفت** ان شرم
شخم بالبویه سکنج را در آب حل کند و جمع کند تا شرم و قدر

نیز خفزان اضافه کرده است تر قدر ثریب از بندام تا یکدم
و طهوان را در دواتی و بعضی گویند که در آن مصطی مدری اضافه می کنند
و اگر فی کس نه عیل این حبس پس دیگر دهند باقول است **حب**
دیگر برای تولیع حریب است صفان شیرم و ششم خضل یکم و
و شش یک نیم خرد پخت و چند هیدنه و فضل و فضل و فضل
چون کوفته باشد **حب** زرد قدر ثریب و در دم **حب** قوی
نه که عالم است نفع آن جمیع انواع قولنج باز دارد **صف** آن
جبر سقوطی ده درم شیرم شده مقویتا و دو درم و نصف فلفل
یک درم تخم خضل سه درم کوفته جربای خرد بند و شیرینی از این متقال
تا دو سفک **حب** افرازی اران حب ششم خضل ده درم
مقویتا سه درم و نشت و شش کج ده درم کوفته **حب** شیر
یک سفک است **حب** کسکین درد قولنج غلیظ
ناید **صف** آن ریوتد جینی یا دام شیرین مقشر هیدنه زرد یکم و

و از ترودت نصف حبسه و غفران ربع جزو کوفه نیمه حبسه

در نیت بقدر وقت **حبیب** اصی بطن مع عسپارا

میگواست **عقدان** سورکن شرم پییده رزید از رزیدت مقل افر

سوالی حبسه و خوراک بقدر وقت **حبیب** تقع میکت و قوت

را و اکثر افاض میکر را میزند شکم را بر فن **صفتان** پییده سیه

پییده مقل مکر چهار درم تخم کرفش و از تاج و اینون و کردیاد و تخاف

و جعفر و شطرح و عرل و سورکن و ربع لفظی و مصطی و اویش مکر مکر درم

دار صبی قافه و ج سبل و غفران سیخه مکر نیم درم سکنج درم

ما تخم حنظل درم و نصف مانند ترید سفید و غفران سیخه مکر نیم درم

سکنج درم ما تخم حنظل درم و نصف مانند ترید سفید مکر نیم

درم و هر سوطری دوازده درم گویند ادویه و صغ را در آب حل نموده

و از هر دران اینخه **حبیب** رزید و بقدر وقت شسته و شغال

است **حبیب** عاقر قرحا جزو ابسیه و قنقل است

از این چنانی از هر یک چند گرم کنی بسیار شدیم اینون چندم هم
کوفته پخته در عسل جوی سبب زنده و قدر برشت یکدیگر را بکشتل
برای سببه نه یعنی شنیده و خشن النفس محکم تمام دارد
از سببه سببه رک و حوت کل سبب انار عالم گیری
اب جبهه یکم عالمگیر اردر سببه ایزه ایزه سوزده در یک انداخته
شد تا که اب ده انار بانه اب صاف کرده و نقل را برون
انداخته باز بکوشند و کفجه زنند چون اب غلیظ شود و نقل فلفل
مکد چندم اضافه سوزده حب های بزند مقدار کوزه لاجانی خوراک
و در حب تاز حب قرصیت و در تجربه جانم داده
از تالیف و حرم ابوی مسمی و آقم و معوی بدن
خود صندل دار چینی رزین و قنقل صغیر و زردیخ فلفل و مکد
و مشق عاف و قرصیت مکد نیم نقل باب نبات حب
و اگر اینون شقایق اضافه نمایند اما در وقت باه صغیر

دل بی ثنوی **حیدر** از تمام غنای این نان **حیدر**

نقویت به دماضه و ضعف و سده بیدار مانع است **حفت**

حیدر در مردارید مانع از نقل نخم یا در بخوبی مکتوب نقل

نخم بالکون خود قاری کبیه فرقه مکر دو شفا **حفت** شفا نقل

مکر **حفت** از غفران نیم شفا **حیدر** به موده قد است

دو شفا **حفت** بقوام آورده **حیدر** زنده قدر شفا نیم شفا

حفت از تالیف میر عطاء الله حد حفر جهت سفر

و طب و خلق النفس باینست **حفت** علف النظم

کندر مرصاف **حیدر** از هر یک **حفت** اینون **حفت** سعه

حفت شفا کوفه نیمه **حیدر** حبه از و اینی تا نیم شفا **حفت** شاول

حفت شفا **حیدر** به مزاق سریع **حفت** شفا **حفت** شفا

مرحوم الدین **حفت** **حفت** از بانه **حفت** شفا **حفت** شفا

حفت شفا **حفت** شفا **حفت** شفا **حفت** شفا

حیدر

حیدر

چشمه یسیرک منی بعبیت مجرب **صفت** دانه تر بهتر است
روز در آب حیث یزده بپست او گرفته بچرد و معتد او را باید و جود
فند گوینده حب رند و و عدد که بعبت در بخور باشد اسقال
نی بند کفنه اند رفع از او را خور بال لب بهمن میکند **حک**
که اسماک منی کند بقوت تمام و قوی الش ط و سکر و منوم
سستی و غیر بنور عمر خه و مجرب **صفت آن** است
صد دانه پنج شکر آن سه سفک بذر البنج سه سفک گرفته در
رایان محفوظ است خه در عدد و پنجاه سفک آب بخورند تا آب
را به تمام جذب کنند و در وقت حاجت بقدر چه سفک نماند
و اگر کیف او را قویتر خواهند ما بر لک شیرازی که ورق التیل است
بویشتند **حک** مانع سستی است بقدر بخودی رند یا ده در آن
قبل از زنا آب مائل کنند است بماند **صفت آن** ضد
بفید کیم کاسنی بخم کاهو مسرخ تخم کبریت از زربل سه سفک

کافور و ابکی با کباب حب زنده **حب بدلیه** و حب
در دس زمن و ضعف معده و جگر و نافع و قاطع عادت
افزون است **حب ان** تازه سیاه یک گرم ز کحل دو
درم ریونند سه درم بخت در بخود حب زنده از یکی تا سه بقدر
مراج هر کسی بدست **حب بیت** بزرگ قدم شش **حب**
دار جنبر قس نفل قافه و درایه مانفته سیاه حوز لوا مکد دوم
مانده همه کوفته و پنجه حب زنده بوزن یک یک بتم مانده
هر روز سه وقت صبح و دو به هر وقت شام بخورند از شیر کاه
و غذا شیر و کند با نل از رشتن و با دی پر بهر لازم **حب**
رس کپور در شراب اداخته بوزد بشت یک با پیش پس بوزن
بسیار دانه کند هم ارم رس کپور و یکدام صبر سقوی و یکدام بان
سواحه کوفته پنجه سه حب با شراب بنزد هر روز یک حب
حب نوبت بستر و در اسف میله رز و حد و در شکار

11

ز اینست بیدام تیتا و سوا که بریان کند و آب سیمون که برل کرده
کنار جلی حبسند و **حبیب** بایا **حبیب** فصل
حبیب اینست که بختی است و **حبیب** که بختی است و **حبیب** که بختی است
فند سیاه بازو و **حبیب** آرد سیاه و درون کا و درام
شش **حبیب** اینست که بختی است و **حبیب** که بختی است و **حبیب** که بختی است
کشته شود پس **حبیب** رده کتس اند هر روز یک کش را غول
بای کرده یک کش صبح و یک کش ام افرا در فرزند و حوزا ابدال
هر شش تا دوشی صحت نو بختی و رنج بختی بختی و نان
خایه دار و بار جسد و باور عالم همه یک خزند **حبیب**
حبیب که بختی است و **حبیب** که بختی است و **حبیب** که بختی است
سے سه دو درام **حبیب** که بختی است و **حبیب** که بختی است و **حبیب** که بختی است
و شش بختی **حبیب** که بختی است و **حبیب** که بختی است و **حبیب** که بختی است
ان عین دان کنوز مردغن به یک خزند **حبیب** که بختی است و **حبیب** که بختی است

برای اینک **حقیقت آن** مقدار است که کوخی مکتوبه جهته کوخی
ست و آنه سیده مقدار آنرا چنانچه حساب کرده اند
حساب شده بهر دین یعنی حساب آنرا را چنانچه حساب شده
حیفه بارده محراب است لیکن در درون صفای اجزای از چمن
چرا با اجزای است لیکن تب از غفر و بنغم که غالب در آن بنغم
بود در هر یک بنغم دارد **حقیقت آن** بجای یک بر فلفل کرد فلفل در آن
مقدار شش حرف همه ادویه برابر گرفته شده یک پس اگر یک باب لیون
صد این بنغم نموده مقدار دانه جوار حبای بنده ادویه حاره معاد بود
نشان داد اگر در طبیعت قیاس باشد اول سهیل و بنده بعد برای حب
استقامت کنند و اجزای آن در جهت بنغمه حب که بر هر یک بنده
و حرارت و مزاج و ماهی که جانشین است و ادویه
نمذکور می شود تا که بر آب افکند از آن مکتوبه باشد و ادون
می باشد **حساب شده** روز بنغم در صفای حساب شده
است

از جهت پیش و استهلاک نیز نافع است **سبب**
مصطفی که از معنول بجاک بر کتف تا توره امید رزد امید امیر منحل
منقل در از اربع وانی همه برابر بچرخند اول سحاب را کند یک را یکی
سازند و دیگر از دیر کوفته چینه امیزند و باب بکتره تا دوروز صد به
نایند و مقدار منقل حبای سازند و یک باز باوه موافق مزاج
به همت جهت تیشکر سفید نرم کرده و جهت پیش شکم به سال نعل
به همت خربزیت **حسام بن** جهت تیشکر که از باه شود به
نیز حدیث است و لدایمی به **سبب** الفار خواه بقد باشد
حان رزد بکمر دست بر در عادت از نو تیار و هر ریت و در جز
هر دو معنول سازند کوفته چینه دوروز باب یک برده صد به منبع
گشتند و مقدار را ماش جریا سازند **طریق معنول**
پیران و مرطوب مزاج را یک با و جهت تیشکر و اب به همت و اگر
اوز اول مرض این شود قهوا و الا دوروز دیگر دهند مزاج را به همت

و بعد از آن این حب کری که در مدینه سینه فروخته باشد
و کلاب توان داد سینه که در دست نریزد و کمی وی است
باین مضمون بخوبی متوجه شو که در روغن چتر دیگر نباید داد
مطلقاً از چتر روغن درشت و درشت صندل بنامه دارا هم در
و اگر مریض سینه و حار باشد این به دوشش باید داد و اگر
نشد و قدر بطفل شده دهند و اگر طبع قوی باشد که سینه
داد بعد از این حب بسیار باشد که بهین حب بهین حاصل شود
بانی افتد مستعمل گردد و به تقدم بمقتضای عمل دیگر **حب شکم دوازده**
و بخوبی اجماع کرده چوبی بنز سیکو این حب عمل در کبان است
در سینه و حفر همراه دارند و اگر عمل نهان معالجه کنند **صفه آن**
سید را بعد از آن که بکشد مفضل دراز مفضل بنظر طبع
زنده بکشد ایونده چینی و صفرها و بجا که در برها درسد و باید
از شمع از هر یک یکنونه بسبب مصفی کند که نفوس از هر

بجای در برشت زرد سیب و کند یک کی گسند و با
افزار کوفته نیمه کی گسند سه روز با آب بشوید صد کینه مقدار
مغفل حبای س زرد و جهت هر مرض با الوبان او که عبارت
از نفع است بیه **طریق اسفند** **له حر** برای تب های
ما یوسف فلفل و تخم گستره و اسنان بیه برای حبس البول و صول
و سیدان نیمی مابینه خیزین و عوزوزه و پریشان و طشیر
و خار حلق و با یوسف تر بید و با کمان مند و سحایت و کاسنی
اسفند گسند و برای هرزه نوع تبی مرفی همراه طبع است
بعل ارد و کاه خواهد شکم برونند و معده را از فصول پاک
باید دور البرم فرام بدهند و هر بار که استی بایند فیزی آب
کرم بوشند و هرگاه که خواهند شکم بنوکند آب سرد بوشند
و پنج کینه یا است افکنده بخورند و بعضی جهت اکثر امراض با شکر بزم
و شنبلیله است عذیرت از سوزش است میشت و انواع

معالجه مکرر و دفع نمیشود طبع او را پس روز این حب را با قهوه پیون

کاوه هر روز بنده از معادن شکم را بدو معده تحقیق باشد دفع

فرض شد بمقتضای دست در معالجه الهم بالله

کرب همه نوع تب کرم و سرد و تب کهنه و تب زاره و اسهال

دور رسد و دوسه دسره و نیز غنی طعام مانع است **مفت**

ان سیب بکوبد بچاک عرقه قرمز پنجه فلفلیه و غیره

از هر یک شش درم همه را با یک سوه در چوبش نده چندی

بگذرد و سینه برنج و سینه ابلهک و سینه کته از هر یک مفت

تصفیه دهد با خارشنگ است و بایه و معده سینه سینه

تفت در فلفل کرد و در برک بان به مصالحه یک حب کز **حب**

کافور او را و **سیب** و **عرق** از قرابا دین حکم عکرم معطر

برادر چون شش در اشتن میان کنند چنانکه صلبه توان کرد و نون

دور درم قر قفل غبر پنهان هر یک یک درم یک یک صلبه را **صلبه**

کزده

کند و در غن از راز جوب سوزده حب رند بفت جت

در دم ن لقا هزاره حکیم الملک در نیت است **حکیم**

و غفران فر نفل اسپند هر یک یکدم نسبه جزو ابقون می

هر یک یکدم در دم در شیرین حب بند مقدار نفل **حب**

از خراشیدت بخت افراف چشم و دیگر بدن را نفع است به جات

رنیده کند **عفتان** راز جوب برکت نفل کرد سید کوفه

اینک با علی ز کحل اینک سکنصل الوکی سکنصلی دزن برار

سینه در دهانه چینه در شیر کوفه مقدار **حب** زده و در ده

خاکش کند اگر چشم می زده و در غن کوسپند در چشم کشند و در کوری

اماب و کل چشم بشیر و در و بنو فان را کلو نخی سوده در چشم

کشند و بخت کرانه شکم را یک حب حوزو بعد استغراق نجا

بسی بهات زده حب و موش گرفته را سه حب و سیاه را

چهار حب و اگر گرفته در ده حب و **حب** برکت

دست و پست و برضه را مراض بارده بسیار خوب **مفید**

کلیه و در دم و لکه و آتش **عاقه** زهر سید

نهمه که جواهر نقل دراز هر یک و دو نیم درم کوفته پخته و نقل

مفت بنم درم اخلاص کنند و بسیار که لایقند در الما

کشی یا در آب لیون چها میزند معطر مومته و لکه در آب

خوب نشسته بهتر از همه رسن **کوبت** **صفت** بهرند و باید

که زرد و غش بسیار بلای این بخورند و از برتشی و مادی پر هر کشته

صفت **ترکیب** **غریب** از خلیم خیل بلای مغوی یاه و می آ

و آتشها آورد و روی را سرخ گرداند و فری آورد **صفت**

ان **غفران** کشته نقل نقل کرد عاقه ها دانه الاچی حوز

از هر یک یک شانه بخور و یا یک عدد دار چینی دو شانه اقبول چها

همه را کوفته پخته چها بزد و شکر کم کپشت پاک کرده بکشت چها

بر کرده بدوزد و غش **صفت** در چهره نقل دانه الاچی حوز

الغفران

از هر یک یکدم رغن ان بندام اینون بندام هر یک یک کوفه چنه در عس
 خیز کرده بر کیمش نه کور لیس زرد زرد به چن کسند و در نیم پا
 روغن کا و کیمش را بریان کرده برارد و بر آب دو اشته یک انار
 در و یکجه حوزد اداخته و نیم نیمش را داخل کند و دم من انرا از از دیند
 و بر آن انش نرم کند تا که حل شود و این دیکه سه از ازش براد رده
 سر دینند و کیمش را برارد و در آن روغن باقی بریان کند و بار یک
 سبتند و جبهای بمقدار نخود بندد و بوقت صبح و شام یکجای همراه
 بان میخورد و با بشتند و ترشی و بادوی بر اثر واجب دانند و غذا
 کنند و به بعضی مرغ و ماهی تازه گوشت گبر و دهمه و لوی استیا
 مرغن کوزد **حب قریب که نوت سنده و به و سحر فانی**
را از اخ از ج پاک زرد **صفت آن** ایند زرد ایند
 انی مکده درم کسرخ مصطکی مکده درم قاقده کبار لبابه خود
 زرد مکده درم ابونزه حطاب نیم اوس تربیفند خوب صفت درم صغوی

کتاب **در باب** برای و نه طفل سهول حضرت حفظ
صاحب فرمود **صفت** نگار بیان مری جبر قو طری سادی
الوزن باب یک که چهار سینه بی موافق عمر بدند کسی نفوذ
عدس اگر روز رفت در با جود متواید طفل کند بهتر است
در باب دانه در بظرات **صفت** سیاه کند یک
رنگ سفید حاکم کونه هر یک یکدام مغز شخم رزند و دوام همه را خوب
صد به موزه که همچون مرسم شود لکها در اند طفل بی به در رفت
بتم قرصه حبسته در آب حل کرده چهند پیشش نه را یک و یک نیم
س که را خوب صلیبه موزه که همچون مرسم شود لکها در اند طفل
یکتا به را رفت در نیم مرصه حبسته در آب حل کرده بدند و شش
یک و یک نیم س که را یک نیم مرصه حبسته در آب حل کرده بدند
و سبب چهار سینه را دو مرصه و مردم کلان را سه مرصه بناده نماید
صفت چو که یک یا شش کثیر ایک مرصه در آب بناده است

ریت یعنی در یکدم مرچ **حباب** برای سرفه که بسیار

برودت و بختیم بود **حرب** و ضیق النفس انفع بود **عفتان**

ترنقل و وارده در رم قاقه صفت در بخل دار منقل منقل کا بکل

سیاه از هر یک یکدم بخت معینان مقشره نیم انا را اول

بخت معینان قطره قطره کرده در چهار انا را بخت بخشد

که بخت بخت صاف کرده باب باران بخشد چن بخت

بخت از آنش فرو آورده و لودیه مذکور کوفه بخت و در تمام این بخت

معدله بخند و لک هر بخت **حباب** و لک و لک و لک و لک

بخت بخت بود **عفتان** صغ عرط کبتر خشت بخت

الوس تخم خنجر تخم خنجر هر یک یکدم بخت بخت بخت بخت

حرب که بخت را بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

بخت بخت بخت بخت ط آورد **عفتان** عرط و بخت

هر یک بخت بخت بخت بخت را بخت بخت بخت بخت

نیز بابت اصابع الرکوع حب زند بقدر نخود **حب هندو را**
تنزل عورت سما **حب** خلع را باب گوتهی مشین و برکت منزل
بسیار حتی بخود هر سه جگر را یکی کرده بسیار است و حب زده
یکجای در برکت تنزل عورت که کوزاند منزل شود حبست در برکت
حب چنه ثانی از نشی حکیم کند **حب ان سیب**
یک نالک بذر البنج ناکواف کدیکنم دام ملادر با پیسیر فند سیاه
کهنه سه سه با پیسیر سیاب و بذر البنج را پشت پیسیر حتی نموده
بعد از آن ناکواف انداخته چهار پیسیر که لکنت بعد از آن سیاه ملادر
و در کرده که لکنت تا چهار پیسیر پس در فند سیاه پیخته است
حب زند و حب پیسیر حیاتم در حیات کادیمش که ریش بود
کجوزد تا با توده روز در هوای گرم سیوم روز دوسر و چهارم روز دهن
مچونند و پست هر پیری حب شده غره کند صحت یابد و اگر هنوز
چونش نماند یک کجوزد و باید که دین از ریشی و شیرینی برادران

ض

صنم غفل سیاه یکدام کوفته در قند سیاه شده است
سازد هر روز یکی بکافه کجوزد ریشی و مای هر قدر خواهد
کجوزد آن را سه نعل در هفت روز نهایت ده روز صحت
یابد **حب برای نفخ** اسد خان نوشته **صفه آن**
افزون شکر و عاقر قرص مقدار پنج کنیز حنظل حش کرده
یک یکدام کوفته بچنه معندار کنیز چغندر حبائی بسازد
و در حبم تا که حش گذاشته بالای آن یک حب استند در
بنول جوزه او کمال آن زیر لب و بر بن داشته باشد حش
کنار صفت یک روز از ریشی و شکر و کنیز و کنیز پیش هر چه
خواهد کجوزد هیچ برین نیست **حب غریز اخراج**
الباقی بعد از شش ساعت لغو می آورد تا
دوازده ساعت و چون باب سرد حوز را بنشیند لغو
در ظرف می خورد و چون در دهن نگاه دارند بسیار منظر

و بسیار خوش مزه است جمعی کثیر از اطباء و جهت ذواب
خاقان خلعت ایشان صاحبش آن حبیب ربیب نموده

نمودند هیچ یکی به علت بموده بعضی روز ذواب می نمود و بعضی
باندک وقتی نرم میشد و این حبیب در عرض ایشان روزی
آب نمی نمود و بعد از آن طبع شده و در الواقع بعد

صفحه پیرمایه شش اعراف سه شفا غنیمت شیب خولین
حضرت الغیب از هر یک سه شفا جز بوا فرقی مثل از هر یک
یک شفا هست و مغز فندق حبیب زنده روزی یک عدد و تناول
کنند و از غنیمت آن سراب نموده بایب زنده بزرگ
مال آن شود خام حبیب زنده بزرگ شوند و از این حبیب نیم شفا

می توان خورد و مرطوب زیاده هم **حبیب** می آید
چهار نقه بته باده **صفحه** حضرت الغیب خولین پیرمایه شش اعراف
سرخ عود سرخ کش فرا و قرص آبی با کد آب حبیب زنده

حب زایید و اینه در یکی بنام طبع خون مجرب است

اسه سیاه بلبه امله شحم مورد از در یک حب رشتاب
حقت بود طراشت کن راز در یک دو دوام مصحح خرا

سبل الطیب سرقل از در یک بلب شفا کنند تا مغل

خشت الحیدر از در یک دو درم بلبی است و شخم کنند

را در روغ غیر رتقن شخم شده و نقل را در آب بر سر و حل کنند

دادویه را بان بر بشتند و حب زرد و دو شفاست باب کرم

بوشند **حب الورد** بوی کینه حذا حب الوضع بوی کینه

و وضع الورد و مفصل را حرا حقت **حب ان** بوی کینه

حب غوطر است بلب زرد مکند زرد مکند حبت است در اثر

مفت زرد با عرق بادیان نیم گرم کرده بخورند **حب هرنه**

حب برای دفع قیض و منع تله در کام بلب است

حب ان بوی کینه حقت **حب** زرد بلب اب الواس صبر است زرد

کتاب و عرق کاسنی و بادبان حبس نزد ادویه را کوفته چینه مقدار

مخمر جبرایی سبزه و زیت ثقیلی بوقت خواب

جبر سقراط ده درم است زرد یکدرم کلسترخ مصطط مکدهای کثیرا و بیک

مغنی یکدانش باب گرفتن چهار سبزه

مصطط و نقل لبان کوز یا قند سیاه گشته مکدهای کوفته چینه مقدار

چهار سبزه زرد هر زرد یکدانش بخورند باهل اوزار اریشی و بادوی

و جی ع پزیر کنند محربت

استنها محربت سبب طرح ده درم نقل کرده عاقر قرقا

هر یک یکدرام با بکونث بعد تغذیه است و بادا و سیرین و دو چهار

عدد و قند سیاه گشته برابر است ادویه کوفته چینه در این چینه حبس بند

زیت یک قوطی

از حکیم صاحب عکبر هو صاحب

از هر یک دو درام بوقت پخته زرد و صغیر حدودا سبزه به تخم گرفتن

قائمه گیر از هر یک یکدام کوفته پخته از آب حب **حب**

برای **حب** که در **حب** مغز تخم حازن مغز تخم خرگوزنه مغز نوزاد اصل

الکس کثیر است صمغ عربی کافور مکده دودام کوفته پخته حب

حب تنقی و باغ بهمه حب چشم من عربی

ابراز و خزان صمغ فوطر دوازده درم پوست میوه رزد چهار دام

مصطکی درم کیرا دودام کسرخ بون رغران مکده دودام کوفته

باب شکر ارشد و جبهائی سارته خوراک و دودام **حب**

برای **حب** و تنقی و تنقی **حب** عربی **حب** صمغ فوطر مکده

رغران عافیه و تنقی که در پخل مکده است شکر می میوه کای

هر یک چهار دانه ایرتد چینی شش دانه کوفته پخته باب ادک

خمر کرده است در تنقل حب زنده خوراک و حب و کای

و برای طفل کج **حب** در دهن زنده تنقل زین و باغ

است **ابراز** الکس مکده و بنم چند بدست صمغ **حب**

بجز بواو بسن ملکا کو بعد کوفه چمنه بستره کرت و کف حیات
از شب یانه هر دورا سکره و یا نراش
سینه کف ایدارند و کف حیات پیش از چهار رخ کهر کهرل در فرج کرد
سبارضت دمنده یکن هر روز دست خسته باشند عنایت
دوات صاحب **سبب** برای اکثر اراض اطفا چنانکه اورام
طاهر بود، القند صغرت زن و دیگر اراض بسیار خوب است
سبب جبر نفوس شش درم فلفل کرد دوازده درم دسرها که بران درم
بذر البنج و دینم درم همه را کوفه چمنه با مغز کوزا رعت در فلفل کرد حب
بندند برای طفل بکب و برای کمان دوح **سبب** برای شش
که طفلان رای نژد و حیر است چو کمره کوفه چمنه با حب منده
را بوجج از این حب است **سبب** برای دانه طفلان
حیرت است **سبب** برای بکیر و حب کوفه مدبر و جود و در آرد
کود هر دورا در سبک بنول حل نموده بستره کف حیات
خدا

چون آن طفل یک ساله را دو حب در چهار حب می رسد

شش حب می باشد **حب** در ده حب **حب** در ده حب **حب** در ده حب

دو ای محراب است **حب** در ده حب **حب** در ده حب **حب** در ده حب

یک حب در ده حب **حب** در ده حب **حب** در ده حب **حب** در ده حب

چون آن طفل یک ساله را دو حب در چهار حب می رسد

شش حب می باشد **حب** در ده حب **حب** در ده حب **حب** در ده حب

دو ای محراب است **حب** در ده حب **حب** در ده حب **حب** در ده حب

یک حب در ده حب **حب** در ده حب **حب** در ده حب **حب** در ده حب

چون آن طفل یک ساله را دو حب در چهار حب می رسد

شش حب می باشد **حب** در ده حب **حب** در ده حب **حب** در ده حب

دو ای محراب است **حب** در ده حب **حب** در ده حب **حب** در ده حب

یک حب در ده حب **حب** در ده حب **حب** در ده حب **حب** در ده حب

چون آن طفل یک ساله را دو حب در چهار حب می رسد

شش حب می باشد **حب** در ده حب **حب** در ده حب **حب** در ده حب

حب در اس لیون سینه و در هر دو چشم کشند

در علاج نفاس و فالج و نظرات **افراد** بخت میله زد

در درم جبر نفوس است درم کت سدر و درم شطرج و درم

انجمن و درم شحم خطل و درم دار فلفل فلفل که میزدیم خردل

سکه درم شند بکدام ایدید باریک سینه در اس که حب

سند و نریک در کورام تا یکفای عرب حکیم صاب

حکیم جوان **افراد** کشنده امه کلیه متفا دانه

ریک ارد و هر کدام بکدام باریک کوفه حب سینه

هر روز یک بخورد **افراد** و درم بر روی قیل

در کت نیم حب البیتل **افراد** درم از هر یک که از هر

کوفه باز میست معجون سزا که بود از حب صبر و نعقد

افراد باشد از حرارت شدید **افراد** سه ذره کلب

زیاده شود بقرار کت نفع عظم دارد **افراد** مزه می

کند

کند از هر یک دو درم رب السکن یک درم ایقون و اینی باب
حباب زتر بقدر کوزه بوقت خواب و صبح و در آن
دارند **حب ایضا** سه قه صغیر و در آن بتقریب کنند
میقد بود **حب ایضا** میقد و کند رب السوس و شکی هر یک دو درم این
دو درم صغیر میقد کوفته پخته حب زنده و شب در آن
گیرند **حب ایضا** برای سرفه که بوقت شیت ده باشد
حراب **حب ایضا** رب السوس میقد و شکی فردا مانا با و اسحق
میقد از هر یک دو درم صغیر میقد کوفته پخته حب زنده و شب
و حب زتر **حب ایضا** نافع است بکس طهارت که از باری
سرفه می کند حلقش که مانع خواب باشد در شب و بوزل جیره
او دفع کند **حب ایضا** صغیر و رب السوس حشمت
میقد و اینون میقد کوفته پخته حب زنده و شب
میقد از هر یک دو درم **حب ایضا** از قرص باری

شاه از ایلان تا یف محمد و کزنا را برنی جهت صناع و امراض و عیبه

و باغی سفید بود **صفت یفرا بکرم** رزید یفرا بکرم

خردوس بکرم بکرم شحم حنظل ثلث درم کوفته پخته حب

جمد یک شربت است **حب جالینوس** سه ل خمد و صفت

صفت بر رزید بکرم غار یقون بکرم شحم حنظل ربع درم بکرم

دالک کوفته پخته حب رزید برای قوت رازان یک رب

است و صغیفان را دد خوراک **حب برای تب** بکرم

درت الک و دالت البریه حریب **صفت** غار یقون یک نیم

دالت کزنا نیم دالت سفید دام رب الس بکرم مجموع کوفته

پخته حب رزید بکرم است **حب سلیم** حب عبدی

صفت آن ربج نفاح برای زرد و سیدی حکم تام دارد

بذر البیج شحم کا هو صغع برآ نشسته اینون رب الس زعفران

اول بذر نفاح و بذر البیج را یک شب در شراب و سر کرده بکشد و از آن بکشد

بیشتر

نخستین خشک خه با هم افزایند وی گرفته کوفه بنزد خسته
بدر فلفل و حب حب بیه هر یکی نصف در آب طبع
بکوزد **حب ابرسل** رای سرعت انزال کبیب حدت و حرارت
منه بود استعمال این حب النفع است **صفه** ایمن
در جزو لوا و بذر النج مبر در آب خشک مکه بجز ترغع عود و سید
ملکماره مکه و دوجزو کینرا حار خشک مکه سه جزو سببه ستر جزو
شسته چهار جزو جزو لوا یا نفت در که در ان ایمن کینه باشند
کیند سیاه شش جزو باب حب بندند برت موی خشک
طبیعی کین ایمن جزو لوا را خالی است خه ایمن بکینند
و نمز ما نوزه را از مال تراشیده از آنکه دوا دست خاله است
جزو لوا را از ان داخل نمایند و در انرا بهمان قطعه را کشیده کشند
در زخم و مال نوزه را گرفته در متورمانه بزنند تا که کینه شود بر اند خمر و نوزه
را بیا نزنند و ایمن را بجا دارند **حب ابرسل** که در دودت در طوطی

حرب منقول از تویکات امانه **صف** کت در میوه
و صاف مکر درم ایتون ربع درم حب است زنده بقدر یک
حب انجلی فصل دراز و فصل ریختل عرق صابون که میوه قون
امریکشیست دی لفته کوفته پخته باب کویا بنده برای مرد
کلان بقدر مکت و برای خور و بهانه با جره **حب** نافع با تخم
انتهون خرق سیاه مکر دو درم بسخج غار قون مکر دو درم
اسطوخودوس مغز درم فیکرا بنجر درم مکت بنجر مکر دو درم کوفته پخته حب
م زنده سه درم خوراک تا چهار درم **حب** دار برای قویا
و اکوت **صف** رال کند مکت الاله مکت رکنده مکت قویا هر یک
چهار جره در ظرف آهن و دسته آهن را از آن حب بند با لیمن
حب بنده طریق سمع غصه می لای با چک و شکر ابر کوفته
باب لیمن مالیده بالای آن دو آن بند **حب** از باده از
خوردن آن از باده چون شود و پر صوم و در دشت در اند

بیشتر مرفوع شود اما در دست مزاج شرط است **مفت**
از راقی یعنی بکند و فلفل که در دست وی که قند پخته تا دو با پس
پس کبرل کنند و با حب زنده مقدار چهار دست خشت
کنند اول کعب بخورد و هر روز یکی بخورد تا در نیم تنه حب
و تا یکماه هر روز بخورد کنند **حب** یا **حب** که در شر
به خواتی دارد خنک نماید بخورد جمع نمیشود و اگر دوا به بخورد حفظ اندازد
و اگر چهار ماه بخشد موی کف سیاه شوند و اگر شش ماه تا دو تا پنهان
نمایند و اگر یکماه به مقاصد مایه دست کنند نماید
بسیار چند حرمت **صفه** این عید پیه اند هر کسی
شد ام تخم فلفل خنک کلویی اربست دام که خنک در فلفل
دست به نوازم دارد و حب و کرده از مجموعه سرحد شش حب
هر روز ماست تا یکب بخورد **حب** یا **حب** یا **حب** یا **حب**
موی پس جانی اندر جوشیدن کل دوا و مغز پل از موی که اندر

از هر یک دو دوا قند سیاه به این مبدء کوفته باشد در میان قند
به اندازه حب بزرگ بگذارد و در دست سبب بگذارد و در میان حرارت
کافه انداخته است بخورده بخورد و بیانی حرارت به در میان مرغ سبب
بگذرد و برای بوی سر خوب است **حب** و **حب** برای بوی
طفره خان بپراند بپزد که از رغن خون بوی سر جانی باشد
و از طی دست از علاج رو باشد از این دوا صفت شد کامل
و از شتهای تمام از رغن که بگل زایل شده بود ریخته از میان
حاصل شد و حایده این حب بخورد و دندان را بهتر کند **صفت**
ان تا به این که بسیار کوفته باشد بپزد و بپزد بپزد
و دم و نیم بپزد سیاه بپزد اهل البوس باشد در میان
متصل و جد بپزد و حب بپزد و هر یک بپزد و هر یک
هر روز حب بخورد و نیم حب بپزد بپزد بپزد
تا بجهل روز دفع شود و محراب است **صفت** **نقل** بپزد و سر نه بپزد
برای

برای کوبیدن بادی محرب **صفت** ایند کابی با نروده درم زبید
دو درم سکنج بخدرم خردل بید و درم مقل و سکنج در آب
حل نموده واده و دیگر بران **صفت** حبای سازند نروده درم
تاسه درم **باب درم** مقل و دوازده درم ناکواه سه درم
امیدت اربعه کبریا از هر یک دو درم و درم زربک کوبیده
از نمدرم با نمدرم می توان خورد **باب درم** که حیض را بنرند کند
صفت مقل و رزق یکدم و مقل کبریا با کل محتوم مکرر و مقل
از طعام و بعد از طعام بخورد **باب درم** وافع سوداگ
و حرقه البول لا مفید است **صفت** ان با کمان به منقل
در ارقاقه صفارفت سید زرد و سید و امه و نمدرم حشمت
سه درم همه را کوفه نموده با بیه لختن با سیره برک ان
منع نموده حبای رند بخدرم هر روز بخورند و بعد از
دوست روز بیشتر هرگاه از اجنل آهجو پردا عینونی میزدن اید

و لا هم جراحه **سبب** از کنج باد اور عمل حکم فرستد
از کسی را که سبب بهم و بوی و بوی اور کشتن کرد و دست زینا کند
او از کار رفته باشد و در کام و قبیح او سوراخ شده باشد
مغذیان سبب عافیه مصطلکی کند و بشفقت اسم الفار
یکبارنگ سبب را اینک اب لیون انداخته صدایک
نیم کشته شود پس دیگر ادویه کوفته بمش سبب بمرز بقدر
فلفل حب زردچ حب صبح و سه حب شام اول قمه
کوبت را شوهر با پی چرب با فلفل کرم بخورد بعد از آن حب کوزه
از ترشی و بادی پرتو کند از سر جوان شود **حب و فلفل**
از جالیوس چاست صناع و در چشم را بوی من
بود احاطه و صفات غلظت از جمیع بدن پاک کند و
بصره بدهد **مغذیان** صبر سقوط و عصاره غانت و شبنم
و مصطلکی از فریب سینه دی سقونیا شوی و تخم فلفل از مرز نیم کوزه
کوفته

کوفته پخته مایه کرفش حب زنده تریت یک شفا **حقیقی**
مقول زنده پخته صدقه صداع یار در اناقع باشد
 در طبابت موع و وصل برادر موع پاک نزد **حقیقی**
 ابرج و فلفل و زرم پنجم خنظل سه درم دو دانگ **الطو**
 عصاره استن از ارب پنجم قیونبی دو درم نیم درم **سبز**
سبز زنده تریت و دیم درم **حقیقی**
حرف البقی زده تریک و دیم درم پنجم **حقیقی**
 بند از جوی و ج خرابی و جوبیده و بیکر مبل **حقیقی**
 مایه کوفته پخته در قدسیه که نه در برادران
 همه ادویه باشد این شمه مقدار کن رجلی جها سازد
 عند الضرورت جوی از آب شده زبکان مرزبک
 و از آب کشتن گرفته تا در بسک نماند در عرصه **چهار**
 که بر فور عمل کنند شفاء کامل شود **حرب** **حقیقی**

شغل و استغفار **فصل** اگر رطوبت بود ثقیله کند این

حب حریت **صفت** صبر سقوطی است بم آبش سرد و
غاریغون اما درم مقوی نای شوی بکدرم ریختن و قفسه انانیم
و شکر و بلور زردیست و نکست اما بوزن هفت کسدم
کوفته پیخته بیک یکین حب زنده سریت از نیم درم
یکدرم و دو با سست عت قبر از طعم م **حب**

جهت کند بغل و بد بولر نقل **صفت** شب با لاریان
سه توله مشک پیچیده غبر باد توله الکوا صافه کسند بکلا
حب زنده برافندق و اکثر در بخت بکلا طبع شده
وزا یک پیچیده برهما اسم بکلاست **حب**

سکرات فاسد را رایل کند **صفت** فرور
چهار توله مشک یک توله غبر نیم توله صندل کلاب غبر نیم
مکدر ربع توله کوفته و پیچیده بکلاب باب صلابه کرده در نقل

برای اسرار مستجابات و محبت و شفقت ان

افزون است مردم جزو مفاد یعنی سه ماهه بریان شش حشره پیکر
و اگر بوقت شش زیاده باشد با حشره زیاده مقدار
باشد و اگر روزی که سه ماهه بریان شش حشره پیکر مقدار
باشد و اگر روزی که سه ماهه بریان شش حشره پیکر

مسحک ممبر

صفت فضل پناه تیمور خرد دل است دی در است

معه حب زهر حریف برای تسهیل مری

دانش نافع از میراث حق

حسنه کعبه و نهانست در دوزخ

شفت جوزاک است **حیت** **حیات** **حیات**

در یک کت در سراسر آب کس یکدیگر را میفون

را کوفته پخته حب زند محبت **حیات**

معظم **کشم** **اجزاء** صبر قوی مصطی آب کس

دیوان کوفته پخته حب زند یقین کند و شتر زنجیر

حیات رای ثقیه و مانع تالیف و از صاحب

قد **صفتان** امید کابی سنا کی سقوینا شخت

از کین از هر یک شش نشسته کینا را بوند چینی صبر قوی از

هر یک است ششم حنظل رنج از هر یک است ششم

سعد تا دو ماشه مغر فوسل در عرق دیان و کاسنی

حل کرده وادویه را کوفته پخته در عرق مکر حب زند نر

و دونه تا دو ستم تولد کوزد لاف اوافن **عسیره** **حیات**

سه بلغر از منوب ری نر **صفت** **تقل** **سها**

برین کاره سیلنی پختل شب یازده کوته پخت حب زده
حب نفع یا **حب لیلی** **عقده** **ایقین** خرق سیاه
هر یک دو درم سفیج غایقون هر یک ده درم مک
هندی بمقت اطوحه نسی عشر درم ایاره فقر اجم درم
حرارک سه درم تاجب رودوم **حب** **حب**
الحیدر است صد بار از آب شسته و حلق نموده
نوزن یکم پودر روغن ماده کاو قش سیاه ارمیده یک
یکم پودر روغن و قش سیاه و سیده را حله کرده و بعد از آن
خشت الحیدر را انداخته کفحه رزده تا که یکدانه شود و بقدر
سسته میشت نام غلوه بسته بخورده از هر روز و وقت صبح
غلوه فرو برده بعد از آن نان کسندم و روغن روغن سیاه
بجو زده و بجای آب فروغ کاو بپوشند بهن شان تا شش
روز بعد از آن صفه لبن و لا غری بدن و در دهم اعضا که سبب

باشد و طرف زد و بعضی بر کحل چهار دام اضافه کرد
 بهین فایده مشهوره میزند **حب پال** است عدد هشتاد
 سیاه شش عدد و پنج برابر ادویه زر رس لیهون کاغذی
 بر دل کرده حب مقدار کف دست در شربت یکم است
دایره برایی بر کسر ازینرا **حب حیات** چه عفت فضل کرده
 نیم دام صبر سقوط معنی ششم یقین کند کدام حب زنی بقد
 طاق کجوزد **حب الک** ازین بوش برایی از کثرت
 کرد بکدرم ناخواه بکدرم اگر بخواه نه عدد مردار
حب الک **حب** محمده هفتاد و کوته شش هفت حب است
 هر روز بکلی صبح کوزه عدای شکر کند دم و کوزه بکند
 و بر کجوزد **حب نقل** درخت الا صندل برایی دایره **حب**
 بهین **حب** سیاه بهین بلی امد صلیح بهین بهین دم
 برتبه چند است دم نقل از زرق سحر نقشه ضرب ده دم نقل دم

کوبیده از رویه دیگر کوبیده شده در آن پیچیده و حبس شود
توجه برای قوت به بهر وسعت اترا که تجربه
حکیم صاحب جو آمده بر این هیچ دوادرین ماده نیست که سنگ
و وحید آن کنند و قوت به بهر را بکنند **صفت آن**
شکوف بوزن دو دایم بکشد در خانه زینین ظرفی که
که سخن آن نوشته می شود بیکد و نشسته و میل هفت اندر در
ظرف مذکور بکشد و در بیکدان گذاشته باشد تا شش ماه
از پسته دانه بر و غش بکشد تر کرده روز و شب به فاصله بهر
تا که خام رسد بکشد پس وقتی که سرد شود شکوف
بگیرد و باید که سرد یک یک کشت ده تابشند و میان شکوف
و پسته بهر جمل نباشد **جسج** بابت شیخ
در شهرت به نظر است **مقتضی سبب** دروغن لکود
احمد آن با هم که کنند تا سیاه سرج شود

بس بزمند دار چینی و نه لعل جز بوا السبب قاقده صغیر
رغفران قنقل السود و بعضی هم وزن سیمای یک
و بر مثال نه کوی سبند بقدر کن ربشتی تربت یک
سروش بغایت سپدا می کستد محرب دار نموده است
حب برای قوت به و بند کشتد حکم تمام دارد تا بت پادشاه

سنتوج جو صفت هر دوزخ تر صاف نموده مشق دام

عبر و کشتد سبب و دار چینی و ثقب مصر از هر یک یکلام
آهسته گوشه پخته جها بندد حواک یکتم مات **حب**

نیز که شکر فدیو دار چینی قنقل قاقده صغیر عرقه

کبابه جز بوا السبب مکد مکتوله به بر س نیال مد که در پارچه لفته

افشوده باشند که لکستند بباو بخورده حب بندد حواک

یکم از رشتی و پادی پر بر کستند صورت طرفه

دوشت است **حب برای دق خشمش کل رزمی**

ببیند سخم کده و سخم سخم تر بود کل تنو ز کسینر جمع و
طایفه یکدست درم منتر سخم خیارین حرفه کده و درم بذلش
کافور و غفران مکده یکدرم افون یکدرم باب حبس و

تایف شیح الریس حسین بن عبد البیدین
سبهار جهت مفید بدن و سر را احاطه نمائند و حفظ صحت و نفس
شده و عرقش در دره پهلوی و بادی پشت به صحره را قوت

دهد و برای نزل مائی محریست و او در اربل در رفع کوار
کند و مداومت اوستغنی و از جمیع ادویه است **صف**
ان عرق تری است شفا میدهد کاه به ده شفا در احر

بج شفا کبیرا و مصطی و غفران و سقونی مکده شفا
عنه و ورق طلا مکده چهار قراط مرجان و یا قوت سرخ
مروارید مکده سه قراط مولف تذکره جهت معین نمودن
در استادن مکده هب و شفا در اصل نسخه ریاضه کرده

جهت سقرا میله رز و مغه مکه تیج مفاصل است و نوذره
جهت وجع مفاصل و استه ان اشق و غاری قون
تبه و انزروت و عقر عقره بانی و مور بجان مکه شفت
اضافه نموده جهت بوخار مرر کونش بشتنه مکه تیج
ضمیمه شد جهت ضعف جگر طایفه بدل مرر کونش
بشتنه زیاده کرده کوفه و پشه بکوب و عرق بکوب
و از این پنج حب است **حب اللمیبه** در چشم
و صداع را نافع باشد و نور بصره بفرماند و نزول مایه
محب است **صفه ان** صبر سقراط است درم است ایله
و درم کثیر اصصلی و در غفران و تقوینا منوی از هر یک درم
کاسرخ بندرم کوفه پشه با کلا شسته حب است
بقدر خود **حب فیتصر** و حب است بر کوبیده برای مغه
معه از از طبایع تقویت ان کند چون تناول کند

لایب طعام هر روز یکبار در طبیعت لرزه حلاج کند
و معده را صغف نمی کند نان خواه ریزه اینون
سیاح مع یکدیگر مصطکی است درم صبر مهم باب یک
المرج جگر کرده حب زندگیت یک دانگ تا دو حب

مقدار سیخ آرد و در معده و سنگ و کراخ و رفع

سازد صبر عا فقل مقدار دو در لایح ۰۲ در شیره کوار

بعد از نخود حب سازد جهت تحیل ده باشد برای
رفع قرض زیاده مداومت او با مطلق در شکم گذارد و زنگی
شکم فرو نشاند محرب است مقدار شربت دو درم

حب منقول از کامل البضا عت در دسه و در دهم

نافع باشد و و طول و مانع پاک کند و نور بصیر زیاده

گرداند **حب** ان مصطکی اومی عصاره این شش صبر

سقوطی ششم حنظل است بلیه زرد سقمونیائی مشوی از هر حب

چربی کمرخ نیم حبه و رغنفران ربع بابک سفید

صبر از یوسفی بدن را از احتیاط غلظت لزج فاسد

پاک گرداند و امراض عصابی معین باشد **عفت صبر**

تقو طری یک شعله تریب یکدرم حبسین و بنسون یکدرم

درم شحم حنظل و یکدرم سبزی و در آنک مقل از رزق

و لیترا و در آنک غار یقوت و درم بابک کر کش حبسین

در غسل با چغندر و یکدرم غریط نند و فرو برند **فصل دوم**

در حیلای از دوار شکوهای و کتبای معتبره نوشته

شد حیلای ترک سبزی قندیم سیر تقوالم از دوار

چهل درم رغنفران یک شعله کلاب پانزده درم

در دیک کرده بخی رنند تا که کشته شود پس درم رخن

از دیر نند و درم مغربه مقشر داخل کشته رنند

مانند خانه رهنور شود **حیلای روح** اردینم سیر با جالبند

و یک

و یک سیر شیره قند با یک سیراب در دیگ کرده زان
یک شققت کلابسی درم حل کرده بزنند و داغ کنند
در دهن صد و پنجاه درم داغ کرده یا جواران بریان است
و شیره مذکور نصف دران بزنند و باقی را مرتبه بزنند یا روشن
از آتش نشسته و بکنند سی سوزسته کوفته بروی باشند **حلی**
شکری سفید نیم آذوقه شیره کاشنی رسیده بگذرانند تا حلت
شود پس سفیدی تخم مرغ پخت عدد در پختن درم کلاب
مخلوط است حله داخل بوده بپزایند تا دمی که از آتش و یک صد
شود بعد از آن از آتش نشسته و بکنند که حلت شود و معالجه
می درم معنیه با دام کوفته اضافه نمایند و بر آورند و در ظرفی
کرده بپزند **سوالی تخم مرغ** صد درم ارد و نیم آذوقه
بریان است حله از دیگ نشسته و کوفته سرد زرد در زیری تخم
مرغ سی عدد و در صد درم شیره و پنجاه درم کلاب

ایستاده و یک بر دیگران نهاده و با شش است نه کف نه رشت نه پشته
باز در پیکم باشد شش اضافه نماید و بیکه حریف نه شود از کف
حداکثره فریز کنند **حواشی میفندی میضه مرغ** سبزه
میضه می و عدد در کاسه کرده است کنند و شش نه
بای حل کرده سیداده باشند و می سوزانند تا مالک کف
کند بعد از آن در روغن گاه به پزند و در حلاب بشکر و حل
فرودار: **حواشی میضه مرغ** مستعمل مولف از پنج عدد میضه
روزه و سیعه هر دو کوته در پاره آمار روغن ارد یا بیهیت
کوته با ایستاده بدست بوزانند تا همه بکوات شود و پس در پاره
نقره یا قلعی و از با شش نرم به پزند و بقاشق می گردانند تا
تا سبزه و میهن که روغن بر به اندکی مشک و کلاب و غیره اضافه
کرده فرود آرد و بکار برد که **حواشی میفندی میضه مرغ** است
حماض لیون نیم آمار سیته و قند صاف کرده بقوام از اندکی
بل.

بکشد خلط خشک میزدن مرده تخم مرغ در دهنند و بکشد
در است نیز برنند تا سفید شود پس بر ویلکان بنهد و تکراره
پست و پخته نرم آب لیمون بکوزدش دهند و در آتش گذارند تا
گردان شود بر روی سنگ چرب انداخته به شتر **عدهای حملات**
بیشتره قند با صندل و غل بکشد تا یک پست باشد
یک پست مشک با پیچ درم کباب اضافه نموده با جوش
و ده که یکیش دیگ بکشد فرو گیرند و جگرش مدتی در آب
حل کرده صد درم شسته و پیچ درم ارد و سیصد درم خمرات
چکه و قندری بکشد در آن آب ریزند تا شسته چون
حل شود سی درم روغن بادام بار و غن کاو داخل شده
در جایی گرم گذارند و خانه با شود یک اثار روغن بادام بار و غن
کهنه در ظرف کرده بر آتش گذارند تا یک داغ شود از
خمر اندک اندک در روغن بنهند پس بیشتره بنویسند کرده

پناه درم معنی بسته بریان کرده گوشه دران کنند **تواری**
درم نیم آثار شیره تقویم دوریته آورده سر دنیا
دفعه پخته مرغ پانزده در در پخته نیز نهند تا بقد شود پندرم
کتاب اضافه کرده و نیز روزه باز مدتی برایش گذاشته سر دنیا
دارد میده صد و پناه درم در طایسی برایش گذاشته
بریان کنند و شیره مذکور در در پخته بدست بهم لیسند

حدوی پنج شیره یک آثار و یک نیم پاد و یک است
درم در در یک کنند تا داغ شود ارد برنج صد درم درم
پناه درم روغن بریان کرده شیره بریزند و بپخته برسم نهند
تا روغن باز در در پخته شود معنی بسته سر درم گوشه برایش
ریزند **حدوی سه شیره نبات** دو آثار عمل یک نیم آثار
بریان کرده اضافه نموده برسم نهند و اقسام است حدوی
کند و نیز بدین طریق است که بجای مغز کند میکند **حدوی پادام**
مغز پادام

سینه را با دوام منقش بر یک گوشه نیم آثار بنات و آثار
سینه و بنات صاف کرده بقوام آورد فرو کرده کلاب
اصافه نموده کفچه رسته تا سر در شود مغش با دوام داخل کند
و قرص بنزد و در از چینی که از دو *حوالی* *دو سال* *مغش* *مغش*
سینه ای پسته مغش را برین طریق رسته کنند
و پسته قدر ریزد تا سبب کندم انداخته پسته با دوی مخلوط
به پارچه می گردانند تا رسته شود و داغ بکشد و بنات سیر
سینه ای روغن ریزد داخل شده بقوام آوردند که برت
دارند و رزود به بستگی گزاید بعد از آن طبعی باندک روغن
چوب کرده پسته ای بر آن یک سیر و صلاب بقوام آورده
با آبش ریزد چنانکه با لای پسته همه جارید پس با مقدار
دستها که چوب باشد با هم مالیده افرام طویلانه باشد
سمع با یک رز *حوالی* *معشر* *طریق* *دویم* *بنات*

یکه عمل میسر بود میان پائیده آداخته حل نموده بقتله

یکه نیم پو آب داخل نموده بر آتش ملایم نهند که تمام

حل شود بعد به سینه شخم مرغ میان آب آداخته باشد

و بد که کف کند اندک اندک می داده ناباشند تا که کف

دور شود بعد که صاف شود از صافی صاف کرده

میان پائیده آداخته بر یکدان گذارشته آتش کند تا که بپزد

آید که کبابی شود فرو آورده حنابش به تا که سرد

حناب شود بعد به سینه یک شخم مرغ داده خوراک

و بد تا که بپزد شود همین دستور یک سینه مرغ بدندش

بجود به یک آثاریجات و یک آثاریجات شش هفت

سینه شخم بدند مغز است به چهار سینه بدون اش و بدو

سینه دیگر بر روی اش و بدین قسم که اول پائیده را بر یکدان

گذارشته آتش انگشت بپزد تا که گرم شود یک سینه و

پاش

و به چشم حنکند بعد از آن وقتی در عید و به چشم
که چشم بهتر خواهد بود بعد از آنکه چشم را خوب
بیدار شده و در آن طریق چشم را چنانست که در
از آن پر کمره گرفته پس کند هرگاه سه و شود از آنست
برند اگر بر روزه روزه شود تیار شد و الا باز بر همین برای
آتش گرم گذاشته است و دهن تا وقتی که چشم تیار شود
برزد و بدان شکند و بایستد هر قوام آید میوه برشته
کرده داخل نمایند و سه و دارند خواه نور خواه کلمه به
صورتی که در وصف یازده اول که در پاک بود چشم
که خوب بکشد شود بعد در میان بایستد انداخته کوب
بکنند تا حل شود بگردش همدیگر پاک کرده صاف نموده
داخل نیم آثار شیره نمایند بعد از آن میان کدو پی
اندازد و در یک دان گذاشته زیر آن زغال روشن کنند

و همیشه می داده باشند که اندک بقوام آید
پادشاه ردغن داده مالش بهر مادی که حرب بقوام
زیاده برادرده می دهد و حیای کرد و درزرک و تیز
دست و سبب و حیر داریه بهین طریق آید **حدیثی دیگر**
حدیثی دوم اول اگر برنج ردغن کم ریخته کند باب
کرم خالص اندازد لغت در یک او کشته شود هرگاه اجنه
شود پیش اندازد و حرکت می داده باشد که داغ
بجزرد لغت اگر طلب او غن دیگر دهد و میوه داده برارد
اگر خواهد که نورس زد قدر شده اندازد و الا فلا حیای
ترکاری **در نه مرتبه** و ستر است **حدیثی**
یعنی فوغل است بود کهن با سودمند بود تا باک و نرف
چون را از هر موضع که باشد تقطع کند و جنس نایه
و قوت نه آید **صفهان فوغل** **دوم**

لاشه چنه در پنج شير گاو با تش نرم بگوشتد تا همه
 شير در خورد پس پنجم سير روغن ستور بران كن خلكه
 بوي خوش بهد پس تقوالم يا نصدرم شير يا شكر حلواني
 كنند و اين دوا اضافه كنند بر چهل فنقل دار فنقل شير
 فنقل مكد دو درم كوفته بچنه شب بزنند و بقدر مرده است
 طبقه كوزد و بالاي ان شير بنوشد بيار مبهني است **فصل**
دوم سبزي دكني درم كوفته چنه زرده شير گاو
 بگوشتد تا كه جده جذبت شود لعينه وريك اش
 روغن بران كنند و سبب درم شكر يقد تقوالم انقه حلواني
 به بزنند و اين ادويه اضافه كنند باز شش بعد صدل فنقل
 اسفنج كفته بترحه ريزه سياه و يقد دانه قاقه حوز و مقبول
 سنگ ناره چهار مغز مغز شكم كنار مغز شكم امله مكد سه درم **صلحي**

ماهره نخست صد و پنجاه درم دو غنچه و نیمی درم از آن

شصت درم برایشند بیکدیگر و بعد از آن که ششم مرغ خنجره
بر آن نهند تا صبح بعد از آن آب که گرم اندازم کنند
و بنیم من غسل در دیک کنند و به هم بپسند و آتش نرم در زیر آن
می کنند تا و بیکه فتنه فتنه کرده و بدست بکشند بیرون
آورد و حقیقه کنند و بار دو غنچه شیره بیان کرده و بیرون آورد
و در غسل گرم اندازد و از آن بیرون **حدای شکر باره** شکر
قد صاف دو من از یک من روغن شیره یک من فتنه را
سجده کنند تا چند اکنه می کشند و آتش چنانچه در کشت
بر آن نهند و به هم بنهند و جویش در میان انگشتان پیدا
شود پس آرد و زیر زرد و حنجره روغن در میزنند و آتش باز در آن
می نهند تا روغن را تمام در میزنند تا کای بی که حلوائی جویش کرد و پس

که از آن و طبع را در روی زمین بگرداند تا حوا خود پس شود **حوی**
شکر پاره ریزه بفرین را در آب حل کنند و در شیشه
عبدران اردیروز در همان طریق که سه ده گفته شد کار
کنند **شکر دره** بستانند و آب بستانند افزون را چنانکه بیک
قول باشد در شیشه ریزد و همان نوع که در اول گفته شد کار
کنند و در یک سبزه را نیز همان نوع کار کنند **همای سبزه**
قند و روغن مغز بادام نیم من کوفته شده در زیر پدیس بگردانند
کنند یک من و همان طریق که گفته شد بکار کنند و به طبع نه و نه
پزد و اگر ریزد خواهد شد تا در غفران در روی ریزند و اگر سیر خواهند
بغیرض بادام مغز بسته در روی ریزند و همان نوع کار کنند **حوی**
غیرض بادام مغز بسته در روی ریزند و همان نوع
یک من بکوبند و به ریزد و در روی سبزه بکار کنند و سبزه
و به ریزد و به ریزد و به ریزد و به ریزد

پس شیره را با آتش در غایت استیجا بپوشید
ایستاد پس پاره لزان سبک رهند اگر جدا شود غنبر را در یک
کند چنانچه در قرص شیره گفته خواهد شد بعد از آن فرو
بکشد و معطر با دوام در روی بزند و شیره حل کنند و به طبق
ریزد و بپزند و بعد از آن بپزند **جایزه** **برنج** **فتد** و در آن
برنج **صندل** **دست** در هم روغن شیره نیم من **برنج** **سل**
بگویند شیره از آن بگیرند و به همان طریق که در حدیقه گفته شد
کار کنند و در طبق اندازد و بکشد هر یک بعد از آن
و دهند تا روغن از دانه مایل باشد است عدد در آن یکبار اندازد
و چوبه در دهند و بپزند و آتش است در زیر آن می بسوزد تا خود
بپزند و پس روغن بپزند بریان کرده گرم در روی ریزد و هم
را بپزند و **فتد** **دست** **جایزه** **برنج** **فتد** **جایزه** **برنج** **فتد**
من غسل صدف کرده نیم من تخم مرغ هشت عدد و جد **جایزه**
جایزه

سختی اوزند و تخم مرغ را دست زده در وی بزنند و بمول
ک زند و سپردن اوزند **کاج نشسته** سفید کنن تخم مرغ
پنجه و کلاب تری بیکدیگر ریشند و تابه کاج بریزند
برای کشت و از تابه بردارد و دروغن بادام عربکند و در ق
چند وقت و معنه بادام کوفته بر روی آن میزنند و در ق
می زنند بدین طور و بکبار پاره می سازد و حلا در قستند
در وی می ریزد **دفعه** اردنیم من نشسته نیم تخم مرغ پنجه
و کلاب تری چنانچه گفته شد بریشند و بریزند بر همان دست
که گفته شد و حلا بر روی آن ریزد **دفعه** نشسته کن
سفید تخم مرغ پست و بچند و بید که نشسته این روان
ز باشد چنانچه ده کاج پست در م نه باشد و بر همان
دست که گفته شد تمام کنند و حلا بر روی **دفعه**
دفعه در وی اردنیم من نشسته نیم تخم مرغ کوفته سفید دم

ارو در دوش را با یکدیگر برین گسترده و حرکت کرداند و قند را یکی
آورده به ترتیب او را پس با یکدیگر میزنند و خواهند بدست
پایند تا ریزه شود و اگر خواهند گسترده **حوائی پاکش** **سحر**
قند نیم اسب نیم مغز یک کمان قدری کلاب صدم در یک
و پنج شش بدست پس ارد صدم و پنجاه درم روغن نیم فرس در دوش
برین گسترده بعد از آن قند جوشیده را در وی ریزند و هم
آورند تا هموار شود پس فرود آورند و اگر ریزد خواهند مری غفران
با در اول با کلاب نیمه زنند و کار تمام کنند و فرود گیرند
برکات **مغرم قند بمغز** **مغرم مغز و پنج درم نشانه**
پنجاه درم در آب گسترده و بهی یک در با قوت زگر کرده
بدان نوع است زود چون رنگ گرییده شود صدم درم روغن
صاف در وی گسترده و به هم میزنند تا بیشتر شود پس تیر میزد
و در حقیق نهشت **حوائی کدو قند** **مغز کدو** **مغز و همین باشد**

بگوشت چنانکه اندک زند شود پس آب بنزد آید

و در حد بختند رزند و کباب بخازند و به پزند تا بخت
سخت شود بعد از آن فرو کرد **غذا را** و قند است و فلفل
زراشته آن مفت را که گذر گفته شد که در راه این کباب

پس مردن آورند و به آب سر و بپزند و به حد بختند اندازند
و بکن کباب خازند کنند و بکن بخت کنند و فرو کرد **حواشی**

قند دو مایه و درخت است او باز است و کمان

مردن آورند پس بگویند و کباب بزنند تا نرم شود بعد از آن

با خراب قند بهم بپزند و نشسته صد و درم در آن حل کنند

و به بخت کبابی که بستر است یکم و درم و به بخت کوزدان

و فرو کرد حواشی به بستر است طریقت که ذکر کرده شد **حواشی**

حواشی این کباب و فلفل کباب رزند و بپزند

یک گویند مقدار دو مایه بعد از آن قند بکنند قند را

سی شنی اورند و ہی کو شنه را دروی ریخته بایکدیگر میسینند
کنند جهت تقویت معده بویست نافع است
در شکم روغن کوسغذ بکند اردو کیم و نیم اردو را بار و غن
بر شکم در روز دواورند و کسر که در کشتن بزرگ در روی فکند
وصل کنند اما بوی کیم که بسیار کرم باشد تا روغن نازیم
شیره قند بکند در اجنبی صدر درم روغن خالص
صد و پنجاه درم اردو پست و پندرم کلاب است پندرم معونه
پسته دوازده و نیم درم اول شیره برزند و بکوشند دارد
در روغن رمان کنند و شیره در میان اردو روغن برزند
بیکدیگر زنند و قند سر کنند **حوائی** بکند اردو پنج صدر درم
روغن نیم درم در اجنبی کوشه پنجاه درم کلاب صد و پنجاه درم
معونه پسته پنجاه درم شمشیر رمان کرده دوازده و نیم درم
رفوفان هم شش درم مارا بوبند و کوفتنی بکنند شب در کلاب
بکند

ببینند دارد در او غش بریان کرده حس را در میان آورد
و در غش زنند و شش را بکشد تا کشته شود و در جانی و میزند
و حشیش در میان او در زنند و کفچه زنند تا پاشان شود بعد از آن
فرو گیرند **حمای ترک** ز بکسل ده درم کلاب صد درم شیره
قند صد و پنجاه درم از میده در او زنند نیم درم صندل و غش را در
درم ز بکسل را نرم بکنند با شیره صاف کرده ماهی در یک
کند تا بکوشش آید دارد در او غش بریان کنند و سبزه بکسل
چوب شده در او در او غش زنند و کفچه زنند تا در او غش آید و شکنند
شود **حمای خور** کتو بریان کرده و مسک و مسک و مسک در او زنند
کا و بریان کنند و سه شکر در او زنند و بوقت فرو
او در دن در او جانی و سه نقل و عاقره و مصر را در یک
سه درم میده کرده در او زنند و یک خنوخه ز نیم سیر جود
همدر از است با یک کرده هر یکی را جدا جدا بکنند و در او زنند

و کینه تابی شود هر روز بنزد کم بخورد که قوت به سبب

خوبی پند جهت تعوی با به پانصد عمل خالص ریح سبک

نب ریغ پنج سیر کمی کرده با شش نرم سپرد تا توام کرد هر روز
سه درم بخورد اگر در صحنه قاعه خوبی ریح هر یک سه درم

پخته انداخته به بهتر شود **صوابی مغزی با به کرده** اردو بخورد

رحلی تا که روغن کاه و سیمان و بران ریزند در میان کشتند

خوشش مغز که بران ریخته فرو کردند **صوابی تر چنان تر چنان**

سبک ریح سیر زرده تخم مرغ بپا به عدو شیره کاهیم

بطریق معارف به پزند و سه درم بخورند گرم مرانی **حلی**

سبک و عمل بپا به درم روغن کاه به مسموم شده

بنم و سفید و تخم مرغ ریزند و آتش خفیه کنند تا حلت شود

و روغن و مشت سب از آن در طرف چپ کنند و بپزند

دست کشیدن اندک تا یغذ شود با آرد و روغن بر سه نهاده
برای بیدار شدن دست کشن نایم تا باریک شود *نور شده*
رنگ جگر شال بنان که به برود با حلاوی غیر که باد کرده شد
در میان آن نهاده و به غش باوام حریک کنند و جلای از نبات
به پزند با کباب بر روی لورینه ریخته و دستند و مغز باوام
و مکنش ترک کنند *با قند سب* *اودک* *در قند*
قدر اود خیر کنند و به شکر یا سب پس از آن شال را مکنش
کرده در تابه کلاخ اندازد و بریان می کنند بعد از آن ابرام
کوته در میان چاشنی اندازند و بجوشانند تا به هم آمیخته شود
فصل سی و نهم در صفت حقه که قریح یعنی در یکی سالافه باشد
صفت حقه بر آنست که قریح بر آنست که با آرد خشت نیم کوته حقه
از نه یک دست سبک و مقل و جا بیشتر هر یک است درم مغرب
القرطلم کوته است درم محموده سه به پزند و صاف نمایند

و نقل و جوش و کندن هر یک و دانه های

هر یک است درم اضافه زند و امثال نمایند **حقه**

دریم حیات حاره و امراض حاره را نافع باشد اگر چه

عدد و اصل الیوس و درم یک سیسی عدد و کتب

یک کف بقت و بنه فر د با یونه هر یک یک جده را در

من است و کتب تا یکنم باند صاف کنند و دده درم

معاد و تر قوطا است درم روغن با دام و درم الیامه و درم

بوره الیامه و کتب اضافه منفه و شکر را در آن حل

و جده را است در سه دفعه استعمال نمایند **حقه**

عبد برکت انچه و عذاب و نقش و پستان **خطا**

و الخلیل الکلی و حنک و شیب بس کنند هر یک کفی

حقه جناب که است و بیایند و دده درم فایند و درم بوره

از بنی و کتب سیدی در می روغن کتب بهفت درم اضافه

نماید

از هر یک از اینها عذاب نوزده عدد است پنجاه
 بار بگوید و در روزی که شش تا نصف آب بماند
 بپاشد و یک بار شکر بخورد و روغن بنفشه بقدر حاجت
 استغفار نماید از اول نوبت هر صفت دیگر سه بار و سوره
 کرم و نافع است شفا بپوشد و در هر یک از اینها
 دودم روغن کدو پیچیده شش مرغ خام هر سه با هم پخته شود و بگوید
 بر من روغن بر که خداوند سکت و صرع و قولنج بلفظی
 و فالج را سود دارد شش حنظل فنطریان در بنفشه و سحاح و سبب
 و حبس از هر یک شش کیسه دودم بپوشد و در هر یک از اینها
 دودم و غیب دام پنج یک دقیقه بپوشد و در هر یک از اینها
 دودم و در هر یک از اینها دودم و در هر یک از اینها

و سکنج وزهر کا و ترکیب کنند چنانکه راست *نیز*

ابو جعفر مفصل میگوید بود صفت عسل و نور و دود

بزرگترین من کل واحد مقدار الکف بانه

ویش و حلقه از زهر یک پندرم پیش از شستن

نیز در سکنج و اشون جوشه حفظ از زهر یک درم در آب

در روز آب و بزرگترین با زهر درم عسل و ده

در شستن چهل عدد و در یکسان و مقل میبود از زهر یک درم

اینچو گوشت را بشوینم گوشت کنند و بقا عسل مشهور

به پزند و جموع سالاران حل کنند و مجموع در مکرر صاف

کرده مفصل است و وقت ازین صیغ ناگفته در غلظت

کا و بطریق معمول استعمال نمایند *صفت* که قوی بکشد

باب ۱۰ صفت حلقه با بونه و اخیل الک و حبش

و شنب در ازینا کرفش اینون و نا کوله ن و کین کرانی و زهر

حقیقه و در سوزن کربت و زرق سداب از هر یک بقدر
اکتدر رزق اهل الکس به خوشن همه را بقدر حاجت بکوشند
و صاف کنند و شکنج و بوره از منی بزرگتر کنند و بشکر بقدر
کفایت اضافه کنند و استعمال نمایند **صفت دیگر**
تو کج سلا فایده عجب دهم در صفت ششیم صفت و زرق
سداب آنچه خواهد بپزند و آب بنفشه بپزند
و دروغ غریب است سداب در آن آب داخل کنند
سجوش کنند تا آنکه صفت سداب دروغ غریب بپزد پس از آن
مزدک کنند و صاف کنند و شکنج و مقول چند پخته و صاف
بقدر حاجت در همان روغن زیت چنانکه اثری از صفت
در روغن نماند و در سه بار مکرر باین روغن حقه کنند که مفعول
بهر یک صفت کرده و بسته و صفت دیگر
دارد **کفایت حقیقت دارد** و چقدر از هر یک بسته حقیقی

و پیله کرده بز و معشش بر ز و حیضه از هر کدام مقدار کف دست
در سبب مالیده سه رطل شیر گاوی که گرم بدوشیده باشند
سجی نشسته و در آتش نرم تا خوب خوب بشود و شود مراد
یک رطل ازین آب استعمل کنند **حقت و یک رنج**
ریح و اسپیاق شکم را سود دهد حقت سریه ضعیف
اسوداده درم از رنج رز و سرخ و کاس سوخته
بیک یاب و ایک شسته از هر یک ده درم اینون بدم
ااقبق و بلوط صغیر دم الا چون از هر یک چهار درم
کوفته چشته در آب حب الاس شسته قرص نمایند و در
سببه حلق کنند و وقت حاجت یک مثقال ازین
دفعه با بشرد رنج سرخ که خوب بشیده باشند چهار قبه
در روغن گل کوفته بطریق حقت استعمل نمایند **حقت**
مملک آتش لوده و تسبیح را فایده دهد **حقت رنج با سبب**
بر

پندرم همه را در دیر طبع آب به پزند تا نهد از کوزه پس خف کنند
 و چهار دقیقه این مبطوح و فید آب از زیر و طبعن مریسی
 نرم صلابه کرده بارزده تخم مرغ در داون همراه یک دقیقه
 روغن کل یا لند تا مرسم شود در مبطوح بیایند و نیم گرم
 خف کنند **حقنه دیگر که قروح را صحران بهور افاید**
 و ده حقه لک جو لعاب بخیج و کرده ز از مریم سی سفال
 بیایند و فید آب داشته و اتفاقا و کل انار از هر یک پندرم
 رغنفران و شیا فایض از هر یک در بی رزده تخم مرغ
 سخته عددی همه را با ده درم روغن کل در داون مالبه
 و نیم تا نیمه و در لعاب بخیج و لک جو حمزوح کرده استعمال
 کنند **روغن دیگر که سحج و ریش زده را میفید بود**
 و پخت کن از جود هر یک ده درم کنند روانه مورد و رقیق

هر یک پیچیدم در حق مود و دوازده درم **کبریت**

و آب بن الحن پانزده درم رزق کچم صانع بریان کرده
درم روغن کل ده درم سد و کاغذ کبریت هر یک زردی
نشسته بریان کرده دم الا خون و عصاره جسته اینس هر یک
پیچیدم بستور معارف ترتیب داده است

فصل دهم در فوج اسرار شعی درم شیو مفر

مثل آن و خنک ده درم شحم کمرده زیر کف زردی
درم دو سه رطل آب به پزند تا که مدام شود از دو بغیر حذف
کنند و بنشیند از آن یک رطل ازو استعمل نمایند

و اگر در آن معصیت بود پس هم رو قبیه روغن کل در آن

بفرازند **باب ششم در حروف خشتی**

فصل اول در خیرات فصل دوم خضیات فصل

سیرم در خل فصل اول در خیره **باب ششم غایت**

علا

نیم محمد نصی می مردم از شمس است که کما بیند از این پیش

از شمس قرقر لعل کازبان که با طیش کلسنج غودزل
مرد از بدنت از هر یک دو باشد بر صفا و جان و رقی نقره از
هر یک یک باشد غیر چهار باشد و رقی طلا است به استیک
عل مصفا ده درم باید غیر لا با بیات بوبند کلا و عرق
پیش خمر کرده و غسل کف بقوام اصفه و جمله و غیره و طلا
و مردارید داخل نموده جمره است زتر علی الرسم
از شمس علی حکیم حبیب الله سیف شخم با در بجنوبه بالکنو کم
فر خجکت از هر یک سه شفت کازبان کل کازبان از
از هر یک چهار شفت یک یک نیم توله غیر شنبه باشد و رقی
نقره بکنوله و رقی نیم توله عرق پیش است کلا یک کلا یک
و عرق کازبان پناه شفت است سیف بر صد و بی شفت
جمره حبیب الله و مردارید ستر و علی حکیم اصح

خذل یفد چهار اونس و دارالمکث نه معجنه فزار هر یک این است
شربت انار رب به دو و دو اونس و اگر قیصر که فورا خنده نماید
بهتر شربت دو درم با غرق کا و بیان و کلاب **یاقوت** طیاره
شخم عرقه نقشه که پنج توله شربت فواک سبب مکده چهار توله
کافور ریاحی ده سرخ نابکاب خمر زنند خرداک دو درم
دانه و دراید و رجان هر کدام را که خواهند کوفته و در آب
لیمون با سه مقلطه القدر که در الکشت بالا اید هفت زویدانه
و کف بدوازند و دیگر خوشی اید ازند تا که حل شود و بر سن ساق
حل کنند پس کلاب سه و عرق سه مثقال نیم سیر و قند سفید
یک سیر و غیره شربت بکنوله و ورق طلا بکنوله و مر و اید محلول
است درم و رجان محلول دو توله خمر زنند شربت دو درم
و سه مثقال بوزند **عرقه خندل سه ده** خندل یفد هفت توله
در هفت توله کلاب یک سیر و با قند یفد هفت و بکنوله بقوام اوده

بحر نه دانه

پنجمین روز کافور بپاشد اگر رقاغه نماند بهتر بود **چهارم**
اسبب از سر نافع **هفت** و چنان سه روز و در ششم
اسبب یون بخت نماند روز حل پس صاف کرده
است اولش یعنی دوازده دانه قند خالص بقوام آرند و چغندر
دوازدهم **دوازدهم** دل دروج را در هر جام قوت کشند
و باغی عالمگیر **هفت** ابریشم خام پنج مثقال کاهیک
چهار درطل عرق بپاشد و درطل ابریشم در عرق سه مثقال
بگذارند بعد از آن دویم بکشند تا قوت ابریشم را عرق بخورد
و صاف نمایند و در درطل بپاشد و یک درطل حل حاصل شود
بقوام آورند و در آنش برداشته چهار مثقال بنبر و سه مثقال طلا
و یک مثقال ورق نقره در آن حل کنند و ابریشم معرق دو
مثقال کل کاوران و دو مثقال مصططیک مثقال طابشتر
عود هندی و در این حدال بعد جوابه کرده هر یک دو مثقال که به حدال

کرده با کلاب مرجان و مشک حلق صواب کرده و مشتاقان

ادویه با سبب حنجره مزوج کرده در بنات و غسل تقویم آورد

پنجم فصل دوم در حفظ بیت خطاب رویت شده

سوی ماهی ناز و دو عدد قرنفل معه مکه چهار عدد و سبب راسخ

سبب خنجر و سبب ناز و در خاکستر گرم برین کرده تا که سفت

شود و این را در کون ارده بسته اینی یا اب ایست

بدرجی با بند و برک بتدل است عید سه چهار و شش

خطاب شوره قنده درم شب یاقوت پنجم و توتیای سینه

سبب لصری مکه و دینم درم و سبب پنجم همه با جو کوب

شوده در شیشه عرق کشیده در یک توله عرق یک است و ورق

نقره و دوزده توله کلاب انداخته بعل از نه از نموده حیم کوب

خطاب ناز و شش سبب راسخ توتیای سینه

لاهوری مکه یک شش قرنفل ناز و ده عدد اول ناز و در روغن

چنانکه در پایه حاشیای نموده و در آب ریخت که در نایند تا پیش
و به بندند **نکته** مازو بگویند سنگ سنگ میشت تو بیا
بزرگشت در هر یک چهار سرخ آمده یکدوم آمده را در طرف اینی
نماید و آب پیاده از قدر حاجت بندارند و مازو را بریان نمایند
بقسم که خام نماید و سوخته هم نشود و لعاب از آن در مایون و دوشه
اینی باریک یک پیه همان سنگ سنگ را جدا نموده یک پیه
تو بیا توشت در هر دو دوای نه گور را در یک تن انداخته باشد
یکس سیده به موطا باندیک که در نایند و باندازند و صاف مازو
نکته همیشگی باندازند و پس بیشترند که
عوض کرده است نوبی سنگ سنگ آمده در طرف اینی بیک
سیده حبه پر کرده است **نکته** کاشته باندازند و در آب
آمد عمل اردو **نکته** صاحبون و لامتی بگویند و در آب
سیده شش شش یک یک کل نماید بچشمه اجزای

را سیه مرده چو شایسته بر کافه بت کلن زهر
چهار کمر استوار اند **خضاب** دوزه مردار است
بیزه شش خندان این نهند در ششها روزها فکند
چند انگشت هیچ لعل با او مانند ترکند در آن صدف سیه
شود بمرگ و دلاست آن مردار است دوزه دیگر در آن
از زرد و سرخ روز در آفتاب نهند و باز صدف فکند
در آن سر کنند چون سیاه شود درین خم کنند خراب
نیل را و خضاب کنند از آن به الفور سیاه می کنند **خضاب**
بکشد شعاع النور رطل شب اوقیه او سح اوقیه نهند
سراو محکم کنند دفن کنند در رابل ناکه آب از دوزه
رمر طاکند عیب دیده شود **خضاب** **خضاب**
ماز و اهل بیت عدد سکه پنج در دشت نهند و بکنند
فرغ فصل است عدد اول ماز را بریان نهند و بر سر دوزه
نراب

قند آب حل کنند بعد از آن ریش را از آن کوزه بشوید بعد
خضاب بکنند تا چهار پنج لهر ریش را از آب گرم بشوید بعد از
سخت رو را عمل باریکاید **خضاب** بکنند اما ز مازده و سرش بردارند
و خالی کنند و شباب در آن بکنند سه آن باز گذاشته
در نمد سجد روز جایی گرم بگذارند تا که آتش پوشیده شود در
طرف ایمنی و دسته ایمنی حل نمایند در تفل خوشبو یا کفتر مخلوط
نموده بر روی بایستد که سیاه شود **خضاب** بکنند
کنند بکنند جز بکنند سه آن دور کنند و مغز آن بپزد
بدارند و هر ده درم از آن معتنه تا ده درم و امله و ده درم
براده آهن و بیدرم بوره از منی رسیده و در میان آن چوب
در آن بکنند بکنند و تمام آن کل حکمت بکنند در میان
آتش بکنند تا یک ساعت پس از آتش بردارند روغن که از آن
براید بر روی بایستد سیاه شود **خضاب** بکنند پنج درخت

گیوره انرا در اندرون حلی کرده براده این دران بر لبه در
همان پارچه پنج بند کرده پست و یکروز لک بردارد و در ده پنج
و یکرا اندازد و فن کند بهین دست راسته و بر تنه اگر براده
کند بهتر بر می آید آینه ای اردیسته لک بردارد و دروغن حشمت

بوده در موی مالد سیاه بود **فصل سیوم در خل بغی که**

بیشتر در خل حاصل و فیله شسته می چندان از کج پا

و خل العسل

که در دوا شکر می و غینه خل شکر یعنی که

بیشتر شکر سیاه ده من با شش میانه بگوشت

که اشن من بازاید و در سیوی نو کرده در افتاب بدارند تا

مدت چهل روز و در هر هفت روز آن را از پارچه صاف

میگردد، بشته و در یک کاس که یاکره اعلی شود **خالد المیز**

یعنی که انگیزی صفت است شیره انگور چهار من بش

زخم بگوشتند چنانکه سه من مالد از پارچه صاف کرده

سبوی

در سبوی تو کند و سبوی بکل حکمت محکم کرد و تا سه هفته
در هر دو روز یک بار فیه نهاده و بپاشند که سه که این شود
اندر دهانه یعنی سه که اندر ریش **عفت** اندر دهانه ریش
در دهانه که خوانند **شیره** او **بست** و در طرف اکبره
کرده در امشب بدارت تا مدت چهل روز هر روز یک بار در دهانه
نمید **خل الحما** یعنی **سکه** **مفت** **شیره** و در دهانه ریش
یعنی سبوی در سبوی تو کند و بپاشند در امشب
تا چهل روز به آفت و بعد از دو روز جامه پنهان کرده باشد که سه که
و حنبی شود **خل الغصیل** **مصل** **مفت** و مقش نهاده
بکار در حنبی بار خاج قند کای حرد کرده باندازند در آن
سه که تند و صاف بپاشند سه که اندر ریش چهل روز بپاشند
که در دهانه **خل القند** **سکه** قند سیاه ده اندر در یک
اب نهاده که بپاشند در دهانه و در طرف سبوی که ریش

دروغی چوب کرده در آن اندازند و در سه کین و نه کینه
تا که خوش اید و شد کرده طریق عرب کرد و است کینه
پنبه بر دروغی کینه پادشاه هر دو گرم مرقه در اندرون ظرف
مذکور باندازند و ب هر چهار ظرف باند و چند روز در آفتاب
گرم بپزد تا چوب خوب شود **فصل** ان سه که است
که در آن بنابر غرض می رازند و غسل را در سه که به پنبه واجب
فایده می دانست و عرق آن ضیق النفس و بر بوی خود دارد و در
یک بشیر و صاف و در و معده و خداوند صرع را نافع باشد
و او از دسینه و قیسه شش را از بغم غیبه طبع بر و اید و اگر
مرضه کنند دندان حکم س زرد و بوی و آن خوش است
و اگر در گوش که چک باشد بکار و چوبین پاره کنند و در آن
کمان بکشند بنوعی که از سه که باشد چهار روز در آب
بپاویزد بعد از آن مقدار یکم از این در آب می بین سه که انوری

آنکه از این پس بگویم خرد از او درم شروع کند و هر روز قدری ببرد
تا اشت درم برسد **بیشتر در حروف و ال و امک**
ای دو امک چهار یف آخر چند بیشتر قطبش
مرکبات جفت بود و قشرها اربیشم قمر مرقف
بهین سنج سبیل قاقه نقل رفغان اشتبه کل
دار نقل صدل یفند و سرج ورد زرباد و پنج از هر یک
چهار حسنه که با مروراید مشک مرغان از هر یک حسنه و تا
چندان عسل نشناوید و آبیشند شربت از یکدوم تا دو درم
امک صغف دل و معده و خفقان و صغف
و صرع و فیلج و لقوه و تب رابع که سود دارد و بار دانی زنان
نفع کند و آب بگویند **صغف** و در و پنج مکده متقال
مروراید که با آبیشم مرقف مکده متقال بهین سنج
قاقه قرقف چند بیشتر مکده چهار و یک زرباد و نقل

که در دوا ملک شش یکدانه نیم گرفته چشمتی بیل شش

جستند و لب از جهت شش دریده است *جستند و لب از جهت شش دریده است*

یکدام تا دو دام *دوا و ملک* یازد که حکمت چشمتی حکم

شش یکدانه شش و جگر شش بود *دوا و جگر*

مشقت که با طبع شش شش شش که گفت شش

کسریخ چهار شش در تن که در تن که شش

کل که در تن که شش شش شش که در تن که شش

شش شش شش شش شش شش شش

دوازده شش شش شش که او شش شش شش در تن

دوازده شش شش شش شش شش شش

حینه دوازده شش شش شش شش شش شش

دوازده شش شش شش شش شش شش

عرق پید شش شش شش شش شش شش

یعد

بر تخته بفرستند چندان از او به دستور معمول **زند**
 و **الباب** در حمل یقده ششم که هر یک در شغال و روایه لهر با
 طایفه کلسنج کشنده حلقه ششم حرفه کا زبان مکروه
 متعارف یک متعارف است و قدره چندان
 از او به **دو الک** **سیوم** که با طایفه کلسنج
 هر دو مکده متعارف کا زبان نام به روایه حمل یقده مکده و
 ایشم مفرق است متعارف کشنده حلقه چهار متعارف
 یک متعارف است متعارف متعارف دار چینی و متعارف
 رفغان یک متعارف علی به چندان از او به دستور معمول **زند**
 و **دو الک** **مستقل** و روایه که با به درونج ایشم
 رزینا و بهمن از هر یک دو درم قرقش کشنده سبیل الطیب
 قاصد هر دو چیز نوا **س** فوج هندو دار چینی رفغان بصطحا
 طایفه حمل این به هر یک یک درم غیر از شنب یکدام شنب ندرم

لوقه چته با شیره نبات و عمل بریشند **دوا**
و وارید ناسفت بد از هر یک سه درم که با خذل
بهمن یا قوت ریاض عقیق یعنی لا جورد محمول از هر یک یکم
از شش مرقع و فوج هند رفته کل از این سه یکم
فر کیمیت نیم ما در بخوبه نیم ختمش از هر یک دو درم کا و
چند درم اند متقا هفت درم ورق کل سرخ و طباشیر نیم کافور
سندل سلطان زهر محرق و مرجان هر یک سه درم زعفران
در پنج از هر یک یک درم حرقه چهار درم غیر از شش چهار
کافور دو دانه عود شش و ایک مثقال یک دانه شیره
بنات یک رطل سیب شیرین نیم رطل ادویه کوفه چته بریشند
مقدار شربت یک مثقال بود بعد از چهل روز استعمال
نمایند **دوا** معده را از رطوبت پاک
و اما شش حبه و حفقان و سوسن و صغیر باشد و طبع سرد

زخم ذرّه **صفت آن** روی صبر سقوی فوج ریوند
چنی هر یک مشت درم ناخواه اجاین رنغوان شخم کرس
از هر یک چهار درم مشت ترکما زین س فوج بیدفا
مری از هر یک دو درم چند بدست مکنیم درم حبس
کوفته چته با عسل ریخته **دواء الملک** **نسخ دوم** **صفت آن**
روی صبر زرد ریوند چنی شش درم چند بدست ناخواه شخم
کرفتس هر یک چهار درم مشت دو درم با سبب خندان
عسل ریخته **دواء الملک** **نسخه** طبشیر **نسخه**
حشک و نان بد از هر یک دو درم مروارید یک شتاف
کهر با دو مشت مشت حلقه میزدیم با شربت فواک ترکیب زرد
دواء الملک **نسخه** منقول از قدای نافع خفان که
صفت شکر و زرد خرد و مقوی است **دواء الملک** **نسخه** در دانه
طبشیر **نسخه** حشک و نان کهر با سبب مکنیم مروارید میزدیم

مثبت بکدامت شکر طبرزد هفت دهم خام مزاج این

بیل به برودت و خشک در آخر درجه دهم **دوا الملک**

از فرسیل او طایفه است در تمام کل مسخ کل کانون
بد که با فربس صمغ عطر معشینه خشک ضدل بقدر

هر یک دو درم کا قور مروراید مکد یک درم مثله شسته مصطفا
سه درم نبات پانزده درم خام کلاب پنجم نریت دو درم

دوا الملک شیرین و بابونک **دوس نام فربس** هول

دل طیش دل و عیشی و جمیع برودت و مانع و درین
سه و خواب یست یذ مفعه و برودت و صرع و جمیع امراض مانع

را نافع است در لوسکی نفس و نفاس است را نافع است
صنف ر غفران کلخن را زونید مدحرج عود سه از هر یک

دو درم مروراید ناسفته اینون و الکی باربشم خام مرص
موقوفه بریان کرده که با مر جان از هر یک دو درم نفع قلغم

ادراک

بریک بیک درم ز کحل کدیب صندل و ز کحل
بریک نیم درم بریک قبول حش کدیب یا کبی این دار
دار چنر سنبل الطیب ترنقل لادن بریک درم مشک
همه اودیه سلا کوته پنجه سفوف کدیب و سه جند غل
قوام اودیه معجون سب زرد و **الکحل بنج و باسکوار**
امام قریب تقع این بر منافع دوا المکث **باب ششم**
در عود و فال ششم بر یک فصل در ذر و رایت و زرد
برای بواسیر خوند محرب است بر مرغ که بر مرغ بار
و کستر سر کلان از نیم مرغ غره رز کوخته است
بانه سوخته در شکوره میده بهوت ته سوخته در اش
همه را عدا حده عدا حده بید و برابر گرفته هم
بیا میرد بانه بار یک بید بکانه دارد بعد رفیق
جایی ضرور بر شمع بواسیر مالند بسیار کوشش دارد

خواهد شد بسیار در طوبت بواسیر خواهد رسید
که این دو اراتا وقتی که استعمال کند اگر ماله روزش کند و بشن
در طوبت باز ماند از جزای که این بواسیر زیاده می شود
همدست میخورد باشد هر روز برکت کنی بقدر کلام
یا نیم دام باب میثره برآورده بخار خورده باشد
ایضا بنده ثوینه کوخته خمره رزق کوخته مردار
سنگ گیش بوزن برابر با یک یئده لک دارد
بعد فراغ درجی ضرور بقدر یک پنج بر بواسیر ماله
پایه که بر نیم کهر روزش خواهد ماند بفضل الهی یک هفته
بواسیر خیار با رفع خواهد شد **روز** متعین فح
اخر کف در معنه تخم امید رزق وی به
عورت در قرح خود در درکت سمار می شود
چون پنجه نیز محرب است **روز** متعین پسته بنهید بود

چنانچه گویند هر دو مابین ما زود وی گرفته استعمال کنند
برای بواسیر خونی و بادی مجرب است **مفت**
همه کمان ده جزو یک سکه یک جزو سه میده باند بعد طهارت
بر علامت بواسیر کنند **الف** بکار بریان کرده بوده
مدری معده است و تالبت **درد** جهت قطع
نزف الدم جراحت **صفه** حسن یعنی که سه شقال
ایک شسته و ده شقال زاج سفید یک شقال حاقم
چون یک شقال کبر در نیم شقال صبر زرد نیم شقال
همه را مانند عصاره سیاه استعمال نمایند و مفود
این حب را، همین اثر دارد **درد** از حرر الاطباء برای قلع
اطفال مجرب است **مفت** گفته بایره طبشیر یعنی سبب
کل سیاه قند کبر بزرگ و زرد زاج از هر یک یکون و کافور
مدری همه را گفته بخت بکار رفته ص سخته نف درانه

با وقت حاجت حاکم سیده بر قلاع پیاپی
محریت و در تجربه رسیده **در روز** کایته درم کافور
تجدید اوست در حش بر دو درم اقا قبا دو درم همه با
در دری ساشه بر قلاع باشند **در روز** یک و تخم
الجزیه جهت شروع متا کله و سرطان متفرج سفید
است و با شروع است **در روز** دو دالک افیون مخلوط
کرده با سفیدی تخم ترشته فکس زند و مجرای بول که از آن
بغایت سکن درد و رفع کوزاک سفید است **در روز**
جهت اکل و شروع سقاییه و بویاسه الالف
و بویاسه حبه است **در روز** استخوان ریم
گینه کوخه صبر رزد بر آب گرفته در روز زند و هم جهان
بر کایه حش **در روز** نه بجهت اکل سفید **در روز**
جهت شروع حار المراج بغایت **در روز** و در غی این
صغوف

شغیف است **مفت** است اما در شغف شب یازده
گاه که در کوچه است از زودت هر یک ده شفا کانس
محرق بمقتل و ریاض کند دم الا چون هر یک ده شفا
بسیار سخت کرده در زودت **زود** جهت اکل و شرج
سعد و مان و کلو و قصب و آب را اعضا و مجاری است
و در تالیف جگر است و غیل و از زودت اسرار است و در
قطع خون جراحت در پائیدن گوشت و منع ورم و
والصائب مراد از موده است **افراد** موی کوچه کمان
شخ کا و کوی کوچه و اگر نباشد سخنان کوچه برک
عنان کل از منی هر یک ده شفا یکنه ریفه اب قطعی
تیبائی که باید شست هر یک پخته از زودت ایدیه بار یک
موده است و نمایند و گاه در غیره مان و کلو است و
نمایند خبر رزق و کج و در اسکنان بشن مکر سرخ موده در

در سر که انداخته و معقول نموده و در حین اضافه نموده
و گاه خواهند که قند سبخته در روز اک استغفار نمایند
مدری اینون محوط کرده یا سیدی کشم مرغ سرشته قند
و در مجرای بول بگذرانند بغایت مسکن درد و رفع نوزاک
نظر دارد **در روز** و دای عجب برای تبر بستان بنشینند
به نظرات از همه پنی نعل صاحب خیره بسمه الله تعالی نوشته
شده **حفظ** کاهنه یا پیره سپاری جهالیه بنده اتم
سما که تنه استخوان سر ادبی محرق در حوب کنار
ماحت طاسیده هر کدام سبزی گرفته باریک شش کرده
نظارد وقت حاجت در زخم تازه بپزند در یکروز تمام
بکشد و زخم کهنه در سه روز اندمال پذیرد کامکار خان همراهی
عادل عینان پسر دلاور خان مسکنت که یک بجهت است
باب نهم فی عروف الیه و شجره فی فصل اول

۱۵۰
در باب اول فصل دوم در روغن آب به معده را
قوت دهد و اشتها باز دارد **صفت** به صفیانه رسیده
از پوست و دانه پاک کنند و در ماهون سیکن با چوبن
بگویند و آب آن بپزند و صاف کنند و در دیگ سیکن
چندان چوبش بپزند که بقوام بند بیاید و در ظرف شیشه
یا چینی بکف بدارند و هر وقت که خواهند استعمال کنند

باب غوزه صفایمیشند و شکایمیشند و طبع
سید و **صفت** غوزه مصداق در خواستد دانه آن بردارند
در ماهون سیکن بگویند با بدست بپزند و آب آن را در
صاف کنند و بر سر آب به در دیگ سیکن بش
زخم بپوشند تا آنکه بقوام آید و در ظرف چینی یا در بشقاب
باب برنج سفید صفایمیشند و شکایمیشند و در
صورت سموم کنند و هر وقت که بخواهند استعمال کنند

بریزد معده را قوت دهد و سحر و سحر را نافع.
نفث الدم به سرفه را سودايد **صفت آن** بگيرند مورد
و آنه رسیده تازه معذاری را خواهند و نفث را با نجوشت
و بقوام می آورند **باب اول** حیات صفراوی را نافع بود
و طبع را نرم دارد **صفت** الوبی سیاه رسیده در بنم بالند
و صاف نمایند و بقوام آورند در زمان حاجت استعمال
کند **باب دوم** معده را قوت دهد و اشتها بپذیرد
و اشتغال صفراوی و مویرا نافع باشد **صفت** سیاه
رسیده در بنم بالند و آب پیچکند و صاف کنند و در
دیکر سبکین باتش نرم به دستور بگوشت **باب سوم**
التهاب صفراوی را ساکن در اشتغال صفراوی باز
دارد و نشانی ساکن کنند و اشتها سازد **صفت** بگردش
برورده رسیده در هر چه خواهد و با بون سبکین باتش نرم بقوام
آورند

از زلف معده و جگر را بپوشد و بپزد
باز دارد و سوار است بر صفراوی و شکر مینماید و سبب
سودمند بود و شکم به بندد **صفت** زلف تازه آب
اب ان بکشد و بدستور دیگر آب در دیکر سبب بکشد
و بقوام بیارند و بکار برند **بسته رت** او جاع و
حق و خنق و سوزانافع است **صفت** توت سیاه
رسیده آنچه که خواهند اب ان بکشد و در دیکر سبب بکشد
زخم بکشد و بکشد و بکشد و خنق را سود دارد
بکشد و صاره توت سیاه می بپایانند و بپاش است و خوش
بدند تا به نیمه بازاید پس پنج رطل این باب باشد رطل
خوش دهند تا سه یکند بعد از آن شب بپایان و خورد
رفق آن زهر کدام در پی کوفه بپاشد و مزوج نمایند **بسته**
بسته و سبب بکشد و معده صغیف را نافع باشد

بگیرند و غنایم رسیده دانه وی برآند و بگویند بپشت
و صاف نمایند با نش نرم بگویند تا رنگ باز آید بکار آید
فصل دوم در روغن های فرغ و دیگر روغن های مختص
نوعی بگیرند ورق طلا یک درم و بیایزند در شش درم
روغن مصطی که از زئور است کشیده باشند و در ظرف
شیشه پیچیده و در سه کفن آب زدن کنند تا جمل ورق
بعد از آن روغن را با آب گرم شسته از جدا جدا
کنند و آب بگذرد نشین بود در مایه ماریا انداخته کشند که روغن
برای **دیگر** بگیرند ورق طلا که اندکی سبزه بود یک درم یا نیم او
پس به روغن بپزند که از دور خفت روغن کشند و بیایزند
و در ظرف شیشه کرده به بنی کتر کرم به بنند تا بکشد بعد از آن
روغن را با آب گرم شسته جدا کنند و طلا را نشین شده
در عسل نصف پیچیده بکار آید بپزند بپزند بپزند بپزند

سهم خود را و تمام طلا سبب راست و فواید بسیار جمیع ثواب حیات
و عفت و بر روی آینه و برنزه کاین را برینده کنند و بر
رو سرخ کرده اند **نویسید که در وقت طلوع بایستد با پودری**
سنتیج چهار بکرند تراب پخته و یک بخت چهار توبه
باید که اول یک در شیشه اندازند و در قاروره کنند و
قاروره را از موم بند کنند و چهار روز در سایه نگاه دارند
تا که یک در او حل شود بعد از آن چهار توبه باید که در قاروره
در آن اندازند و باز دهان قاروره را بند کرده چهار روز دیگر در
در سایه نگاه دارند تا که آب باقی همه حل شود از زمان از قاروره
بر آورده در کاسه صنی اندازند و کاسه در دیگ سفالین
که بر آتش باشد بریزند بطرقی آب دیگ از ته کاسه
فرد یک انگشت فروخته شود باید که کنای کاسه و یک ملاقم
بود و هر دو کنای را بریزند با برود و حنک کنند و بر آتش کنند

تا که تیراب در و مانده بود باز بر آتش نهند ماله همه

طحا محظوظ نمایند در روغن طلا عبادت زخم

وزخم تازه و کهنه را نافع بود و طریقه استعمال و است که کرده

زخم خط کشند و با نذر زدن زخم برشته روغن کبر

ان زار بر کثرت نماید دهن قندس کوبند در امراض باغی اثر

عظیم دارد و در عوط و طلا و در تیکن اوجاع ریگی حیات

تام دارد و اگر در طغون اندرون بینی بماند از هوا سی ف

حفظ کنند و او را نام زخم کلا و فایده تمام دارد

ان آب را ریزه کهنه که خورده نباشند از آب شیشه

و بکباب در روغن کشند تا نصف بماند

آنگاه زودت را بپوشانند و بکحل حالت کشند

بپاشند باید که اول آتش نرم دهند بعد از آن

سخت گیرند اقل عسوق روی بپاشند و بعد از آن

کافور

که روغن حبه آفتاب بر این شروع شود آنچه صاف فرزند
ان قلم است اگر صاحبان بدانند پس شرح
خواهد بر این صاحبان بکنند و هرگاه مثل یک چیز را بدین
بگرد و عمل نمایند و آن یک دراد در این بده تمام دارد
روغن که در این پاره چو رشته شده و بیدار کند
بیره الک بیش نیم لیتر و نه یک و نیم
به نیم از زعفران بپزند و جمع کنند و در صندل
فر من فسخ است *روغن بوم* بپزند و بپزند و بپزند
که است تا که بپزد ایسی و در آن آن یک طبعی محرق
ایست از زعفران بپزند که از یک بیره سوم و دو لنگه آبوش
روغن بر می آید نافع است جهت دل و او سلام شفا باشد
ناتوان نافع است و بسکن درد نماید و خست نام و مضمون
و باز ده گم مرغ بویختنی را خود دهد *روغن کافور* بپزند و در او

کمالان یکفدت همه دورا باریک است

باشند دفع تمام حرارت نمایند چندی تب

مصطحابه بپزند روغن لیمو به صیقل سه اینس را آب

رسمی یا آب را اینس مجبوعه را به پزند تا که شراب رود و در آن

باند صاف کنند نافع است برای در معده و ضعف

و غشیه و قی را باز دارد و زخم دهان تا لکلاب لثو را دفع

کند و چون برود نمایند صفائی رنگ دهد و حرارت **روغن**

کشینه اجنه کشینه خشک چوب کوب نموده یک لیمو با

چوبی یا آب چشمه ده لیمو هر دورا در شیشه گریخته

نهند یعنی در جایی نضح شل بکن و مانند آن تا نه روز بعد

از آن مایه نهند که در بر آن گشتند و در رتور تا با قلع

اینق بکشند و روغن را از آب جدا کنند به غرض روغن را بون

بزنش و غیره هم بر شطرنج کشند **روغن سبزه** چینه

بر خنهای

رحمائی دارد آنگاه باید بابت بر ذیل عبارت ازین است

صفت از غن کتن ده حبه و دهم دره ترتیب چهار

حبه و پز دره حاشی و صفر از دوت سیاه و غفران یک

دو حبه و مجموعه باریک سیاه در بشته بشند و بکار دارند

دو غن از حبه برای استم جراحی است بکار باید بهی در یک دره

متمم سازد و اگر تا صومار هم مایه استخوان نشسته باشد اول

از درم یک کند و بعد از آن این روغن بکار دارد که تمام

کند و سرور رفع او سلام است و اگر بر ناف اطفال مالند

حشراج دندان مایه صفتان در یک صفت صفتانیک

هشتر دوازده صبر قوطیر هر ده مجموعه را کوفته در شیشه انداخته

اول آب خواهد کلد را که حب را کف می دارند و بکار دارند که نیکائی

باقی الصبر دارد و بعد از آن درین روغن که باید انداخته

کرده کف دارد که فونی الاثر و سیرع الفعل است **روغن قناری**

بگرند تو تیسر خوشتر کنی سر که خواهند

و سر در دوشه بران رسد بعد از آن بر یک طبق
تغافلین که جل حکمت گرفته باشند بهر سه اش نهند و گوشت
سپاده باشند تا که روزه شود بعد از آن در روز نایکند
و اگر تورا تا کاشته باشد بهتر بود بر نش نهند حمله اول نش تمام
باشد بعد از آن آهسته آهسته زیاده کنند و قایمه را بر رهاور
صاف بود و مسدیده باشند هر وقت که در و سپاه
بگرد قایمه را بردارند و قایمه دیگر بند کنند و چون دود بیفتد بر این
بگرد که دود در روغن خواهد شد **دوغ غریب از چوب زر و گز**
حکیم علی کنایه که بخت حضرت عیسی است که در راه کمال
از فیاض افزوده بودند **خ**نه بود اعصابی مبارک در دهنند
بود بعد مالیدنش در عرض سه روز سه مرتبه کمال
و ریش خفته مال کردید حکیم مذکور و عنایت بهر سه روز است

حیدر مودت این روغن کبابی زخم نیز مریخ برده رسیده
این بلا پس بنام اسم گویند مجروری و در هوای گرم میزند استعمال
کنند که بعینست که است **صفت آن روغن جویبار**
و در جهت اصل الروس و لوار از هر یک پاره روغن کجین سرخ
بقایض با نروده سیر مجموعی که گفته بایست که پخته و نصف
باند مدبت مالیده صاف نموده روغن اندازند و با شکر
کوشند تا آب حل شود و روغن بماند و آب را از خود
ملاحظه باید نمود یعنی آتش را ملایم باید ساخت تا نسوزد و چون
پخته شود پس در آتش بر گیرند و لکها بدارند و وقت صحت لکها دارند
روغن شربت بری جراحات و مضر در گتیمت پاویه
سبزه مرغی بندند و روغن تخم کبوتر و آب شکر
به بریزند تا کجیب بوزد و روغن بماند **روغن سبک** سبک بیک
در آب سیر کوشند چون کجیب باند صاف کرده لکها دارند

پس روغن ماده کاویکیر در شراب دوازده سیر
شراب حرف شود اسکنند اندازند و بکوشند تا آب برود
در روغن بماند صاف نموده لقا بدارند هر روز یکیش ای بخوانند
روغن شونیز **شونیز** جالبینس که ملک روم سنجیده
بر سر و میا ضعی که ریس شده باشد میرود ماند و یقیناً و فروم
لا نایل کنند نوینز مسملات است و او الثعلب
دواء الحیه لا نایل کنند و کلفت و برص و بیهوشی بر دزد چل
طفا کنند رفع ناکل در میان بماند و حدت دهن بهر ساند
چون بپاشند چند روز هر روز یکدام میرد و سوسیه
س زد و ادرا ببول و حقیق نماید باردید شربت باردید
چنانکه اگر عسپی بود مرد گردد و مقوی ذکر گردد و بهتر است چون
برو طفا کنند و بصارت آفریند و سینه سرد و سینه
و فعل این روغن نوینز در روغن میرود **احسن** **احسن**

صد درم جنبت ده درم شکر سرخ بندرم
نوش در یکدرم بکوبند هر سه یکجا کنند بقرع انیسون بقرع
دارند در ظرف مسی استعرا کنند بوقت خواب *روغن*

شیر تخم شبت درم روغن تخم من به هم درشت

کرده چهل روز در هشت دارند یا در دیک بر آب او کشند
بکوبند و فواید بسیار است *درین الف فصل* سنجیل کثر

درها خپش کنند خصوص در مفصل دیگر درم بخیل کنند
ماره سپاه با فعی سرد و دم ادا کنند و شکم پاک

کنند و پاره پاره کرده در روغن شبت اندازند و در افای

تا شش چهل روز پیورند و بکوبند و اگر شبت اندران کج
شبتند و بیالایند و روغن کهنه اداخته نرم بکوبند

تا آب برود و روغن بماند روغن عرق تره خشک

هند و این را هر دو در روغن بکوبند هر نوع جراحت

کوبند بود و هضم تا صوره پدید

ان سونت بداند شود **سود** بود و هضم

بکونه هبله هبله دارم کرده بوده هر یک چند روز
باب سیکه در است چنان آب فندری روغن تخم

پزند خراب بود و روغن بانه فرود آرند **روغن سبزه**

برای درو گوشتش نافع و بخریه رسیده باب سبزه است

چنان و فندری روغن کچن پزند چون آب بود

صف سبزه و سپان سوخته و زنجبیل هر یک

دو درم باب سبزه فرض میزد و در روغن تخم نیم سیر پزند

روغنی که بانه عاف کرده لکها را از هر روز صد قطره تا یک هفته

درو گوشتش چنان سبزه نافع است **روغن فابوس**

خواص آن بسیار و فواید آن بسیار اگر نموی کسی داده باشد

بوزن ده گندم بگزاتند و برای خوب بایند برای زردی و درد

الکاهی

۴۰
زنگنه که در رو باشد بایستد در برای هر قسم که زهر
خورده باشد بوزن ده گندم بخوراستند یعنی اسراج
کشمند جهت در دردها جادو که زرباشد بایستد در برای هفت
یعنی ناسی بهات بخوراستند در امور کور فواید عجیب دارد
صفت آن او غش کنی با سیر دانه فووس کعبه و چهار
پارچه کرده در روغن کوبشسته تا که سوخته شود پس اسفند صفت
کرده در شیشه لقا دارند و بوقت حاجت بکار برند و محبت
روغن بود از باقی شنبلیله و مرهم نوشته عود غش
الخالص از هر یک سیزده توله حسنند ل سفید هر یک
ششماش پودان کوزبه روغن چغندر هر یک سه درهم
کوفته پخته در روغن مذکور نیز کرده لقا دارند در او اند کفی مثل کباب
روغن بکوشند **تکلیف و درمان** حسن نیمیر الی و سیرین
چهار دام حسن و پخته بپزده کرده در او اند کفی یکس از زنده و ادویه

و بکری سینه که بالای حسن است و در بدن آوند خفیه و بکری
کنند که در آن سوراخ کرده و نه در آن حبسه و بکل حکمت
بهند و در آنش نرم تر روی است و در نه چوب زرسلایه خواهد چسبید
و این در بوسه فرمایا مکر نوشته و فواید این بالای نوشته
شده **روغن هفت برگ** اوجاع و اورام و در ورم
بارده و نافع است **حبس** برگ الیه برگ کفین برگ
تموهر برگ و دانه برگ سیمنه و برگ سم پیخته برگ
پیدا پنجر از هر یک یکدام بایک اثر هر سه قدری که خواهند شد
کوفته در روغن کهن اندازند و کوشند جدا کنند آب
برود در روغن بانه صاف کرده کفایند **روغن برگ تاکو**
کرمه موده و در **و جنس** اورام و در و مفصل و زانو را سودمند است
صفحه ان آب برگ تاکو میسیر بکند و روغن کهن تم فروخته
رانش گذارند تا آب برود و روغن بانه صاف کرده کفایند

الف

۴
دین را با حشمت و عجب نینده بسیار میدارد **عفت**

برک تا که چند دهانه منقل کرد در او عن شیخ بهیتره در عجب

باشد **دین** **آفر** که منصوص و جمیع امراض نایده و مانع

نافع است و مالیدن آن فایده و استرخا و مانند آن نایده

وید و اگر چه در فطره از آن در عسق دار چمن نه

استطاعت یابد و اگر بر شکم مالند در و دو کنند و اگر در گوش

بسط کنند و در و اگر این را بر طرف زده و چنانکه

مالند بکسل محسوس **عفت** **جنت** **دین** صد که

ریزه ریزه کرده در آن سرخ کنند و در او غیر زین

نمیند و از زودت کشند و در شیشه بگذارند **دین** **دین**

که هرگز کم نشود اگر در حبس باغ بوزند و عسق النار

را به این محسوس است و جمیع رهنمای عفت و الت و داد

الکب و داد غلب و کل السی حل النفع است و برای این حال

بسیار دارد که باعث حیرت ناظرین شود چرا

اطباء استثنای که این روغن را در رده علاج امراض میهند

بمل الوجوب میباشند بهیسی که میزند بعد از

ادویه باشد **صفت آن** صابون و لایم و سرکه است

سوی وزن در روترت یعنی سبب میباشند و تازه

در مع گذارند که نامی گرفته شود اول آتش نرم کند و آتش

آتش فوی کند پس از آتش آتش **صفت آن** **عین**

عظیم و اکثر الفواید است همراه یک بنزل بجزند **یابی**

حسنت و دیرند از ماکھی فقط بطریق حوه یکف است

حزاک میباشند و آنچه بخیطر مرفعت رسیده که بجز و زان

یا برای روغن مال کننی اضافه نمایند نفع عظیم باشد **ایضا**

بنج دودایی و سیاه بیهی مال کننی جو زرد و جو زرد و ملاس

پاره بسند رسیده که با و سیاه بیهی و مال کننی آویز

اینست بطریق سابق بچکانند که حوزون است
است **دفع سپید ریخ** دفع بارشای اعضایی که
ویش تولد بجز در آب گرم بایای ان نوشند براند و از
عصای باد دفع کنند **دفع بناد** دفع ریح و **دفع**
و بادای و جمع مفاصل و شقاق باشند و کف کنند
روغن کهنکشی و دفع جمیع الکبابی فحاش و قوه و در
کوشش و بوی حلی است و حرارت **صفه** که بوی کهنکشی
یک انار چو کوب کرده بویست دور کنند و یک
شماره در آب به حب نره در دو نیم انار روغن
کعبه میرند تا که آب برود و کهنکشی سیاه شود و صاف
سوزده بکار دارند **روغن تخم کهنکشی** جهت کز و خارش
و پنبه و آس و اصلاح نافع آید و بادمای را کشند
ناس این کایا کلب باشد در کوشش چکانند در

را به کشتند **روغن سداب** تقطیر کنند بر سر
کرده و سبب نه و در دهن و حلق و چشم و غصه
در اسهال کنی کنند و جمع مفاصل و مفرق کجیل می کند
و نفخ می کشد نه زلزلیدن اعصابی و جگر بریدن می کشد
تقطیر کنند **صفت آن** و روغن سداب چهار روقه روغن
کوبند چهار روغن رطل اسب شیرین یکم رطل بر کاه سداب
سجوشند تا نیمه اید پس روغن مذکور با روغن زیت
اضافه کنند و طبع دهند تا روغن بماند و آب زرد **روغن**
دیگر و صفت دیگر و روغن کوبند و بر قان و پند روک
و اما سس و رفع میانه و مال بچونک و دیوانه و دق و لایف
اید و اگر در روغن مذکور فلفل بریان کرده در سبزه معه چوبه
سجوز و نر بعدی های مذکور نافع است **صفت** بچونک و سبزه
و بر درخت کهنه باشند که شسته و نازد و سه روز در سبزه

یک حبه در میان دو کاسه که بطیخ بهایلی از آنها استوار
 نموده باشند و در کاسه ریزن سوراخی بزرگ باشد
 بگذرانند و آب مالیک بیک استوار سازند و او را در حرب
 در زمین کنند چنانکه لبش در زمین نیفتد باشد و آن
 هر دو کاسه را بالای آن بگذارند و با هم میزنند و بکل
 رجهب و طرف میزنند و بالای آن کنج به بیت رنگ
 دهند و غنچه در طرف ریزن خواهد چکید باید که در ریزش
 کنج به بر درده و غنچه میزنند *روغن کار و پرده کشند*
 جوز بوازیب مال کینگی مازو و پارس یا پره همه اجزاء
 موی جز مازو و پارس یا پره را با پره مال که از دانه
 مرز و دکرده یکس ز آب یا سر آب انگوری که قوت
 میزند کشت میزنند و با یکدیگر ادویه شسته کرده آن
 شسته را و از کون نموده مثل حوره روغن میزنند آگاه

را در آب بپختند و این روغن را در آب ^{جبهه چنانچه}
 و بعضی کشمش سبز را که ^{افزاید} **نیک** ^{در وقت} **شربت**
نیک ^{روغن} **زاتورا** تخم ها تورا و کشمش
 و مالک و کجده و سیاه و سیاه و مال کشیده
 پستیزاب بهشت و خشت نموده به قیال خیر روغن
 بپختند و روز شربت کفر را یک ش وقت هفت
 بپایان بخورد و موهبه سلام و عتیش از جمیع قضیب
 مالت هم وقت بخشد و هم ماک ارود
 و در ربریت و مالت ^{کل} **داتوره ایضا** ^{الاست}
باشد ^{در آب} **به خشت** ^{کرده} ^{مکنند} ^{در روغن} ^{کشمش}
 یک انداخته چهار روز در آب بپزند و روغن خود
 کشمش خورمال نیم سیر بمکوفه در پنج و شش بجو
 نشیند و صاف صفت جرات مبدند و کشمش

روغن

۹۹۹۹۹۹۹۹

پیش پیر از آن برادرند و از کجند و درخت کشند
و عن **کرم دوام** معتدل است بودمند بود
حرارت و منغ و استدای طهور و گرم و قوت
و منغ زیاده کنند و منغ کمین را بر و اهرم
باز دارد و در دست گرم بودمند بود و چون آب
نرسد اندک است که داخل کنند و برین گمان
خارش است که کنند **صفت** با دوام منقش
و منصف نموده در ذرق کل تازه چنانکه در نقش چل
و در به برزند و حلق نموده در غایت کرم **و بار دوغ**
تازه در شیشه کنند و در غایت کرم بر شیشه بریزند
و چهار دراق شب دارند بعد از آن استعدا کنند
از با سیمان و چهره کوسن و زینق و سیرین و سفولین
نوع صاب زهر **و غرض** با بونه در به حلق کنند

و باز در غنیمت گرفته کرده چهار روز در افتاب بنشینند بعضی
حلیه است درم دروغ غنیمت بزرگ بگرفته بابت افتاب کنند
و بگویند تا است بوزن دروغ غنیمت **دوغ غنیمت**

غنی از کشم نیم و کشم در آتوزه حبه در آتوز
بکشند بسیار درین روغنها که لکند نیست
پانزده روز و زیر بپین و فن کنند بعد از آن بپزند

بهر دو کف پا بپسند و بعد از آن بپزند که زه دهن
برای معول شود حرمت **روغن ناز چین** برای انبات
سوی سه وایش که از بیماری و کوحلی رفته باشد حرمت
اهل فیه ملک است در زده یا زود روز بر میراند **چهل**

صفت ناز چهل شیره بهلکه هر دورا بکوشند تا

بتر بود و در دهن بماند **روغن کبر لک** برای درد عصبی
حرمت است **صفت کبر لک** بکوبند یکبار و او غنیمت

و دینم سر بگویند تا است دور شود یکشنبه به روز
در آب کشتند و در دو غن روزند تا روغن کاند و آب
برود و که بچگی سیاه شود صاف نموده بکارند
برای درازی مو روغن کف کل یک انار که
سر و مقص با انار در که و تخ که سبز و سبزه باشد
خاک نموده بکسند و بند نموده در رین تناک و من
ست بکر و لب بر آورده بکارند و در سر انداخته
باشد و لب چهار روز به جوات حله پس بی
شسته باشند با بار و جو دوغ آب شسته باشند
سجده رسیده هر روز از شود **روغن بلب** رشتند
باک شسته انداخته چندان چندان بکوشند که از
جوات تران است پس شسته و هم در صاف جوات
بند و بطریق متعارف که بر آورده برانش داغ نمایند

و نیز مختلفه باند اگر دو غنچه دو باشد در پنج بیشتر غنچه
 انداخته باشد نیم بافتد و یکوشه در شش لوزد و در شش
 باند لعنه از آن نیز بارور غفران و شش نقل یک کیسه ای
 جز بر او حب حبه نه دانه لایکی از هر یک نیم سبزی ای
 دو کیسه ای سیده یا پنج کیسه ای کنش قفل و باز
 یتیم نیم کیسه ای سیده آب کرده در روغن اندازند و بپزد
 باین واسطه که قفل خسته در آن روغن کشند
 و یکوشه تا قفل سوخته شود که بوی این ادویه لوسی آید
 نمی ماند و بوی خوش شود و اعلی می شود و بعد از آن روغن
 صاف کرده بکار برند **روغن خرمشیر** **نخ** مثل صفت نیم
 سبزه کوفته در نیم سبزه کوفته چون حب کوفته
 صاف نموده جزات بپزند و مسکه کشند و روغن بپزند
 بکار برند **روغن عیب** بر بربط خراطین سنده بکار آید

دیک ای مصطفا روی جا بهل امین مصر انوار چند بند
روز ج کرم روزگ کرم رب ع فرقا دار صفر فیه
رخیل الش کرم اجزه او شکن قتل مکه مکریم جازر کس
عد و روغن تیشی سه درم روغن مالسین یکدام سراب
بند لغت در روز در روز تا مقصر زن

روغن عرب جهه حدام و دافع **دافع سفید و بر صفت**

ان سبیل الفار یکدام موی ادم ده انار غریط خش ده انار

در پیل جنبه روغن کشند و بر محل دافع سفید بایله باب کرم

بوتید و بایستد **روغن عجب النفع** و سه الاثر جهت

بایی و در دای که از باد سبب شود اثر عجب دارد **صفت**

راعی اجمود کونیه کجور بای برنگ بایی سربای امی بادی همه

ادویه سبک دی گرفته چوبه کرده در عسق بخ لرای

سته در نیل کین کینه حبشه هند و لغت دارد و نیل درین

بایه ای

پایه جانی که مطلوب بشود در سه روز چهار دفعه باشد
محرم است **دفعه از روغن صوم** بری سیه است
دارد شستن لقا دارد دیگر از د که زود بقد شود و اگر بکنه باشد
از د رویند و موی نرم و ملائم دارد **صفت** آب ابله و آب
برک حسن و آب برک و سهه یعنی تل از هر یک یک رطل و آب
بهمنه و آب بریت که در کان هر یک نیم رطل و روغن لاله و روغن
مورد هر یک نیم رطل باشد نرم در و یک اینی کوچک است که
اب سبز و روغن بانه پس یک روغن و روغن لاله و روغن
ما بین و دیگر کوچک است و روغن صاف کنند که بریم
مکرر باریها و تکرار کوچک است و روغن لاله و روغن لاله براده
ازین روغن الحیدر و لادن و ماز و ستر بران کرده و زاج
بفند و صغیر هر یک یک رطل و آب برک و آب برک و آب
مازه جز از سر و دشت در کل نقایق و سهه برک حسن و لاله

بریک ده درم یک اندازند سه درم کوفته و نیم پخته
ممنوع کرده در میان اینی چهار درم در آب بکزند بعد
از آن صاف نموده یک بارند و شب بیدار بر روی پیش

بماند و بگویند **دوغ رویه چند وجع مفصل و فالج و**

عرق المس حر است **هفت رویه** بکند و آب
سین در پنج از هر یک شست و دست و دام و غش بکند

بهاره و دو دام یک سه اونس اول آب هر دو روغن کند

در دیکه قیصر دارا داشته رویه مذکور را در آن به اندازد و بر آن

کدازند تا که ذرات آب خشک شود بعد از آن این ادویه

حاصل و تخم میشت در هر میثمه و جگر بوا و مرقع و تخم تا

نوتره در آن که نیم کپت شده اند بر اندازند تا که بخانی آب

خشک شود و در بارچه بکازند و صاف نموده یک بارند **در**

که فالج و استر در عرق و لوقه و شمش و دندان

نافع

نافع است **لصفه** **لکسنج** رسته رسته
 دارند و هیچ کج زدنش بد نیست پس خفه کرده بکشند و بارچه
 نموده کوفته در روغن اندازند و عصب صد عدد و در غفران
 یک اونس و نیم قرصه و یک خوک یک نیم سیر و روغن گل
 پنج درم و مصطکی و دوا بوس و مشک یک اونس و سوم شکر
 نیم همراه آن کنند و فکته حین باین شود صاف کرده
 بدارند و اگر بارچه های یک ساله در روغن باین کرده صاف
 نموده احسنه را کوفته و بچند دران اندازند بسیار بود
دیفه **در الکلب** نسجه و نیز اقوی از اول بهتر است
 چنانچه شخصی را از زنده تپنده تشنج در دست بود او کوی
 حش شده بود که پوست با شحان حسنه بود و در آن
 و دانه اثر فریبی در آن ظاهر شد و در بازه روز بعدی
 زشت و بکشت محراب **صفه** **لکسنج**

جوان صبح را چنانکه مذکور شد عمل کرده بامشب فرستاد
کنند و آب به پرتند و چون آب است حلت شود آب دیگر در شربت
با روغن نوزد و قند خوب مینماید که مردم زنده صد عدد
در طریقی اید اخذ برایش بکنند که این چشم بگردان
روغن اندازند و چهل روز در پیش و بگردان پس بر اقیه
سیر خراجین در درانیست برش گشته و گرفت
و برک بر فاریفون و برک خطر و برک اردو و برک
قبضه و غفران یک اونس اضافه نمایند و به پرتند ناله آنهمه
اشیا خوب کنند و مینماید پس در کرده صاف کنند
و در آن گشته و روغن صاف کنند و در آن
که در درانی و پخته تر کرده باشند پس در آن
اونس و قند و حلت و غفران و برک و روغن
نیم گرم و در آن گشته و دیگر با و ملائم و معده یله بخورم و به

پیه قازوپه مرغ هر یک پنجم است زوده برایش کنند
چون در جوشش آید چهار اونس مصطکی و سه اونس
عسل انزعم و پخته اونس مردم سرخ که بر معان شکر
باشد در آن انداخته نیم ساعت به پزند و سه گشته

و چند روز در اعتدال به برند و یک روز در **دوغ سینه**

از خیم نوحیان برای فالج **بر سر خانی** و لقو فاع

است **صفت آن** اسپند نیم کوفته نیم انار در آب

و شبها نوز یکبار در آن و بعد از یکوشه تا که لطف

آید صفت کرده یک انار و دو غنیمت بار و غنیمت به پزند

تا که آب برود و دو غنیمت ماند صفت کرده بردارند اگر کجایی آید

عرق اسپند اندازد قوی شود **دوغ غنیمت** **دوغی** محرر است

درد دندان اثری دارد **صفت آن** دو غنیمت است و پنج

منقل ریختن با پی برنگ قطره است اجابین امروزه یک گشته

سینه سپردن و چهار و نیم تا یک مجموعه ادویه کوفته چوبه در
روغن انداخته بکوشند و بدینفات سینه سپردن و ادویه
نابینند و چنان بکوشند که اثر از زرب نماند پس
نکته دارند به وقت حاجت در گوش می لفتند
و بدان مولم بکف کنند پس عجب **روغن** رای الکونه
محب است **صفه آن** تو در مرغ معطر و تخم و پوست
و منقل کرده و با جوی حشمت بوزن برابر گرفته در روغن
اشی بپزند و همه آنرا را کوفته شده در همان روغن
حل کرده بهر اول بر محل مرض جواز انداخته پس
کوزانه تا یک موضع مرض را برمالند و دوائی دیگر را
نکنند **روغن کوزه سیاه** محرب میزداید و علی
کبدانی که بستره حکیم ابو الفتح بود **صفه آن** که بپزند
و در یک اثر تخم تخم رب تخم بنار تخم تا نوزده گرمی
سید

یغند و سرخ و عاقره مال کیننی قسط تخم میند کید باوانار
همه را جوکوب کرده در سب ۲ انار اب صفت بود
پس آتش زنند تا که چهارم حصه اب بماند صاف شود
بیشتر چندان روغن آیت باروغن کبچد در و امیخته به
آتش زنند تا که اب بود در روغن بماند لقا هارند **روغن**
سج چنه داد کنند برای ضربه و موجه و جمیع اوجاع
بارده را محرب است **صفت آن را در پی کندر**
بکتوه صبر سفوف بر نه نشانه و بر آتش نشانه سو میایی دوشه
رزحوب یک شفاک روغن کلفت یک نیم با همه
آورده نشانه اندک اندک در روغن که آتش باشد
به پزند تا بپزند روغن سرخ آید شود پس آتش
فرود آورده رزحوب مذکور سید به میزند و بعد
س عقی صاف کرده در سب ۲ لقا هارند **روغن**

و بعد پنج ششم بباله **دوغ** برای **سجده** و سغفه
درست و برای گوش نیز کشیده یعنی کمد کاب و روی
حت امله سوخته فلفل کرده سوخته بویا **سدر** یعنی نیده نهونه
بریان نموده و در غش کشیده همه را کوفته پخته در روغن حل
نمده بیل آتش **دوغ** **ششم** **کوچک** برای التیام جرات
حریت **ششم** **کوچک** جعبه در دم روغن کشیده است در دم
ششم مذکور را در روغن حل نموده تا که کوفته شود ششم را در روغن
دور کرده روغن صاف نموده لک دارد **دوغ** **مغفر**
سیاه برای فوت باده بجز طلا کردن همان وقت
از کف **صفه** مغر **سیاه** کند **الک** **الک**
چهار دانه سیاه و دو دانه همه را بجای کرده کمر لک
ش نژده ساعت بعد از آن در شیشه گنج کردن
و این یک بشه بریان طلا کرده بر قصبه بسته

روغن جبار حسن کوزه بکوبند و در دیگ

طریق شروق روغن بکشند هرگاه پخته باشد

بر پودنه چوب عسل بای شکم پاشند بود و بلغم

حوزه و استقار و مار گریزه در چشم شده تا با شکر

سود شده بود روغن حبس حبس قورنله

مالیند بسیار است صفت روغن کهنه

در زنجیر کهنه سرزد روغن کهنه در دیگ

کرده چوبش دهند تا روغن سرخ شود زنجیر را کوفته

پشت اندک است در روغن کهنه در زنجیر و باغی

خوب است بکوبند و بکشند است به کوب

شکر و روغن کهنه سرزد و شکر شود و شکر

برگرفته و سر دیگ بر روغن بپزند تا شکر

شده خوب سرچ بپزند و سرچ و سرچ

[illegible]

نافع است **صفت آن گوشت** را که پخته است

بایک رطل از گوشت بگوشت شتر چند آنکه گوشت نما
شود در دغش صاف نموده بکافور هر که خورده شود

و پاجامه **دوغ** **صفت آن** خنجر بخیل در دغش

از نموده است و اگر بر سر کمر مالند یا بر دوار العقب مالیدن

مویرا بر دیند **صفت کعبه** **دوم** ابروی در دغش

بایش زخم بگوشت شتر تا به وضو کرده افکند در دغش

سیم ماده کاه و در آن پیاز تر و در بکای دوار العقب

لاون در آن بگذارد و در شیشه بکافور هر وقت که خوا

استغسل کنند **دوغ** **صفت آن** شقاق و حشک

دست و پا را نافع باشد **صفت آن** شتر و زده

رزه تخم مرغ بکشد و بکافور و در دغش

سوده در آن پیاز تر و در دمان بکشد و شسته

در کل

در کل حکمت بگزیند و در دهان بشنود بوی مال بلیفت
خوابه بپزند و بدستور که در روغن اخرافت روغن کنند
روغن عرب الکربابی در گوش و گوشه در گوشه اندود
در اوراق بار و بسیار نافع است غروب زنده فرو و شود
یا بیشتر و میانه سه چهار ماه بایمان باشد در بیشتر کنند
و روغن رب ان کنند و بیشتر حکم نیت در دهان
بگذر از تر تا جمل روز الفاه استعما نایم روغن غصص
فنج و لغوه و شنج را نافع بود صفت ید غصص چار
و بند نرم بپزند و بپشت رند و آب ان در یک هفته
روغن شربت بپوشد و وی و قیصر و و چند بسته
و حبه دل و قط از هر یک دو مثقال کوفته با روغن
بپوشد و صاف کنند و مثل و قیصر فنون را در
بندرم نرم کوده در ان بیاب میزنند و استعما کنند

روغن کرکس حوزن و مالیدن بواسیر فایده دار
 هفت این که نشانه یمن روغن کبک نیم من مقبضات
 مفات مقبضه در آب کینه حاصل شود و با هم خوش
 و همدتا روغن ماته در آب استخوان شفا بویاسیر
 مالیدن فایده دهد و درد بواسیر را کین کند
 هفت این استخوان شفا در زوالا هر یک یک دم
 مقل دو درم میوه بید میدرم بدستور در آبیم
 بگوشتند و صاف نموده در مقفه جوی کنند
 روغن سورجیان و جمع افصل و لغزش و درد عضا
 لانا فع است هفت این سورجیان مصره و آب شل
 صاف کنند و با سه درم روغن کینه صاف
 بگوشتند و بردارند و تن من کنند که نافع است
 کنند در درد کوش که نه سه و بی بود زایل کند

هفت آن

کرم
هفتان کنند چندان مرهم
مرکبی مصطلح

چند بسته و بعضی رنده کاه از هر یک درم
روغن بادام میخ سبزه درم نراری که نه چهار درم
گوشت بخت در شراب و روغن طنج نمایند و بالا آید
و فیزی نیم گرم وقت صبح در گوش چاشند
روغن و فیزی اما س و خم و شنبلیله

سود دارد و جمیع امراض مغیره نافع بوده و حرارت
عنه نزل و فیزی دزد هفتان و فیزی

شد درم مرکبی نیم درم قصبه الیه رنده از هر یک

خند درم را سبزه اش روز درم که که نه ترکند

در روز هفتم فردا باز آید که ترکند و روز هشتم

مجموعه با پنج استار روغن کعبه با شش تربوشت

تا که که نه برود و روغن عاتد در شش کف اندازند

دوغ غریبه **در مصطی** در جانت در مصطی و دوغ کتیه
در شیشه کرده و یکی بر آب بکشد و شیشه را در برسان
آب و یک بقیه بکشد و آب بکشد تا مصطی
در دوغ غریبه گذاشته شود **دوغ غریبه** در بر بکشد
لا حور و یک رات **مقد** ده است و دوغ غریبه پنج
است و کتیه در را کوفته در دوغ غریبه داخل بکشد و شش
نرم جویش دهند و مبداء اش حلیم بکشد تا تمام
آب گردد و بار دوغ غریبه آمیخته شود **دوغ غریبه** کرده
و میانه و در حسم و گرم بکشد و در دوغ غریبه و در حسم
سه و نافع است **مقد** دوغ غریبه و در حسم
میوه خشک چهار سیر و سیر بکشد نرم اندر دوغ غریبه
بگذارند و صاف بکشد و بکشد و در **دوغ غریبه** رت
شبه بر دوغ غریبه رت بکشد است و در دوغ غریبه و در حسم
گرم

کبریم نرسد و در کوشش حیاتین باد ما را و در دوا
 یک کن کند و در حوالی کرده بکمرگاه و پشت و زار
 نالیدن و اندر اول کند و سبب کرده و نشسته
 سبب زاید **صفحه** آب بر آب است جز و روغن کند
 بجز و کوشش تا آب برود و روغن مانند **روغن**
دار شش صفح معده و هاست معنی را نافع
 بود **صفحه** در شش یعنی کاهل شش و قیه سینه نرم
 فته و قطعه که چهار وقت است اینم کوشش
 بخشد پس چو شد بدو کف کنند و صاف
 است زهر و اینم رطل روغن کند کوشش به نام
 حاجت استعال کنند **روغن** شش استی عصبی
 و از او دوت بود نافع باشد و باد و کف کنند
 و در دوا که از سر دی بود کن نماید و بر نالیدن

خواب آورد **هفت** رک و نیم بست بازه نیم
در شش گشت و روغن کعبه برمالای آن برزند و در پیش
بگذرانند تا آنکه عرق شش با تخم کل در آب بکوشد
تا آب رفته روغن **هفت** رک و نیم **هفت** رک و نیم
کرده و مثانه و حصبه و استر خاد و اعصاب و درد
کمر را نافع بود و در وقت بلج بست نیم و باد و نفخه بیه کفیل
و هر دو کرده و مثانه برزاند و اگر رول کنند و حصبه
نیز **هفت** رک و نیم **هفت** رک و نیم تازه کوفته و فشرده
آب صف آن را بپوشد و بپزند چهار یک آب
رک و نیم و روغن کعبه اضافه کنند و بپزند
معهود و جوشند تا آب کوفته شود و روغن بنمایند
کمر و ته گاه را تری کنند **هفت** رک و نیم **هفت** رک و نیم
کرم بپزند و در حواله کرده و کمر گاه و بر موی مالند موی

بجانبه گرداند و عسره قنطاریه و ادویه مفصله
مفتوح باشد **صفحه یک** حش و در دو من آب بکوشند
و صاف کنند و در طرل روغن کهنه اضافه کرده باز
بکوشند تا آب کوفته شود و روغن بماند صاف
کرده در شیشه نگاه دارند محراب **روغن دوم** سیاه
و صمدع بغیر را نافع بود و اورام صلبه بخیل کند
صفحه شیر تازه بکوبند و آب الا صاف کرده بمرند
و هموزن آب روغن کهنه و اخضر کرده بکوشند
و روغن خالص بماند و استعمال کنند **روغن غوره**
موی را سیاه و دواز گرداند و از زیتون نگاه دارد بمرند
بکشد و سر از امواج کنند و کخم الا بمرند از
پس ناری سبزه که در روغن بریان کرده باشند یک
مورد کوفته و براده آهن صلیبه کرده از مریم بودم

همه را در سبب آمیخته در میان فروزه پرگشته و در آن
را حکم است زنده و در حکمت کبریا و شب در تنور بگذراند
نوروز برآورند کل را از آن جدا کنند و در دو در طل
روغن زیت بپزند و بگوشت و صاف نموده بکاف بزنند
و شب روی مالند **روغن بادجیان** در برص بسیار
بدر کردانه اگر مداومت کنند برص را زایل کنند
محربت **صفه** آب ماوکیان سیاه سه رطل روغن
کهنه یک رطل با هم بپوشند تا آب بپوشد شود
و در روغن خالص باند افاده بطریقال و به مکره و غیره
و پنج بادجیان و فوه و کل ثقیل و تخم رت و عاقره
و حبه دل و ثونیز و بادجیان و حبه لیس سیاه
از هر یک ده درم نیم کوفته درین روغن بپزند و در
در افاده بگذارند بعد از آن استعمال کنند **دین**
شفای

البشفا تا یقف **مقتدر** امراض و مانع مثل قیاح و لقوه در

مستخرج و رانافع است و او را م یارده در یکی و یعنی لا

سجیل کند **مقتدر** سینا الطیب شده خرق ابرص قطع

نوار صنی و تیره نقل سداب سینا و مرز کوشش فویج

محلث شش طرح سیاه وانه کخم و ما نوره شمره دانه

ما در کینه و فرم کثرت کثرت کوزه رگنل سبزه خردل لبنون

صله ما در میان کثرت ایوبه صندل بابونه الکندر الکندر عود

پنج بقیه مکه بخور میوه ساید ما زو و نقل ارزق سلیم

المن مکه چهار حبه و سیره و سیره و سیره و سیره

سندرسیره بان سیره کثرت مکه است حبه و روغن

کینه و روغن سید اکثر روغن مال کینه و روغن نازحل روغن زیت

مکه ده جود کثرتش را جو کوب کرده با سیره و حات

و روغن با به پرتو ناکه سیره با بود و روغن مانده صفت کنند

و مجموع را در دو داخل کرده تراب شده را هموزن ادرمان
بوده به پخته تا که تراب برود و صاف کرده لکند و در
روغن **سوسن** مغز کشته حبس را طین بسیزی درون دود
سبب حبس بوزن چهل ماست در پنج انار شیر کاو که نیم انار
اب بران بسته زوده باشند و نرم بگوشتند انقدر
که نیم انار از آن مجموعه کم شود پوسته کفج میگردانند
ببندند بعد از آن قدر است در آن انداخته خمر است
ببندند و در آن مسکه بر آورده روغن سبب زهر قندی
ازین روغن درین است جو زدن دهند اهل آب البوس
و به تهولت کنند و اگر اهل آب زیاده خواهند در دوست نیم
و چند بند کردن نان در روغن حنظل عرب کرده بانی
و خشک بخورند بعد از بیست دوست بران جو زدن
حرارت و ضرر نیست **روغن داود ری** بکته زخم کش

جربیت

محرمیت **سبب** در آراشکنه مکرر نکات
پن جون چینی که اوروغن زیت سبب زندیکه شروع اول
سبب و در آراشکنه را در اول خوب سبب
تا دهم شود اندک سبب دهن خم یا بند پس جان
مثل کاغذ ورق درق آیشده در طرف سبب
دهن خوب حر باید کرد چون خوب در سبب شود
لکار برند باید که هر روز زیاده از نصف و کمتر از ربع بنایه
بیکه ادویه شش غره و روغن پنج غره و موم ربع حبه
بایشد خاک از سبب از دهم است و دهم مخصوص
است جراحت و آنچه در وقت جراحات باشد چنانچه
مرد دین روغن اینون رسید کنند و در غیر آن روغن
زیتون یا رس درخت انفاق نمایند و در مواد یا به
روغن کیند پس ادویه سحوقه سلا مخلوط سازد و بطریق

خل غیر مصطک و علی السبیل مویاثر و شکس و است
 حالت در دغ در وقت در مضاعف باشد یعنی
 طریقه آب دارد کرده برایش گذارند تا بپوشد و در
 که جاب روغن مخصوص در آن کرده در میان آب ظرف
 اول بگذارند تا روغن از حرارت آب گرم شود پس عنبر
 و مثل و است الا در روغن ریزند تا حل شود بعد از آن
 است زرا اذویه را مخلوط کرده کف هر از آن **در سه شون**
سودن و جاد مجبه بین کربک مواد بجهت دفع از ناک
خ پخته از پرویز زن شد هم می کرده و یکبار مهند
خوانند یعنی خند عطا است کثیر است
 نالیت خلیوس عظیم النفع است بجهت جبر و کس و اح
 غضب و کوفت اعضا و استخوان و التام حراش
 و کتب ادرام و رفع حوب و منقرح و حد در طوب و نند

در حمیره واکه میفند است **حقه و دارسنگ** **حقه**
سایده شود پس در افتاب گذارند تا وینه
جذب در اسس که جدا کنند پس بدو وینه
روغن زیتون تفید کنند و دو وینه پسته کاه و ربع وینه
مقطر را اضافه نموده بر روی آتش نرم برهم زنند
تا معفت گردد **در اسس جواریدن** **در اسس**

و در اسس بنی نمانند جهت میفند و بکسل و نضج و
نروح و او صام و حرارت و اندام شفق
در رفع آثار و حله و جرب و بواسیر و نواحیر و معفه و گرم
ناقع است **حقه** **در اسس** **حقه** **در اسس** **حقه** **در اسس**

همچنین سفات مقل ازرق و در اسس که جدا شغال
زراوند طول کنند در یک سفات حویث زنجبیل و در
صاف قته که دو سفات کینج یک سفات و اسس

و حنبت کرد بعد از فرسوع گری سینه شکم شکم
حنبت بر استم و بر پا رجه کند طبعی متعارف
عمل کند بغایت الهی حنفت می کند واکله و با ظهور

از انوار الهی و از افق افق
بغایت محبت و بجهت شروع است با ظهور
بغایت ظهور از انوار الهی و از افق افق

و در هر بعد از این است با ش و حفر بر تریفه
بغایت ظهور و از انوار الهی و از افق افق
بغایت ظهور و از انوار الهی و از افق افق

بغایت ظهور و از انوار الهی و از افق افق
بغایت ظهور و از انوار الهی و از افق افق
بغایت ظهور و از انوار الهی و از افق افق

راز نوقل یعنی سپید سوخته استغفار نایمه

و بعد از آن شنبه بکار و نمره بکشت

در محراب است در یک شب نوزد رفع

واللهی خوش می کند *صفت* *نویس* *در نذر*

درم شجره ده درم حب چتر عید درم و اگر

بناشد باز مویز است باز در چشم مرغ که نمر

خاکستر بکشد باشد بقدر کفایت *صفت*

نمایند و اگر بکشی کردید بوز بقیه راز کبریا س که نمر

بمن در آن ناپدید شود پس بوزا نند و اگر

او نیم سفال داخل کنند در نادر *صفت*

علاج البهیم که در بزرگوار است

صفت که اخذ استغفار نایمه و در بقیه

و نقره آن و شقاق لب و اطراف حلقه و ضرب و زخم

و شقاق

و بقیه حق هم در میان آورده است
کار فرمایند اخف است در سیر فروع و او سلام بارده
آورده است **صفحه سبزه الطیب** حماما فرومانا دار

نفس سینه قطنی و فستق حاکم به مصطی و بقر
صاف و مریم حبیبان اثق صبر قوطر سینه
سب لبون زراوند طایر و مدیحه سرج اکلیک
فرغ فرار و روغن زیتون لونه مکه بکوشه لایان و
سفوفت رعفران نیم و قه عسل النظم بموم از هر یک
سه رطل و روغن نار دین شرب جمیع آب سرد و مرهم
س زرد **در سبزه** معمول **طیبه و مریم** است

بر نوع ماله فاسد و خام و لفتنج و بختل و **صفحه**
روغن و **در سبزه** است و دو یا سه رطل **در سبزه**
صحت و **صفحه** روغن زیتون **در سبزه**

و یغذه از تر بکینه و در وقت افطار انداخته
 می کنند که کم کنند که حسیق در آن به هم
 حسیق و نایه سر سافه اندک اندک بر کینه بویست
 منشی کتند تا سیاه شود و بتوانم دلخواه رسد
 و در طره در آب ریخته حبیب در بدست میالیند **۳۳**
 که مایه ورم اگر بسیار باشد افود بکنه سرد
 و اگر کم باشد ز فویه بکنه بر فویه با بکته
 و گوشت تازه مردماند و گوشت مرده بوزد و درین همه امورا
 اکثر یک بهانه کفایت کند **صفت آن** موم کافور
 بکنه به روزی سه یقه مکد و دوماش زنگنه بکشد تو
 نیای سبز حباب رسوخ ففد کرده عدو بدست
 معمول در کسب در سیح و بکر موم سیتان به روزی
 دوازده باشد است **در سیح به حیم و در ففد**

بغده کاغذ معمول ده دایم بهر روزه تر بچندام لوبان کوزه
خنده دایم موم کاغذی ده دایم کند در پاره بکدام
چرا کرده و خوب پاره اول به غش در کلام کرم
کند و بعد دوسته جوش موم اندازد و چون کد
شود بهر روزه اندازد پس در پاره مشک صاف نموده
کند و لوبان و بغده باریک نموده بجهت باندازد
بعد چرا که حنه صاف کرده اندازد و بکفجه بکند
و بایش نرم بزنند تا بپس هر روزه چند نفوذ
کند چون تیار شود در ظرف جو پاکه اندازد **مرسم**
سیسم حکیم فخر الخطیب بی یلای نا صدر محبت
صفت موم بکوزه دو غش بکند **جبه** روزه بود از زو شیکه
مرسم **مرسم** **مرسم** **مرسم** **مرسم** **مرسم** **مرسم** **مرسم**
حکیم مذکور برای حش کردن خشمی محبت **صفت**

زبان یک سوخته شده سلف جراحت چهارم باشد
 بگوید در سرخ موم بقد ششما روغن کند چهارم
 حل کرده در سرم زده **در کسم بپزد و در کسم**
 گویند برای صاف کردن جراحت نافع است **صفحه**
 روغن کند نیم سیر موم بقد ششما زنگار بود چهارم
 کنند به پروزه محب ام اول روغن کرد موم به چوب
 حوزد موم اندازند و بچوب حل کرده در ظرف کف بدارند **در کسم**
برای سه طایفه است پدید حیات طباشیر مفت است
 مازو خام جعبه را باشد مازو سوخته چهارم باشد کشته ال
 مکه ده باشد صدف چهارده باشد و هاشم خارش
کسیاب فردا رست مکه مکتوبه بدستور معمول موم
 کند و بکافور بزند **در کسم حیات** جراحت
 بزدوی فته ام از دجرتین **صفحه** روغن کند بیست دوم

موم سفید است تا یک سید و یک شمشیر و توتنه نیم باشد
و روغن کرم نموده موم اندازند چنان گذار شود نیند توتنه باریک
نموده اندازند بعد سید و یک باریک نموده اندازند

و حل کنند در وقت بچین بد و از ده قطره بیشتر
بر یک نیم اندازند و بچوب مسکه کرده در هم بزنند

سیر حنظل **مسکه سفید** **خمس** **زرد** **فراس**
ارده و در دوزش یک کن کنند **صفه روغن**

کل روغن کیمیا نه دام سفید کما شغیر در سه با و کلاب
شسته حب رد دام کما فور **مسکه** بنی و دو دام کوبان
کوبه یکدام موم سفید دو دام اول روغن سلاکرم کرده پس
در آن گذاشته و در **صفه** ادویه دیگر باریک شده

اندازند و حل کرده در **مسکه** **سفید** **روغن ده دام**
موم سفید دو دام کما فور یکدام سفید **صفه** دو عدد و دیگر

معمول در اسم زتر **در اسم یفد** او غش کعبه ده دهم
موم یفد دو دهم کا فور یکدام سعیدی پرضه و عفت
در دستور معمول در اسم زتر **در اسم یفد** او غش
کعبه ده دهم موم یفد پنجم پندام هر روزه تر شده
از در جوب یکدام از دی پرضه دو غش دستور
در اسم یفد **در اسم یفد** او غش کعبه ده
جبهه موم یفد چهار حبه و هر روزه پنج غش
صبر بقوطر نیم حبه و شب یازده ربع حبه
وزن آن را بچهار و بطریق در اسم زتر **در اسم**
سرخ او غش سرخ بالحد ده حبه و
موم یفد چهار حبه و هر روزه پنج غش و دم لای
چون بخور بول **سرخ** بخور صبر با حبه و
در دستور معمول در اسم زتر **در اسم خوب**

کوبای نوحیا اش هر قدر باشد نفع دهد **صفت دوم**

کشت حب دیشی ای روغن کجند و دوازده درم

برک بشول است عدد و موم سفید چهار شمشیر روغن
و موم را کلاهش برک مذکور اندازند تا که نسوج شود

چون ماریک سوده در آن اندازند و خل کنند **رسم ششم**

رای زخمهای کهنه و دما میل و زخمهای معینی درگی

و خارش و نوحیا اش و زخمهای راز از امزون کوش

میکنند و کزیرک یک دیوانه و سقطه و خربه و جرب

بند و کزیرک جازان سم زخمهای شیشه و منزه و غیره

و برای زخمهای سرد و کور رسیده باشد و برای

چهار بر و سعه و غیره محرب است و جوانان از این مستفاد

است **صفت ششم** چهار عدد پوست انزاد در کرده

ماریک تراشیده و در روغن گل یا روغن کنجد که بپزید

باشد یعنی مشت و ام باشد نرم به پخته تا که رطوبت تمام

جذب شود و روغن بماند بسند در نیم سیره سیره رطوبت

کشد و باز بر آتش بر نهاده است باز آتش نرم به

چون نزدیک بقوام رسد موم دو دوام و کافور یک نیم دوام

افزافه نموده به پخته چون بقوام ابراس رسد از آتش

فرود آورده سرد کند و یکبار بر نر **مرهم هر موس**

رای لقحات و تسخیر روح رطب و سقمه محرصه

هر موش موم سفید مردار کف بر سر مالد یکدام روغن

کافور دو لارزه دوام همه سیرده روغن کرم کرده خشک

تا که سوخته شود پس موم اندازند و در سیم زتر **مرهم**

رای تسخیر روح فرغنه محربیت به خاک شیره تم

با که ز آتش شد مندر هر یک نیم آذر موم سفید شلدام

زراوند طویل سیندر هر یک نیم دوام به و سیرده را

ایمنه

اینکه بر آتش میزند و بعد از آن که دو جوش آید بر
 هوا حل کنند و به نیند تا که شراب جذب شود
 پس کرده محم و داخل کنند و آتش فرود آورده
 اندک سرد کرده و از او نذر سر سر نموده و
 نمایند پس در را انداخته حل کنند تا که بقوام
 رسد **رسم پنجم** رفع جوش که در خیمه
 مجرست **صفحه** بول سیاه کو کرده صاف
 نرم نموده و در قیج برطین کرده بر روی آتش
 نرم گذاشته بشیر تازه تقیه کنند تا دو چندان
 یا سه چندان او را جذب کنند پس در کفچه اتنی
 نوله دار کرده بر آتش میزنند اندک کچ کفچه دارند تا روغن
 از نوله کفچه داخل ظرف دیگر گردد باید که بعد از
 افر و حش کو کرده کفچه را بر روی شعله دارند تا آن

بکند **روغن مع** جهت رختن با وی و معنی سبب فیلج
و جهوله و درد اعضا و مفاصل و غیره **محرک است**
کنسک یا و انار در نیم انار حضرت خلک
سی مه پخته بکنز نعبداران سه پاد و غش سید کج
و آب جاده با وضو ساجده بر ریزن جن حرات
و آب کوخته شود در روغن بماند در شیشه لک هارانه
روغن دیگر کنسک جعبه رد ام روغن کعبه
سیاه ش روزه درم در آب جاده جمل است
دام همه را در سه موزه در طرف ایمنی با شل نرم
سجود شد تا آب کنسک و حرات کوخته شود
و روغن بماند در شیشه لک هارانه هر روز در افتاب
با کنسک کوخته بماند **روغن سیرم** روغن کعبه
و آب سیاه و کنسک همه وزن برابر گرفته ام

آب میخشد بتش زخم چو شد همد و احتیاط کنند
که روغن بسوزد چون آب در روغن بماند در شیشه
بفشارند و وقت حاجت استعمال نمایند بخوبی
روغن مسهلان میخ برای همه زخم ها بکار آید **اجزاء**
روغن کناری یا مادر اکندر مرمری صبر قویری مرصطی ارده
سیاه عقوان کدوب گوشه زرر تور روغن بنفشه
والکرفندی روغن بمان اضافه کنند بهتر است
روغن ششی صفوان برای جراحات هر قسم که باشد
نافع است **اجزاء** رزد حویه سه انار وزن یک لکر
ولار هند و لوار هم جوهر از هر یک نیم انار و دود جهر قند
سبزه اصل السوس بر کحت یک انار پوست
میعدان یتیم انار جوز بوا شکر فربس یک کشت
اسدی از هر یک است دام جددار یک دام موم کافور

و دوام آب یک بسج آثار روغن کعبه نیمین
بقدر نیم دایم طریق س حین است و شستن و اول
سلبیم کوب کرده بایک و نیم من آب بکوشند
تا ربع بماند بانش زخم پس صاف کرده بکشد
بعد از آن بایق احسنه را اکوفته با روغن کعبه
و آب یک بسج باند بانش بماند تا آب بکشد
و روغن بماند با اول آب صفریج س حه صاف
سوزده بکشد بماند و در خنک بکشد بکرم سولاف بماند
روغن جهمه در دهنه قوی مرمن که آب بکشد
از سب شده ان حش شود **صفحه** روغن
با دایم کل چهار دایم آب پنج سوسن اسما بکشد
چندان لرز و غش یعنی است دایم محوط کرده بکشد
چون آب بماند و روغن بماند بکشد بعد از آن با هم
چندان

چندان روغن و آب برک در خوش در بند زین
زوا گویند اینچنین به پرتو چون آب نماند در دست
وقت حاجت نوشت در وسیله دانه از هر
بت دو سرخ برک اسس کرده روغن مذکور ضم
کند خسته و وقطه در هر مسموم بچکانند *لا خدر*
رای پرمای و کبروک یعنی حقیق النفس و انار یعنی خون
دو سعه و صرع و گویند و آب و دو پری و کسسم
مفع می شود برای زن حائمه نیز مفیدست *صفت*
ان روغن کچند و سبزه لاکمه یا اناز لاکمه یا اناز
در یک انار آب خوش دهد تا وقتی که اسهال
شود و در دوسوی گرفته چهار چندان از روغن جغت
بکی کنند بعد از آن سحیح کنند و در زوجه
در اند در روغن یعنی تخم سبزه را گویند قطره و بعد در گشت

جندان و مردی و کنی یعنی حسیق بر اسیر

Handwritten Persian calligraphy in Nasta'liq script, likely a continuation of the text from the previous page. The ink is dark brown or black, and the paper shows signs of age and wear.

روغن دانه کهنه و روغن حبوبات و روغن بادشاهی
آتش کرده ده دام کند یک جوش بعد از آن

و من به راه این خشت که اش که ده سفید من از

و درون خفا چو بستر یا نیم رخ اندازند و اس

...

اطراف دور نموده و آب پاک کرده بپایین
کشوند و بجهت روغن کبک و آب به پزتر چون آب
شود صاف نموده بکارند و وقت حاجت بر سر

بالند و معوط کنند **روغن صندل دروسه**
که حس سردی بپوشد و همیشه تیره بود یا غشیه ان
ابن روغن بکار دارد **اسیراء ایمنون بکلام در آب**

چاه حل کرده بکارند و یک شاتر روغن کبک
بر او نذاهدنی گرم نماید و آب باینون باشد
تر کرده را آب که به بر کهای بر آید در روغن بریزد و بکارند
تمام کوفه شود بعد از آن صاف کرده بکارند و بکارند
باله و معوط کنند **روغن جوی** بپوشد بر آن که راجع

جهت وقت به دست و ضربه و اگر غشی باشد و آب
بپوشد و فرو شود **شفا ان** جوی شیر جوی خوک جوی

بگو که کوته گسل جز قتل چو با حربه چو با سینه
چو با خاک هر یک در حربه و چو با یک کعبه و در غفران
سینه با دام به قدری که بختی سفید پنج گستر سقید و مهرها
میزر البیج بیج مندر سما در عسل از هر یک و در حربه همه
ادویه سلا حشمت سینه در شش بر تر کرده یک شش بختی در اثر
لعبه اران در شش کرده جویه کشند و این همه
یکی کرده طرد نمایند **روغن بنین خالص دارو**
سرخ زکس پنج گستر سقید و سرخ پنج دما در پنج کبر
کمان هر یک یک کعبه دام بکنه اوغن بکنه با و آثار
ایرینه ادویه سلا کوفته یکی کرده در شش جویه کشند
و وقت حاجت رخصت بیایند **روغن رای**
وقت به دست رخصت فریب **صفت آن روغن**
خشک و سارده هر یک یک کعبه و دویست پنج گستر سقید

پوست بنج چنه جیفه حسه اچین و پسر نهو چیت
هر یک دو دایم روغن کیمب دایم دایم اینه ادویه
کوفته چونه کشند و لقا بد از تر **روغن کیمب** و **دایم**
استرما آورد و ری سسرخ کرده و قیض سلامت
کند و لغوظ آورد **صفه** **زاجل خرد** و **عروخی** و **بهره**
تاتره و عی و قسره و پاس پیره تخم کوندر و هر یک با نوا
حبه و جنفورا فراچین و به کا و سمند پهل معینه دایم
کرت استه مال کینک از هر یک است حبه و اعدو
است حبه و روغن کیمب و کوه و کوه و قیض حیف
هر یک است حبه و سبب بنج حبه و کل کیمب با نوا
حبه و تیج موته به کل حبه و زهر مینبه حبه و
سبل با نوا حبه و اینه ادویه کوفته پی کرده و
چوبه ککانه مقدار کیمب در ری و پهل کوزد و اگر

حاجت روغن **چوبه** **تصفیه** **العقب** و تقوی **بهری**
حاجت یقین مع لطفه اورانی عافیه حاجت کفریه
مستند منکبه مغز حب الکوک مکد دو دایم کوی زهر مغز
حاجت کورته همه ادویه کوفته بکافور و پسته و غیره
ان همه دور درشته نر که یک سببه شده صره بسته
دو سه چش داده برآرد و در سه کفن کافور
هم دو سه چش میدهند بعد از ادویه را جمع نموده
با سببه نیم انار شیره زهر کحل نمایند تا که تمام شیره سخی شود
بعد از آن کوله ای کوکب بسته در **سببه** به خشت
گند و در نیش از با چل دشتی چوبه بسته
بعد از دو سه رخ حشفه گذاشته طلا کنند در
پان مالای ان سببه چهارم پس بکافور و زهر **سببه** **برای**
و مخموق و خربست **سببه** عافیه حاجت کفریه

کنگش و تفر دار چینه سبب بر روی حراطنی از
 منزهه لرا اب به خاک به شش رزد و جبهه شش
 اول رجه را در اب رزد و جبهه رست شود و حش
 شش خفته باز در شش الکمه حش تر نمایند و حش
 بعد از آن امه ادویه را کوفته چشته در سراب
 انداخته چوشده و آن پرجه را در آن شراب
 ترکشند تا که تمام شراب جذب شود بعد از در
 جوبه شش و خاک بموم جیه شش حش بکند و در
 شش **بیت** لوز اند که همراه این است
 خان موقت کعبه شیشه در زرد امده بودند برای
 مخلوق و شیشه محراب **بیت** شش پرجه
 یافته بگرد اول در شش الکمه ترک کرده حش
 بعد در سعدی بهض مرغ بود و حش

هر آنکس که در این وقت سبب بکشد بعد از آنکه گرفته
بینم بازه سبب خفته در روغن کاه و بریان کند چون
سویخته که دو بر آورده است؛ سبب در روغن کند که سرخ
سبب خفته و سبب خفته سبب داشته بند و تار
خام مالای او بند و سبب عمل کند اگر بوی
کند شود روغن کاه و صد بار شسته بباله صحت شود
سبب پنج حکیم فخر **سبب** چمن و زعفران
غلام سیح رسیده **سبب** باره سقاده
در سه روز در شیر الیه که یکسبب باشد شربت
کند و باز در شیر که نصف شیر الیه باشد
سه روز در شیر که شربت کند و باز در شیر
حقیق که نصف شیر کنز باشد سر و خاتمه
پس بکشد و در داجیه خواهد عمل کرد اول صفت روز

در روی کعبه تکریمه لب از آن برزخ مجده و دو
کهر لقا دارد غیب پس غیب است *سنة ۱۰۰۰*
سنة ۱۰۰۰ قریب زمانه در این کعبه
کل الکعبه دو سیر هر دورا بار یک شتی کرده ناکه یکدشت
شود در دبری تیراخ بسیار حوزد از سوزن برزخ آن
کرده یکدازد و سیر و دالغم سوزده به پناں حیز حوزده
از مجموعه آن ادویه درنند کور لغت در یکتوله باز آن
غذیه خواهد بود و بارجه بسیار بار یک
سئل و دو دایمی که کلبه انداشته باشد بقدر سه
بیتی در آن محفوظ سوزده لقا دارند در بیتن یک الکعبی
باشد مرد کرد و بهتر از این منی نیست *بنی الکعبی*
باشد مرد کرد *سنة ۱۰۰۰* مورچه کلان
بسیار فراوان دارد در یک سیر از متصل که معارف
کرده

کمره طرفه را بیدارزد در طرف باطن همه
تا به در باره محو یک دوته گرفته هر دو دست بید
تا همه باره ناسیده شوند بعد این باره همه
گردد در روز جلوت با طریقی دیگر گذارشته و در غنای
و هفتاد و سه باشد انداخته بکار دارد و اگر
عین باشد بزم و در از به نشستن این باره بیدار
مرد بگذارد **باریک** باریک را در شش کشته
کرت تر و حاشی کند و باز در شش هتو هر هشتاد
تر و حاشی بینه بعد ۱۳ چکر کرده بکار دارد
و بعد چهل روز را آورده در روغن زیتان کشته حلق
و صغف الاغصانی خفته را گذاشته تیه بندد و در چند
مدت درست گردد بسیار مرتبه در تجربه آمده **باب**
در سم فی عرق الزاد زرقه یعنی بکلی بی اثر افی

مشتاق و حبه فته ابول بکد باید بایت طینم خیل

موی سوخته کفن رشح کوزن سوخته رب رب
کل از منی و مردار سنگ مکر دو درم کند رسیده
فتی شسته توتی کرمانه شسته صر سقوطی مکر تکریم
مردار سنگ سائیک رباتش سرخ کرمانه در سه
سه کند بعد از آن سه بار بکفای کند
باز بکفای چه شرواح الات بول بایت حکم
محمدی صفت کلسرخ بول اندر کفن رعل تفض
مکر دو توله کلاس شش شش بمانند تهو تهو مکر تون
سجود غیر از تهو تهو و شب یازده بار یک سینه
با کلاب داخل آب مذکور زد و سه روز در ششم
لکها دارد بعد از آن بکفای برود هر روز سه بار در صفت
روز شفا باید بخربست **بیت** **در عود**

بین گشتل و جیب و فضل و فضل **فضل اول** در سنگین
فضل دوم در سقوفات **فضل سوم** در سقوفات
فضل چهارم در سقوفات **فضل اول** در سنگین
 سده که بهتر از سده است به جهت حیات
 هاره و تشنگی و سده را نودند بود و قطع صفا
 و معیت کیم به و جگر را خرد و در و لیکن ماهه
 نقصان کیم به **صفت** قدری صاف کیم و سده
 است انوری معتر که بر تشنگی و سده در ذائقه برآورد
 و در و یک سنگین یا تشنگی است به جهت تشنگی تا نفوam
 بیاید و سده که در اول به برسد و سده که خام نباشد
 و معتر از قوام فرود گیرند و در طرف لایق نگهدارند
 و در وقت صحت استعمال کنند **اشبهه باضع**
اولین **بوی** است **بهتر از سده** **بوی** است

در ویش با اعتقاد است که زود فاسد می شود
الاستیاد است و قول هر دو کما مرصه و افراغ
مختلفه حاکم و گویند که سبب این فاسد است شیخ
المریس میفرماید که از حکماء و فاسد است و بهر این سبب
و مزاج اسهال ریاضه از یک سبب میماند و شتر طهر
است و هر چه از فواکه صید است مثل سبب و به یک
که دیش از دست و تخم گویند که ان باد و وزن این کوفته
تا به نصف آید پس صاف نمایند و هر چه غیر صید باشد
مثل ترنج و لیمون فشرده آب را بکنند و کینه در یک
حالت یک شبانه روز و بجهت خد را ریاضه از آن
خی متد بعد از آن بگویند و کل در یک شش خنای
را که پیده آب بکنند و با سکر و عسل آوردن از آن شکر
کنند و در ترشیت فواکه شیرین است در شش آب بکند
باشد

باشد و قدما گفته اند حکم با بطعم شتاق و جذب سببی
است پس اگر زیاده باشد بیشتر جذب می کنند و باز
طبعیت می شود و اگر کمتر باشد جذب او خوب الواقع
نمی شود و ادخال عسل و شکر و غیره در آبش باید در هر مراح
هر یک از شیرین تر و با آنکه در شربت سبب زد ملاحظه نموده
موافق و ضد مخطوط کرده و هرگاه الی در اعصابی تقویت
یا در بعضی مسهل حال بود اسهال حاضر در اشغال
جایز نیست و اگر در اسهال باشد یا صمغ عربی و گلاب
و غیره معزات استعمال نمایند **سبب** ده غلات
از قند و شکر است معنی و نده رافع عطش صفراء
در حیات صاره و امراضی پیروز و جگر و معده میسخت
هرگاه آب خنک وی باشد یا لیسروی خواهد بود
سبب برزخ سبده و جگر و معده کثیف
و معده را از زایل کند و بول براندا و اسهال

را بودند بود **صفت آن** تخم کاشور و رازینا و کرفش
از هر یک و تخم کوب و اینون از هر یک بجزرم پخت
بنج رازینا و پوست بنج کرفش از هر یک صفت درم غصا
غاصت و ریوند چنی از هر یک دو درم مجموع نیم کوفته پاره
رطل که کین خنیزه باشند و بچوش کنند
و دست های نیند صاف بپزود و یکم فدا اخذ کرده
بقوام آورند **سکنجین بر روی اویز برای سده ش**
و رقان و اوجاع صا کت را نافع بود طبع سلازم دارد
صفت آن تخم کالیز و کشم خروزه و تخم جدرین از هر
دو درم تخم کوب و شسته از هر یک ده درم ریوند
چنی بجزرم مجموع نیم کوفته یکم و راب و یک حبیب
سکه که کین کنند و ریوند در یک کرده مجموع در دو یک سکنجین
و کوشند و هر لحظه که ریوند بدست می آید تمام
سیره ریوند بر آید فرو گیرند و ببالند و در وقت که بر آید بپزند
بقوام

بقوام اندازند **سکنین** **مفرط** قوت دهد و اشتها آورد

و تشنه جگر باشد و تا وقت را سودمند بود **صفت**
آب صاف کرده یکسره که یک چهار یک فند
یکسره مجموعه در دیک سکنین کوشش تا که بقوام
و اگر در غرض سر که آب لیون داخل زتر باشد
سکنین **نسبی** **سده** و یکسره اندرون جگر

احاطا یعنی در سوداوی در صفراوی نفع دهد و اگر در ریه
کند و تشنه را بشکند و تب صفراوی نفع
دهد و عقوبت تب نفع باشد و قوت را
ریدن کم میکند **صفت** آن **سده** که ابوی مقطوع
سه لیره فند بید با شکر صنی پنج لیره و آب
سه لیره ابیاب فند قوام غلیظ نموده بعد
مذکور انداخته **سکنین** **سده** زتر **سکنین** **سده** زتر

[illegible]

پنجمین کوشش تا بقوام آید و سر و کمر و کف درازند

از این کوشش تا بقوام آید و سر و کمر و کف درازند

تا یک رطل منت بقوام آورد و فصل دوم در سحوط

سحوط صابع و قطره برای صفای صفت آن

اب لیمون کاغذی گرم کرده قطره در گوش چکانند

از این کوشش تا بقوام آید و سر و کمر و کف درازند

از این کوشش تا بقوام آید و سر و کمر و کف درازند

از این کوشش تا بقوام آید و سر و کمر و کف درازند

حالت آهسته آهسته از گوش بگذرد و قطره بکار برند

وقت یخ بستن آب سرد باشد سحوط برای درود

قوی و من در آب بخت بخت شود

روغن بادام بر روغن کل چهار دام اب پنج بوسه
کونا و دودست از روغن مخلوط کرده به پیر چون اب بماند
روغن چغندر بکنند با همندان روغن اب یک مزر گوش
روغن مکرده است اینچنین به پیر و چون اب سوخته برود و در
صاف نموده بر وقت حاجت بوش در و سه بار
از هر یک دو سرخ بر کله است کرده بر روغن مذکور خم شده
ده قطره در هر مجری بکشد **عوط برای صول**
و یقین صفت سرخان را اطراف حن یک
کرده با بک بکنند و با همندان روغن کند و اب بپزند
چون اب سوخته شود صاف نموده بکند از روغن حاجت
بر سر بکنند و عوط کنند **عوط برای در سر که سردی آید**
کند خواه بکشد یا غیر آن این روغن بکند و از روغن
صفت ان ایمن خالص برین بکشد به سول و یک آرد

جاء على موده بخت درازند: روغن کنجد کسر در او نرانی گرم کند
و شش خشت بفتون تو کرده بر آب در آنجا براید در آن
پزیزد تا که تمام است افتون سوخته شود پس صفت کرده بخت درازند
بریزد آب و سوط بگیرد **سوط از قهوه است** جالبیوس نان
حلیم چرخان سوط جهت زول بازو حرمت عین است
ان زنده بارو باشد بر برای دمنه و صداع و شقیقه
مکر پنجه اند درین امور از چیده غرب است **صفت آن**
در ششعان یعنی کاهیل بکویه بنیال زوره درویش شش حاصل
و رغن آن هرگاه که کوفته نموده و زن کرنا بمزاج است
بخت درازند از آن سوط بگیرند **سوط از لبلب یعنی از صداع**
و شقیقه **صفت آن** کندم را بر آب که نموده چند روز درازند
و در میان بسترش بکوبند و بخت درازند و سوط
صداع را نافع است **صفت آن** که از آب الین کباب بکوبند

اب راب که از دوشم که از بایک که سوط کنند
صداع حار فمونی و کافور روغن کافور سوط
کند جهت است م صداع نافع است کثیر و حار
دور درم روغن کافور درم شکر تر که درم سوط
صفت قنقل دو نیم عدد و قنقل پنج بر یک نیم بایک
کرم موزده سوط گیرند سوط سقیفه نافع است پس افکند
مکس لفت در قنقل بایک میده سوط گیرند سوط فنقل بایک
سوده خشک سوط و در کافور است رای صداع ها
حریات است سوط جلا شکر و شکر نکند دور درم فمونی
نشت است مکه درم حار نشت بقدر عرس و مار و روغن سقیفه
بایک ز حاران سوط کنند سوط کف است سوط
هند در رهند است سوط کردن حار است سوط سقیفه
در رز که ای سقیفه هر کدام برآمده و فمونی تر باشد چون

باید

بسیار از آن گرفته و باغ کنند بعد از آن اگر معقم را
نمودند از آن راه است که هر چه بزرگتر باشد و در بطوس و دانه است
کنند و با دیگران ماده مهم برسد و اگر صرفا بود در آن است
الطریقی که بزرگتر باشد و از آن کفایت حال چون بزرگتر واقع است موط
برای شقیفه محرم صاحب در آن شکوه است پس فلفل یک
دوازده عدد سبزه یا لاله فلفل کاغذ سوخته در آن بزرگتر موط
محرم برای شقیفه رغبان پنج عدد بزرگتر است موط
در آن بزرگتر است موط فلفل یا بزرگتر است موط
است موط شقیفه را عاقل النفع است موط برای صرع علاج
ماده این اگر در نفس و دندانهای مالت در حال صرع چند
میدست در آب حل نموده اندرون بینی و در دهان بماند
در حال صرع و در آن بزرگتر است موط اگر در دهان فلفل
در آن داخل است موط در آن بزرگتر است موط

و جگر خراش حش کوفته معوط کنند و کرم سر درخت الکمه
در نقطه های نیز دارد جام بخون تر کرده معوط کنند **نحوه**
روش سیاه دانه از هر یک یک سکه بود و غر کاویا
معوط بکنند این نفع بخیر رسیده و حر است **نحوه** جبه
سفینه حر است رز در جوب قشقل کا نور مشک
یک ش بار و غش سوز معوط است رز **نحوه** یک نیم قشقل
برنج قشقل هر سه در دو نیم عدد در آب یک در می خفند
نحوه برای صداع صفراوی و زرد حر **صفت** خنج نقض
زنجبیل موی کوفته نیمه در آب جوشانده چند قطره در پی
معوط کنند بسیار حر است **نسخه** زرباق جگم ص حب
در رای سفینه حکم تمام دارد که امتیاز و حر است **صفت**
ترکیب کرم زعفران و دو درم سبب تکد سه درم بابت کایا
چهار درم شب پند یک درم افیون مصر شش درم زنجبیل سفید درم

عطر

خبر نهنگ شسته رم همه را تار یک صلابه کرده بخت در فلفل کلان
خسته بینه بکب در آب حل شده سحوط کنند **سحوط رای**
سوراخ کام که از آب انگشت و غیره افتد و در آب مسخوان
است با فیه در دهن کجوه گویند باریک کوفته نموده بر سر کوفته
که یک رنگ سیاه با سرخ باشد امیخته بوقت صبح دهان
بمیرد و در آب سرد مایه ماند از بول شتر سحوط گیرد **سحوط**
چینه قطع رطاف و در آب حوض اندر سحوطه را باب
با دروچ سحوط کنند بدین سحوط عصر برین خمر و تقویر کردن
حرقان بسیار قوی اندر شراب و سحوط آب برف مانند آب
کند نافع است از کفته المومنان **سحوط** رای از کام و غم
دور کند و در آب **صفت آن** و در توله خاسته امده
در غم با در آب که انداخته چون حنث شود بود ده بکار دارد
بخت در عدسیه که در سوراخ و مانع مانع گرفته نفس نالاسته

عوطه با ایه و بعضی از دماغ رفع نمود و حرب است که عوطه
بیاراید بایست که در اسق ترکند یا عوطه تا گویند **بر عوطه**
بایست تحقیق **عرب** گفت بایست **بندق** بندد و **بندق** گویند **عوطه**
هموزن **عرب** است **عوطه** **جبه** قطع **راف** **عرب** است
صفته آن چند سوراخ بقدر انگشت و دم الاغون بازو کاغذ
سوخه یا البویه بر دهن ریون عوطه کند **عوطه** **همین** **تقع دارد**
بقدرت بقدر بود **صفته** بازو سوخته در سر که انداخته زاج
بقدر خلطه را محرق کند و وی گرفته نرم سبب
نفوخ و عوطه تا بندد **عوطه** **برای** **راف** **عرب** است **لا دارد**
و رویه **اسرار** دهد در شیره کلن ریخته نرم کاغذ روغ
در آب حل نموده عوطه کند و آنکه بایست سبب بر نازک نشد
عرب **مفضل** **دریم** **در ستر** **نات** **سبب** **عرب** **عرب**
عدالت خالص **عرب** **جبه** **نفوخ** **دندان** **و استحکام**

بر دندان و بوی دهان و روع نوازل بوی اسنان نظیر از
اگر با سه که مخلوط کرده بردندان بماند از ماکل و ف
نمکند از و اگر مرضه که است سه سه بخره برود اگر بخره
رین خیر کرده برین دندان گذارند دفع ترشات کنند
صفت عافیه دج گزینا ج سعد مک شش رخم انداز
لوسه ناز و کلن زرد احمد مک سه درم زرد لک
شک شش کانه دوغ سوخته مقل بقه مصطی عودین
طایفه زشته گنیز از عدس خسته گنیز بر مر کلام مفیدم
را حنه را دو مرتبه در یک سینه و هر مرتبه از بار صبر
گذرانیده و بعد از آن قدر کافور داخل کرده و بار کافور
با حق طایفه دارند **سوزن خوب** برای استحکام دندان
و گوشت آوردن **صفت زنج بقه سوخته** بگوید بازو و
سوخته دو توله گشته لطف داده دو توله ناکر سوخته بگوید

کل موثر بر جموعه کوفه پخته سنون س (نیز صبح دم
مالیده پخته **سنون دافع درد دندان** و
جستنی و جاس خون را از لثه بایه **صفت** کانه
پنج خسته و فلفل در پنج جزو سیاری به مالیده پنج جزو
نیمه اتونیمه بخورکت بن کانه و سیاری را در اش
سوزد و نیمه اتونیمه را بر میان کنند که بوی او مانند عودان
هر چه را ادویه را بجا کرده سینه و هر روز بکاهند آن
باله حریت **سنون چنه** در دندان و جستنی
حریت سینه اند خاضع **صفت** نیمه اتونیمه
راخ فلفل کرد فلفل و بهای هر یکین کرده پهل خود
پهل کلان هر یکین مصطی رومی کنند و اموری بگوهر
نیمه و نیمه سیه فرد اول برابر نصف و دویمه فلفل را
همه ادویه را برابر کوفه پخته سیاه داخل کرده صبح و

ششم بوقت حفظن مابند و تا مقدار آب است
سنون که کسی بخندد یا سینه بجهت در و دندان مابند و در یک
بر دندان نشود و محراب براده این و کسی که سنگ از فک
فقدار بوقت سر مکنی همه وزن برابر گرفته خوب است بر
دندان مابند **سنون** جهت امراض حاده منقول از کامل
و شل و حاوی کبر و تذکره یا فله رو یا بندن گوشت
لش و بعضی آن و حرکت دندان به تجربه رسیده است
صفت آن طبایفه کلسرخ هر یک است درم مرد و در
کل از منی بسته دم الا جوشن هر یک دو درم و درم و درم
سوخه صندل سرخ و صاف حب که پنج کرمانج
یا بزرگ هر یک دو درم و دستور **سنون** بزرگ
عرب جهت امراض مزده **صفت آن** عاقر قرحا شیطرح فلفل
را پنجاه توبه از منی یا بزرگ یا قطران یا طنج بزرگ برشته

که حضرت ایا کرم الله وجهه میفرمود **صفت** رب الهه میفرمود
سیده هر یک است درم فوفل کرده است رزد از هر یک
چهار درم این همه دویه را یکی کرده در کوزه لعل حکمت گرفته و در
کوزه هم تمام شب در آتش بنده بر آتش صبح را برده
صد بار خسته سنون زهر هر صبح دندان از آن بپوشند
در رفع عظیم دارد **سنون** زرد دندان ترکیبی در زمان
بر دندان مالند **سنون** فوفل قله صفرا تو تیا و شب
کا تبه مازو بر آن مکه یکدام گرفته پخته است **سنون** **جرب**
از جرب التمدد در اواضع دندان و اسقام آن اگر در
خان مسدود بود بسیار شفقت میکرد **صفت** بگردنی پوست
سرمه بپوشد قطعه کا تبه تو تیا بر آن مالند سلف روزه آن
ریش بپوشد از **صفت** کبود کمر کمر بر آن همه وی الون
گرفته آتش است در بارچه بپزد آتش و بالایی آن بر آن

سوزن برای درد دندان محسوس شده یا نه

بجای هر سه بران غصص گفته یا بریه الاچی لواته مصطلح
بولری می وی گوشت و پنجه مستحی زده و بر دندان باشد

و بعد از آن بره بان خورده و آب هم بر دندان زده

فصل پنجم در نفوفات نفوف

از آن معجون ترکیب یافته و مخمرع او بقراط است کرده و سفوف است

نه بقراط طبع و ششها او را با ضعف معده و شش

استدراج زنده شده اند مگر آنکه لطیف و سریع النفوذ است

و لذت الطعم باشد و قوتش زود و ضعیف گردد و نفوف را

جمله اسکن در ترکیب داده اند و نفوف اسکن در به تیز باشد

معده را قوت دهد گونه سرخ دارد و بواس و قراش

کاری به برود طعام ختم کند بوی دهن خنک کند و در تفریح
دل نظر بدارد و بجهت بخی رو قطع خزن و عروق باشد و بدیوان

نصف

نافع و قوتش تا و ده است و بهشتش و دو متفک **صفه**
و در کتب و ج ما یقصر که ان مغیر ما لک است و بی از
سوقا بقون است خود اهل اس رزون مصطلح امید کا پی
فر کجاست ناز است زره کرمانه دار چینی اشته فلفل دار فلفل
انار دانه جوزوا کا فور قاقله هر یک حبسه و است غیر هر یک
نیم خرد و شکر شش حیدان پیش از طعام و بعد از کدرم باشد
درم تن اول نمایند **صفه** **سورجان** **صفه** **سورجان** **صفه** **سورجان**
محرب است **صفه** **سورجان** **صفه** **سورجان** **صفه** **سورجان**
متفک **صفه** **سورجان** **صفه** **سورجان** **صفه** **سورجان**
رفغان نیم **صفه** **سورجان** **صفه** **سورجان** **صفه** **سورجان**
و در ریاده بلغمی بدل تقویت برید بخدرم کند شیرش و در دم **صفه**
صفه **سورجان** **صفه** **سورجان** **صفه** **سورجان**
صفه **سورجان** **صفه** **سورجان** **صفه** **سورجان**

بسر و سفاک کنند **عقوبت نفس و نفس محمدرضا**

بسر و سفاک کنند **عقوبت نفس و نفس محمدرضا**

بسر و سفاک کنند **عقوبت نفس و نفس محمدرضا**

بسر و سفاک کنند **عقوبت نفس و نفس محمدرضا**

بسر و سفاک کنند **عقوبت نفس و نفس محمدرضا**

ازین

رشت صحت طب **مختصر** جبهه از راه رشت

بازن بزرگ از راه رشت **مختصر** جبهه از راه رشت

بازن بزرگ از راه رشت **مختصر** جبهه از راه رشت

بازن بزرگ از راه رشت **مختصر** جبهه از راه رشت

مستند است که اگر آن مدور بود اجود کشتن باقی است
در یک به جفت کرده هر چهار بوزن برابر کوفته نفوذ است
و هر روز کف دست را با زرافه در آب سرد و سرد و در
دو وقت بعد از **نقش خلق النفس** و سرفه و با بوله
و جمع امراض شکم و سینه دور کند و نماید بسیار در وقت
مغذیات **صفه** غنی که در یک به جفت کرده نیم نار
مانخواه و قند سیاه هر یک با انار کوفته پنجه هر روز کف
در نماز بخورند و از روشنی و بادی پدید آید **نقش**
برای صفت النفس و سرفه که به جفت **صفه** ان شکم
حفظ فقل کرد که در معقول زکین و بوزن مکره برابر کوفته پنجه
سوف است زرد بکدام بجا العمل نه پنجه **نقش**
برای صفت النفس قوی و سرفه که به جفت **صفه** سوخته
و نماده که در سینه سرفه سیراز **صفه** به جفتی است
کرم زنده

که کم نمند تا جوش زند و قفل در از یکتوله همچنان ثابت
چنانکه اگر از نر تا این نیز بر آمده شود و چون دیگر از جوش
باز استند فرود آورده باز یکسند و وقت ثانیه باز
کجاست جوشی بوی می بزنند می بگردن دهند این دوا را
در سینه خشک نماید داده محلول است بقرصه آب کند **فوق**
برای سرفه حریت **صفحه** پوست انار سه درم
در خل دو درم **صفحه** یک درم کوفته پخته سفوف
اندک اندک در حلق ریزند و پوست انار کوفته و نمسند
در آن امیخته و در من و استخوان شش نافع است **فوق**
برای صنف النفس و سرفه و دمه و سبت و امراض بارده
نافع است **صفحه** هفت یک درم یکد نیم قند و دو درم
قند کرد چهارم کشته است حلق و دهان اول بهینه
قند کرد در آن امیخته چهار پس خشک سینه بعد

مجموع بخورد و استرهما آورد و بسته میرود و وقت تپان
و سرشت احوال و جذان نفع کنند و تعریف نثران کرد
صفحه معمول حکیم کو با نان فست کرد حکیم عطا الله
برای رفع قبض بکند و وقت حشمت باب کرم بلای
انتهای کشف و وقت حجاب خورده خواند و صبح
باشد و یک باب کرم حجاب شود و شب و روز
و استرهما آورد و قولنج را نافع کنند **صفحه** پوت
آبیده رزد و بیدار کند و بکشد و قدر از حب کب
آورد و کوفته بپزند و بپزند و خوراک بکنند **صفحه** سحر
مایم حر و سلف **صفحه** بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
درم و بپزند و درم بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
از دجواب و فلفل کرد و هر یک دو باشد کوفته باب

کرم بخورند برای هر یک در پسته محراب **سوریه** برای
ضمیمه طعام محراب است از پنجاه فنقل کرد یا میان از هر یک
سه دانه بگرداند و دانه یک چهار دانه کوته پخته در یک قاب
لبیون تر نموده حشمت کرد **چون** **بافتند** انگوزه صند
پخته شیشه انار دانه فنقل و از کجور اجود از پنجاه فنقل کرد و
هر اسرائیل پخته در یک موی کج چوب جوا که در یک
لاهوری ریزه سیاه سه ماهه سمندر سو که به اصل کج
کون است بهر جزئی است وی گرفته جزیل است زرد خو
راک است باشد تا شش ماهه **چون** **بافتند** زرد کاو زرد کاو
بسیار تا بیست تر جوا که در یک کج و حب کج پنجاه
در فنقل شش ماهه جند و دو جزو موته مو بهر شیشه پخته
اجود اصل موز پنجاه سه ماهه سمندر سو که بهر یان است
نویک است لاهوری و یک سیاه یک جزو او و پخته

[illegible]

کند و باز تقطیر نماید پس بر آتش گشایند تا که
بروز و در آنک از طریقت بماند پس بر آزند و در یک سفال نهند
که بیل حکمت گرفته بکنند و در شور یا ده انار همه تمام روز بگذرانند
و بر آزند و بکار بر بند سرشت بکشند صبحی یکبار شب
یکبار و در دهن راد و دما نشاند م اول آب در دهن گیرند
پس در دهن رکند و زور برند و یکای چهار و شش اگر حشمت
طبی بهتر است و الا ایمر اینک داخل کتد یک و نیم سفال
نقوش بابت حکیم عبد الرحیم جهت معص و روضه
و در سه ماه محبت **صفت** طباشیر الکلیت مندر کلام
سودا که در صحتی سعد کلام دوا باشد و روت یکبار
موجود پس چهار ماه ششتر حشمت شش ماهه یکبار
تمام حشمت را از دم کوده چهار روز یکبار صحتت سفوف کوزه
نقوش بابت سفوف جهت فونت باه بابت حکیم الکلیت

کوند و مالک کوند سنبل کل سبازی میند
تو شخم کونجه معج بد نال مکه اند کخم او مکن سروالی خرف
موصی سیاه موصلی سفید اندر جو شیرین بودری سفید
در سترخ بهمن سترخ و سفید قاقلی یا سترخ ارمقنه
صفر حصه العنب حش مر یا کشم کدر کخم کندم ستر مکر دوم
دار حصه قصب کا و کوهان کرده ز کجیل عود غیره خور با مکر دوم
کوفه نیمه سفوف خه رصف ان نبات داخل کرده مکتوبه
یکم موافق برداشت طبعیت بشیر کوز و زار ترشی و بادوی تر
کند **سفوف** ای استهای طعام بسیار حرمت دارد
قافه صفر با کبر ریزه سیاه مکر دوم با دیان قسقل
مکنک ارمقنه نوبت میده روز و میده یک خورده شیرین
حش مکر دوم امار دانه و دونه لیون چهار عدد کوفه نیمه
سفوف زنده خوراک لغت در حاجت بخورند

برای بخش النفس و جلد هر کیمنی روک و تائب بنویسم
صفت مغرور قوم خرد دار چهار دام مغرور نه خرد دار تنوار خوار
دوام رز و حویلی یکدام تا کجوات یکدام بکشت سیده است
دوام کو بخر سید و ام بکشت بهر سید و ام ادویه کو بکشت
نار یک سیده در مغرور قوم و پیر کجوار سیده کو
بکشت در طر زنت طلی اب تا رسیده ایداضه وین سید
مخوده کیده و تا کرده اش کبک دهند بوقت سرد شدن
بر آورده سیده بکشد دارند صاحب مرض بوقت صبح
و دهانه و همین قدر دو پیر و دهان میانش بمغفل
الهی شفا یافته ما را رام و از زشتی و بادی بر بهتر لازم
سخت ویت سید رز و تربد سید رز و سید سید
رنخل فنقد رز و از هر یک بکنم دام کن سید ماه بکشت اموری
مکد یکدام گرفته سید سقوف رز و اگر برای استرمای

وینکشتنه وقت جانب بایسره ده اگر مسهل مطلوبه
و وقت صبح نه مائه بایسرم بخورد جفته احداط بلغم
و صفرا حرمست **عقوب بنده** و مسهل کوبیده
کوبیده مالکور سنبل الطیب کوبیده واکه ریختن هر یک یکدرم
بخورد برین سسش درم که نازج نه دانه الا که خورد قلعی کشته
هر یک دو درم شکر تر معشندام کشته خوراک نمینوله
موصی یفدینج پید شکر حی مکر دو درم همه را کوفته عین
سفوف کز دو درم شیرینتر حیده حب فخته
کج زو از بادی و ترش پراهنر نمینوله **عقوب**
بلغم و صفرا علی احداط مائه را براند معمول خوراک
خاک النل و نه مائه سنبل الطیب مائه شکر
نمینوله مسهل نمینوله کسرخ مائه خوراک لغت
حاجت **عقوب عجیب** در چینی مائه

مای یکدکداشته ورق بقره بخت سرخ کا بهل شش سرخ
ورق طرکات نعل شکوف مارو یکدها سرخ
عطک سرخ رخنان یکسرخ افون شش سرخ
این جیده یک خوراک است بخت سرخ باید
فندج سرخ فرو برود و بعد چند مدتی مشغول
مشغول شود و قوت بی بسیار و اساک نیز خواهد بود
والکرم عند الجماع مورخ ششینه بهر یک یک
کوزد و بمحرق در هر کاه در او ششینه شود
فندج سرخ کوزد و در تمام ششینه قسم است
چهارده انار پخته خورده میشود و همه مضامین شود
نورت سیداری می باشد خوب **سفوفت**
جودان که پخته یک خلی می بندد برای هر قسم
حی یعنی سبب خوب است اندر برکت کامل یعنی خوراک

کاین ان ده باشد است بنم کرم **صف ان حیات**
کوی موده بتول بزرگتر از بخت فلفل موده گشته امید
بر بزرگتر بتول فلفل در را بر بخت ترا بیان کاکر است
کجور پنج کتان همه ش نوده دوست بوزن برابر باید
گرفت بگوشت پنجه حوزن باید است **نقوت**
عجب دوائی برای سرخ بادیه و عیاط نشستن
طفل محراب **صف** است بک بکین رکش
هر کدام در زبیه حاش کوده دار مد روزه بقد حاش
همه ادویه سه بوزن برابر بگوشت پنجه بعضی طفل را بقد حاش
مقدار استخرد و بعضی را برابر کن و حاش تا بچند کرده در
صن اندازند بر پخته و آب و است از ترش و بادیه **نقوت**
حوزن و حشیم علی کین برای حوشمال چند کجور کرده
نود بسیار است نمود معده را فوت بید و طوم

برضم میکند و استرمانند و میرفرحین برای
حرف خان بسته بودند نیز موافق آمد **صفت آن** بنیده
بنیده سیاه آمد با دیان ناخواه کون سیاه رکبیل دراز
منقل منقل کرد فقهوتی پوست خوب شیطرج اندر دانه زاری
رسمه کلبه کلبه کلبه کلبه کلبه کلبه کلبه کلبه
باین قسم است و در قدر آب حل نموده بخور علقه صف
بسته بقسمه و نوره را بنهر سبزه بعد از آن در طریقه
کام رسد و در حبه دریا جگه شسته اش زهر بعد از آن
اش را بقیقه برج که مرطوب نگه دارد از **صفت بندهام**
یا و کار میرشد الباری برای بندهام زرا برای کرات
در بخور آمده **صفت آن** موندی اندری کرده دارا جهود کرم
یا یکی یکسب زهره را با بستر ای سر و بود
اشته و دو وقت بعد از در حریب مرار اکثر از بادی و اثر

پیش از آنکه داند **سوف** **الباب** منقل ریزه سنا
یا سینه ریزه هر یک بخاش یک سفید چهار باشد کوفته
بچه **سوف** از ترنجبین و وقت خفای باب کرم خورد
سجود اگر اسهال خواهد نیام بچه صبح باب کرم خورد
سوف **حرب** حکیم نور محمد جو برای باد کوله و قویج
نافع است **صفه آن** منقل کوفته بریان کرده دو عدد دراز
بچ عدد بر اینک دو دانه زنجبیل چهار دانه مکنیه
دو دانه کوفته بچه **سوف** زنده باب کرم خورد
رای مرز کلان یک خراک است **سوف** زنده
جوزان اکبر موکمه گویند که سینه و دفع مره و علت شکم
ماند بسیار دارد **صفه آن** زراستیان یکمیلنیک
بخدمت چون که **سوف** نام منقل کرد بخدمت عافیه و درم
چون زهرن بخدمت **سوف** جلد شسته ده درم کوفته بچه

س از تو بگیرم و بقیه طوم موجود کرده باشد بفرستد

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

[Faint handwritten text from another page or manuscript fragment.]

صفت ان

اداره سوارخانه
انواع اصل کاغذ و ادوات
درام باطله
بفوق حد
از این
نوعی

و این وجه به شرح گشت
و این وجه به شرح گشت

...مستحق ...

[illegible]

(Faint handwritten text in Persian script)

ابن سينا ادویه را احوال و سینه در این نسخه نوشته است

[illegible]

امید زین تو له همه ادویه کوفته چینه سفوف است

سفوف رای میضم طعام **محریت** **صفه** سوخته کلام

مرجه نیدام سل زود دام پوست میده برزد سه دام کون

سه دام کشته حش کت و نیم توله با دیان یکدام یک

سک حش ردام المک تکتیم ردام تخم الاچی کلان یکدام

همه ادویه کوفته چینه سفوف است زنده مقدار برزد

طانت کخورد **سفوف** رای **رفع قرض** میده برزد و ق

سنا یک آنکه ریزه یقه بودینه اما ز دانه کت سیاه

کف لامور از هر یک یکدام کوفته چینه سفوف است ز

نذر رشت کف دست **سفوف** در بدن لاغر کند

صفه کت مغبول دو درم ناخواه سداب ریزه کرمانه از هر یک

چهار درم فرا کوشش ز بوره از من از هر یک یکدرم کوفته چینه سفوف

ست زو خزان یکدرم با فیه بدهد **سفوف** در بدن لاغر کند

صفه

صفه ان در بخشش و بوره از هر یک یکدرم کوفته
سوفت نزد خوراک یکدرم بافتد بدید **سوفت**
بدن را اگر گشت **صفه ان** در بخشش نیم درم مرصع
از او نه مرصع حنظل نامریک بکدالت مغول اندوختن
از هر یک چهار درم کوفته بپخته **سوفت** از هر شتر دودا
بود **سوفت** صاحب طبابت ملامات در خراشیدن
خود آورده از سبج دو غیر در سر را بودند بود **صفه ان**
قطونا ست درم کخم رکیان کخم بارست کخم حشاش
مکده سفت درم کل از منی یا نرزه درم کخم مرز کوا درم کخم مرز کوا
و بنر فوطونا بارست این چهار کخم را بناید کوفته و مجموع کوفته
بپخته بعد از این چهار کخم بپایزند الفاه سه درم باب
سوفت بپزند **سوفت** بپخته کلوت بودا از رز و جوب
حین رویت در پخت نیم که فرایند تر پخته از هر یک

نیم با و همه ادویه کوفته پخته عوف کز قدر بزرگ

کته در سه یاواشت ترکند و صبح کوفته

تا نیم با و باند دو دوام شهر استخنة کوزند باین قشتم غذا

دال بولت نقش و خش که تا کجهر **عوف قایض** را بجای

معه در سج و بعضی و و جزو اسهال **صفته**

بیک خالص چهار باک مصطح یک نیم یک آنز دانه یکم کونار

نیم رسته و نیم خام یکم بایست آجیل نیم رشته یکم بایست

صمغ عربی ربع بایست میل یکم بایست زنجبیل یکم بایست

کوفته پخته عوف کز قدر بزرگ بایست بقدر یک بایست

به استیاده کوزد **عوف بای** سبلان منی در

منی از حرمت شیخ صاحب شیخ الدخمو سده اسد صمغ

انبه صمغ نعیندان صمغ فاکه بولت شستنی سبلان

از مرکب یکدم تال نهاده دو دوام شکر و عسل و عسل و عسل

عوف

بموقوف است زتر حراک کهفت در نهان شیر کا و بخود محبت
موقوف قافل رای سها مرنه و مصغف معده
سج و مصغف و ذخیر خوب است **صفه ان** اندر دانه چهار
مشتاق است باق حاکم انس هر یک دو مشتاق حکم جاف
از کث طایفه موزن متقی از هر یک یک گرم ششتر حخته بیان کرد
است و بوط آورد از هر حوتوب از هر یک یک گرم هم باور
گرفته و چینه موقوف زتر شربت یکدم ان بسیر مرکب
موقوف عجب رای میرقه و سیتات دست و پاری به
با به افرازد و اشترا طعام آورد **صفه ان** سیاه مالک
یکدم بویست بهضم مرغ و بالا اند و و نیمدم هر دو را در شیره
بمکملین چنان سخی کنند در هم چون سیرمه شود
نفسه دو بیره یا توین بر کرده هفت فونت مهر نموده در
چغری لبندر را حومه و مالانوده و اوه اش و بدیگاه و سروده

مردن آورده نگاه دارد و همیشه اگر پیشش باشد بچند
دو پنج بر ریخت هر دو دست بباله پریش آید لب در لب
لب در لب پنج در یک پان بدهند کایت اصلی صحت ماید
و جمیع امراض ملغمی را مانع چند روز اوزن و در پنج در برکت
پان بکوزد عاید غیظم دم **مغف** در بهتر جوان به شکر
گویند بابت حکیم جوان چو برای اشتراط عام و در و شکم
و مسده **مغف** سن در لون چهار بوی بخر دو نیم
بدون دو نیم سیند بایون دو نیم جو اگر دو نیم سل حوز
یک و نیم بیدونه یک **مغف** سیاه یک پنج یک گشته
یک امل بدیکالتس یک فلفل کرد نیم رطل هم بر نه سفید
هم انار دانه دو کجی الا کمی حوز دو نیم کوفته بخند تقوفت است
در برکت دو سه تا شش تا شکر بکشد و بوی سر و سر فیه
و جمیع رخت سیند در از نیم باشد بچند قطع است بایکم

یا و یوغ رشتش را می سبکتر می خوردند و درها شکر معنی فداست
 چنانکه آن طغیانی برود و این نسخه این ادویه است شکر
 و قند سراد در جینی تیم الکرماده کند بهتر است **نصف** حرام
 شش طعم و دافع درد شکم و نفخ و مقطع ریح غلیظ و ملین
 طبع بابت میان ابراب **هفته** آن تسریل قاعده صغار
 دار جینی زنجبیل مفقد از فلفل کرد مرجه شیطرح تخم کرفس ریزه
 سیاه و قند ناگوانه امید رز و سناریا تو بر فید سماق
 جو اهار **نصف** سیاه بد لون هر کدام یکتوله انار دانه رنگ
 ده توله کوفته پخته عوف کشتند در رشت یکتوله بیه نیم گرم
عوف از نصف **نصف** نفخ **نصف** و قراقرش شکم **هفته**
آن امید رز و امید از زنجبیل مفقد از فلفل کرد کمون از زبانه
 ناگوانه دار جینی و نفخ قاعده شیطرح و ج مفقد کفتر است
 خوردن **نصف** طعم سیاه اجزاء مساوی الودن کوفته

پنبه سفوف زتر رشت بکدرم تا کینفت این طاعت
خزود و بافته را موت دهد و کور الهضم را ببرد و قویج رکی بد
کثیه **سفوف خفس حق** برای ذخیره و اهراب کینه
بزد و ارد و حرب حقرات **صفه ان** کل اینتی کل مخدوم باز
حسره و طایر صغیر و کثیرا طایر منور کدست در خزودم
حسره و حاق کدست است خزود کند و طایر خفس
کد جمل و چهار حسره و منور کدست و منور کدست و منور کدست
پنج خزود کوفه پنبه سفوف زتر رشت است درم **سفوف**
حق برای سیدان منی از موت و رطوبت باشد
و این نشیمنه و سیله که چون از آید محرم **صفه ان**
رک الکبه پنبه بجا عدد دروغن کا و یک نیش ناخواه این
قدر دروغن بر بر کما سیده و ناخواه را بر بر کما سیده
در میان و بری مننه مزجه حیدر کج است اینش دهد و سید سید

زاده از نیم توله تا یک توله ان خاسته در هزار مجوزده باشند
حرب برای قویج از حرز الاطباء **است** که در صفه است
منوده سفوف است زند و مجوزده و مقصود را نافع است
عرف القطع الدم البواسیر **حرب** از معالجات بقرطی

عجب الفصل است جزو محرق بوداده کنی در سه جزو در زرد کرم
مرغ نجره محموده سیده دو شهاب با شهاب سید
بار سایش نهشته استهای نمایند **صوفیه** **مغلیه** **نادر**
تایف **والد** **مجموعه** **جهت** **دش** **الام** **حرب** **صفه** **ان**

بید سیه بید اید مفتش بار و غن زینت ریشه
هر یک هم درم ریزه کرمانه یک شسته روز در سر که حشده
حشده حب الرشاد هر یک هفت درم تخم کرفش انیسون
نیز که خسته شده حشده بوداده هر یک چهار درم
مصطفی فقهی نقره غود نهد سنبل الطیب هر یک دو درم

درم صبیح شام دو درم استغیایه **نویس**
 بوط از منصور رسته نقطه البول و سسل البول و سسل **صفت**
 بوط مقشره بوداده چند درم کندر سه درم کزبره باب **ان**
 ده درم کل از منصر صنف غلبه کدام ده درم صفت
 سخته افتد در دو درم صبیح شام بخورند و اگر باقی **ان**
 البول و سسل البول شش باشد هر چه در یقین باشد
 رتود و قع شود باید که مار شیون در قوطا بیاستد غذا باب
 غوزه و سماق مثل ان برت و منند **صفت** و کمر حبه
 اسباب مرار مرند و لوایس و لوایس حاره بعین حزن
 کل لرزنی باز دانه بودا دانه انکوز که از آن که سر و پا **صفت**
 ماسند و بوداده مکه بمشقات سماق سبزه کل سنج
 صنف عطر بودا هر یک است مشقات طریقه کل محترم **صفت**
 هر یک دو مشقات مرصطه عود و قاری هر یک یک مشقات
 فدا از نشت

قدر برشت در شفا با روت ساسبه **عوف زرش**
تقویت نموده و جگر چشک کند **صفه آن** **خواه سماق**
را بخیل حب ابرمان بوداده اود بنق بر یک دو درم کوفته بوقت
ش روز **عوف بهر دور** جهت پا و با و قیچ معده کرده
صفه آن اینستون ریزه سیاه قاقه کبر قرقه با کواه تخم
گرفش هر یک دو درم را بخیل فضل هر یک دایم و دایمی قاقه
صدار بیدام شکر است درم شربت دو درم **صفه آن**
وج با دین اینستون هر کدام بجز درم تخم گرفش دو نیم درم
سندریه صفت درم کوفته پیچیده برابر همه است اینگونه
دو درم باب کرم وقت خواب میل نمایند **عوف سنا**
جهت عرق الت از قریات و شراب **صفه آن**
سنا مورخان بگوید درم و در بعضی نسخه مورخان بجز درم
است شیطنج ستر درم رفقان بجز درم قدر برشت

شکر مل نمایند **خوف** جهت دفع ذخیره و سایر اطفال صغیر
السر خاصه شکر حرازه بسیار خوب است **صفت آن** با روغن
زر اردغن کا و بیان کرده است که **خوف** خاصه کورانه
خوب از موده است **خوف عجب** برای حبس طست
مغز به این روغن و ای قوی کم شده شده و غریب را آنقدر
بینم به برای طفل تعینط منی بکار برده اند و تقع بن یافته
برای بخر به رسیده خوب **صفت آن** لیکن بقدروش
باید که ثابت برادر زن آن امیخته چهار ماه
باید که کورانه و بینم باشد که بر تعینط منی کورانه خوب
خوف جهت نفث الدم **صفت آن** حال سبیل است
ن خاصه **خوف** موده است که خوب است به نرسنج
است **خوف** برای دنا میطس نیز نافع است **صفت آن**
صنع عودا کل از منی کف رساق از هر یک یک نیم دارم ضد لقمه
سید و منی

یکه و نیم هانت کوفته پخته سفوف زرد خوراک نیم درم باب
از کوزه دانه **سفوف همی** بود بر این موصی این خوراک است
العصافیر کخم کوکبه سفوف سرخ نیمه کخم او نمکن بر جوس امه و
بر این سر سفوف بر این سفوف سرخ در کف دست
بیشتر مایه در این کوزه **سفوف** حکیم صادق برای ذی جروح
حبه زرد موصی کل مایه بوبت انار از هر یک پندام
کوفته پخته سفوف زرد با جود است نیمه پندام کوزه **سفوف**
موصی سرخ با بوی این صغیر کوفته سفوف زرد کوزه
یک خوراک است **سفوف حکیم** برای ذی جروح
حبه زرد بیان بر این زال مغرسل است خشک است از هر
یک کوفته نیمه سفوف زرد خوراک شش نیمه از هر
یک کوفته مایه نیمه بهتر شود **سفوف سیب** هر دیال برای ذی
زال مغرسل مغرسل نیمه از هر یک پندام از اسهول است نیمه پندام باب

باب بخورند **محرر** اسرار از این خورده و در روز
پنجشنبه محراب بخورند و بریان موقت یکدام کل متین است و در آن
بغی این یک یکدام کوفته پخته موقت است و وقت خواب
بخورند و در آن است غذا کنم مرغ نیم برشت **موقت**
محرر برای این که در این محراب **موقت** سر بران است و
کشته و در آن میان شکر بقد هر یک چهار دانه موقت است و در **موقت**
محرر برای در دهن و بخار چشم **موقت** سر به یک یکدام کوفته
میوه رز و کشته حش یک دانه شکر سرخ و در یک دانه برشت
میوه کافور و کشته تا بخورند **موقت** برای صدراع
و استغفار و در دهن و حاصل محراب **موقت** سر به یک دانه
میوه کافور و کشته سیاه در دهن و سرخ و کشته قند و سرخ و کشته
حش کافور و کشته و کشته خورده و کشته کافور و کشته
اندر شج کافور و کشته و در دهن بود و کشته کافور و کشته
پخته

[illegible]

لیکهر و و صمغ عسیر بیان کرده یک یک درام کوفته چوبه
نارنگی نیم درام قند نیم درام زعفران نیم درام
در درام نیم درام قند نیم درام زعفران نیم درام
و صمغ عسیر نیم درام قند نیم درام زعفران نیم درام

سینه از بلغم و ریه از اخلاط فاسده و سینه
لحم از بلغم و ریه از اخلاط فاسده و سینه
لحم از بلغم و ریه از اخلاط فاسده و سینه
لحم از بلغم و ریه از اخلاط فاسده و سینه

سکک است امتحان پاکیزان چه دانه الا حکم کلان
نارنگی کوفته نیم درام قند نیم درام زعفران نیم درام
در درام نیم درام قند نیم درام زعفران نیم درام
و صمغ عسیر نیم درام قند نیم درام زعفران نیم درام

بکدرم از آن باب شریف و صمغ عسیر نیم درام قند نیم درام زعفران نیم درام
در درام نیم درام قند نیم درام زعفران نیم درام
و صمغ عسیر نیم درام قند نیم درام زعفران نیم درام
لحم از بلغم و ریه از اخلاط فاسده و سینه

تر گردنهای بلند صبح ای صفت خسته از آن

بازی صندل بوی آنی که در کف دست می آید
بوی آنرا از آن که در کف دست می آید

لایه نازک سفیدان طبعی از آنی که در کف دست می آید
بوی آنرا از آن که در کف دست می آید

بوی آنرا از آن که در کف دست می آید
بوی آنرا از آن که در کف دست می آید

ترتیب دوم شفا بکرم عوفت میسر میسر میسر

هم کنند و اشتها آورد **حبه زرد و بکرم عوفت**

بکرم عوفت میسر و در آن فلفل هریک دوازده غره

یک شربت باب کرم بخورند **چهارم حبه زرد و بکرم عوفت**

ایک یکدرم سحی یکدرم منسل یکدرم هر سه را با بلی کره

طبخ کنند و قرص بسته در موش با کلیه کا مغسا

کرده مثل گیر نموده در بفت انار با جلد شسته آتش دهند حرا

یک سرخ با بفت شکر بقد پنجاه سان تا سه روز

عوفت میسر میسر در آن فلفل و کرم در آن حبه

انفراج دفع سازد صفت بکرم عوفت فلفل اعلی منفرد

کافیکه کرده درم زرد بقد سه درم فاسد برابر همه او دونه حرا

دو درم باب کرم **عوفت حبه زرد** عذیت خالص

چهارم حبه زرد **صفت** کورای جمل کمال

بکرم عوفت روشن ما و کا و بریان کرده در خوب برشته

میده

سید و کرد و بار یک سینه و هموزن آن سمنه زهره
و سمنه بار یک سینه و با سیم متره و هموزن نونا
مصر داخل کند و از هموزن سه خراک رسد و هموزن
مانند یک خراک با سیم و کوزد **موقوف ملک قاضی**
ر خرد لوا مال کنیند رخت آن اینون مصر و غیر
بذر النج ایند از هر یک سینه یک سینه یک سینه یک سینه
کردند و کوفه پخته و با پیخته بکارند خراک و پخته را
و با وی پخته کنند و از با وی این طعام کوزند و از شیر و شیر
و لرب مطافه درازد **موقوف نعم قرقه** حاصل خوب
صفه ششم فاقه حشیش بزرگمان کتیرا یکدیگر بچونند
جزان رشت بچونم **انقض** زیر شح بودسته بشول با آب
شخ و هر شش با یک سینه صاف کرده بکیم کوزد و
هفت روز بخوابد و خوب است **موقوف ملک قاضی** تو بنابر مصر

در انش سرخ کرده در آب سرد کند تا سپید و بپزد
 نشسته است بعد از جهت دهند حرارت **عقوف**
 و فرزند خرد و سحج حرارت از نو است **صفطان** و توتیا
 را با این کشته در برشته مرغ که جوش نده و در طول بپزد
 که در رزدر را از دود بکشد و یکی از رزدر توتیا معجون بپزند
 عصاره دو با یکدیگر بهم آورده بر میان نه نیمه و در گوشت کاه و
 و آب پیخته در گوشت نرم شود برارند بنده ام از آن بخوراند و بعضی
 را بقیه و غشیان ارد با پودینه و انار دانه و مصطکی بوزن برابر
 است بخته بوزن یک شهاب می بیند بسیار نافع است **عقوف**
 برای این که حرارت است **صفطان** و تخم کرم ریان
 کشته با روغن کشم که با بوزن مساوی در خوراک است
 با بیهوشانه بخورد **عقوف** وافع **نزدک** و نافع **سکنا**
سینی و حرارت قرطه کل قند اصل الکوس حفره کاسه تخم کرم

لتر بر این روز خطای کید نوله شکر سرخ با نرزه نوله شکر
بیشتر و آب درخت بر این شکر شکر و شکر و شکر
در دستان هم خرب است **مغوف** **مغوف** **مغوف**

کل بسته کیم تاج خوش سمندر سرکه سمندها هر که کوهر
بندال کهانه کید کیم ز کیم در نیم حسه و کوفه همه مغوف
بزر خوراک کفایت بنات کیم کوزد **مغوف** **مغوف**

مغوف **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف**

باله سوره شخم او و پوست درخت بشل و شخم کهر ستاد
از هر یک است درم شکر تر صد درم هر یک است
کسند و به هم ایستند هر روز بخت در است و بخت در

کوزد و خرب است **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف**

حرف و شکر ته **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف**

مغوف **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف** **مغوف**

کوزد عندها نان و کباب بکشد تا چهار روزه زود به او
کوزد **هفت سیب** جهت التماس **حرب** و از او
است صفدان امید زنگ بویست امید زود قاعی بده
و منقل سیاه از هر یک در منقل سیاه هفت تنقل
منقل سفید نوزده تنقل همه را کوفته بچینه بهم آمیز
و کف با کف دست سیب کشته شود پس جدا قسم
کنند هر روز دو قسم کف زنند یک قسم صبح یک
قسم کوزد و صدری کلاب از غصه بیست شده
و خود را یا عدال پوشند تا وقت در صحت شود **هفت**
برای انداختن باغی صنف هفت رس کور بوزن
و هر الا که چهار و مر را بر یک بسته است هفت لوری بندند
پی مانند زود و کفش لوری کس روز کوزد باب ان شجی نزدیک
راند و عندها شیر مرغ و کفند هم کوزد **هفت سیب**

بسیار است در وقت شربت شنبلیله زخمی مالدین
صفه گوزانیه گوزانیه گوزانیه گوزانیه گوزانیه
کا فور سید تال کنه تا کل بوزله شکر بقدر بر همه ادویه
یعنی نصف توله موفق زهر خوراک صفت در کفایت
در زهرها را بشیر کا و کوزد **موفق** برای دفع فحش
کوبیده بادی و خونی و اشتیهای و لقمه و تقویت معده
گوزانیه بود **صفه ان** بوی عید راز بوی عید
همیشه سیاه تا یک تریه بقد و نشسته اند بقیه از هر
میکنونه شطرح و نقل و نقل در از خود غرقه ملک لا موار
خوردن ملک ها همه لا کوفه بچه موفق راز اثر
میکنونه تا چهار درام بوقت شب آب گرم کوزد **موفق**
برای پاک کردن **صفه ان** بوی عید راز **صفه ان** خوراک
از عفوان سیاه افزون است بذر البیج ملک کوفه و نقل

الوزن گرفته گرفته بپند **عقوف** زهر برشت بپند و دم
و نیاوه حدس طب چهارم بر پیش از جماع بگذرد و دست بپند
بپند کا و برشت **عقوف** **عقوف** **عقوف** و برشت ازال
رکبتا منی بر بپند **عقوف** جز بوا در صحنی فاقه
صفت ز بپند نشسته مصر از زهر یک نیمام اندر مال بکاره لوله
و بر بپند کوند سبب کوند صحنی سداد مکن موضع بقدر مصلح
سپاه تخم باز تخم کوند تخم سرد الی تخم کذر از زهر یک یکم ام
عرق نیمام اینهمه کوند بپند **عقوف** زودنه دام مصر مایه
و اصل کرده لغت هر اردنه مایه بپند میسر کا و بخورد بوقصیح
چهل روز **عقوف** برای سیدان منی و بر بپند و برشت ازال
حرب از زهرده حیکم قمر شازی **عقوف** کوند و با که بر بپند
بر بپند بپاری اندر جو بپند نور کو بپند نال بپند پنج بند
تخم بر و از حش مصلح بقدر سپاه تخم کذر تخم بپند
لغیب

نفس بر سر حرکت دم شفا قل به بیشتر عسله فافده صدرا
تلف بر یک نور در کلون بهمن هر یک دو توله در اصل
کاو ز محل جز بوا عود غریقه از هر یک یک توله همه را کوفته بمشقه
سازد جزا یک بمشقه با سر کما و بوقت صبح بخورد و عسل
نوشته است محمد خان کبریا برای معوی باه اثر تمام دارد
موصی میداند چو گوهر و بهنیا سوختن سبب کبودی است
سخ عافیه تر حلقه چهاره کخم او ممکن کشت کوه کیه
چینی لوبان الاچی همه او دیت وی الون کوفته بمشقه
با دو حیدان شکر سرخ آب بخفته سفوف است زنده هر روز
گفت دست نشانی بخورد و از ارشیه و سر در بهر
گفت فایده بسیار است که در حرکت **نوشته**
چند روز است خوشی سفید و سیاه مکرر و درام کلدا
سماق مکرر و درام طباشیر کمر با مکرر و درام ریون و حطاب و ط

محرَق و مالا چون مکد و دو دایک نذر البنج
کوفته بجهت سوزن زنده رشت یکمقلک با نیم لک
بایسته تخم خیارین **سوزن** **رای** **سوزن** **کرب**
سواد اس از موزه **صفه** شکر کاو و نخ سیرا
یکو شسته در عقیقه شود بعد از آن نوزده ده سیرا
تخم ترخ مکد یکم ثانی یکم ثانی الاخر حوزو دو نم
ثانی ثانی نیم سه کوفته بجهت در آن شکر ادا شد
در اسم حل زو مثل جسته خواهد شد شکر کمتر هر چه
انگشت توان حوزو بایست **صفه** **فنی**
فنی بجهت مکد در جهره بسته میصد و یکبار باشد
حتی نموده وقت لغز و جهره بواهره بوزن برابر کوفته بجهت
لغز ندارد چهار باشد بخورند و اگر زیاد یک شکر و کاو
کرده بخورند **سوزن** برای فواق و قته و اشتیای خرب

بج کشی کمان و حوز و بل سخن قفل کاکر است
بهری آجوا این اجمود و نثر یک به فرشت ز جفا و رسته
از نه سیه بخت بویختن نرسید ابر الکاب بنهر حوا
کبار سکو حق کبار و درم امید رز و سه درم کوفه خوش
س زده آنچه در سر است بر داشته شود بار بار خنده
کوزد **سوف** برای **بخت** و **محراب** **سوف** بخت
بخت کوزه اوست کنت به بعد در سیه خشت بکاف سوف
س زده هر روز بخدا م باشه کاف و تر تهر کوزد و بخت اگر کوزد
بهر و الا لا بود در کم کوزد و آب نیم گرم کوزد چند زور سوف
سوف رای **صم** طعم نایب است ابو تراب **صفت**
قفل کرد بخدا م بخت با بیان قافه کبار مکمل نام کشته اینه نیم نام
مسل و درم امید رز و تر بعد کد سه درم بخت سکن جبار نام
کوفه چینه سوف کنت بعد کاف کوزند **سوف** **بخت** برای

بوی کینه نیست آن میدان نالکس سیه
ریزه سیه اول سیه ریزه یقین شرح فضل ریحل ملک کثر
منتی از هر یک چهار درم ملک بهر امانه دانه یکدشت
درم زار حنی و درم الا کثر جزو یک درم کوفه پنجه سفوف سیه
از یک درم تا یک سفوف و برای ماهنه یک شش رفته باب
سه و پنج زود و سه از طعام چهار کهر و برای شترهای اول
از طعام کوز و حنیت **سفوف** حابس خون لویا سیه حنیت **سفوف**
ان کوره انیس از هر یک یک درم کهر و دو درم کوفه پنجه سفوف
س از هر شتر یک درم **سفوف** حنیت ستن خون لویا سیه
حرب از نموده است **سفوف** ملک سفوف عافش اینون
ربان کرده یکدشت حطب بر طایفه غم و غرضه سیه
دار حنی همه را کوفه پنجه سفوف سیه و در روغن زیتون
حرب کینه یا در روغن کینه جدا کند سیه که در شتر یک درم

ناشتا چنه اسهاس خنله هم مقدارات در تجربه اوده بخت

رای براسیر **هشتم از باغی حافض** اسیر جوده بخت

کل داده بختوله الاچی خورد ز بختل یکد شش شش موعرس مایان
مکده بختوله همه کوفته بخت با دو چندان بخت سفید امروزه نازده

کاد و جیب خسته سفوف سرت زه حوزاک شانه بخت

براسیر **نهم خوف** رای استی ضه را میفد بود یعنی بخت

خون کبی را باز دارد زخم **هشتم از تال** مکاره حشر است

بوده هر چهار برابر کوفته بخت بدارند هر صباح موازنه بختوله

تا چهارم شکر ایمنه باب پنج شاول فسیله **سفوف**

مستفی ز بختل مایان فاعل کرده بخت هر چهار برابر کوفته

در آب بسمون تر کرده سفوف سرت زه و جیب مایان طعم

خوردن مفهم کند در چهار خورند اشترا زیاد کند بخت

مخیل ارد **خوف** اکثر الانواع به الوقع است **صفت ان**

فاحه

واقعه خورده و سوز خسته کنار و مغنه تخم میوه و فلفل دراز
و جندقی بحد و نقل و اسبازی است وی گرفته کوفته
میخه صوف ک زدن است و دانه پاشنه خورده

صوف برای صفت الفس از بزرگ مسیح صفت آن

اوج این یکم غده باد شکسته باد رنگ که کلان بسته نامه
بشکسته اوج این رنگ سبز باد در طرف کل رنگ
نیز کورته بسته گذاشته در با جلد شسته است و در سینه
نقد دارد خوراک چهار روزه در یک بان **صوف معده**

بالکسند و سه پهل با رحمت باشد **صفت آن پوست**

همه کاج و همیشه سیاه از هر کدام چهار درم تخم کرفش و زراینه
از هر کدام سبز درم ریوند چغندر و درم کوفته نیمه شکر سبز درم
رشته بدین **صوف نانوگاه** معده را پاک کند **صفت آن**
عقیده زعفران کشته و دانه کرا باشد **صفت آن** نانوگاه تخم کرفش

[illegible]

[illegible]

بند است عدد و در هر عدد کا و دو عدد که در دست
مستقی از دست در دانه بپزد و خرب محرق به الامه تنخ
و دو توله سه که سه توله بول کا و دو توله عسل سه توله ابراه
کو یعنی سه کوخته مجموعه سه با لباب بگوشتند تا رطوبت
یا الفی سوزد و در حبه از محرق سوزد پس شیف نمود
در آب نه منفقد گردد شد بقدر دانه حبه را در آبین
اشاره کن به مضموم دو کف در دیک سوخته سیراب داخل کنند
در یک سوخته در دیک سوخته و بر آتش بپزند چون دو حبه
سوزد و قدر قدر سوزد یک سوخته بخاران بپوش دارند تمام بی رگوش
رود تا اینکه بخار تمام شود پس یک شیف بر روغن عسرت الودا
در گوش گذارند تا یک شیفانه زود در گوش مانده
برای سبیل محرب حکیم صمد **مفتد ان** سبیل
زجاج سفید کافور نو تیا بی سبیل مکه یا التویه ماب سبیل

سنگ زنند و اگر اندکی رزق خوب داخل نمایند بهتر خواهد شد

شیاف از خرماست حقیر است جهت منع نزول

و حرمت در چوب حله و در موه و رنده و حفظ صحت چشم

و امراض ملک مجرب است **صفه آن** **سبده گاهی** از زردت

سبزه مرغ آمیزن سنگ بصر سماق بکوبند و شاف

در روی چشم از خیمه صحرایی که می کشند

بصر به راه کل خنده شب بانی گوشه شاف زنند

شیاف مجرب بکشته تریول مار و میوه سون بندرم

شکنج یک بندرم بونش در بندرم معنی خنجر یک

شفت بایست شاف زنند **شیاف** **توتیای باب**

نارنج سرورده ده دام کترانشته اثر زردت کمرخ

صحرای طری حفص هر یک بکدرم بغداد فنی سبده زردت

و در دم آمیزن ربع دام گوشه پنجه شاف زنند **شیاف**

عزیزان صور از محمد زکریا جته اوراق مذکور محب حفظ است
صفه ان صبر رز دکت در انزوت کنر سر سینه
دم الا چون هر یک یک درم زنجار ربع دایم یکی کرده باقی
و شیانف زنده **شیاف** شمل کالان شکر شربت
در سرعت فعل و قوت اثر تمام دارد **صفه** ان مقبضه چهارم
دام توتیای سینه یک دایم صبر فلفل مغز هیدر صلیب
هر یک یک دایم شش خطی چهار دایم مروراید با قوت مرغان
کمرها یک یک توله کوفته دستور شیانف زنده **شیاف**
ایض سنک صبر مغز هیدر یک دایم توتیای سینه یک دایم
سنک چهار دایم فلفل سفید دو دایم سر سینه یک دایم توتیای
شیاف زنده **شیاف** مجرب برای ریه از حکیم
حکیم عسکر جو **صفه** حنظل سرخ شیانف سبب
بغیظه رکب سرخ کافور اینون رغن ان زیتون
برفت

شفا کاف ازند **شیاف** مقور می رسد **صفه ان**

توتیا **بالمعول** مدبر و رایت با دیان بیت شفاست **عنه فراط**

من یک فراط مجموع صلابه کرده بایه و کتف حفض

یکی از آن حل کرده با بشته خیر کرده شیاف زنند و

تیه حاکم کنند **شیاف** **حفض** مضر مری بدالجمر

هر کدام در می بندوس رفقان هر یک بنورم بوره از سر

ربع درم سخی کرده بکلاب شیاف زنند و ریاض

سبزه حل کرده در چشمت **شیاف** **زین** **بیت** **دران**

دو فقره و حاشی و سداق و دیگر امراض چشم نافع است

صفه ان ریش و سرب و انند و لوتیا و رسوت و در فلفل

و دیگر بجز کافور ربع حسن و **سبزه** **حفت** کنند

و حبه از دیگر باب یا کلاب یا یک سبزه شیاف

کافی زنند و برای رمدیات یا بشیر و حنران بر کرد و بالایی

چشمه طاکستانه مجرب است **شیاف** نموده و آب
 کلسرخ بود درم تویتا شیر و زلفار حرقاق اناسه درم زلفار
 منقل سیزم قدر قدیم او سن مجموعه سبزه سبزه
 ب زلفار در چشم طاکستانه و برای سبیل و مانند آن
 اندرون میتوان کشید **ایضا** نفع سبیل و عت و مانند آن
 کف دریا عت سبیل این است اسکر و پودت سبیل درم
 تویتا شیر سبیل اسکر و پودت سبیل عت و پودت سبیل
 در چشم کشیده **شیاف** سبیل سبیل **شیاف** سبیل
 تویتا سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل
 اندرون سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل
 منقل دراز رفقان مکمل سبیل سبیل سبیل
 سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل
 کله **شیاف** سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل

و حرارت بود نافع است **مصلحت** نوبنا مغرخت
امید کف دریا اصل الیوس فلفل امپش یکدو درم و دوع
چهار درم سه سه سفید ده درم بعضی نوبنا می سبز یکدو درم و دعال
میکنند و با جین طبعیاب میسازند و شنبلیله
و نایب شیر و حنظلان تر کرده بر چشم طاعت کنند و چشم
کشد بحسب احتیاج نافع است **مصلحت** امپش نوبنا
سبز نوبنا فلفل فلفل مغرخت امید یکدو درم
امده چهار درم اصل الیوس یکدو درم شیا فلفل زنده
مصلحت از کمالان مذکور شده بیمارهای بار و و حار
را نافع است **مصلحت** امپش امپش اما نصف حبس و غفران
ما میران اما یکدو درم مثقال خطی چهار درم کبریا مکتوبه یا قوت و جان
انانیتم یکدو درم و احقر مثقال یکدو درم داخل می کنند بسیار نافع
می شود و حرکت **شیاف** **مصلحت** **مصلحت** نافع است

صفه رزد جوید مکره شیا فک زنده در چشم طلسم
تاق است شیا فک سکن در چشم ~~هسته~~ ~~شیا فک~~
ما میست است دامن انزروت جادو نام رفغان انون
سوت صغ عجز هر کدام دو دامن چند بندستر کدام شیا فک
ک حذو کف ندارد و بالای چشم طلسمه ~~شیا فک~~
دافع پس رقیق ~~صفه~~ جبر قوطر رزد حریف
~~میران~~ ک و کج معقول همه را برابر وزن گرفت گفته شیا فک
ما یان شیا فک رزد ~~شیا فک~~ ~~دو شیا فک~~ یا صرب
و طفره منتش رو باقی ایاز دارد ~~صفه~~ ~~ان~~ تو تیار هندی
افتمان و نهی و فصد هر کدام دو درم کافور و مشک بقی هر کدام
دانی ما یان شیا فک سازد ~~شیا فک~~ ~~نمونه~~ ~~کافور~~
ماون باند زنده و یک دامن صبی یک در در انداخته بسته
حل کنند مع برزان گیرم روغن بن دروی آذر زنده
و چندان

و چندان دست زنده که قابل سیاف کرد و در آب
استدای بر تولد و پشت رو با حق و صبر منفعتی عجب دارد
شیاف جهت بر خستن سول در چشم **حبه**
اینکه هنر رخسار عینه شیاف پوست میزد و زنده همه را در آب
نزد سید که کرده بر چشم طلا کردن نافع است **شیاف**
مسکن و جمع و میرند و سده **صف** سیفاب صغیر و مکرر
و کثیرا و حوض هنر هر کدام نصف حبه و اینتر مسکن
و باب الحیل الکلی شیاف زرد در روزنه بود و منتهی
شیاف بر لوما باده رمد را باز دارد و ضربان و چندان
چشم را مایه داد و حرم و باد را بر آلوده سازد و در
روزنه بود و منتهی بود **صف** شیاف ثانی از زردت هر
است و رسم و غفران دو درم کثیرا مکرر اینتر میزد و کوفته نیمه
باب ثانی شیاف زرد بر دور چشم طلا کرد و از ارض

سندفک نریب برای قلیح شیاف برای توبه و غیره
از خسته را لاط **صفه** لورق مقو و شب یانی سحر کلا
و بل مقصود پیا میزند و شیاف زرد و در دارت **صفه**
و دیگر باین صفت دارد **صفه** بزرگ ریش بزرگ کروت
و حر حر است و لورق صبر شکنج تخم خنظل مع الود حبه
سرا کوفته شیاف زرد **سندفک** بر لورق سنبله
از دست بوز **سندفک** در دوا حمر با بوده درم منع عرق
درم زعفران افیون کتر هر یک دو درم باب **سندفک**
ب زرد با پیفته بقیه استوار کنند **سندفک**
از د و حر حشم حبه و بقداب از زیر اثر روت
هر یک سه درم کنیزان سه کد یک درم افیون نیم درم بستر
و حشران با باقی ایض شیاف زرد **سندفک** زرد
حلیش تازه در برای بیاض چشم صفه ان **صفه** چند و درم

نظر است باین ماه که مفت سرخ ما بران چهار سرخ
سر لوتک یک عدد و سه خرب سی می نماید و شنبه ف
نفا می دارند و یکا بریند **شیاف** برای بایض است این باب
و فیل **خرب** بخوبی آمده **صفه** زنجبیل **شیاف** و یک عدد
همه سوی کوفه پنجه هر روز در بونیت در چشم کشند و پیش
چشم را برده **ایضا** تنه نافع را در چشم کشیدن واقع
بایض قدم است **ایضا** است سمج در قانون نوشته است
شیاف خیر معمول است کار صبر و زلفا و دها به جابجا
برینت ناخواه ما دیان صاحبون قند که نه سوی کوفه
در قند شیا و است رز و روغن ایداخته یکا هر روز **مصلح** و هم
در شرباب یعنی شربت **شیاف** شربت سدر و لجنه رافع صداع
من من **دواع** صرع **خرب** صفت **الفن** و سرفه رطبه و امراض
بارزه و مانند است **شیاف** و چون در اینست **صفه** است

در پند مکرطل گویند در سبب رطل آب پخته شود و به
بانه و هر روز با پسته و سفوف است از این کوزه و چنه و عاده
حل نان در روغن جامه شد با شکر است در این پخته
پخته کثیف در حل میکند **درست لغت** چنه کثیف
و شکر و مضم بر تبه موثر است و صبر تواند نمود و منفعی نمند
از اجزاء بر خفته و نافع بغم و بهی است و چون بر معا چن
بالبه میوشند در سرعت اثر معطل است **صفه ان**
ان لغت است ده پست سفوف است در دل پسته
به باید یک سفوف نرم بکند و با بوز سفوف حراره
در هزار و دویست سفوف است که نشسته تا صنف است
بصاف بوده باشد صد سفوف عمل بقوام رفته **درست**
در مکرر عمل اجزاء محرفه و جهت حریف و حله و امفی
حک و شده و برادی رینق و صنف کرده و صفراوی بر خفته
بافع است

نصف است و مورث است و مصلحتش **سبب** است که او را
و مصلحتی که یک مقدار بار از یک رطل ثبوت او به مذکور در اول
مذکور گفته در میان ثبوت بگذارند تا بگویند و طریقی است
که است تازه رطل کمیش آورده چهار رطل یک کدر را
یکبار دفعه برزند دفعه یک رطل آب پیوز پس الا صاف
کرده در دستور حصه دیگر را بریزند تا آب که ربع باشد و اگر چه برخواهد
کل را بکشش رطل میتوان نمود و شیخ را پس زیاده بچودش
را منع نموده پس با هم وزن آن آب صاف نموده و شکر
بقوام آورند قدر سبب از ده تا سی مثقال و اگر بقیه
وزن سببین بر پسته چنه صفرا و سیت **ترتیب**
منقول در کامل چنه بر تابی حاره و سه دفعه و یک کس خون
ناقص و همین طبع است **مفید** تازه سه رطل
را به دستور در رطل آب چهار دفعه بریزند و بگویند تا ربع

تست رطل شکر بقوام آورند و اگر شکر در رطل گشته در این
نیز تر نرزد و اگر بمش خشک باشد بکامل او را بچوب تنه و باد رطل
شکر بقد بقوام آورند **شربت بنفشه** **بنفشه** **بنفشه** **بنفشه**
والله معش و سینه و نفوس مبت و حب با قطع طریق
س حن ان مثل شربت بنفشه است و بعضی باین طریق می سازند
صفه ان عرق بنفشه چهار حبه و شکر بقوام می آرند
شربت **بنفشه** **بنفشه** **بنفشه** **بنفشه** **بنفشه** **بنفشه** **بنفشه**
صفه ان چهار رطل کلسترخ رقیق او را بیک دفع درده
رطل آب بکوشند تا بر معرب و صاف شود تا بم
وزن ان شکر بقد یافت بقوام آورند و اگر قویتر خواهند
تا بر آب بیک رطل ان بیک از مصطی و کشمش و روده
سفید و اردکن روکشند خشک طبعی یک سفید در ده
لبته در ده بند از ترنا بکوشد و سبب بر نصف طباحت

احسنه فایز حاره بارده که لازم باشد نیز داخل کنند

شربت بقره جهت ضعف جگر و یسه

و مزاج بارد مانع و گفته اند که مداومت او حفظ میکند

و جمع امام حیات از مرض **صفحه ان پنج موسسات**

نیم معاش کثیم را نیات مفصل مکرر میجوید

خوب بپسندیده باشد و در شصت پیش نقل را

کنند مفعول کثر و در طرفه گذشته هر طرفه

کج گرفته چهار روز بگذرانند بعد از غذا و قبل از غذا

میل نمایند **شربت بقره** جهت **صفحه**

امراض بارده و ضعف معده و دماغ و تقویت

و امراض سوداوی بغایت نافع است و بهترین مسهل

است کلسرخ سنا را که مکرر در رطل مضطرب است رطل

توبه سفید غایقون انشان مکرر پنج رطل کثیم

سید مسافر ترسخین خوش گرا

تفاوت دانه منقل که به جهت مجرب است

السلطان عبدالکلیق

و در ازده سیراب چاه یکن در او نذر کرده بکشد و فن
نماید بعد صاف کرده نذر ازده طبع مسخ و مخر

والتواضع واللين في الكلام
والزهد في الدنيا والنجاة من الشهوة

١١١١

[illegible]

و صوفیه و در این مرتبه شسته کرده تا آب
معمود و در آفتاب بکشد و در آن تا که سرخ رنگ شود
در آن نان بارچه مده مخلوط است و بکشد
شراب دارچین سیاه **صفه** مشاب و آب
تیمک ریخته با دو دوام دارچین چهارم دام کلک
و بصر یک سبزه دام در طرف شسته دارچین در آب
تا سه روز بماند و صاف نموده در آن بپزند
کوبه جهت پنهانی را قلع کشد و عفره را قلع دهد
بروش نموده و از آنزول حاره باشد و دفع و تصفیه
دم کند و نوراک را دور زد و حراک را زنی
تا یک هفته بکوبند دام چنه **صفه** آب برک کوبیده
سیره شکر قند حلیف حج نیم سیره بقوام سبزه است
سبزه **سبزه** **سبزه** سبزه سبزه آب صفت

سینه پخته سرسره و دوسره کثیرا دوازده تا دوس بقوام شربت
می کشند بر مایه صاف نموده عجب الانر است برای
رطوبات ناله بدن خشک اندازد و در سینه سرفه هوا دور
می سازد و احتیاط منزل را رسته دور سازد
و سینه کهنه را دفع است خوراک یک انگشت تا یک نیم
اونس **شربت چوکه** بجهت دفع مایه های مبدیه
بالا ریه است و نافع حوک است و لراغوت می کشند
خون را صاف سازد و حرارت را ببرد و در بدن
آتش ممتد گرم باشد و دفع کند و بیهوشی می دفع
کند **صفت آن** آب را که چوکه لیس شده سینه دوسره
مرد و دوسره می کشند تا بقوام شربت آید در مایه
صاف نموده کف ندارد خوراک از نیم اونس تا دواونس
حرب **شربت** کندم بجهت دفع مایه های سرد مبدیه مایه های

درست بسته لا قوت دهد **صفحه کتبی** مکنز مسید
در دو چهار من آب کوبیده پس مالیده بشکر سفید
ده سیر بران کت نفی صبر و امان بخوروا من خول
مکه بخورم من قتل بیل الطیب مکه ده درم یک تنول
خج انداخته در شب تازد در پس صاف کرده بخورند
و بکافند از **شربت قنبر** دل و دماغ لا قوت
دهد و شرح منبسط آورد و قوت به بسیار
و باضم و دافع گرد است **صفحه ان** مانت نیم قنبر
مشت سر خنجران دو سه زعفران نیم سر آب کمر
ازویه سه حبه کوب کرده یک در آب بخورند و روز و نیم
سایت اندازد و بعد خورده روز مانده زعفران انداخته
بعد از دو روز ساقش سه دو حبه قنبر قنطاری
و قطع نیم بود و منقول و دماغ و معده و کسین و ارج

صفحه در

صفحه اول از زیر بر موافق بود **صفت** قد سینه کرده است

مژده سینه غنظ کرده است چنانچه بکمر رسد

بر هر یک یک قد سینه سیر با نرزه سیر اب لهنر اخته
مژده بقوام بر از نر **شرب** **عوزه** سه دو حنث بود

رایق صفا و نرزی طبعه و نشسته و عوار است نافع بود
صفت از عوزه دانه سرون کرده اب بکمرتد و در ظرف

رهند تا دو دیت لشتد و صاف بکمرتد و نشسته

بقوام سوی رسیده اب عوزه را بمقداری خواهد

در ریش و اصفافه متد کند و کف بکمرتد و بقوام اثر **نر**

سجل و سکه از سراجات حکم حکم عر برادر زاده حکم

عین الملک شری سهرل اخلاط شسته و تپه می و شسته می و ققم

است **صفندان** شسته سیه چمن اب صاف طین بکمر

معبدان بنم فر موزده سیر پنج حنث عذبت **الغش** حصه

صندل یقین کند که در از جنت ابدن کند نیم یک کسب
ترید یقین کند که با این عید صغر عید اسود عید اسود
اشته ایند تمیز کشم کذا رب بفتح شغل نام
کاستی اسطوخودوس کند پیر صراط روی قسقل
انجیل کشم کرفش کل نموی سرینج کاستی کاه بان بگو
خالص اسین کند نیم با در حتم اندازند چون بگو
ایده نیستند بکشد و در دست جها بدن از صندل یقین
در غفران و در از جنت و در تقدیر است ناری هر یک بگو
ست و شاکت غنزالهت یک شاکت کافور یک شاکت
وهند و اگر یکی اب صاف اب ناری و با بستی
که اب ناری و گهر است یا اب بزرگند در نفوت
باده یا لفظ باشند و چون در خم انداخته شود هرگاه
رخسار صاف کرده بتوان حرد که انفع از صندل
است

اینجاست اما در حکمه اش در اندک دفعه بسیار است
 شراب در عین معوی و مفرح **بل است** و نیز معوی است
 است صفه عرق در حبشی **شسته** درم عرق کل
 و کلاب کدوده دام بقند بقوام ارند رشت بقدر حجت
 اگر چه قطره عرق غبار اضافه نمایند بهتر باشد
شراب هاونان در تقویه قلب بعایت
 میگویند و معوی معده **صفت آن** کاهوان بوفه
 در سه رطل آب و یک رطل کلاب محزوج بنوده شبانه
 روز یکپشت در یک شیشه تا شش آب بماند و در دست
 مالند و صاف کنند و یکدازند تا ثقل فرو نشیند پس
 مروق آن را بگیرند و اگر لعلقه مروق نمایند بهتر بود
 پس تا یک شیشه بقوام ارند و اگر یک اوقه رغنفران
 و ده مثقال مصطط بکشد و در دو اوقه کلاب عرق

بیدار می کشد نه روز خفته ه داخل می کشد
فوت وی مضاعف شود و اگر بهتر از این خواهند این
بعد از آنکه رغبان و مصطک شده روز درو گذار شده
باشد بر خاکستر کرم نهند تا بقوام آید صاف گشته از
رغبان و مصطک و مقدار دو اوقیه قرص عنبر حاصل
اوقیه کباب و دو اوقیه عسرونه مشک حل کرده
ران اضافه گشته و بر خاکستر کرم نهاده بپا شده ^{خط}
نمایند و تیر شود **شراب زدن** از صیقل فرمایند
سرفه و زله **صفه ان** زدن پنج کوسن پنج مکه
با در کنبه خشک می کشد یکدام موقت کاه بان میرز متقا
السخری الوبی را تر کین با دوام مکه دو درم عذاب جا
دام رب الوبس دو توله اینون کرفس صید کیم گدان
مکه نیم درام شیر خشت سه دام جابری نندام ^{خط} ^{پایان}
مکه

مکمل و دام عمل اول یکا تا **شراب ابریشم** جگر و دل را
قوت و پخته بکشد به جمیع امراض بارده را نافع باشد
و قوت باده زیاده بکشد **صفت ان ابریشم خام**
بسیار مفید است شب نوز در پای که استخوان این را
با فله باشته حشیده و در دریک سیخ خوراک کرده
صاف نموده و خوبان دج ترکی مصطلح روی برابر یک
سه درم و غفران یک درم صابون کرده اضافه کنند تا یکم
شد بقوام آورند بمقام حجت مقدار شربت چهار دام
بدهند **شراب سبیل الطیب** در دمعده و جگر
و در دینه و بنهای کهنه را نافع باشد **صفت سبیل الطیب**
چار دام در سه فراب صاف حشیده بگوشتند
تا دو حصه بماند الفاه صاف نمایند تا دو من قند بکشد
خوب بنشیند بقوام آورند مقدار شربت ده درم باشد **شراب**

باد رنجویه دل را قوت دهد و قوی گرداند و حقیقت

سدر را نافع باشد و لو حش سوداوی را سودمند

بود **صفت آن باد رنجویه** حش در بستور شراب

کا و زبان برزند و لقا بدارند مقدار شربت بجزرم بدیند **شراب**

کا و زبان در تقویت دل و زلال عیش و حفقان و سوداوی

مزاج فایده بخشد بغایت مقوی دل و دماغ بود **صفت**

آن کا و زبان است منقاع کل کا و زبان ده منقاع **باد رنجویه**

نخمتقال قریش خندل و رقی کمرخ سین الرطب است

از هر یک سه منقاع مجموعه را در زورطل است کلاب

بچینند و جوش دهند صاف نموده بایک رطل بردارند

و در آخر بکیرم رخفران نیم درم مشک و زودالک کا فور

اضافه کنند مقدار شربت بجزرم با کلاب و عرق

پندمشک بدیند **شراب بخت شیرین** قی باز دارد و معده

فهرست دوم **صفحه ان** اب انار شیرین جداکننده خواهند
در در یک سینی بکوبند و بافتد بقوام آورند **شراب انار**
سوی معده را قوت دهد و قه باز دارد و موافق باشد
صفحه ان اب انار شیرین با تخم ان بکوبند و اب از او بکند
و صاف کنند و بافتد بقوام آورند **شراب انار شمع**
معده را قوت دهد و قه باز دارد **صفحه ان** اب
انار ریش و شیرین را با تخم کوفته و نشه ده باشند
در در یک سینی بکوبند تا غلیظ باشد و بافتد بقوام
و بافتد رکافت شد بقوام آورند **شراب انار شمع**
قی و غلیظ و جمع را نافع باشد و فواقد را مسکن
کند و اب گرم صغیر او را باز دارد **صفحه ان** اب انار شیرین
و ریش با تخم بکوبند و بافتد رند و صاف کنند و بکوبند
تا نصف باشد انگاه یک رطل اب انار و یک رطل شکر و یک

لغتناع تازه خوشتر است بزرگ توام از لغتناع صفت

بقوام معارف برشته و لغت هزارند **شاید**

موت دهد و بی باز دارد و خفقان را بگذراند بود **صف**

ان سبب می بایست صفت از لبت و شخم با کشته

و بگویند و بخت زنده دو فراسبب با نیم فرزند بقوام آورند

شاید فعل دل لا قوت دهد و معده لا قوی

گرداند و با شتر طعام باورد و شکم به بند و بی و غشت

با دارد **صف** **ان** به ترش با شیرین از هر یک جدا

هر چه خواهند از لبت و دانه باک بپوده در ماهون است

کوفه آب آن بپزند و در خشک به یکم فرزند اضافه کنند و قوام

آورند **شاید** **ان** ترش شده و ضعف حید را

باقع باشد معده لا قوت دهد و بی باز دارد و حد

صفرا بشکند و در دل است لا بقید بود **صف** **ان** **اب**

به دای
ان

بسم الله الرحمن الرحيم. و اب رزق. اب ساق و اب غزه
و اب انارین و اب زعفران و اب هر یک یکم و اب لیمون
و اب حاصل نم خسته و مجموع را در دیگ سیخ بکوشند
تا آنکه نشت مانند صاف نموده پس الفت دهند بقدر که کف
نابند اصافه کنند و بقوام بیاورند و از آنش شیر و
شراب فوکه شیرین در تقمع و وی به پسته اول در
درجائی در محاطه مرشی باشد بهتر بود **صفه ان**
اب به شیرین رسیده و اب سیب شیرین و اب انار
و اب امرو و اب زعفران و اب انور شیرین از هر یک
عرونی بدستور بافتد بقوام آورند **شراب غزه** و اب
مقدار شکر نشتند و صفا کنند کن کنند و صفا
و طعم کرم و عرب باشد **صفه ان** اب غزه در باقیه
سنگی بازش نرم جوش دهند و بافتد بقوام آورند و از آن خواهند

انکسور میخونش مین دستور صلیح نمایند
 را فوت دهد و آشوب طعام آورد و حدت صفرا بشکند
 باز دارد و با صندل فوت دهد و دفع خراشند
 آب صلیب ده چنانکه خواهند بگزیند و دستور سراب
 رسپس طنج نمایند **سراب** رسپس معده و حرکات
 فوت دهد و پنهانی صفراوی را بویستد بود و آشوب
صفان آب رزق تازه چندان که خواهند دستور
 باشد طنج نمایند **سراب** ساقینی و غشیان باز دارد و
 را فوت دهد و اسدن خون از هر عضو که باشد بود دهد
صف آب ساق گرفته صاف نموده باشد بکوشند
 و کف بردارند و بگوام آورند **سراب** یک بتول و باغ
 فوت دهد و فهم تیر کند و پنج دندان محکم زد و فوت
 باه بنفیر اند و خود را حشمت زد و حشمت در بر من و خدا
 راینز

را اینج بفع دارد **صفه ان ربك** كنه بان الفتد ر كاتی حونه
مالکیده ناریک بیزد و در است شکر از مالیت و بکشت
در غفران و پربار و عا و قرقها سیه در ان اندازند بپوشند
شراب و یار بسیار مفعول کنند و سده سل
کشد و نریمان و حرارت کسل مفعول بود و ادرار اول
و تین کنند **صفه** پوست پنج کاسین یا نروده نرم
ورق کل ده درم الوند چینی سه درم مجموعی نیم کوفه در
دو مزاج کجوشند و ریخته کوفه در خرقة بسته
و در دیک اندازند و تا چهار دانگ باید پس با و من
فتد بقوام آرند **شراب الغشاع و غشاع** **ان و قی و قی**
مفعول بود **شراب الغشاع** بکسر طل در سه رطل آب
کجوشند تا به نیمه آید ما و در رطل فتد بقوام آرند **شراب**
عوزة اب عوزة بکسر نه و کجوشند تا چهار دانگ

محرور و بعد از مقله تا زلف زده امین سبزه
و عند افق و حشره یمن و یمن و از حشره یمن
بیت است و نیز از حشره یمن و یمن و یمن

افق انوار
ادبی الزمان
حزوه شود
نصیح شده و تقویت شده

وصف نیکو پس کتاب و حسن قلم و زبان

Handwritten Persian text in Nasta'liq script, likely from a manuscript. The text is dense and includes several red ink markings or corrections.

شکر نغذیه از اطل در آب حل کرده بکوبند و
بر اند بسات کاسه مرقق از اطل بفرزند و بگوام آرند
چون بگوام رسد آب سیون نیز قندری اضافه

نماینده شربت دیگر در بهار بجهت تفتیح سینه
تفتیح احداطه عنینطه و کجیل راجح بود منداست **صفه آن**
پوست سنج کاسنی بنمزل نیم کوفته بکشتند
وصاف کنند پس خمیره در و کرطل اضافه نموده بایک
نیم رطل قند بقوام معتدل آرند و دریت قوام آب
لسون لغت در ذایقه یغنیانند **شربت عجیب جمع ارجح**
شکر انافع است **صفه آن** شیره مغز کنوار شیره
اندرک یک یک انار عمل کنیم انار میل خورد باو انار حنی
نیم باو عاقصری چهار دام عالمگیر قرقر نفل چهار دام عالمگیر
چوز بوا غطک سه دام هر دو شیره و عمل را با هم آید
قدر خوش و به دادویه دیگر اینخته بکاف بدارد هر روز یکدم
تا دو دام بگذرد **شربت بعد از انواع دوا** را محبت در دهم
و جمیع عمل باو بی و بیتی را بود مندا و باده را قوت بخشد و جرب
صفه آن بعد از سیر کوفته شیره شیره قند سیاه

[illegible]

رعی مکرر مایلند **معنی** که داغ سفید را برین اصلی از مکرر است
وقت شش مکرر مایلند **معنی** که داغ سفید را برین اصلی از مکرر است
کل ثقیل دریا از پنج زره فوه همه را برابر گرفته چنانکه بکافران
و با سکه که با شراب سرشته مایلند **معنی** در این سکه
را سکه نکند **معنی** ان مصطلح مریا کند شش فوه
عاقبت را بر گرفته باب موسس بر خفته بوقت شش
رجز ده مایلند و صلاح بشویند **معنی** شش ن امد و چرا
و اینها بر طرف سازد دیدن را برین اصلی **معنی** ان
میت شسته و سح کنده دارد بخود دارد برنج و اسفوان بوسید
کوفه و منفر کفم حشر لوزه و حب الدین و قطامی
گرفته کوفه باب صلبه بزرگالندان تر کرده شش مایلند
و صلاح بر بوس و آب گرم بشویند **معنی** ای حق مکرر
ابرک و فطامه و در این سنگ شسته شش کورک

کوفه

بیت محمد در وصف نهاد فضل و کمالات
دو بوزه از منی ذائق برابر کوفته پشته بر لبش ز کرده

بیت غایت نوبت حب قبه بلا جمیع اورام و افاض

و حیفه **فلا دارد جوار** و با قدا ارد عسکس مقشره

ماش سیاه چمن قره مر یکس وی او غنیل

انقدر در سوغت حسرت شود که انقدر در افاض

سته شود در راب حل کرده بطریق لبشی کشته خاد کرد

و او را با فرض بسته لقا ندارد تا همان سوغت و وقت

روغن و مسکه امین لبشی کشته خاک کشته

لال دارد و دفع اورام حاره محرب

مردار است خذل خذل سرخ فضل در تیره کبر و اهر

مستخم می داند سر کمان ایون روغن کند و دو دایم روغن کند
پنجم توله امه سلا نایب به حل کرده بر محل در دیکند
ان ربک بشول کنه به بندر **خداوند** برای درم حقیقه
نظرات در امتحان آمده است **خداوند** بسیار کاند
نیم حبه و حبه در روغن بنیان عطر قره حاکم
سینه و اکید الملک اردو با قوا از زردت حرا
بروز می داند که یون تخم شبت صلبه به کرده بنزد و حبه
نور سیاه پوست انار را روی سینه کشتن حشمت
به مرغ سرانگشته که سه جرد و ضد که تو چهار فردا روغن
بدانکه روغن زخم شده حبه و عسل شبت حبه و زردی
مضه مرغ و دو عدد او دویه بایست بگویند و دوسه که نژاد بکند
در افتاب درازند و یک شبت در سرانگشت و روغن
در روز بزنند و بانش نرم بچسبند و از انش خود او درند و بسیار
بعضی گفته اند که اگر این را در سر کمان ایون روغن کند و دو دایم روغن کند
پنجم توله امه سلا نایب به حل کرده بر محل در دیکند
ان ربک بشول کنه به بندر **خداوند** برای درم حقیقه
نظرات در امتحان آمده است **خداوند** بسیار کاند
نیم حبه و حبه در روغن بنیان عطر قره حاکم
سینه و اکید الملک اردو با قوا از زردت حرا
بروز می داند که یون تخم شبت صلبه به کرده بنزد و حبه
نور سیاه پوست انار را روی سینه کشتن حشمت
به مرغ سرانگشته که سه جرد و ضد که تو چهار فردا روغن
بدانکه روغن زخم شده حبه و عسل شبت حبه و زردی
مضه مرغ و دو عدد او دویه بایست بگویند و دوسه که نژاد بکند
در افتاب درازند و یک شبت در سرانگشت و روغن
در روز بزنند و بانش نرم بچسبند و از انش خود او درند و بسیار

بیشتر از حد از هر یک دو توله حقیقت کین کایش
سه توله رز داب صوصف دو توله حکرانه دو توله
را کوزه سیم سرشت نه خاک نمایند **خاک استغیاء** برای بوی
خدا میرشت **حبه ارعق** شش شش روز غن
کل دو توله رز دبی سینه مرغ دو عدد هر سه حل
بند از آن بر آب خسته در مقعد بند میرشت **خاک**
حبه اینون دو توله شکر و قند پنج حبه تقوی
مکدیک توله همه **باب** سیده بومه و صغ خاک کند
محریت **خاک برای** ورم و اوتقاع حقیقت حریت
حبه رب غن الثوب تراب ملک ملک جود
از او نذر قدر از من مار ملک بود و کرم نموده بر آب
از بهین کرده بالایی حقیقت از نوت خانم صبح و شام
به بند و در سیدن در آب داخل کنند **الغیا**

بیشتر از حد از هر یک دو توله حقیقت کین کایش
سه توله رز داب صوصف دو توله حکرانه دو توله
را کوزه سیم سرشت نه خاک نمایند **خاک استغیاء** برای بوی
خدا میرشت **حبه ارعق** شنش از غن
کل دو توله رزویی سخته مرغ دو عدد هر سه حل
بند از آن بر سخته در مقعد بند میرشت **خاک**
حبه اینون دو توله شکر و قند پنج حبه تقوی
مکدر میگوید همه **باب سیده** به همه وضع خاک کند
محریت **خاک برای** ورم و اوتقاع حبه حریت
حبه رک عن الثوب تر رک ایک مکدر
از اوند قدر از آن مار یک بود و کرم نموده در رک
از بهین کرده بالای حبه از نوت خانم صبح و شام
به بند و در سیدن در اب داخل کنند **الفا**

بیشتر از حرکت از هر یک دو توله حب القندس کین کایش
سه توله رز داب صوصف دو توله حنکدانه دو توله
راکونه حب سرشت نه خاک نمایند **فلا استخاره** برای بوی
خود و حرکت **حب راز** شش شش شش
کل دو توله رز دای پخته مرغ دو عدد هر سه حل
بند از آن بر آب خسته در مقعد بند حرکت **فلا**
حب اینون دو توله شکر و قطنج صبر قوی
مکدیکتوله اسمه **باب** شده بوجه وضع خاک کند
حرکت **فلا برای** ورم داو و تقاع حب حرکت
حب راک عت القندس تر راک املک مخرج
از اوند قدر از آن با راک بوده گرم نموده راک
از پهن کرده بالای خفته از نوت خانم جمع و شام
به بند و در سبیدن در آب داخل کنند **البقا**

بوك بكنه بنفش نام و ريزند چني و هاشم بهشتور
سابق بعمل اتر **فلا** براي بر صفت **ص** صدم
عاقبت **ص** غفلت سياه فرقهون و كزيت ككردم
نوره بكام و بنم كنك و درام قشيره كوفته و بنم روشن
كهنه يك اليه بنفش را در روغن كهنه بايش با ميروپس
اخذ را با يك كهنه بيب ميروپس حل مي كرده باشند
تا كه بقوام نيز رسد خلاصه محراب **فلا** براي ابرو
در چشم هر قسم باشد **صفت** رزدي سبزه مرغ تازه
شش عدد گرفته در طباق كهنه رزده به روزنه صافيك
اولش با ميروپس و مصططه روحي و بول و كندر ككردنه
گرفته استخاره گرم كرده در مار صلك ككداشته بفت نه
فلا كوتاه با ببت حليم اخلاص مسح ك در پاي پاشن
شده بود تعالي ببت معتبره بعمل اترند سبزه باشند

[illegible]

خداوند درو طحال مجرب است **حسبنا** از برکت
ب و کرم کرده خلاس زتر **خداوند** **حسبنا**
بغداد مردار است **حسبنا** **حسبنا** **حسبنا** **حسبنا**
مردمان ستانند و بدستور اندر رشت و با اندر رشت
را طرف کسی بدقتی بگوشند تا غنیه شود احوال
کنند **خداوند** **حسبنا** از سرچ باجه قاطعه و عرب و کریم
سید است **حسبنا** **حسبنا** **حسبنا** **حسبنا**
سخت قراره بغر مشرب است طرا نهند تا یک هفته رفع
عست میمانند **خداوند** **حسبنا** **حسبنا** **حسبنا** **حسبنا**
بغیر معطل است **حسبنا** **حسبنا** **حسبنا** **حسبنا**
از پنج سرخ و دو حبه و با روغن زیتون طلایند
خداوند **حسبنا** **حسبنا** **حسبنا** **حسبنا**
بدل باشد در دو سه رفع زایل میکند و از پنج حبه
مغرب **حسبنا** **حسبنا** **حسبنا** **حسبنا** **حسبنا**
حسبنا

بایست که تازه دوخته نموده خاک نمایند **خاک** برای خربزه
خربزه **لحم** **کافور** **صفت** **۴** سوزده **قلم** **۲** سدر **۳** آب
 لیون **۴** آب کدو **۵** کوفته از هر یک چهار توله سدر
 دو توله روغن کاه و باوانا را دویده تنیده با **۶**
 در روغن اسبغه مثل ار که خواهد شد در ظرف حن
 بگذارند و شب مالیده صبح باب گرم شوند و روزانه
 مالیده لغت در روغن است در اقباب شده عمل
خاک **بای** **سوخه** **آتش** که وقت بسیار بر آن گذشته باشد
احسن **را** **کنند** **سياه** **۱** باب پیتد و قدر را یک
 شسته بان بیاورند و در سوخته خاک سوزده از آتش گرم
 در یک بهر صفت یابد **خاک** **قسط** که پیتد خام مثل باب
 سینه و در یک خنده سخی بلوغ نموده و بعد روغن
 خنده لعل کرده در اندک آتش بپزند در سینه بگذارند

خاک سفید از این الدوله چته سغه و قبا و او را هم بازده

صدراع بیغربیت از نموده است **صفه آن**

از دجوب به او ام تیخ هر یک جزوی مقل از رزق و دوزخ
مقل است شبانه روز در سه که خسته شده فرسوده

دست و پا یک نیست و روغن کل و سه که دشال

ان خاک پاشند **خاک** برای یه الدم هر قسم و باشد

محریت **صفه آن** حذل و اقایه و مک در این

و کتاب همه ادویه خاک زهر بر معده بسته

خاک برای تو لنج محبت **احسن** شویند و مخرج

و مراره کور سخت کنند و بیاض تر و براف خاک

کنند و چون غل کنند در دانه **خاک و کرم** مبین

خفجیت دارد شویند ترست حب الفار بگویند و مراره

سور با میز تر و براف خاک کنند **خاک تو لنج و دیگر بیان**

اشتر دارد

در شیر کهنه نیم وزن او شیره اضافه نموده خاک ناپسند

خاک جهت قطع رعاف بغایت مفید است **صفحه**

ان ما زود سوخته در سرکه انداخته راج سفید منقسط محرق

کند در آب وی تقویم نمایند **خاک** برای حسن

و از موع التفع است **حبه از حمزه لرد** و مرز کوشش

پوست با رنج کوفته چنه باب فودنج خاک کتند

مفیده **خاک عجیب** برای تقویت و از موع **صفحه**

ان و اسهال در سرکه گرم کرده و منقسط شده و آب

یا مان در سرکه تو کرده و مرصطه سفید بر آن پاشند

بر منقسطه بن و حنتره در سرکه و کلاب

فر کرده و گرد می پندن و هر دو دست در آب

و آب شستن حسن می نمایند و بعد از آن حسن فی جوارش

و مقومات معده بجا آورند **خاک** و دیگر مانع راج

شدن

شدن پستان و حفظ طهارت محبت **حبسه زوده**
را سه بار مابین خیر کرده بخار نمایند و البته سه بار که
نکر کرده بر آن بنشینند تا سه روز بگذرانند پس از آن روز
را سه بار که و آب بخار نمایند و بعد از آن سه روز
بگذرانند و یک شیشه و باز در سه روز اول عمل نمایند
تا سه روز سه بار هر روز یک روز سه بار معمول کرده
محبت **فشار مقوی معده است صفت آن** و در کوشش
فرود نیفتد و خاف بکند و در سه بار که بکشد بخار کند
سفر حل گرفته سه بار که بکشد و سه تغل حبسه دل آن
افزوده بخار نمایند و در چهار و صبر بای هر روز و غش
بیان کنند حبس نمایند و تغل کرد و آب خام
رمان دارد و **یک** آب امن است نافع است و از آب
و ما به آب بر نمیکند **فشار غل** که روی سه بار

بر آن گشت ز گشت و سیده طاعت
 رای قطع حیف محبت **صفت** حن پیری
 خطایان نرم سوده خون بکار در دست بند و خال
 بر آن ز بزم علم و انوار **صفت** حن پیری
 دو دست آریه و خون ماده بریم گشت و ندانسته شود بریم
 گشتی سه او شش **صفت** حن پیری
 دو دست آریه و خون ماده بریم گشت و ندانسته شود بریم
 گشتی سه او شش **صفت** حن پیری
 دو دست آریه و خون ماده بریم گشت و ندانسته شود بریم
 گشتی سه او شش **صفت** حن پیری

سیره خاتازه بکتوله تو نیای سیر دواست سیر
از عصاره داخل نمایند و چون ششماه زم کرده گرفته
و بعد از خوردن آب سیر اینچنین سیر و با هم شیره

بنیم گرم خاک کست **قالا احمد از حکم اسید و جمع**

او جامع مفصل را بعینت سودمند است و برای

در درانچه مجرب است و در دگفت و کرده را نیزه دل

و چون بر کمر نالت و ت باه ارد **صفته ان مسوده**

ربع او شش سه مرغ و قار و مرغیله هر یک یک درم

روغن گل چهار او شش سوم سرخ شکر در نیمه ام

روغن کاک و یک و نیمه ام مجموعه گرفته و سوم در روغن

خاک است زرد و با چه چیت **باب پنجم در وصف**

ط و طلا معنی لب طلا جهت کلف و حکم

صاحب برای خدایار خان بکتور خست بودند

خسته

نعم

سجده رتبه صریح سینه لرد بافتن به بزرگ
برای که تر کرده و شسته طدا کنند مجرب
طی برای اورام و موی که سوزش و درد بسیار دارد
و باده لایق کین با شسته و نظر دارد **طی نقل**
لرزق صابون خالص کشمش کین که بر چنگ
مسوی الیون گرفته با یک در آب سینه نیم
گرم نموده بپزند و اگر در اول سینه گرم نموده
خاوند رتبه بسیار نوزاد **طی برای ورم**
با محبت جهت ورم که نه جادوام شرف بگری
هر یک یکدوم زعفران با و دام با آب سینه طدا کنند
جهت ورم با محبت و از نموده است **طی با محبت ورم**
سجده برای در شکم و قولنج و درد کرده **صفت**
این بغیر الفار قفل صبر سقوط مرغیا کوفته پخته و در دهن

گفت به پسر دروغ را سنگی را آورده ببالد و ببالد
برک نیم گرم کرده شد و **طاهر** را **طاهر** و به بندی
جانبین گویند **حسنا** فوه گندش شطرج خزل
کشم ریش کشم حنظل ماز یون سقونی خرق سفید
خرق کسبیه موزج از هر یک یکدام ثقاتی و به گرم کوفه
چشمه در سه که بختند و صلبه بیده طلا کنند
طاهر برای زکام **صداع حسنا** نخود چند پوست
کنده با قدر اموزه و صندل بقد بپزند و گرم کران
ریش طلا کنند **طاهر** این خاصیت دارد **حسنا**
نویست پنج از هر جوز بوا ایفون شکو برستی کران
طاهر ناخواه هم همین حکم دارد **طاهر** برای جوب
حکم جوب الرطب **حسنا** زین منقول افتاب
ورق و چینه کندش قبی مرور است بگوید سبزه

الجزای در روغن کباب طاعت و بکاوید نذران
سجده رود و غسل کنند و مریح کنند اول حل و شستن
سه نوبده بار دس تهن زرد و راید **طحا کعبه**
حرب الرطب از این شر **حسنا** انقبون حبث
الکبد کتیش زراوند طویل و قس کاش محرق زیت منقول
استنان مصاری حیر الکلب ارض مرکت و دوده
کبریت غرض انکار و سفید مع حب النان منوی الوزان
بگویند در روغن کل بیت در روغن غایب میزد و طلاء
طحا حرب جهت تو با نفع است **حسنا** کبد
زجاج گوگرد صبر کبد بجز و صغ غبر و حبه و با سرکه
استعمال کنند **طحا** حرب جهت تامل و خندان
محرب **حسنا** گوگرد رزق نوین زینج رزق خاکستر عفت
ما انبویه بازفت یا سرکه طاعت **طحا** بای تو با کشته

باعل طلا موزه محراب است برای قوای اطفال **طلا**
شکم مردار سنگ زجاج رزق با البویه سیر که یک هفته در آب
سختی کند پس بر آورد و طلا کند **طلا** کریت است
سیر که و طلا کند با نوت در و ملک و زجاج رزق موی
ب بند سیر که و من و رود و طلا کند **طلا** با سیر که و رود
غن رزق عصاره کر نش طلا کند یا طلا کند حفص با گل
یا ارد عدس و مره سیر که و غن لول است کرده طلا کند **طلا**
حرب رای حرب الطب و یس حرب شخصه حالتی
داشت و روز و شب خانمان او بفصل خن او را استی
و تمام جلد داشت شده بود و چون در خوارش جواب
بود و زجرات القطاع موزه بگو گل که جایی ترک نبوده است
رفت همین طلا خوارش او در صلایم بر طر و نه منقش شد
بی اعتبار و شفا کامل یافت و را و رود غن می ماند به

پایین آید تینا **صفت** توتیا فردا رنج و درین
ررب و سیاه با تش حفت س خه با جواز دیگر
نمایند و دروغ طلاس خه استعمال نمایند **صا** **بای**
عده **والر** **حکاک** **در حقیقه** **بودنیف** **بیش** **واقایا**
بجز صبر نصف حسن بوش در ربع فرغنت سه سل جمع بجز
و در خل طلاس و اگر حکاک **انف** در قیل و در باشد
ش میوی و فطرن مسوی سعی کرده خمول کند بکرم
ارین در صوف با حرفه یا حبه و بزرگتان را در آب غسل
بکشد حرفه در آن ترکند و بردارد و اگر **انف** در چشم
و مانع باشد بهشت برو باقی مصروف بخار و دروش نه و اگر
سکاک **انف** در انشتان باشد و این در برده بوی
باشد در ایام حریف و ما اسفاج میشود پس بر زو را در آب
بالج کرم و به نهند ب ن را در آب سلق و کج کج میخ کنند بدین

بان و مانند اگر زبایده بودند بن مدقوق بازفت یا بر جان
و اگر نایب چاک **درد** در وقت بوی شد بوی
در حدیثی که می آید در طاعت کند بوی بکدام ششم حفظ تمام
صندل سرخ و در دم بسیم بکدام کوفه یا نیز تر و کل
صفت و در وقت کل طاعت کند **طاهر** و اگر نایب چاک
باشند اطفال که بس حی می کند اگر شش یا به
بس ششینه او را بایستد و فرزند بگفته و غیر منفردان
کند باشند و کوز است در صبح اطبخ میید و قدری
از زرا زبانه و بعد برکت ششینه و نه کند و جمیع دیگر
دهد و باشد حی میید و آب میید کوزاند و آب مان
نزد و جن رو بگفته الحما و در هر روز و خرف و مانع حریب
احقرانی و در آن سه به کاتجه باشند از آن عمل کردن
و آن عذر را شستن عاجل النفع است **طاهر**

برای

بیلی بیاض بید از جراحت شنج غلام حسن کوفه
دین **صفت** آن مار سیاه را بیک خسته از
جرب از سگ دین او در گشش خود بر نه دست در گشش
دارد و در اندکی حقه طور ریخته دین او بسته و گلی
بکشد ادم کافه و فن یک زنده و بعد از شش و چون
آورده برارد و سیده طلاکت **طلا برای برص**

واغ بید در زرع از آن وضع گویند **جرب** **صفت**
آن سیر کین کبوتر حش کرده و زرم بوده و از خود
دور در قطر آن که آن زاروی سیر است داخل نموده
دست کرده تا که مثل مرسم شود و باره گتان بقدر
موضع برص مثل مرسم طلا کرده بر آن موضع حش
و تا سه روز آنجا که بر نه دارند روز یکارم بهین دستور
تکرار عمل کنند و در مداومت چند مدت بهین دستور

اصلي ان عضو عودت به **الصله** خست که هر تر با قطن
طپ طلائی واقع در العقب کرب **طله** رای
در چشم و در و منه که میان اینون و برای میان بین
نوشته بود **احسنه** حفصه است که سلف سقری
بعده کا شوز مردار سلف مکد شش است ایفون شب
بانه از دوجوب مکد دو ماشه رفوفان نیم ماشه سلف
طلاب زتر **طله** برای و در و الموضع کرب محراب **احسنه**
ایفون زده توله شرف قطع پنج جبر سقو طری مکد توله در
اب صل کرده طلای زده الموضع طلا ماستد و در حباب
باش در و تا حش بود **طله** برای الکت محراب برای
نایکی کجتن اب تنجه بر ط کت به شود **طله** برای توانا
که بهتر زاده گویند نافع است **احسنه** مقروانه بند کرب
در زینر زده بر توانا فرمن و صعب طلای محراب

بیت از باقی خاص زشت **طوطی** برای است مقبول
بالجمله عطر رسا کن او چمن بادکار شیخ انصار احمد
سده است **صفت** شیرین بهشت گشتی و شیرین
ده توره مکده است جو زرخش می کنند بهر محل شش خرد بهانه
بچه کک گویند تخم و توره مکده است جو زرخش کاد شش خرد
سماب زده جز اول شیرین ارا ما سماب خوب حل کنند
بمعده و دیگر افراد را باریک سبک کشته با بیشتر و کمرل کند
بایست با میزد و زرد برکت قبول بکار بنزد و اگر گرم ناید امله
و امله برار و روغن کاهو شسته باند **طوطی** برای و شسته به
و امسک آن مقام دارد **صفت** ان غفران چوب پیچ
میل کوش ادبی غرضیت در درگاه کشته می کشد هر یک
خردی به کرده حنک است جو همه راستی و دو باس در دست تمام
کمرل کرده بکار و ارتر و خا و نمایند و بالای مرکب بپان کشته بر ششم

خام بنزد **عده** این خاصیت دارد **حسین** از روغن
براسغول باروغش کل امیخته در آب خط کرده طلا کند
عده جهت قش **حسین** سینه زشت شخم خط سینه
است کرده با بای حصه طلا کند **عده** جهت شسته و فرب
بقی اینش در **حسین** موم سفید بکند و نیم روغن بقدیم
در سه درم سه که حل کرده و آنرا دانه بر میان کرده و در آب
از فرب یک درم سه که در روی اضافه کرده طلا کند
سل **حسین** شود بر فرب طلا کند **عده** جهت اینش از روغن
فرب **حسین** در آب سرد در درم سه که
بود و در نه درم روغن کا و غشست حل کرده خدایند
سینه شود سینه بر فرب طلا کند **عده** جهت شسته و فرب
حرب است **حسین** بنار زکس با آب سینه بکشد زهر
دو حصه خرد و را مخلوط خسته طلا کند **عده** جهت سینه

نقشب

نصف محبت **حسینه از مده** تا کن سیاه بکند
تا رو بکند و فرقل دو عدد همه را یک یک کرده نصف
طرا کنند **طرا** جهت مصلح خلق روزه بسیار محبت است
حسین را طین نیدام رزنج دو سسرخ هر دو را صلا کنند
و در ظرف آهنی روغن بکند با خوب حل کند تا مثل موم شود
حشفه گذاشت باقی را مالیده به چمدت سه روز یا هفت روز
ش با لبیده صبح باب گرم شود **طرا** برای عیسی بسیار
مفید است **حسینه** پنج کثیر سفید حسرخ حشفه
بهر روز یک بار بدهد و خوب کلان از هر یک پنج نیش
همه را با کمال کت و بیه نماند با جود کشیده است و هر روز
طرا کنند **طرا** صاحب نگره محبت بنار غصص را در جوار خندان
روغن زیتون بپوشند تا هلا شود و از آن روغن گرفت با طلا
کند و بعد از آن تا صبح با برین نماند و از عاده است و نشاید

از بس که در قبضه است کند و لغو باشد
و بسیار مقدمات **حسبه** اسباب چند است
چون بودا در جنتی عاقبت هر یک است او است که تازه افروز
همه حسنه را برادر گرفته گویند چنانچه شتاب ندستی مع کرده پاره
باشه کرده در قبضه است کند و لغو تمام آورد **طوبه** میزد
رکن عمده دروغن با سیمین یعنی چنانچه است و لم اول مبارز شوند
تا عیب خود باز دهد پس در روغن نه که در باتش نرم به برتر تا در
در عیب او کم شود و فتنه نگیرد و باز روغن را مالیده
کرده بگریزد و در احتیاط به برکت از هر یک در می گویند
چنانچه داخل کند که هر قدر وقت حاجت را از هر یک از
برای اراضی **نغم** که فرج را سنگ و خوشبو کند **اجاز** است
بنخ انار و است و شاخ و برگ و کل و میوه او هر پنج جنس را
نستند و در جوشانیده به پزند و در فرج طلا کنند پیش مرگ

بسته دیگر محل حاجی را اسل کرده با روغن تنخ ایخته در سرخ طلا
جهت اناس رحم ورم گرم **جستار** اسفول گوشت
با سبزه تخم مرغ و کلاب آب یک انگار برشته و در ورم
طلا کند اما س فرو نشیند و در ورم است **نخل**
در ورم حر است **جستار** حبه و لعاب خشم گشای بط
موم سینه پنج قطر شکر قند و وزن برابر و روغن یا کافور و مروج
کرده طلا کند **جستار** جهت مریب الرحم یعنی حارش زندان
جستار که هر روز پنج و سکنه برابر است سوده طلا کند
نافع است **طلا** دیگر اند حش سوخته خستران با روغن
تنخ کرده طلا کند **طلا** دیگر ساجیت اس کرده طلا کند
نافع است **طلا** شفا ق الرحم یعنی تر قید که زندان **اعزاز**
عده از روز سوم ایله جفلی در نیم باوشیه که به انداخته چون
حش شود سوده بفا بدار از تر قید رسی دو هر دو سوراخ

ما شکر نشستن بالاکشته عطف آید و بلغم از

و مردار است از هر یک بمولم کا نور کرده و سقید
میشد مثل و سبک کند و طالع کند طالع در ارض
مفقده چنه در اسیر خیزد آینه از اینون حاشا
در آب حل کرده طالع کند طالع مید کند در
و شکر سبک بخور و سر سبک نمایند سبده
و عود است بر آیه طالع کند طالع جهت بر آیه
ما یونی در عود است سبک سبده و شکر سبک
و بر آیه طالع کند طالع جهت بر آیه خیزد و در
مفقده بود آینه از عقل در ذوق در دوی سبده در
بر آیه اینون یکسرخ سر سبده نمایند و بر سبده طالع
طالع چنه در رم سبده یعنی آینه سبده و در
است آینه از سبده کشم مرغ در رغن آید

افزون به هم شده طلا کنند طلا جیت و درم

نزدیک به زرین است از آن به زرین و زرین به زرین
نزدیک به زرین است از آن به زرین و زرین به زرین

نزدیک به زرین است از آن به زرین و زرین به زرین
نزدیک به زرین است از آن به زرین و زرین به زرین

نزدیک به زرین است از آن به زرین و زرین به زرین
نزدیک به زرین است از آن به زرین و زرین به زرین

نزدیک به زرین است از آن به زرین و زرین به زرین
نزدیک به زرین است از آن به زرین و زرین به زرین

نزدیک به زرین است از آن به زرین و زرین به زرین
نزدیک به زرین است از آن به زرین و زرین به زرین

نزدیک به زرین است از آن به زرین و زرین به زرین
نزدیک به زرین است از آن به زرین و زرین به زرین

طریق مفقود مانوشا سفید حسنیه

بخصوص وحت سه حصه موم سلا بر دهن کل مایه کنده از دره
وحت بود و داخل نمایند و قکت مرمسم شود و نفه

طریقت و دیگر حفظ و عمید و سایر

اس کرده طریقت طریقه فروع معقده علمی

امدن حج پرمون سفره ^{حسنه} سر میفرار از درون بم آید

پس قبول نموده سوده اول معفرا ابوحن

از پیکر خسته زبون بود به موش زلفه

طه محرمات طه جته وجمع المفاضل وضع الورك

والبشر دور و باز در انافع است **حسن** انون : و توله فط

منح صبر قوادر شکر ف از هر یک یکتوبه در اب ادا کرد

صل نموده طهارت کند و در اعصاب تبریک نش خضو

خبر گور را حاکم در روزی که مرگید **طی** برای درود خواند

و در کمال

دور در کرم است روغن سرد آن را روغن شرف طایفه
بعده کمی زه کرم کرده بنزد و دیگر نالیدن پخته زانوی آب
دافع درد زانوی است **طایفه جیت** نفوس و آن در
استن بات محراب **حسره** اینون چهارم
رغفران و دررم شیر ز سحی کرده مغز نان گندم در آن
سینک سیده نیم کرم طایفه و برای ورق کاه
مزد و عرق التان بلایتر نافع است **طایفه** بیغست
و اینون طایفه **طایفه** برای بیغی و نافع است کشم
حبیه چند بقعه سیره مکر و تبه داده نیم کرم طایفه **طایفه**
طایفه دوا ی یعنی رگهای ساق قوی و سطر و کره طاهر
شود و در روگست **طایفه** بجنده کخم مرغ و لوب سنج
و کی کرده رب ساق طایفه کرده و بوساید حکم میزد **طایفه**
جیت فصل با یعنی داء الفیل **حسره** ز ریخل منقل در انقل

رزق را کفش نهم شب خوب نازد ماریت میسر می شود
خوب حدیث و ارزان تر کرم نازد برابر کرده عمل
ایشته طلاق کند و خوف بهن او و به کف است
کوزد باب تا یماه **ط** جهت عرق برین نازد **ط**
از نوزد جنتی مقل از رزق صید کشته کتان سیر کبوتر
بسته باب سیده بنم کرم کرده طلاق کند **ط**
ناز و پوست پیچ کبوتر ز کجانی سیده کرم طلاق کند
ط دیگر برای ناز و کافور مقل هر دو سیده و پیش **ط**
ناز و پوست در این طلاق کند **ط** برای ناز و صید رزق
کافور و ایشته طلاق کند **ط** مقل از رزق سیده
بر ناز و طلاق کند **ط** برای اماس هر ششم در ناز
مربوب است **ط** رزق و مقل و مقل سید
برابر کرده ماز و غن نهم طلاق کند **ط** و رزم **ط**
ایکد

یکدی سوده طلا در دوغ بکشد مذار سنگ داخل کرده
در روز و شب چند بار بکشد **طلا** برای اماس **مست**
که باشد **آب سبز** بنحال کفایت و بر کفن کبوتر تازه کرم
دل در جایی که خواهد سرکشد بگذرانند در حل بکشد **طلا**
سینه دوخته و اردو جو بکشد هر دو را سوده و پنجه **امیخته**
باب بر دل طلا کند **طلا** پنج بکشد بر دوازده سوده
در دوغ ریش جوشیده بر دل خاک کند و در روز
و زود بکشد شود و به **طلا** برای انگشتن جویا باب **مست**
بر دهن طلا کند و چون و تب ببرد کردن شود پنج کوس
بعل سوده طلا کند **طلا** خسته ابنه را باب **مست**
بودم جوشش طلا کند عمل ریشی نیت **طلا** مقل **ازق**
کفنه را بگوشت بر دهن طلا کند **طلا** برای **مست** در **مندی**
ریش گوشت جود کج دیگر و باب **مست** **طلا**

دیگر برای بستن است **استرا** رصف از بره سیه
تخم بنوا کنند چیده اسن تریک کرده بروغن
امیخته مالند **طند** جهت بر لب و آن کجاست است
مانند آینه اش **استرا** تخم سرس از د جو به دارند
قطر اصل الوس بیل الطیب صندل اسن روغن ادا کی با هم
برابر باب کرده بروغن کما و امیخته بر کشا طاکند
طند جهت کجاست **استرا** فیه رصف لوبت دارند
وزن برابر باب کرده ملک زده با روغن کجاست بطریق
مقا زف به پزنده و طاکند **طند** جهت پیر هوش
و آن کجاست است چون **استرا** هر روز ریخته نمی شود
چا میماند **استرا** صندل یقه نا لیک سبزی چوبک
و ملک لوبت سرس و ریک چای هر شش آدونه برابر
کر فیه باب شده طاکند **طند** دیگر لوبت درخت

سپین باب اس کرده طاکتند و یکوشان شوند
جهت طاعون البرهمل پنجمش باب بوده
خاکستر میزنم بکشته منک کوفته بر طاعون طاکتند
جهت بعلک با اس سپین **باب** بزرگسراج
کرده در خاکستر کرم بکشد و منک کوفته بیشتر لرم کرده
خاک کند **باب** جهت درم بعل و سپین **باب**
موتنه در بیشتر زمین سخی فقه طاکتند
جهت درم بعلک و سپین **باب** حریک **باب**
بزره بغه سنج البرهمل حسد دار پنج حبه قدره
باب بوده طاکتند **باب** جهت درم بعل و تیش
حریک **باب** سنج برهمل که دو درم منقل میزنم باب
کرده طاکتند **باب** جهت ارج در هند و سنج برفاری
ذبول گویند **باب** که کرد سر پایچی برابر بوده کینر خاوه

تر کرده و تا دو هفته نگاهدارند یا بر بول کایر
بر اثر بول طلاق کند **طلاق دیگر چونه** دشت چنی وزن را
کوفته معوب و من طلاق کند دیگر چونه دشت چنی وزن
برابر کوفته معوب و من طلاق کند **طلاق حجت**
و نذر از و یهودی **اسبی** و نذر از و جاهل کوفته بروده
فستق پندرم انوزده ربع درم می کرده بر جاده خاخموده
رو نذر از و طلاق کند **طلاق برای** یهودی هر نهایی
بنیم گویند پیشتر در انشت نوز کورنش بسیار کند
در سمیت و حدت در تمام دست ان را بیت گنیزد
بر ملکات رسند اینن خوف بعضی بر بنده العضو
کرده اند علاج چوپا در در میان که مثل می باشد در انرا
موصوفه گویند باب اس کرده طلاق کند مگر رعل نمایند
طلاق سبب پویش باب سبب طلاق کند **طلاق** رازد

و کثیرا

چونکه آبرو را برآورده بایست طحا کند مگر بر بعضی اورد **طحا**

خسری یعنی **چپک** **دست** **درخت** **رسی**

از آن یعنی سبیل و درو سکنستان و کولر هر دو برابر کوفته

و چینه روغن کاه و امیخته بر دانه های طحا کند و مرغ

و باززش دفع شود **طحا** **چینه** **ایله** **با و درخت** **مشهور**

بانت است **چسند** **سعد** و خفص باب آورده

در خیمه انت طحا کند **طحا** **برای** **درخت** **شیم**

و در بعضی جایش بمل و پنهان برمی آید **چسند** **ایله**

در آب لیمون بر تابه سوخته نکه دارد بطور مرهم خواته

شد هر روز صبحی در خیمه طحا کند **طحا** **درخت**

در دواستخوان تراشیده **چسند** **ایله** **مصطی**

سجده زم تو بنایی ستره نیم باشد روغن کاه و سیر و نیم زام

اول چهار نیم باشد روغن اداخته رسیده بعد از دوام

کافور

یکی نور جنبه و در دم هر سه ایستاده در یکدوم روغن کاه
انداخته سه حصه کنند و بر بدن طری کنند در شب
نشسته بعد از چهار پنج که هر غسل کنند با روغن کاه
با کل سه روز **طری** جهت قویا یعنی داد و آن چهار نوع
است سرخ و سیاه و سفید همه را برابر کرده اند
و یک **داد احسنه** **اسکیم** با یک **قطر** **سرخ** **سرخ**
و سفید همه را برابر کرده در دو غ کاه و انداخته سه روز
در ان شب دارد بعد طری کنند **طری**
قویا **حرب** **اسکیم** تویتا ریکتوله کاه نور قدری
هر دو سخی کرده موم کاه نور سه توله روغن کاه و مخدوم
اول موم در روغن در او انداختنی را بش میگذارد تا که موم
بگذارد ادویه انداخته بکاه حل کنند و چند بار از آب
سرد بزنند و هر گاه که در روز حار نش کنند بر پشت

گرفته و در آتش اندک گرم کرده بر آن مالبه **طاهره**
جهت قوباشیره بر کفن چتر مرزور سه چهار مرتبه
طلا جهت قوباشیر لسه که در شیره لیمون کلاغی
سیده مالبه **طلا جهت کونته دان عراجنه**
در ساقی و دبا خارش و مثور **حبه ار حناراجوبه**
عدس بمان هر سه برابر مالبه سیده طلا کونته
هفت روز به شود **طلا و دیگر برای کونته حبه ای کونگی**
کسیده مرچ هر یک یکدام روغن چهار دهم سیده کونته
سمنه در روغن مذکور همیشه بکاف در اثر بوقت حاجت باشد
او بکش لاینز کاف **طلا برای کونته حبه ار کعبه**
بوتهون کمان در روغن سید انحر حن بران
کنته در بوخته شود و خاسته گردد کاف کرده مالت
طلا در لافح حبه جهت شقاق و سید به پید شود

طبعی بهینر طرح بخود در نزد **جواب** پنج کشتی بر سر هر سه
 بوی کوفته بخت با پیش کشتی بر سر هر سه کشتی زنده
 حاجت باب لیون بوداغ طبعی **طبعی و بکریا**
 رص محبت **حسب** او با **حسب** او در او زنی
 ایاخته نه کند تا دود سر دود و بوزد و حاشه
 شود از او برفن عبید اسینه ردا غنا طبعی کند و دروغ
 مذکور را اگر حاشه بسیار باشد مانند کبی یکمیر و در حاشه
 روز غن با دام **طبعی** حاشه او بخت یعنی **در دوت**
 و با می باشد **حسب** او **اسم** او **طبعی** او **حاشه** او
 هر یک سه دام سه که بخدا مقتد یکدام برفن و بخت
 سینه و **اسم** او شود بطریق **اسم** او **طبعی** او
 سه روز عمل کند و روزی سه مرتبه کند **طبعی** او
 با دام را **اسم** او با یکدام **اسم** او **طبعی** او **حاشه** او

س

ت زود طلا کند و دستش کرم نموده بپاچه
طلا بفرماید و کوفته بپاچه بپاچه بپاچه
بطریق فایوده طنج نموده در روز دوشنبه دفع کرم کرم طلا
دستش از پاچه بسته دارد *طلا* بپاچه بپاچه
بغی در بپاچه بپاچه *بپاچه* بپاچه بپاچه
دقیقه غسل و کف و موم همه را برابر میباید
در بول کاهو بپاچه و نیم کرم طلا کند چند روز عمل دارد
طلا صابون لاهور بپاچه بپاچه در صندل بپاچه
و دست بپاچه و صابون بپاچه کرم بپاچه *طلا*
بپاچه بپاچه بپاچه و خون اید *بپاچه* بپاچه
از زرد بپاچه بپاچه هر دو را هر سه هفته بپاچه بپاچه
بپاچه کرم نموده *طلا* بپاچه بپاچه بپاچه *بپاچه*
بپاچه بپاچه بپاچه در طرفه ایمنی با بپاچه کلان

[illegible]

چنانکه بعد ده ساله که می شود در روزی دو مرتبه
بعل ارد **طیبه چشمه شریفه که فی الجمله در حدیقه شریفه**

و به بندر رسد گویند اکثر در جوانی در وطن مهری نمود

آنکه بعد از این که در این شهر بود **در این شهر که در حدیقه شریفه**

در این شهر که در این شهر بود **در این شهر که در حدیقه شریفه**

در این شهر که در این شهر بود **در این شهر که در حدیقه شریفه**

در این شهر که در این شهر بود **در این شهر که در حدیقه شریفه**

در این شهر که در این شهر بود **در این شهر که در حدیقه شریفه**

در این شهر که در این شهر بود **در این شهر که در حدیقه شریفه**

کرده بر ان موضع طلا کنند بباله و بر آتش دارد **طلا در برای**
محرست **جسار کس** بعد از آنکه منقش فیه که کرد آینه
رنگ منقش از رزق موم فلفل در نقاشن فقط در تباخی سبز زرد بپزند
صندل سرخ و بپزند تا ناکت خجده را میده کرده در روغن کاج و انداخته
اوند مس در فنی در آشته باشد بخوش برید دست در آن اوند که نشسته
باز در هر اوندی که بخواهد بر آرد و بر رص طلا کنند و بباله و هر چند که
سود بهتر باشد **طلا** برای سیدان و کثرت عرق و بدیوی آن
سجده فتیعی و مار و موی ب سده بر روغن کل بهم امیخته باشد
طلا در برای رنگ سیدان بای اس کرده بر تن بباله و بالای
آن آمیده اس کرده طلا کنند باز آرد حور را موقش کند امیخته
آبشته زرد بعد از زیند غسل کنند **طلا برای بدیوی عرق**
عسری غل و **رنگ جین** و **رنگ کدیل** بکجا اس کرده آینه
سازد طلا دیگر چونه بان با بعل طلا کنند **طلا برای زرد**

چون خرقه در میان عیاج بند شود **حسد در میان نزهت** آب
بر زخم طلا کند خون بند نوزد محبت **طلا برای** بند کردن خون محبت
حسد ای بقیه از آن فرط جانی در خون جاری بابت رنند
و از یک بر آن میباشند **طلا برای** برآمده ادرک رسی محبت
حسد در نقل لایق کات اندر هر دورا برابر بایست نیده بر با
همانده بر بود پیشینه و هرگاه خود بخود جدا شود دیگر به بند و هرگاه از طرف
جنبه ریم براید از همان طرف در ریم را شکسته ریم را پاک سازد
محبت **طلا برای** برآمده ادرک زین محبت **طلا حدود**
رشی و یکدیگر به یاباست **طلا کند محبت** **طلا برای** و حش
اتش در بکنه هرگاه مردم باتش باب کرم یا روغن کرم بر خفته شود **حذر**
حزن ادوی باتر یا مرغ یا بیدی بپخته طلا کند یا ال و اگر روز گذشت باشد
برک معیدن را بر خفته خستران بالای زخم و داغ افتند و یا با
بش السی در حین حش داده باشند جمع و شام بکشد **طلا برای**

روح انش محبت **عجز از یک سب** مکره طایفه کوی انش
فردوس زود و غوغا بقدر نمی شود عداچی به این نیست **طوری**
روح انش محبت است **افزون** **بهر** از دینت **سب** مکره
طایفه **برای** **ضربه** **در** **نقطه** **محبت** **افزون** **سب** را بطریق مانه
ایست پخته و در دست ماییده اول درون تنی است **سب** کشته بعد از آن
قدری از دینی گرفته بر این موضع **سب** کشته و با رای آن **سب** پدید آید
چون سرود از زبان و کلام داشته **سب** **طوری** **نقطه** **سب** **سب**
اندیک چار دایم میده کنند میده چوب هر یک چهار دایم دایم
مستی کرده و در دایم از دایم دایم میده **طوری** **نقطه**
داخل کرده **سب** کشته در دایم **طوری** **نقطه**
محبت **افزون** **از** **دایم** **سب** ایست رسید در سر که **سب**
خبر کنند و جان دهند و در دایم راد دفع کنند در آسمان **سب** **سب**
است **طوری** **برای** **نم** **عرب** **محبت** **سب** **سب** **سب**

خیزد آب را بنیده موی ترم کوفته هر دو دست خود را مالیده
گویند در دو سه بویگان امروزم و نوبت عصرت دفع شود
مضاج عرب مکرر نوشته **طلا دیکر** معتر حال کوفته نسک
برای موضع طلا کنند **طلا دیکر محسن** کین برش مالند
باب سوده طلا کنند **طلا** در کمر الحام هر وقت نوشته **حسره**
شبی را نرم سوده بعل امتیحه بر موضع زخم زدم کزیده باشد
طلا کنند به حال نسکین در دبیاید **طلا** برای زخم عینک
در رنده مکرر کوفته دستی است از آن علاج کم دارد
حسره در زخم سوده بباله و اگر فراطین هم برسد کل سینه
او طلا کنند **طلا** برای کزیدگی عروق کرم برش بشیر و زخم اس کزیدگی
بر کزیدگی عصب طلا کنند **طلا** برای کزیدگی ماهی سنگ دندان
حسره در زخم روغن **طلا** در کرم کرده طلا کنند **طلا**
دفع زخم در دبیاید **حسره** در زخم عینک و زخم بینی

در چک زده باشد طلا کند طلا چنه صناع بارد و حار و مرط است
 اسب زده بچش و غفران مرغی ضدل یفد ایفون کتر اضع غر
 بکلاب سوده ضدل اس کرده بر پست طلا یاند طلا چنه
 صناع مرغی مرط است اسب زده بچ به افروز پس بایک
 گرم کرده بر پست طلا کند طلا در و یقنه قرب
 ر غفران را با باز س کرده برورد طلا کند کفیف حاصل
 می شود طلا چنه یقنه بخمره اسبه اسب زده از زوت
 یک سرخ ضدل یفد چهار سرخ ایفون پست کند بزم
 کامو حل کرده طلا کند طلا چنه صناع هر سه
 چه حار و بار و چه یقنه قرب اسب زده ضدل یفد نو فر
 و ضدل سرخ از زوت یک سرخ ر غفران تفاح آذوقه
 هر یک یکانه کرم کامو بزا النج از هر یک دو شای ایفون
 بزم باشد با کلاب حل کرده طلا کند طلا رایی در دوسه

و بار دوزخ است از سودا **حب زعفران** دوزخ غرول نموده
در سر که نشسته اند و بر سر طلا کنند **طلا** جهت سرم
صفراوی باقی **حب زعفران** بعد کاغذ حردانه در کلاهی که
سجده بر دل دوزخ طلا کنند و موی طلا کنند **طلا** جهت
دور **حب زعفران** یعنی گردیدن **حب زعفران** و دوزخ
حب زعفران در کلاهی که باقی **حب زعفران** و دوزخ
نوشته و طلا نمودن خوب **طلا** جهت کلاهی که
پای دوزخ و چوبه و شل **حب زعفران** و دوزخ **حب زعفران** و دوزخ
تمام ماست و تسبیح و نذر و عبادت از نشسته شدن و رات
مانده عضو باشد **حب زعفران** حفص و است در حنکس
سرمه رزق و باب اس کرده نیم گرم طلا کنند و بالای بسته
که منتهی به دوزخ است **طلا** برای با و هر که گفته باشد در
است **حب زعفران** نیم چهار دانه مسکوف یک دانه موم و بارون

کند کما خذ و در آن شکر ف کرده داخل کرده سر به یک
طلا کنند و نیم گرم بر غصه در د بزند **طلا جبهه لغوه بخیه است**
برای خورد و چشم دراز کرده جوب مبرده با برون اذ
جوب هر سه برابر و برابر همه را در آن نخلد و همه وزن همه روغن کینه
گرفته طلا و لبرری س رز و در او نخی بسته بیک گشته **طلا جبهه**
نخی سواجی در آن خد اعتدال در گذرد **جبهه** سینه افتون
و غفران که بیدرم بگویند و در روغن گل امیخته اند **جوب**
جانب و ایس نخی مانده و طلا کنند **طلا جبهه** حرار یعنی سیر
سه که از او دفا گویند **جبهه** جوانه لول ماد و کاسیکه
ر به طلا کنند **برای حرار یعنی دفا جبهه** از او روغن ریف
و نیمه ماد و کلی کرده پخش دهند و سر در کرده بر سر بیایند و از آن
و بعد از بیس شش رفته **طلا** برای سیر **جبهه** سوش این
مشکک اطرافش را آن همه سادی در آب کوی می تر کرده و دینه

نیز در در سدریش با سدر می رسد **ط** با کینه **ط** حقه
یعنی دسدر کی ریشهای جزو در سدر می رسد **ط** در شان
سدر که سدره طحا کند **ط** دیگر خفه کینه خا مر در کینه
از پوست انار ریزد جوهر از نه یک شده درم با یک بوده
و میزدیم موم در شتر زده درم روغن شمع میگذرانند و شتر دهم
سه که انداخته باله تا موم شود بر سر باله و طلا کنند
ط دیگر برای سفته **ط** فینه بکوبد و مضاف به نیم جزو سدره
در روغن شمع حنط کرده طلا نمایند **ط** طلا کردن سدر کینه تا
کاوایب ایمن جرم سدر کینه کینه در نه کرده عرب نوشته
و برای ما و حوره نیز عرب است **ط** حقه **ط** دوا الکینه
یعنی ما و حوره و این غلظت در سدر می رسد و کم در سدر
سدر کینه بیش بهتر از کم مل مده را در روغن سدره مده کم
طلا کنند **ط** برای ما و حوره **ط** سدر و سدر کینه **ط** قیل بر منجی

سوزد و در دوش هر بدن سوزد و بجز وجه بقیه بدن حفظ نموده
در اثر کار و دوش کرده طرد کنند و اگر میانه غنض خش نموده
اضافه کنند و اقوی است **چهارم** جهت آنست که اگر غنض است
در تمام موی سر و دوش موی ریش را کشتن کرد **چهارم** جرو کفی
در منفرقه تاش و دشت کشتن کل نموده میفرزاند هر یک بعد از آن غنض
و دیندارم و در آنجا باب کشتی کرده و بعد از آن میفرزاند موی کای
و بعد از آن میفرزاند **چهارم** جهت شستن شوی یعنی بر قندار موی
بیج کوشن کفند سیاه کل میفرزاند و یکبار سرش کرده طرد کنند
چهارم جهت آنست که بعد از کوشن این بیج مثل آنست که موی
کوده در سر اندازد **چهارم** برای آنست که جمودت موی نهی
بیج موی بر موی کمر کنند **چهارم** جهت آنست که موی کمر
کند سیاه هر سه بار بر باب کرده در سر اندازند و بپزند
چهارم جهت آنست که شوی روی میزدن موی **چهارم** جهت آنست که

[illegible]

جهت روغ مولد **حبه زرد** خمره کوفته پنجه حلق بعد بنی مخته کوفته
اب یک لیون بطرف اونی ریخته این چهار کبریت
و اطراف چشم طلا کنند و دست به دست حرارت **طلا چنه زرد**
جهت در آید کت سنگ دار لهر با حلق کوفته و مسکه
یک یکدام با یک سیده طلا کنند **طلا چنه زرد**
حکم تمام دارد حبه زرد امید بسیار **نقد**
کاغذ و درخ زعفران کبرخ با کلاب سیده کرد چشم طلا کنند
در یک عت نفع ظاهر شود **طلا چنه زرد چشم** و از بغم بند
حبه زرد رکنل حرارت و فطر از مر یک دربی با یک سیده
کرم کرده با لای کرد چشم طلا کنند **طلا چنه زرد** یعنی حرارت
حبه زرد و دیو دار کل مغنیدان رکنل با شیره زرشک کوفته و کرم نموده
طلا کنند **طلا چنه زرد** حرارت **حبه زرد** حذل یفد
رکنل رکنل چوب نازک سنگ با یک سیده و دهم
کرم کرده طلا کنند **طلا برای قرصه عین** اینون درست میزند

یکدوم و نوزده جوید وی گرفته بایست طلا کنند **طلا چند سکه**
یعنی با بهشتی و آن را بکتن بر وی مردگان **حینه** را تخم کرفش بوده
یعنی بر بضع مزاج اینجمله بر سلق طلا کنند و مغز با دام گرفته بشیر
عورت اینجمله طلا کنند **طلا چند سکه** یعنی زیاده گوشت در گوشت
چشم را که زانو شود **حینه** را زخم را بونش در هر دو سکه بایست
بر وی بگذارد و اگر دفع شود بهتر و الا گوشت بر دو یغذی بر صبه بود
بر وی مالند **طلا چند سکه** یعنی منید و آن زیاده به در یک
بالا است **حینه** را بونش در وقت که رسیده هر دو را بایست
سکه بر وی طلا کنند **طلا چند سکه** یعنی اماس در راز
در راز و در کرانه چشم برید اید **حینه** را سنگه حفص است
یعنی همه را وی گرفته بایست بوده طلا کنند **طلا چند سکه**
حینه یعنی بر پال **حینه** را اینون حاضی چون با خه نمیشد
بشت حل کرده بگذارد و بر وی سکه شده بر بیج طلا کنند

طلا جفته حقیقی حقیقی پوست چشم است از او غرض کلی شستن
حسیدی بر خه مرغ مر وی بعد از بکتاب حش از ده بشت
چشم طلا کنند حریت طلا جفته از ارض کوش اس می
که به اندر که نول گویند است از او غرض از ده جفته
باب سوده طلا کنند در اکثر از بغم بود در ششمان
از چش و زن سوده باب طلا کنند طلا بیک پنج سکه و در
تر پس سیاه همه سکه در آب سکه گرم سوده طلا کنند
چند جفته ریخت یعنی خون پنی است از او غرض کل متا در شش
هر دورا برابر سوده و قد تری اب انداخته گرم کرده بمچ
و پنی طلا کنند طلا جفته از او غرض یعنی ریش و پنی
به ناکین و موم و روغن کا و بهم امیخته فته است خه پنی
بند یا پفته طلا کنند طلا جفته ریش و پنی سفید خان به
ناکین یا مرغ فم خه طلا کنند شقاق پنی سفید

طحا **هین** خضبت دارد **حسره** و در الکسب سرخ متفرق

گاه در روغن طرا میخشد یا فته در مینی نمید **جوده**

و کجک و در مینی **حسره** لکچر بنال سیرین آب اریک

یکدام کک کرده روغن کیند شست و ام در ملک انداخته

بچوشتند تا سرخه بشود و صاف نموده را با مس و کجک طمانه

طحا **جده** کجک لب و زبان **حسره** مقل رزق و حواله

در مقل با **حسره** بر لب طرا کند **حسره** و دیگر بیدیه

باب زیاده نموده بر لب طرا کند **طحا** حبت کجک لب

زبان عریض **حسره** با بر کجک بیدیه امه از زرب

یکدام امه کوفه بمش غسل امش بر لب طرا کند **طحا** جده ترید

لب عریض نشسته کتر است کده در زرب با بر کجک نیم

به با یکسان یکدام ادویه کوفه بمش در میان لب انداخته **طحا**

طحا **جده** در ام اشفت یعنی اسلب عریض **حسره** و **حسره**

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
الطاهرين

و بعد از این که بگویم باب سوره طه است
در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است

و در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است

و در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است

و در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است

و در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است

و در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است

و در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است
و در این باب که در این سوره است

همه رات شده گردانند طلسم طلسم طلسم

از این طلسم برای دفع آفت و بیماری بسیار

است که در وقت طلسم طلسم طلسم

بگوید که ای کرم که در این طلسم طلسم طلسم

سیر از صدل یقده شد بر در و دریا

هنگام زوده بر موضع درم طلسم طلسم

سهر طلسم طلسم طلسم طلسم طلسم

و ششم کتان همه را اس کرده در پست یکان

طلسم طلسم طلسم طلسم طلسم

در این طلسم طلسم طلسم طلسم طلسم

برای دفع آفت و بیماری بسیار

است که در وقت طلسم طلسم طلسم

بگوید که ای کرم که در این طلسم طلسم طلسم

سیر از صدل یقده شد بر در و دریا

هنگام زوده بر موضع درم طلسم طلسم

حسنة در پیش داشته از احسان و غنا و آنچه در دست است
بطرف داخه بر پسته گرم یا بر تابه گذارد و طویلی در آن بماند
کنند بزرگ طلا مانند حربه است **طلا بایت حکیم هر روزه**
برای قوت به محرب است حسنه در در صحنی صحت
از هر یک دو مانده حسنه فرمایند باشد باشد
هر سه را از آب دو دانته سخی نموده بزرگ طلا کنند **طلا برای**
فصل نهم سر کین کبوتر یقه خنک و عاقر قرحا
هر دو را جدا جدا بپزند و مساوی الون بپزند
بعد در سینه که کفایت باشد سخی مذکور را از آنم بقدر نیازت
باشد سخی کرده حنقه گذاشته بسبب نمند و بر کین یا لای
و در بیهفته مطلوب حاصل شود **محرب است** **طلا محسوب**
برای کایه یا جویانه در روغن عرا طین حل نموده طلا کنند
و اگر بیش خوشتر کنند بهتر است **محرب** **برای**

قوة به بیخته ملوک دست به عقب نظر است بنال بکره عیدام

و بنال طالعوس و دینم و نام و نغم تا نوزده و دودام عادت فرجا کل و

سهم سینه مکر بیدام تر فعل بیدام و مغز کجاست و بعد بر

مرغ محفود ب نده غوک حشک این همه را کوفته بچی کرده بطریق

چوبه کچکشد یکبار از آن هر روز طلا می بیند تا یکم هفته طلا در خن

و کار در خن را بود و ده صفت مرغ جوان سیاه رنگ و حشک

باشد پس کنند و خون او با بول خرز جوان که بر او خون مرغ باشد

هر دو مخلوط در است غنطه بر عقب المیدا باد کنند با حشک

شود همچنان سه سبب بهتر تر کنند مرتبه اول نوزش و اس می کنند

و سولس کنند بار دوم نوزش کم خواهد شد و مرتبه سوم هیچ

نوزش نخواهد شد و بهر وقت غنیه خواهد کرد انوز در جع کنند

روز دوم مشول شود همین سه سبب کامیت از فرج ثابت

اکثری نوشته شد این دو کرده با صلاح ارد محرب از مرکا

است این لب به نظر است **طریقه** شیمی در از کار گرفته شود

و هیچ دوا کار نکند و این دوا کرده ماصلاح ارد و محرب از موده است

این لب برای استر حانی با نظر است **صفتان** عافیه

دارند اینون مصر از مهر است دام نویت پنج کیز سفید است دام

بر چهار چتر وزن برابر گرفته در بول غرور و جان باشد که هر کند

دوازده پهنه که سه سه شود و بر وقت طلای کند مایه ای که

پان بر پشم خام بنهند **باب** **زدهم** در عروق **پنج** **ششم**

فصل فضل اول عرق از دگ بیکه فونت به اثر تمام دارد

صفتان **ان** **الب** **زردک** یعنی کا عرب است من قند سیاه

کهنه حجت کل و بکی پنج کیز نویت پنج معینان ده ناکوئی

اید معطر بزند **ایضا** **قند** **سیاه** و دو من زردک **پنج** **ششم**

دزیره کرده اسحوآن مهون کرده در زردک اید حه بانفد از بخت

مخلوط شود بگوشت و نویت معینان و به ادویه در عرق و اصل

بخند همراه سازند **عرق کل کبلی چند مکی بسیار دهن**
و نافع است برای بیماری محرقه صفراوی و تب لرزه **عرق مدافع**
هر که سیدام از آن کوزد انقدر قوت به افزاند چه اهل عورت
را خنود کند کرد **عرق ثا الروح** بسیار شسته را بشکافند و بپزند
خالی کرده در آن قند سیاه اندازند و بعد از چند روز در کوش
اید و کمرهای او تمام حل گردد و چاشنی عاقر قرحا و خولیان
و نالکس و آده بکشد و بکار برند **عرق میوه** آن میوه هشت
مثل کشش و درختان برابر درخت انبه می باشد کهن
در خم ده من آب استند و بچمن میوه داخل کنند و در
لوت پنج معبدان ریزه ریزه کرده در وی اندازند و درشت
سبزه چاشنی می دهند و چون میرسد می چکانند
عرق ثا الروح کهن قدر بسیار خنود که بهشت کوبند
شکافند و اندک خالی کرده در آن قند سیاه اندازند و بپزند

چند روز در چشاید و کمرها او حل کرده چشیده عرق
و خولین مالکین داده بکشد و نگاه ریزد **عرق**

و ان حرکت صدمت و ان حرکت در عرق و و
سلا تا یک راه ایستد بتم تا کوزه کوفته ده سیر است و ان
اذا حله نثر بکشد **عرق بدو سقوی** به بود آب

سبب بن در حنکیمند و پنج فرقه سیاه کنند
داخل نمایند و پنج کل و باکی و ده سیر است ام معین
داخل کنند تا کویش اید مفسر نثر اگر خولین و موصی
و موصی سفید و مصلیه رز و و مصلیه و کمالی و سعد و حل

کنند بهتر بود در پنج با و در **عرق مصلک** درنده **عرق**
عقم رزب عقم کدر سمیت تا کوزه اجمود از هر یک ده و ام
و الال بر رز و الال حوزو از هر یک ده و ام پنج در حن
شیل ده سیر کل مد پخته ده و ام حبه را جو کوبند و شب

و در آب ز کرده لکه در رتبه و در زیر طبق را آب بکاهند

بعیث ده سیر عرق بکشد بمخام از آن هر روز بنوشند

عی بی بپزند در اماک غریب **عرق صنف حکم**

عی را آب حیدره پنج سیر تا گواه بنده سیاه بکود و نیم

سیر تا بیان کثیر حش هر یک سیر تا چهار روز

را مخلوب کرده در را آب بکود و زخمه باز بکاهند تا بش

است **عرق کل سبیل** تنه را میقد بود و مری و مقوی

است از کینج ما داور از شد **صفت آن قیل سبیل**

تیمه را میقد بود و مری و مقوی باه است از کینج حریه

حش کرده باشند و هم وزن آن کلاب و این قدر

کل مدنی و نصف این کل حنیف گرفت با سیر شل را آب

بکاهند در بسیار بود و مند است و اشها ریاده کند و وقت

باه بپزند و غوطه آورد و در دوشسته چشم زیاد کند **عرق ۲**

بجه امراض بارد تر باشد است و شش لعل برودت بافراینه
در شش طعام پدید آورد و جمیع عصانی را گرم و برودت سازد
و جوانه باز دارد **صفت** آن شش پخته شده سیسماک زرد
و کوبیده و ده سیراب داخل سازد و شش را حلالیه و کهنه بکنم
با دو کوته میر داخل سازد و در خمیر عرب کرده و بر پست بریزد
در زمین دفن کنند و وصل شود و از آن بطریق معارف غرق کنند
یک شربت او نیم سیر شربت **عرق مس زردی** باه را نشو
دهد و منی سیر آید در شکم روی بکنو کرداند و اششنا آورد و انواع
سبب فواید بر آید و برفان و سیت و دم زدن و قویج و پسر
و رنج شکم همه را نایل شود **صفت** کهنه کرم میا او برآمده هر یک سیر
کوبد و کنل صبره کل داده و پست عید زرد و مر یک نیم کرم کبابه
عاشقانه و بود را حلقف کرد حلقف در زرد قنقل الالکی بر آن و خورد
و سبب الطیب عید عید رخ انده سیای کرم کلین قنطاریه
نرمی

مصطفی

تین گلاب با رب گلاب نیم سندان نیم سندان خمرها ریخته
اغفر ان مرضی سیاه و یقین اندر جو نیم کوکبه موبرس به
پنج پخته هر یک ده گرم بنویسند و در روغن
چاه اندازند و یک فنجان سیاه باز کنند و همه در
کرده با پخته روز در زیر پان در سیر لکن و فکند و بعد از
پخته روز صبح و شام صاف کرده یک صبح بپوشند

تا عیب بند عرق چینه چینه بخت اعضا و
و نفیج و غلیظ حشا و غلیظ قاعده است

با دو مثل او از مجموعه کل کا و زبان و با در بخوبی و طبع در
در کلاب و اشک ان سه وزن در هفت مثل مجموعه

عرق نقل اول یک روز در عرق از بنه و عرق بهار مار بکنند
و در بستر نقیض نماید و عرق از بنه و بهار بهار بکنند

میاید عرق و مسما با و الحی بسید الی طیاره و غیره

جفر است و در جمیع شایع است از این است و ذکر است چو

رکن این راه است بیغ شده در مانند سرائی تقدیر

و تقویت اعضا و ریه و قوت بیغ شده و سبب قوت طبعی

و حیوانی و نفسانی باشد و با قوت نزدیکه مفتح و مفتح و مفتح و مفتح

و مدطف و مسوم و مشتبه و با این صفت در مسکه عطر طبع در جمیع احوال

است و کبرایت و هویت سرائی نیست و رفع اکثر عیال

احث به عیال است و قوی التیاض و میرد الفقان افزوده و عیال

ادویه و قدر شیشان مقدار سرائی است افروزی ان حسن

رکن است و مسکه جان ارواح لطیفه عیال قرار خب و کینه و دایان

مصلحت است شرفه است اما مذکوره ان مخفی نخواهد بود **صف**

ان سجده از یک مرتبه دومین ای سبب از طبع بیغ

با و مصلحت است و مصلحت است زنده کرده و مصلحت است و مصلحت است

با و مصلحت است از اینانه دار چینی کبابه بیغ کوفه بهار تاریخ کل سجده

از هر یک

از نذر این صیقل، شفا بر یک دویست ترنج اگر نباشد
بار یک شیرازی و الا بر یک دویست نارنج سیصد شفا
جور بار است: و اگر یک مقدار و مختلف بکوب کرده آفت
نماند گواهی یک نارنج و ترنج روزی در عرق کشند باید که پد
مخلوط نموده و علف نذر را جمل شفا تا مقدار و شفا
مجموعه آب ناشش من باید با که زردک بکوبند تا ترش
سغص شود پس در خمی کرده هر روز یکبار در سه روز تا مانع شود
ساز کرده و در هر ای کرم تا هفت روز بگذرانند و در هر ای سرد
تا ده یوم و هر چند کم آب تر باشد قویتر شود پس بدست
کتاب عرق کشند و اگر عنبه بر بدن سخته به بند بپوشند و روشن
این عرق در غایت خفای و عطرنه مشامه شود چون بعد از
عرق کشیدن ثقل او را با این شمع که مخلوط نموده بعد از سه روز
بر روز با جفته دویست ترنج یا نارنج یا بر یک نارنج یا مار کب نقیر تمام

مار و دیگر عرق مکشته همان اثر بر زمین است **عرق سنگ** که در خوش
 و لطیف و منطیف و مخفف رطوبات در رشت و سنگ گستر از
 عرق که در جای و مفتح و مداومت آن به جهت لافزیدنیست **عرق**
سنگ صفت آن سنگ طعام که بپزد و در فرع مطبخ بقدر **صفت**
 او کرده با اینق نقیض نمایند و ماء الحج مقطر در بعضی اعمال این بطریق
 معلوم است **عرق** فنه چنه کیتل ریاح و نفوتیت هض
 سنگ و سوره نافع و از عطریات مشهور است **صفت**
ناریج **سنگ** متقال چهار سجد ۱۰۰ متقال از کبیر است
 و داله ضدل بقدر سنبل چنه از نریج میفشارد ۶ متقال لوبان
 سنبل الطیب ۳۰ سنبل محدود و فار از نریج ۳۰ سیج میفست
 و نیم بهشت میبوش بدست ۷ نیم متقال لوبان نافه مش
 لعذانی که مقدور باشد در عرق بهار و کلاب و عرق ضدل
 و احشائ ان بغدانی و جهر است نریج بدست نریج عرق

پیر و من به پیتی غیر شمشیر میبندند و بر قافه میبندند
میباشند **عرق برای پاره چشم** بهرله و چاله دو ملکه و دهند
و در حوض **چشمه** بپزند بر سر بخارم ایک و نیم باو و دوام
چهار پاش در آب انداخته لک اندازند و بعد از آن آب
نیزند و نوش و بکنوله کرده در آب بپزند و شش پاش در ظرف
یس با صغیر لک اندازند و در آن درشت لک اندازند و در
در چشم بچکانند و برای نارنگ مزاجان بکوبان آب میهند
اندازند **عرق برده کرمه** برای لاعرض شدن حریت برای آب
است ستمت نمایند در اندک زمان لا عری می کنند از نموده است
و مطهر کشیدن مذکور بدستور عرق بویان است **عرق برای**
صاف کردن نا صورت و منجم صفت **صفت آن کافور**
چهارت **یخته نموده** از لک اندازند و ملکه شمشیر آب صاف که
ایممه از رویه **سکه** در آب مذکور اندازند و هفت روز

بگو از نرنگه درونه یشتن شود آب صاف بپزند و چند زرد دریا
چکانند و محبت **عشق الیقا** برای بپزولد و جالبه و دهند
دو ملکه و بشت و نا صودر چکانند و محبت **عشق الیقا**
برای بپزولد و جالبه و دهند دو ملکه و بشت و نا صودر و راست
حقت بنده نهفته است و محبت دام خام بپزند و کاسه بر چهار دام
سوزد و نمز چهار دام و نیم بپزند و چهار دام و نیم بپزند و دو دام و ربع
است و بسیار بار یک بنده و در سه که بپزند و مفضل است
در طرف سفال که بپزند و در سه انگشت است که بپزند و در سه انگشت
انگشت بپزند تا که سه که حبش شود و در یکم و دو دام و ربع بپزند
و در آب بپزند و در سه انگشت دام آب بپزند و در کاغذ صاف
و در قفل را بپزند و در سه انگشت حبش شود و در رخم بپزند و در آب
نکودر رخم را بپزند و در سه انگشت **سنگد باد** که بر آب کودی بپزند
کودی را درین تیزاب می بدارند و بپوش می آید و در اندک فرصت

اینکه ایده و در اندک فرصت ایده ایده ایمنی مجربه سوخته
و با مصطلح کتبیا که ان ما را بشویند **صفت شوره** فقر ختم
قلم ماست به پنج جزو بنویسید و در آن که هر کس کوبند
جزو نون در نون است و کثرت در آن که نون نون
بدول است و کثرت در آن که نون سیاه است و چون
در نون است و کثرت در آن و کثرت در آن که کثرت
باید و در حبه و در کثرت که را با پنج جزو شوره و در حبه
باید و در حبه و در کثرت که را با پنج جزو شوره و در حبه
نست که در بفرع این معهود میران بسته **شرح**
سختی در حبه فقر بنویسید نون نون و در دام کثرت
کلاب خنک بنویسید نون نون و در حبه و در کلاب انداخته
و در آن باس در حبه کرم که انداخته اند از آن در حبه
انداخته مقرر نمایند و بدانند که در حبه نون نون

وقت تقطیر میسر و عسرق دار چینی و بلبلکن در اول مهر

و بلبل قوت دل و معده بدهد و نشت طاعتی را به دشتی

و اخلاط فاسده از معده و دوا سب زد و چون حیض

این روز که بلبل از آن دار چینی و بلبل

کوفته در شراب و آب سکر در طرف شش خفته

نشان از آن دار چینی و بلبل

اصل السوس و رنقران مکدی و نیم توله مرکا میگویند همه را کوفته

در شش توله عسرق انوری اندازند در انساب تا دور در

می برند در بارچه صاف مینوهند عرق بگریته و در در او در کت و عرق

آن دار چینی و بلبل

هندی است و نجابت میست و وقت به بفرزند ز عجب

بست پنج قطره از عرق مذکور بدین مقدار بقبض ایلی شفا یابد **عرق شراب**
که قطع نایتل کند **صفه ان** سوزن بقره و کبراس خالص
باب هم در دوا بخت چنانچه در طریق معترف برابر کشیده باید
که استبانه نصف شسته بر آب زرد و در شسته برین و در شسته
در دوا خواهد حکم بدین است و بخت هر چه استوار است زود
نرم است و زود و شسته مذکور را تمام در شش نهان است زود
چون حلاضه این و جبهه و شسته برین باید بر آورده بقطره
و سه روز میوم باید که سه روز که بوی آن برآورد
از حواض می افتد و هرگاه که خواهد برکت حلال و حریب
باریک بر آن مسکه گوشت فروخته در آب غصای بهر سه باید
در پنج برکت و در زراع عرق تیر اندکی می یابد تا سه چهار مرتبه با
در میان بزمین سه چهار روز بمغایله باید نمود **شراب وکر**
در گنج باد و در جهت چاهین و دوا و جهت چاهین و شل

صفت آن رست نادر چهل نیم سیر تخم یوزد و گندم و پنجه تخم لیمو تخم

رب و اکمله و خاکستر درخت بر از هر یک دو شیشه شکر زهر سق
با و بیشتر و از زهر نبات بسنل الفار نیم شیشه شکر از هر یک سه شیشه
کرده و در دیگ گند و مالدی این زهر با و سیر بسنل الفار نیم سیر کوفته
کوفته باشند و دیگر به جز بطریق غریبی بکشد با تش در جوب
نایب بهر آنچه عرق کاراید رست در جام خواهد چکد فرو آورده آن
عرق را در ایشان با در حقه چینی بکشد ارد هر گاه که خواهند فرمودند
ان جراحت بباله اندک در انای ایشان باشد در جراحت
در آید و در تمام روز سه مرتبه بمینان کنند و اگر تابستان باشد
آنکه آلوده مالیده کرم بسیار طاهر شود و صندل سبده مائل
متن به سب نمایند و در سه چهار روز بهتر خواهد شد بهوش از جراحت
خبر شما به میشود **عرق رست** از دو دای که التفع است بسیار
که در استنشاقی حلیم باز دهد بمقدار این که بکشد در دهان باشد

کلاب مخرج کنند و مقدار سبب همراه سوزن برشتند و این عظم
شده نماید در تقویت به درستی و در عظم حلیم و جوایه خضره
جمعی را در خون و در بدن است و بعد از کرده باشد در صحن حسی
در آشفته باشد و اگر در این عرق فرقی با جوایه یا برنیش یا غلیظ
یا زهره مانویان یا گستر کرده و حشاشه بقدر حاجت بخورند
منافعش شده است و کفایم حلیم آشفته عیدم السرم است و این
عرق را بکلاب یا آب مخرج شده بر روی مرنده و جدید
طلا کنند بر آن است و این را در کفایم یا برنیش
سوزن در آن موضع زنده خون براید و در کفایم
و از آنکه در پیش پرستند اصلاً از بخت از برنیش و برنیش اصلی
اید چون بر آب فوسیت را بآوردان حرصی نباشد باید که حد آن
از دست ندهند و این را از غشای اهل برنیش است و حرصی
کرات بعد از مخرج کفایم لک کرده است و باید برنیش و این

حکومت کرده مرض دارند و قیتمها در میان بنه تاقه و گوگرد مذکور
که آتش قیتمها با این مانند اند و بخت در چهار انگشت طول بر فتنه که
موجود دارند پس گوگرد مذکور در جام آهنی که سب و در آب باشد
پرس زنده چنانکه مقدار از انگشت خالی باشد و از آب بر سه پایه
برآمده در میان چهارست چنانکه سه پایه مذکور به همند و دوسه فتنه باشد
از دهنده در میان جام محبوس زنده و کاسه چینی افلاک و دیگران
جام مایه و از کون بسته فتنه آهنی محکم شده و از آهنی از کشته
و از سه پایه مانند ابرق بسته مجاری آن جام معمول از بران گشته که
فائده بر پیش آن جام مذکور و بخت در یک انگشت از آن جام بالا باشد
از او زایش فتنه بخار گوگرد مضاعف شده بقا به در از کون صعود نمایند
و از بهای آن عرق دار چینی برین بکشد و حاضر وقت باشد هرگاه
روشن فتنه کم ببرد فتنه دیگر همان ساعت بر نهند و از روی سرب
میزاند و اگر عاقل کم میگیرد باشد و کسی که محسوس نامور باشد با الکحل

از صاف و بارید متراشند که بارید تان بکاران درازد جان کشته شود
خاکستر بگوید **عرق ابرو** کم قویا و پادشاه و راج روک و پرست
بدن دفع کند و مت یاه و وقت بدن در وقت و سهره و نقل
میفراید **صفت کل و داده** که در چهل منقل از طایفه قرقل
سیه جوید و اسعد مندل برید و اسکند فاسه قط عافه قوه
که در تال مکانات با تخته منبرج قاقاده حوزد با یی ریت سنبل الطیب
سدر اس حسن کت چندن از هر یک چهار دانه فدر سه ماه
کس تحمل پسته همه اوویه جروک بکوبه با فدر و کس با آب مقدور
در خمی کت و لب در از آن کوشت بر پنج میسر میزد از آن تا همه کوشت
اب شود بعد از آن بکشد **عرق شرباب** که در کلایا اند
چشمه و غنای و حیدر ارم و درخت و درخت و نور و قوی و در
و همضه و نیک بطنش و فسخ دست و پای کرده اند و بسیار مقیر راند
صفت کل که در و سسری جدا باشد در شش من شش
باید که در

کجاستند تا نام شیر در خورده پس اوزا حشمت زد و بجواز نشید
پس چهارمین شد سیاه کهنه و در زرده من آب و گل و ماه و دوسه
در خم عرب کهنه انداخته پس راز کامل قرنفل خوربا و بنین و در
سیه که به چنی الاچی زعفران کبوده اضافه کند و بنوشند جمع
نیز سب زرد عرق بیلکه گلان برای خون باشد و در بدن
می باشد با صلاح آورد و در سیر خیل و با وی صلاح
و باد شکم و در کتد و قوی لیس و نافع و قویت به سله
سیار قوت دهد که از سر جوان می باید صفت می کند گلان
میگز حکم نماید در زرد حشمت که در یک زرد زده آثار کتد
معطلان سیر زده آثار شد سیاه کهنه سه من بچنه مثل زرد
در خم اندازند و حشمت بر آوردن فاقه خورده گلان حشمت
بنم یاد بوداده ضد اسهال و کتد کتد ام بونی است در کتد
به اندازند خوراک چهار دام در چهار خورد بر بهتر سازد و حشمت

واجب و جمیع ارشای کوزد مضایقه درازد بیکه نافع است
و بعد از آن شسته زرد شود بسیار مرغین کوزد عرق
و معوی به است زرد است و در خم کند و معوی
سبیه اگر گفته است بهر داخل است ضعیف بسیار کال
و بهر دست معنیان برافزاید و چون کوشی این مظهر کرد و در
عرق که استعمال سلاطین است و مظهر و غیر مظهر
میخوانند با سیم است و بای یک نفس حقیق است و با سیم
و بخش شکم زایل است و وقت سبک کرده و شانه کند و معوی
به است و بود متدبوق و حش اندام و باضم و سیمی
و فرایند است روی و فرایند شکم و خارش اندام و در
جوانان باشد صفت آن خونین است و درم و نقل و عرق
سبیه قاعده که در مصلح شکم زرد و کوشی در در صفا
فقاهه است که کاشفیه موصی سبیه و بقدر سبیه عود شده
زرد و سبیه سبیه یا کواه که است اجود با دربان نشسته که در

همیشه دارد

نورده درم معشره جز چهار معشره یکسره فند سیه گفته بودی
زینل و دیر سینه کو حیثی اذخر کلوی بری بای رینک بوت
در احت سینه نورده درم نیم معشره چهار سیر کل و بایلی دو
در ظرف آب جبه کرده همه ادویه کوفته در آن انداخته
بعد از هفت روز صاف کرده بنوشند و این سلوا
بره گویند و اگر خواهند بچکانه لطیف تر شود و بهتر بود و عرق
گویند **عرق مستعمل صاحب در اشکری که گزیده شیرین**
و سروده برین عرقیات جبه ثابث و حفظ صحت
صفت آن فند سیه گفته بودی و بایلی و بایلی و بایلی
چوب عینان و بایلی و بایلی و بایلی و بایلی و بایلی و بایلی
بعد از دو روزه روز هفتمی و سردی هر که گویند
عرق یکسره و بایلی و بایلی و بایلی و بایلی و بایلی و بایلی
صندل و بایلی و بایلی و بایلی و بایلی و بایلی و بایلی

و نقل بچام اگر ادویه بچام ریزه کرده بمجمره در عرق رسته باشد
نه گوارش چرب کننده و دواتش معطر کند در نظام دوا
بویژه عطره و دینم سیراب است که اخذ در بارچه بسته و اگر زده از
قافله گویند یک برتنی بسته بندازند و جیده رسته و برتنی دیگر را
بسته مرتبه باز به پنجه حبسیده عرق رسته
عرق شعله
روزان فزنی دیون و فارسی می گویند **صفه ان قد**
سپاه بچم شریک و آب گرم دوازده من کل دماکی
بچ سیر است درخت معندان دوازده سیر ریزه ریزه
کرده درختی امراخته بعد از ده روز بچا شد و بوقت جکیدن
اگر مدزی رطوبت در بارچه بسته در عرق می اندازند عرق
رطوبت خواهد شد همین اگر است سرخ لاکه و باطل
سرخ افزایند بار غولانه مانند صاحب و ارامش است
عرق عطره یا رات در اندک دور کند و اشتقاقی طعام

فوت باه اصلی برید کند و از آب سپید و در خان مداومت
این کرده بودند در عمر مقدار بسیار از آن به کارت نمودن

صفه آن عذرا الم شریف در اوله مضطرب حقیقه الغلب

مکه شش درم در از جینی پوست رزق ملک بجز دم کلقتد بزرگ

درم مسرعه در از آن تا فله حوزد سنن الطب همسرخ

و جوز بواسطه کبابه زعفران خویشین سحر کینه تخم جعیم

بر بای کلستان افزون تخم قیت مکه پست درم قرقر نه درم

بنات یفد عل مصف مکه پسته درم غود غرق حبس

هر یک ده درم مکنش بجز درم بنه پسته شتر اعراق کل منوقر مکه اصل

چهار درم کاهوزان است درم طبع شیر حذل یفد ابرسم

مکه بجز درم کلاب است سه درم اودیه سه درم روز در کلاب حسیه

و هر روز کلاب نوامد اخیه پس در قسح اینتی عرق مکنش بزرگ

سه توله جاده توله کبک مزاج و بعد از چهار کله از آن نشیدن

ان هفت عدد در ازوی بقد مرغ برشت بکوزد و عنتر از او
 شادول کند و از ازیش و غره حبیب تابند **است**
هفتم در عودت عین شمشیر و دوض و فضل اول
 در غره و فضل در غل غره که کنت زبان سلف
 است حبیر اربع کوسن کویه اصل اوس در شراب
 و آب با این عقد بکشد صاف نموده سکنجبین ایجا
 اولش حل نموده غره کنت نه و اگر جبهه بدست و عاقده
 و حسه دل اما بکدام میفریاند الشفع است **غره** و کنت
 بن سلاب و حریت **حسره** و کنت در غل غل
 حسه دل عاقده و موزع بوق صیغری هند و نیزه و از کوش
 با تش در آب بکشد غره نماید و حسه کند و بکشد و از او
 حریت **غره** با بکشد و حسه و در غل در غل واقع
 است و اگر با ثقل ثن ثقل اعصابی دیگر هم بودند برات

۱
 شقیق بکار دارند و در این حسیه و معیاد اصول نوشتند
 و بکار و حرکت ریاضت فیهی و غره در نقل الیه
 یعنی که این بیان در سخنی بر او ایضا گوید صفت آن حرد
 و دوام و در مع ان تم گفته در یک سبب است که شمشیر تیره
 یک شمشیر که اضا قد میزند زمان زمان نیم گرم غره کند
 غره همان صفت دارد صفت آن یک جبهه بدم
 یک جبهه ده دلم در پشت دام سر که بگویند چون
 به جبهه است غره که است غره برای حقه شدن خلق
 محراب از ثبوت عذاب و آب و تب غره غره کردند
 تقع نام دارد غره غره یا بکار و عا قمر قانع است
 و از کثرت آب و آب بپول و بنویسد و بار و در مع دام غره
 تقع عظیم کند غره برای دفع یک از صدمه
 غره نمایند اگر از هر باشد و ان از هر تیم تقع دارد

عشره که فروغ خلق بود دارد صفت آن را
 اوستیاه باغ درخت ما ز منبر کس در حد از غفران کلام

نیز نام با قدری که عرق کاسته **عرقه** که فسر و حلی
و این به سود دهد **صفت آن** اصل الکوس عربی است از

سبب کا قدح و حوض از ہر یک سے تری برکہ امیختہ غرض و غرض کنند
غرض غرض کہ حقائق و اساس ارمان کہ از عوارض باشد

مورد ۴
صفحه ۱۱ این کتاب است
لواحه خمره است که در آن عرقه کتبه

و صفات صفاتی: یعنی را از ویری و سودا و براد مجموعه که واضح
درود و حرب است **صفات ان حب الله** و تخمین
از هر یک بنیض درم و نسیب بن نیز سیفیه عدد

پنج نوسن بادبان هر یک ده درم خسته خسته هر یک هشتاد درم
 مرا خوش بودیته صغیر از هر یک ده درم غریب غریب ده درم

۱۱

آنچه گوشتی باشد بگویند و بگویند و صاف نمایند باز
درم فلوس خیارشور است درم آب لب در آن اضافه
کرده غشیره غشیره که داده حلق یعنی سرفه دهد
هفت آن حبه است که در کف دست درخت افند
در آب جوش دهند و صاف بوزن غرغره کنند *در غرغره نقل*
آن و باغ و نسکله بود و هفت آن سوزج خزل
را بخل عاقستر حلق بوزن از منی ابر مرز کوش آب
عزیز را بر کوفته آب گرم جوش دهند و صاف کنند صندل
سبعین در آن پیایتر و غرغره کنند *غرغره نسکله*
که در دهن و صفا را نفع است *هفت آن سماق کمرغ*
کمان رحوت محبوه کوفته آب بگویند صاف بوزن غرغره
کند غرغره رحوت لبات در آب طابت و زله باشد *بود*

صفحه ۱۱۱
در باب بیان آنکه هر یک از حسیه و انفعاله

از این جهت است که در هر یک از این دو
چیز از این جهت است که در هر یک از این دو
نقل بر رویه هر یک حسیه در باب اعراض غریبه

از این جهت است که در هر یک از این دو
از این جهت است که در هر یک از این دو
از این جهت است که در هر یک از این دو

از این جهت است که در هر یک از این دو
از این جهت است که در هر یک از این دو
از این جهت است که در هر یک از این دو

از این جهت است که در هر یک از این دو
از این جهت است که در هر یک از این دو
از این جهت است که در هر یک از این دو

ادامه

[illegible]

[illegible]

بمن خلد مردار است از برای یکدم بر بیدار است
بیشتر ای از برای یکدم تر بخندم کس بخندد
مجموعه در ستم بخند بیشتر طاعت است و از برای یکدم
باید هر دم هر وقت بفرستد روزه و فصل فصل اول
فرزیده روزه دریم قوت یافتن روزه در جوف کبده و اوج
و از زودت بود و نافع بود و صفت آن کست در فصل
دور درم جا بیشتر دافع و زعفران و جندب و شکر
دری صفا دین و کسب و روزه کسب روزه بپوشد
اسیر مرغ و نیک بطریق دور درم صغیر و کسب
و نیک و کسب از آن کسب کسب باشد و کسب و کسب
بپوشد و کسب از آن کسب کسب باشد و کسب و کسب
کسب کسب و کسب از آن کسب کسب باشد و کسب و کسب
و کسب و کسب از آن کسب کسب باشد و کسب و کسب

درم وضع سفت درم بقاعده معمل ترتیب ^{مستعمل}
نمایند و نیزه که افراط خون حقیق مانع باشد **صفت ان**
مرد لافیا و کذا رصفت کوفته شبیه در هر یک دربی اندون
و در آن کوفته پخته بایستد و بردارند **نوع دیگر**
تفع دهد صفت ان افقی و برآوردن و در فقران و کافور
و کل از مینای اجبر ایما سویی بگویند و بایستد **ان اکل میتر**
و نیزه س از نه فرزند و صفت **رحم** **میفد** **و صفت ان**
حی بن **روغن** **بازدن** **هر یک** **درم** **و تغل** **خوردن** **ان**
هر یک **دربی** **جند** **بدرست** **نیم** **درم** **فرز** **که** **رباع** **رحم** **میفد**
صفت ان **خم** **نیت** **و کرم** **دقیق** **سینج** **مصیحا** **و نیزه**
حما **و قط** **زمیعه** **باید** **سین** **الطیب** **و غلک** **ان**
و جند **بدرست** **کوفته** **پخته** **و روغن** **نیت** **و بایز** **بما** **نیزه** **و نیزه**
نیت **زنه** **فرز** **که** **منسج** **و کلمه** **و نیم** **را** **نیت**
صفت ان

صفحه آن نشسته و بسین و سرش و قشور کین بر سر
باز در دکل حشر و کسرخ و لایب کین و اجزای برادر و بر دهن
نشسته و با سم و درازند قشور کین و قشور کین و قشور
و نمودن در قشور کین و قشور کین و قشور کین و قشور کین
از هر یک یکم از دکل کین و غیره و در دکل کین یکم از دکل
امه یکم کوفته چینه و یکم کین و یکم کین و یکم کین و یکم کین
و قشور کین و قشور کین و قشور کین و قشور کین و قشور کین
صفحه آن یکم از دکل کین و غیره و در دکل کین یکم از دکل
یکم کین و یکم کین و یکم کین و یکم کین و یکم کین و یکم کین
کردارند و با چینه و با کوفته و با کوفته و با کوفته و با کوفته
طوبت جسم را باز در دکل کین و قشور کین و قشور کین و قشور کین
و در دکل کین و قشور کین و قشور کین و قشور کین و قشور کین
و قشور کین و قشور کین و قشور کین و قشور کین و قشور کین
و قشور کین و قشور کین و قشور کین و قشور کین و قشور کین

ادویه بیلاست و استقامت کنند و سرخه و جعفری
صفت آن مرد فزونه و ابراهیم هر یک چهار درم سداب
بندرم میریزد منفی و دو درم کوفته پخته زهره کا و بپوشند و سرخه
مک زنده و غولیک و جعفری بپزند **استان عافیه و شراب**
در هر یک دو درم فزونی بندرم کوفته پخته با قطران بپوشند
و فزونه بپزند **و غولیک و جعفری با پخته صفت آن**
سداب استان مشک طرا منیع هر یک دو درم و
شیر و بته از هر یک بندرم سوخته در پی با قطران استقال
نمایند **و غولیک** سه جنین برآورد **صفت آن** زراوند صبر
و ابراهیم و حرف هر یک فزونی کوفته پخته با قطران بپوشند
فزونه نمایند **و غولیک و جعفری فزونه و سرخه بپزند صفت آن**
اسنان عافیه عافیه و فزونی و سداب و سداب
از هر یک فزونی کوفته پخته و روغن زیتون بپوشند استقال

فزونه

فصل در بیان مروه به آنکه از صفات آن مروه و شرف

حرفی سفید فرعون از هر یک یکدم مدر کوفته پخته بار نهاده

استند استند نمایند **فصل** که استند استند بود **صفه**

سیر بزرگوار و بایه عروش هر یک کوفته پخته بعسل

کرده استند باده بان الوده نمایند و بعد از آن بردارند **و غده**

استند یاری دهد **صفه** که استند چینی سر بیان و از هر

و بایه حش کوشی و از چینی غیر و زاج و نبات بر آب کوفته بکباب

سسته استند کشته بر غده که استند استند بقدر است

شرط آنکه بعد از آن بردارند بایه عروش سیر بزرگوار و از هر

صدری بعسل کشته بر ششم باده بردارند و نامش استند

بردارند و بعد از آن سر استند معربان صبح بکشته باز کرد

و غده که استند استند **صفه** که استند استند **صفه** که استند

و از هر یک نیم درم مدر کوفته پخته بایه عروش سیر بزرگوار

دیش روزی معیت یزدانند **بوفیدیکر** و صکره رحم را نافع باشد

صفه آن سداب و لغزش و در پست آن را عسل

مقشر از نریک دلم در دست دری و سبزه که به نریک

و به چشم باده بردارند **بوفیدیکر** که نافع است تنه پاش **صفه**

ان رخفران کافور هر یک دایمی مرور اسکن و دود است

حب الغار بنام کوفه بنه سبینه تخم در روغن گل اسبینه در نه

سازند **فرزیه** برای **اصفات** حل محرب **صفه آن** مغوط

دست در جو الکهارن و تیاپی سینه سبال مغز اندر این این همه

کوفه بنه حبیط سب زنده در میان شرح لغز اندر نه **فصل**

دوم در غویات و زبانت از عقد اول نقد اول کنجور دیم

کنج باد بود **فلوینا** یا **موتسک** سرخ زرد و بکود و میتروزه و غشقی

نمی و ب **مک** یا **شیمی** و شب و مک سرخ در صفتی و مک شمر

و تخم **حشره** و زرنیاد و امه و متقا و جند مدیتر و غیره

در حق نفره مکد دو سفات در وارید یک سفات **سخت**

سخت سفات سبیل الطیب فرج هندو کا و بان برست

سخت تخم کاسی جودار خطی مصطی کل رجب مکد

سفات حد لاین قرقفل برست ترخ سبست خاص باو نم

حدیانی ورق طلا مکد تخم سفات در و رنج بهدین مکد یک سفات

ایزدن مهر دو یک سفات کلاب ده شست قرق کا

عرق سبست مکد ده شست نبات یقند و عمل مصفا مکد سبست

سبست متقال معجون ک زرد چانه رسم است **فوق وارید**

از حمله و طفل شیر خواره را توان داد و طبع این گرم در صفت

در صفت اول حش در صفت در صفت است اینها از صفت نقصان است

روغن بادام و روغن کدو داخل میزدیم بش از آنکه ادویه عقل

معجون کت در بین روغن ها حرب باید کرد و صفت آن فضل

کاسی تخم غزنه کل بر منی کل تخم کدو طباشر صفت به مصطی

شاهزاده خود در غفران کاویان رازنه ایمن زنده است
ایون حتی از کشتنم باور کنونه شب بیون مرد کمره ماه
ماخواه رزتا و مغز زانه کد و مغز تخم جیزین مکه سه سفای قند
قرنفل و از چینی سیغیه یونه سنس الطب فاقه مکه دو سفای
مغز بادام شیرین چهار سفای اینه برورده ده عدد هیله کاه
دو عدد و اینون سه سفای سیغیه اینه تینا سفای شربت فواکه
شیرین تینا سفای عمل مکه و سفای بقوام آورده و خورد
نویسای یا قوت حکیم عماد الدین محمود درجه راز سلطان ارام
تو بسید رافع است هفت ان یا قوت لعل از جید و جان
عقیق لیسید و سنس رومی نو دی سرخ و از قنصل باور کنونه
تخم چرنوزه راز او تدر کونسل مغز سنه مغز قدق مغز کدو کدوان
خمش سفید مغز تخم کاجره تخم کنان تخم رب تخم ششم مغز تخم جان
مغز تخم جلقون و از چینی مکه سفید و نم نر ماه شتر اغیرا کورین

که در روح فقیه آمده که در عرق نیک است درم فلفل سیاه فلفل
سفید نذر البیض زرنجدر مکده درم تخم میون حبس کن خاصه
نازحل کوز کوبیده روغن زیتون مسهل الطیب عاقر قرقا
له که از بریشم زعفران بن العصفی فر مروراید مانقده جدا
خطبه صندل سفید کل مسرخ قرقر جویا لایسه خصله الغلب
خربان یوزیدان بهمنی زنجبیل انون مسک وری طلد وری
نقره عطر الهیاب ایست انار کلاب عمل مصفا هر منفال
بطریق معارف معجون سازند وزن او دویه درست و صیغ باید کرد
نوتبای منته و رافع عسریای یعنی بین نوز و رافع من و رافع
و رافع و رافع دل و حکم و رافع کرده است و بهیست قوت
جمع و در روح رانزه دارد و رافع رو مسرخ کرده اند اشتها طعام
آورد کنند و صمه را قوت کشد از نایبای مخالف این کردند
و برتهای یعنی و بود و رافع گفته **صفت** با قوت و صمرا

تا سفته عربان که باری شعی ملل را باند رخسار کوفه قافله قطب شرین
 منقل دراز غفل کرد با بهمن روح نیک است بقدر عود قمار
 سن الطیب چند بدست بر دیده کوی و شغل غفلت و نه است
 تا خواه غنصه حد در خطا محفل خطبا تراوند که در خط
 حصه الغنم که چهار معانی است خطا منقل غیر از این است
 منقل رفقان ده منقل اینون اصفیای چهارده منقل
 قسری و پنج منقل در قطل و فقره حد و نه عده
 عمل مصطفی با بصد منقل شمس به بصد و چهل منقل طریق
 معارف مخون ب زتر قویک از علم قدس است
 و منقل زبیر خود حکیم صیف الدین که در
 ۳۹۳ باب در خواص افضل مرید خواص عسک الدین محمد
 از مریدین آمدند و پنج که دارند و در استیلا که صد از ترانه
 این است که آورده کثر المنافع و جته ربع و وایع تمام النفع

که ای خلاصه دار صنی منقل کرد یک مشفق است لایب روح کسرخ
در روح رنقران بسید دانه شش حب جنور که منقل
دار منقل مذکور شش سل سینه عرقه صاحب بن
فرعون خذل کل تنویر است نارج و نرج رازانه حب
کامیج کبیه با کواه ایتون نازک منقل حسن حصه
که خیمه طین محمدیم سه مشفق بادیان روی و منقل
امین سینه مشفق کلام است شش مرصده
مشفق شفاقی شفق قطره ایون مشفق
اودیه بطریق معارف متون بس زنده **قلوب از عادت**
مشفق مدیان معظم عتی بخیر صاحب سده **صفت آن**
فر منقل دار صنی رکن سعد کوفی سنل الطب نهمن منقل
شخم کامیست شش بقه کامران لیس که نوبت است
امه مشفق مدینه درم دار منقل کبیه حتی رزاوندید روح
سدر زتاب و در روح کشم کشتن طیش بقه باور بکویه و محمد

کشته خست حسیب ان ایشیم مقرر عید کایه کل مقدم
مرئی ورق نقره غیر ایشیم مکرر و درم حقیقت المغنی مصطفی
و بنی کسرخ بدر ایتیم مکرر چهار درم زعفران میزدیم فصلی
ایون مهر مکرر شش درم مشک یک درم جوز بابک درم
عود هند و بنی کسرخ یک درم بابت برابره اودی و عسل مصطفی
دو برابر و در ایشیم بکات نایده است بعد از خصل روز
جمعه جل و چهار روز است **بیت نهم در عروق الغض**

ششم در و فصل فصل اول در قطرات فصل دوم در درم اول
فصل اول قطره برای درد گوش که نزدیک می بود سودمند و درم
شد درم روغن نوام شیرین سه درم و فیدرم حل الخمره
درم درانش نرم گوشه شده باشد که برود و روغن یا نه
مدر در گوش چکانند **قطره در عروق کوشش یا نه**
در صفات انشنان بادی مقداری در دست ده وقت
منه بر دهن بادام مخمروم کرده در گوش چکانند قطره
در درد گوش

پود در دکوش که از ورم و اسهال کرم باشد سود دهد **صفه ان**
ایمن کیدرم شیان ایمن است ورم شیانیت دوم
بیشتر و خزان در کوش چاست **قطری و فربه کوش**
از بک کت صفه ان از ورم و اسهال کرم
و زنده الحیه و زنده از ورم و اسهال کرم و زنده الحیه
مجموعه سیده بار و فتن کل است که ایمن در کوش چاست
قطری و طین و کوش چاست **صفه ان** و غفران
چید خزان سید مریک از ورم کرم ورم فطران کیدرم کرم
اسیخته و زری در کوش چاست **قطری و دیگر طین کوش**
و کرایه **نافع است صفه ان** و غفران و دایغ فطران
حشره و سید امین و سینه که کوفت از ورم کرم
و نیم در سینه که کرده در کوش چاست **قطری و دیگر کرم**
در کوش در دکوش **صفه ان** و کوش چاست

وای یک پیوسته و ای تفت زهر یک عجب درم
بگما تا از آنکه هر که از این راه بگذرد
از دوزخ نجات یابد و از آتش خلاص شود
نکور می بیند و در آفتاب می گزارد تا حشت شود بعد از آن

مستند و صاف است و نیم کرم کرده قطعه

[illegible]

از نثار رود و حسن و سیده است و تروف حجت سیده
کرده در کوشش خجاسته **قطر ع** الکریم گرم در کوش
کس رخنه باشد و در دولا به ارد محمدت صفت

صفت آن که زنجیر سیاه بود قطعه قطعه کند و در آب زافه

آب بر آن ریخته و یک شب زور بدارند پس مانند عرق بادبان کشند

در شیشه نگاهدارند و میارند چوبه مرغ در غلظت الصوت نشسته

و یک شب سیاه در حلق می اندازند و ده قطره از آن عرق

بادی سیاه در حلق بریزند و المرح از چوب زرافه پخته چکانند

بر خاستن نماند و تمام شب همچنان بدارند و صبح بکشد

و با مصالح کشته مائل کنند یا یک هفته بهین سان بکشد بکشد

مهری است عرق کهوی سخته فیرکتا هوای سست نشانه

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, covering the upper half of the page. The text is written in dark ink on aged, slightly stained paper. The script is dense and flowing, with some words appearing to be in red ink (rubrication).

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, covering the lower half of the page. The text is written in dark ink on aged, slightly stained paper. The script is dense and flowing, with some words appearing to be in red ink (rubrication). The bottom of the page shows signs of wear and discoloration.

۲۲۴
صفت این روغن نایسین بنویسد در اسهال این فایده دارد

